

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΗ'

Τρίτη 4 Μαΐου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 4 Μαΐου 1999, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κ. Ελένη Ανουσάκη Βουλευτής Α' Αθήνας, εκτελούσα χρέη γραμματέως, να διαβάσει τις αναφορές προς το Σώμα.

Και τα άλλα είναι θέμα του σκηνοθέτη υποθέτω!

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Ελένη Ανουσάκη, Βουλευτή Α' Αθήνας, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων Πεύκων Θεσ/νίκης ζητεί την έναρξη των εργασιών ανέγερσης του Δημοτικού Σχολείου Πεύκων.

2) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα Εφημερίδας σχετικά με αιτήματα της Ομοσπονδίας των τσιγγάνων Πελοποννήσου.

3) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πατριωτικών Σωματείων Λυκοσούρας Αρκαδίας ζητεί να γίνουν οι αρχαιολογικές ανασκαφές στην Αρχαία Λυκόσουρα και στο Λύκειο Όρος.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Πατριωτικών Σωματείων Λυκόσουρας Αρκαδίας ζητεί την ασφαλίτωση του οδικού άξονα, Κάτω Καρνές-Κυπαρίσσια Αρκαδίας.

5) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λεβιδίου του Ν. Αρκαδίας ζητεί να συνεχισθεί η λειτουργία του γραφείου ΕΛΤΑ Κανδήλας.

6) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα Εφημερίδας σχετικά με τις δυσμενείς συνθήκες στην αθλητική υποδομή του Ρεθύμνου.

7) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ, ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά

με την οποία η Κοινότητα Ολύμπου Καρπάθου ζητεί την πύκνωση της αεροπορικής και της ακτοπλοϊκής συγκοινωνίας της περιοχής.

8) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομαρχιακός Σύμβουλος Καρπάθου ζητεί τη βελτίωση της οδού από τη διασταύρωση Απέρι-Βολάδα έως Σπόα.

9) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Γιατρός του Εθνικού Συστήματος Υγείας στις Μονάδες Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας του Ν.Ηρακλείου επισημαίνουν την υποβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών στα Κέντρα Υγείας του Νομού Ηρακλείου, λόγω της τεράστιας μείωσης των δαπανών για εφημερίες.

10) Ο Βουλευτής Σάμου κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου-Λυκείου Αγίου Κηρύκου Ικαρίας ζητεί την εκτέλεση εργασιών συντήρησης στο σχολικό κτίριο.

11) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κράννωνα, το Δημοτικό Διαμέρισμα Μαυροβουνίου και ο ΤΟΕΒ Τσουσιάνης Λάρισας ζητούν την κατασκευή φράγματος και ταμιευτήρα στο Μαυροβούνι Λάρισας.

12) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Εκπρόσωποι Συμβασιούχων Εργαζομένων Δήμου Λάρισας ζητούν τη μονιμοποίηση των εργαζομένων.

13) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Κωφών Νομού Λάρισας ζητεί οικονομική ενίσχυση.

14) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων Ιατρών των Κέντρων Υγείας Θεσσαλίας "ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ" ζητεί την αύξηση των κονδυλίων για την πληρωμή των εφημεριών.

15) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ελασσόνας ζητεί να συμβληθεί στο ΙΚΑ Ελασσόνας γυναικολόγος ιατρός.

16) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία επί πτυχίο φοιτητές Οδοντιατρικής Σχολής Βελιγραδίου ζητούν τη μετεγγραφή τους στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο.

17) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Α. Μαχαίρας, ξενοδόχος Ν. Μαγνησίας ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού του προβλήματος.

18) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Ελληνικό Λύκειο Αννόβερου ζητεί αλλαγές στον τρόπο διεξαγωγής των εξετάσεων για τους μαθητές του Λυκείου Αννόβερου.

19) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Συμβούλιο ΠΕΓΔΥ Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί τη διευθέτηση του θέματος των εκτός έδρας μετακινήσεων των γεωπόνων.

20) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δ. Λιακώνης, κάτοικος Ναυπάκτου ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού προβλήματος αγροτισών.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ, ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Κτηνοτρόφοι Μεσολογίου ζητούν να τους δοθεί άδεια βοσκής των ζώων τους στην αποτεφρωμένη έκταση Κουτσοχερίου.

22) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ, ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Οικοδόμων και συναφών επαγγελματιών Ν.Ηλείας ζητεί τη χορήγηση των ασθενοφόρων για την κάλυψη των νοσηλευτικών αναγκών του Νομού Ηλείας.

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Οικοδόμων και συναφών επαγγελματιών Νομού Ηλείας καταπατήσεις από το ξενοδοχείο "MIRAMARE" στην παραλία Σκαφιδιάς Πύργου Ηλείας.

24) Ο Βουλευτής Αθήνας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εργολάβων Ηλεκτρικών Έργων Αττικής ζητεί αλλαγή του τρόπου φορολόγησης των μελών του.

25) Ο Βουλευτής Αθήνας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικών Συνταξιούχων ζητεί την κατάργηση της επιδοματικής πολιτικής.

26) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία απολυμένοι από την Εταιρεία ΒΙΟΜΑΓΝ, ζητούν την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

27) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιτάμου Ν.Καρδίτσας ζητεί την αξιοποίηση των τουριστικών δυνατοτήτων του Δημοτικού Διαμερίσματος Καστανιάς Καρδίτσας.

28) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τα αιτήματα της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Δ. Δωριδας.

29) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Λέρας, κάτοικος Λάρισας ζητεί τη μετάταξή του από κλάδο ΤΕΔΙΚΟ-ΛΙΚΟ σε κλάδο ΤΕΔΙΚΟ-Λογικό.

30) Ο Βουλευτής Σάμου κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος του χωριού Αγίου Παντελεήμωνος περιοχής Αγίου Κηρύκου ζητεί το σχολείο του χωριού να γίνει διθέσιο.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3818/13-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 38875/4-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3818/13.11.98 του Βουλευτή κ. Θανάση Νάκου σχετικά με τον προϋπολογισμό του ΟΓΑ και

ειδικότερα σε ό,τι αφορά την υποχρέωση του Κράτους απέναντι στην κύρια Ασφάλιση των Αγροτών που θεσπίστηκε με τον ν. 2458/1997, σας γνωρίζουμε ότι στον Προϋπολογισμό του έτους 1999 για τον ΟΓΑ όπως αναφέρεται στην εισηγητική Έκθεση του κρατικού προϋπολογισμού 1999 σελίδα 219, έχει προβλεφθεί η συμμετοχή του Κράτους στο νέο κλάδο κύριας ασφάλισης αγροτών η οποία για το έτος 1998 ανέρχεται σε 60 δισ. δρχ. και θα χρηματοδοτηθεί το 1999 με τη χορήγηση τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου, τα οποία θα αποτελέσουν πλεόνασμα του Οργανισμού.

Βάσει δε του ν. 2458/97 "Σύσταση Κλάδου κύριας Ασφάλισης Αγροτών και άλλες διατάξεις", η κρατική εισφορά για τους ασφαλισμένους του Κλάδου υπολογίζεται σε διπλάσιο ποσοστό, σε σχέση με το ποσοστό των ασφαλισμένων (7% ασφαλισμένοι - 14% κράτος), μηνιαίως, και αποδίδεται στον Κλάδο απολογιστικά εντός τριμήνου από τη λήξη κάθε ημερολογιακού έτους.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 1 του Π.Δ. 78/98 (ΦΕΚ 72/Α') "Καταστατικό Ασφάλισης και Συνταξιοδότησης Αγροτών" οι μηνιαίες ασφαλιστικές εισφορές των αγροτών είναι απαιτητές στο τέλος κάθε εξαμήνου και εισπράττονται μέσα στο επόμενο εξάμηνο.

Δεδομένου ότι η λειτουργία του νέου Κλάδου κύριας Ασφάλισης των αγροτών άρχισε την 1 Ιανουαρίου 1998 οι ασφαλιστικές εισφορές των αγροτών Α' εξαμήνου 1998, θα εισπραχθούν εντός του τρέχοντος έτους 1998, η δε Κρατική Εισφορά έτους 1998 η οποία θα ανέλθει σε 60.000 εκατ. δρχ. θα αποδοθεί στον ΟΓΑ εντός του πρώτου τριμήνου του 1999.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

2. Στην με αριθμό 4144/20-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 163/3-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 4144/20.11.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χρήστου Θεοδώρου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας - Σπηλαιολογίας ύστερα από παλαιό αίτημα της Κοινότητας Κερασιάς Εύβοιας είχε πραγματοποιήσει αυτοψία για τον καθορισμό των οικιστικών ορίων του οικισμού της Κερασιάς ώστε να μην θιγεί ο χώρος του απολιθωμένου δάσους ο οποίος υπολογίστηκε ότι έχει έκταση 350 στρέμματα (δεν είναι ακόμη κατοχυρωμένη νομοθετικά η αρμοδιότητα της Εφορείας για τις ανοικτές παλαιοντολογικές θέσεις). Η Εφορεία λόγω του ενδιαφέροντος που παρουσιάζει η συγκεκριμένη θέση βρίσκεται σε συνεννόηση και με τον καθηγητή της παλαιοντολογίας κ. Βελιτζέλο και θα συμπεριλάβει την Κερασιά ως σωστική ανασκαφή, διαμόρφωση κλπ. στο πρόγραμμα δράσης του 1999. Οι εργασίες, λοιπόν, που θα κριθούν αναγκαίες, θα προγραμματιστούν.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

3. Στην με αριθμό 3985/17-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 158/3-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 3985/17.11.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κυριάκου Σπυριδιούνη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η διαδικασία πρόσληψης των ανωτάτων στελεχών αρμοδίων για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, είναι διαφανής και έχει ως εξής: Το Διοικητικό Συμβούλιο εγκρίνει τις καινούριες θέσεις, η Διυπουργική Επιτροπή εγκρίνει τις προκηρύξεις, οι θέσεις προκηρύσσονται στις εφημερίδες, η

προεπιλογή γίνεται από γραφείο συμβούλων, η τελική επιλογή γίνεται από επιτροπή επιλογής.

Στην περίπτωση Γενικών Διευθυντών και Διευθυντών η πρόσληψη εγκρίνεται από το Δ.Σ. της εταιρείας.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

4. Στην με αριθμό 4263/24-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 169/2-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 4263/98 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Σ. Παταθεμελί και Α. Μπράτακο για την επαγγελματική αποκατάσταση των πρώην χρηστών ναρκωτικών ουσιών, σας πληροφορούμε τα εξής:

'Όπως μας πληροφόρησε ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.), προκειμένου να βοηθήσει στην κοινωνική επανένταξη των απεξαρτημένων ατόμων, από το 1988, στηρίζει την απασχόλησή τους, με την κατάρτιση ειδικών προγραμμάτων επιδότησης της απασχόλησης και μάλιστα με ιδιαίτερα ευνοϊκούς όρους από αυτούς των αντίστοιχων προγραμμάτων των κοινών ανέργων. Τα προγράμματα αυτά ήταν μέχρι και το έτος 1994 μονοετούς διάρκειας.

Από το 1995, τα προγράμματα σταδιακά αναπτύχθηκαν και βελτιώθηκαν ως προς τους όρους και προϋποθέσεις υπαγωγής, ως προς το ποσό επιχορήγησης, ως προς την χρονική τους διάρκεια κλπ. Συγκεκριμένα, από το έτος 1995 το πρόγραμμα επιχορήγησης των εργοδοτών - επιχειρήσεων για την πρόσληψη απεξαρτημένων ατόμων έγινε διετούς διάρκειας και αυξήθηκε το ποσό επιχορήγησης.

Επίσης, το 1995 για πρώτη φορά θεσμοθετήθηκε η περίοδος κατάρτισης και προσαρμογής του εργαζομένου στην επιχείρηση για τους τρεις (3) πρώτους μήνες απασχόλησής του, διάστημα για το οποίο ο εργοδότης δεσμεύεται να εκπαιδεύσει και να προετοιμάσει το άτομο για την ομαλή ένταξή του στην παραγωγική διαδικασία. Για τις ενέργειές του αυτές, ο εργοδότης επιχορηγείται με το επιπλέον ποσό των 200.000 δρχ.

Το έτος 1995 καταρτίστηκε για πρώτη φορά πρόγραμμα επιχορήγησης Νέων Ελεύθερων Επαγγελματιών Απεξαρτημένων Ατόμων για τη δημιουργία ατομικών επιχειρήσεων, συνεταιρισμών, Ο.Ε., Ε.Ε., Ε.Π.Ε., κλπ.

Από το έτος 1997

1. Το πρόγραμμα Νέων Θέσεων Εργασίας έγινε τετραετούς διάρκειας. (36 μήνες με επιχορήγηση και 10 μήνες χωρίς επιχορήγηση).

Το ποσό επιχορήγησης του εργοδότη για το πρόγραμμα έτους 1998 ορίζεται:

- στις 6.500 δρχ. την ημέρα για το πρώτο δωδεκάμηνο,
- στις 7.500 δρχ. την ημέρα για το δεύτερο δωδεκάμηνο,
- στις 8.000 δρχ. την ημέρα για το τρίτο δωδεκάμηνο.

2. Το πρόγραμμα Νέων Ελευθέρων Επαγγελματιών, από μονοετές που ήταν έγινε διετές.

Το ποσό επιχορήγησης για κάθε Νέο Ελεύθερο Επαγγελματία ορίζεται για το πρόγραμμα έτους 1998, από 2.800.000 δρχ. έως 3.400.000 δρχ. και συγκεκριμένα:

Στο 1.600.000 δρχ. για τον πρώτο χρόνο προσαυξανόμενο μέχρι του ποσού των 2.200.000 δρχ. εάν συντρέχουν ειδικές προϋποθέσεις (εάν ο Νέος Ελεύθερος Επαγγελματίας κατοικεί σε απομακρυσμένη ορεινή και νησιώτικη περιοχή, εάν είναι πάνω από 45 ετών και εάν είναι γυναίκα).

Το δεύτερο χρόνο το ποσό επιχορήγησης ορίζεται στο 1.200.000 δρχ.

Αναφέρουμε ότι από 1-1-97 μέχρι 31-10-98, 330 απεξαρτημένα άτομα έκαναν χρήση των ειδικών γι' αυτά εφαρμοζόμενων από τον Ο.Α.Ε.Δ. προγραμμάτων απασχόλησης.

- 290 άτομα τοποθετήθηκαν σε επιχορηγούμενες θέσεις εργασίας.

- 40 Νέοι επαγγελματίες επιχορηγήθηκαν για τη δημιουργία δικής τους επιχείρησης.

Αναφερόμενοι στην επιστολή της κ. Χατζέλη, μέλος του Συλλόγου Οικογένειας Θεραπευτικής Κοινότητας "ΙΘΑΚΗ", για την επαγγελματική αποκατάσταση του παιδιού της, σας γνωρίζουμε ότι ο ανωτέρω Οργανισμός επικοινωνήσε με το Αρμόδιο Γραφείο Εργασίας Ειδικών Κοινωνικών Ομάδων της τοπικής του υπηρεσίας στη Θεσσαλονίκη και κατόπιν σχετικής έρευνας μας πληροφορήσε ότι ο κ. Χατζέλης δεν είναι εγγεγραμμένος στα μητρώα ανέργων απεξαρτημένων από τοξικές ουσίες ατόμων.

Εφ' όσον ο κ. Χατζέλης επιθυμεί την βοήθεια του Ο.Α.Ε.Δ. για την επαγγελματική του αποκατάσταση, θα πρέπει να προσκομίσει αποδεικτικό απεξάρτησης στο Γραφείο Εργασίας Ειδικών Κοινωνικών Ομάδων Ο.Α.Ε.Δ. Θεσσαλονίκης (Δωδεκανήσου 10 Α' τηλ. 031 554418), το οποίο θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την τοποθέτησή του σε εργασία και σε περίπτωση που επιλέξει να δημιουργήσει δική του επιχείρηση, θα ενισχυθεί οικονομικά από το σχετικό για τους Νέους Ελεύθερους Επαγγελματίες πρόγραμμα.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ**

5. Στις με αριθμούς 4124-4143/20-11-98 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 697/3-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των ερωτήσεων 4124, 4125, 4126, 4127, 4128, 4129, 4130, 4131, 4132, 4133, 4134, 4135, 4136, 4137, 4138, 4139, 4140, 4141, 4142 και 4143 της 20/11/98, του Βουλευτή κ. Π. Σκανδαλάκη, επισυνάπτουμε αντίγραφο της υπ' αριθμ. 041/ΑΣ 664/20-11-1998 απάντησής μας σε προηγούμενο κύκλο ερωτήσεων με το ίδιο θέμα του ερωτώντος Βουλευτού.

Ο Υφυπουργός

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ**

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

6. Στην με αριθμό 4112/19-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 285/2-12-98 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 4112/19-11-98 του Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης επανέρχεται στο προσφιλές του θέμα της συμμετοχής μου στις εργασίες Συνεδρίου που οργάνωσε τον περασμένο Μάιο στη Σκωτία η Λέσχη Bildergerg, προσδίδοντας και στη νέα του Ερώτηση διαστάσεις "συνωμοσιολογίας" και "κρυφών σεναρίων" σε βάρος της χώρας και του ελληνικού λαού. Είναι και αυτή μία προσέγγιση των θεμάτων εξωτερικής πολιτικής και της παρουσίας των Ελλήνων πολιτικών σε διεθνή Συνέδρια, φοβάμαι όμως ότι δεν καλλιεργεί και δεν δυναμώνει τον αναγκαίο και απαραίτητο δημοκρατικό έλεγχο της συλλογικής πολιτικής συμπεριφοράς μας, αλλά στοχεύει στον εύκολο εντυπωσιασμό, στοχεύει στο γέμισμα των κενών μιας αδηφάγου επικαιρότητας, η οποία προσπαθεί, κατά τη γνώμη μου μάταια, να εξηγήσει τις διεθνείς εξελίξεις με τη λογική σεναρίων που γράφονται σε σκοτεινά γραφεία και κύκλων που "βυσοδομούν" κατά της Ελλάδος. Αυτή είναι και η πολιτική - ποιοτική διαφορά μας με την παραπάνω προσέγγιση.

Αντίθετα η δική μας πολιτική εδράζεται στην ανάλυση και αξιολόγηση πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων που επηρεάζουν και διαμορφώνουν συμπεριφορές και πολιτικές Κρατών και προσώπων, τα οποία συμμετέχουν σε κέντρα λήψης αποφάσεων, στην "ανάγνωση" συσχετισμών και συμμαχιών, που διαμορφώνονται σε διεθνές και περιφερειακό επίπεδο, έτσι ώστε να είμαστε σε θέση να διασφαλίζουμε και να προωθήσουμε τα δικά μας εθνικά συμφέροντα και τη διεθνή θέση της χώρας.

Αυτά τα συμφέροντα υπερασπιζόμαστε ως Κυβέρνηση και έχω την τιμή να προωθώ, είτε στο πλαίσιο των κυβερνητικών

μου καθηκόντων, είτε αποδεχόμενος προσωπικές προσκλήσεις για συμμετοχή σε διεθνή Συνέδρια, όπως είναι η περίπτωση της συνάντησης στη Σκωτία τον περασμένο Μάιο, όπου έλαβα μέρος σε κύκλο συζητήσεων με θέμα "ο ρόλος της Τουρκίας στη Δυτική Συμμαχία" και με την παρουσία σημαντικών προσωπικοτήτων, τις οποίες αναφέρω και στην πρώτη μου απάντηση της 9.7.98.

Πιστεύω ότι αντιλαμβάνεται ο αξιότιμος κ. συνάδελφος τη σημασία της παρουσίας της ελληνικής φωνής στην συζήτηση αυτή. Συγχρόνως θα ήθελα να τον καθησυχάσω ότι ούτε αποφάσεις ελήφθησαν, ούτε πολύ περισσότερο δεσμεύθηκε η χώρα μας.

Ως προς τις θέσεις που διατύπωσα, αλλά και τη γενικότερη ανταλλαγή απόψεων γύρω από το θέμα της Τουρκίας, αποστέλλω στον κ. Καρατζαφέρη, δύο κείμενα, ως μία μικρή απόδειξη ότι υπερασπιζόμαστε τα συμφέροντα της χώρας με πλήρη διαφάνεια λόγων και χειρισμών.

Το πρώτο κείμενο είναι η παρέμβασή μου (ακόμα και με τις χειρόγραφες προσθήκες) και το δεύτερο είναι η αποτύπωση των όσων ελέγχθησαν, κατά τη διάρκεια της συζήτησης, από τους ομιλητές. Όπως θα διαπιστώσει ο αξιότιμος κ. συνάδελφος, εκφράζονται απόψεις και παρουσιάζονται επιχειρήματα, χωρίς δεσμεύσεις, με ελεύθερο και δημοκρατικό τρόπο από όλες τις πλευρές και σε αυτό το πλαίσιο αντιπαράθεσης ιδεών καταθέτουμε και εμείς τα δικά μας επιχειρήματα.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός

ΓΙΩΡΓΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στις με αριθμούς 3769/12-11-98 και 4337/25-11-98 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1018/4-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αθλητισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των ερωτήσεων 3769/12-11-98 και 4337/25-11-98 των Βουλευτών κυρίων Ι. Χωματά και Π. Ψωμιάδη αντιστοίχως, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το σχετικό άρθρο 22 του Νόμου 2009/92, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παρ. 11 του άρθρου 1 του Νόμου 2188/94 για την εισαγωγή αθλητών σε ΑΕΙ και ΤΕΙ, έχει διαμορφωθεί με βάση τη σημασία και τη σπουδαιότητα των αγώνων.

Ο Υφυπουργός

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΘ. ΦΟΥΡΑΣ"

8. Στην με αριθμό 3828/13-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 40742/7-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3828/13-11-98 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κυρίους Α. Τασούλα και Μ. Μπόσκου, αναφορικά με τη συντήρηση του δρόμου Χάνι Δελβινάκιου - Κεράσοβο Πωγωνίου Ν. Ιωαννίνων, σύμφωνα με στοιχεία που μας δόθηκαν από την Περιφέρεια Ηπείρου σας πληροφορούμε τα εξής:

Στα πλαίσια του προγράμματος ΣΑΝΑ/2 χρηματοδοτείται το έργο: "Βελτίωση - ασφαλτόστρωση οδών προς Στρατίνιστα - Περιστέρι - Δημόκορη" συνολικού πρ/σμού 169.802.000 δρχ.

Από την β' εργολαβία του έργου πρ/σμού 50 εκ. δρχ. η οποία δημοπρατήθηκε στις 4-8-98 και ήδη έχει εγκατασταθεί ο εργολάβος, προβλέπεται η προσωρινή αντιμετώπιση του προβλήματος.

Τέλος από την γ' εργολαβία του έργου, η οποία είναι υπό σύσταση, προβλέπεται η οριστική αντιμετώπιση του προβλήματος με ασφαλοτάτητα.

Ο Υφυπουργός

Γ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ"

9. Στις με αριθμούς 3789-3808/13-11-98 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ'αριθμ. 40620/4-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εσωτερικών,

Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στις 3789 3790 3791 3792 3793 3794 3795 3796 3797 3798 3799 3800 3801 3802 3803 3804 3805 3806 3807 και 3808/13.11.1998, ερωτήσεις του βουλευτή κ. Π. Σκανδαλάκη, σχετικά με Έλληνες πολίτες διαμένοντες στην αλλοδαπή, οι οποίοι έχουν δικαίωμα ψήφου στην Ελλάδα, σας ενημερώνουμε ότι η υπηρεσία μας για τις κάτωθι χώρες της αλλοδαπής: Γεωργία, Γερμανία, Γκάνα, Γρανάδα, Γουατεμάλα, Γουινέα, Δημοκρατία Νότιας Αφρικής, Δανία, Ελβετία, Εκουαδόρ, Ελ Σαλβαδόρ, Εσθονία, Ζουαζηλάνδη, Ν. Ζηλανδία, Ζαΐρ, Ζάμπια, Ζιμπάμπουε, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, Ισπανία και Ιαπωνία, δεν έχει στοιχεία με τον αριθμό των Ελλήνων πολιτών οι οποίοι διαμένουν μόνιμα σε αυτές και έχουν δικαίωμα ψήφου στην Ελλάδα.

Σας πληροφορούμε όμως ότι στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2623/98, άρθρο 7 παράγραφος 1α, έχει συσταθεί Επιτροπή επιφορτισμένη με το έργο της υποβολής προτάσεων για την άσκηση του δικαιώματος εκλέγειν και εκλέγεσθαι, μέσω ειδικών εκλογικών καταλόγων, των Ελλήνων πολιτών οι οποίοι κατοικούν στις χώρες - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε τρίτες χώρες.

Ο Υπουργός

ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ"

10. Στην με αριθμό 3700/98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 215/7.12.98 έγγραφο από τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση στην ερώτηση 3700/98 του Βουλευτή κ. Στ. Δήμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η ΕΡΤ-ΑΕ καταβάλλει κάθε προσπάθεια για την πλήρη τηλεοπτική κάλυψη, με τα προγράμματά της όλου του Ελλαδικού χώρου και ιδιαίτερα των παραμεθόριων περιοχών.

Στο πλαίσιο που προαναφέρθηκε αντιμετωπίζεται και η νήσος Λέσβος, η κατάσταση της οποίας ως προς το εν λόγω ζήτημα, αναλύεται λεπτομερώς στο υπ' αριθμ. πρωτ. 27506/25.11.98 έγγραφο της ΕΡΤ-ΑΕ (απευθύνεται στο Υπουργείο Τύπου και ΜΜΕ), το οποίο επισυνάπτεται.

Ο Υπουργός

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

11. Στην με αριθμό 3781/98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 218/7.12.98 έγγραφο από τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3781/98 της Βουλευτού κ. Στ. Αλφιέρη, για ό,τι επιτίπτε στην αρμοδιότητά μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Όλοι οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί της χώρας μας οφείλουν να λειτουργούν σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Συντάγματος, του ισχύοντος νόμου και τους Κανονισμούς δεοντολογίας που έχει εκδώσει το ΕΣΡ.

Στο πλαίσιο του νομικού καθεστώτος, που προαναφέρθηκε, περιλαμβάνονται και ειδικές διατάξεις για την προστασία των ανηλίκων από ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές, οι οποίες ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξή τους (Ν.2328/1995 άρθρο 3 παρ.1,3 και 14-ΦΕΚ Α'159, Π.Δ. 236/1992 άρθρα 7 και 9-ΦΕΚ Α' 124, Κανονισμός υπ' αριθμ. 2/1991 "Περί ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων" άρθρο 9 ΦΕΚ Β' 421, Κανονισμός υπ' αριθμ. 3/1991 "Δεοντολογία ραδιοτηλεοπτικών διαφημίσεων" άρθρο 10-ΦΕΚ Β' 538).

Σε περίπτωση παραβίασης των πιο πάνω διατάξεων επιλαμβάνεται το ΕΣΡ, που είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή, η οποία ασκεί τον άμεσο έλεγχο του Κράτους επί της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης (Ν.1866/1989, άρθρο 3-ΦΕΚ

Α'222) και παράλληλα, όπου προβλέπεται από το νόμο (παράβαση σχετ. ποινικών διατάξεων), επιλαμβάνεται και η αρμόδια εισαγγελική αρχή.

Είναι προφανές το ενδιαφέρον μας για ζητήματα που σχετίζονται με την προστασία της παιδικής ηλικίας. Γι' αυτό έχουμε κατ' επανάληψη απευθυνθεί στο ΕΣΡ και έχουμε ζητήσει από αυτό να ερευνήσει, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του, τον τρόπο τηλεοπτικής κάλυψης συγκεκριμένων γεγονότων προκειμένου να εξακριβωθεί αν έχουν παραβιασθεί οι προαναφερθείσες διατάξεις.

Ο Υπουργός

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ"

12. Στην με αριθμό 3605/98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 211/7.12.98 έγγραφο από τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3605/98 της Βουλευτού κ. Στ. Αλφίερη, για ό,τι εμπίπτει στην αρμοδιότητά μας, σας γνωστοποιούμε τα εξής:

Ζητήματα που σχετίζονται με την ποιότητα των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και ειδικότερα με τη διαφήμιση -από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς- προϊόντων και υπηρεσιών, προβλέπονται και αντιμετωπίζονται από το ισχύον νομικό καθεστώς (Ν.1730/87 άρθρο 3 -ΦΕΚ Α' 145, Ν.2328/95/άρθρο 3-ΦΕΚ Α'159, Κώδικες Δεοντολογίας και Ραδιοτηλεοπτικών Προγραμμάτων που έχει εκδόσει το ΕΣΡ).

Σε περίπτωση, συνεπώς, συγκεκριμένων καταγγελιών για εκπομπές που παραβιάζουν τις προαναφερθείσες διατάξεις, επιλαμβάνεται το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, που, ως γνωστό, είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή, η οποία ασκεί τον άμεσο έλεγχο του κράτους επί της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης (Ν. 1866/1989-ΦΕΚ Α' 222).

Στο πλαίσιο αυτό το ΕΣΡ έχει επιληφθεί αρκετών περιπτώσεων και έχουν μάλιστα επιβληθεί και κυρώσεις.

Είναι προφανής η ευαισθησία μας σε ζητήματα όπως αυτά που θίγονται στην ερώτηση. Γι' αυτό και έχουμε κατ' επανάληψη απευθυνθεί εγγράφως στο ΕΣΡ και έχουμε ζητήσει από αυτό να εξετάσει αν συγκεκριμένες εκπομπές (μετάδοση διαφημιστικών μηνυμάτων κ.λπ.) είναι σύμφωνες με το νόμο.

2. Όσον αφορά την καταχώριση στον Τύπο διαφημίσεων, αγγελιών κλπ. σημειώνεται ότι όταν το περιεχόμενο τους παραβιάζει ποινικές ή άλλες διατάξεις, κινείται η νόμιμη διαδικασία για την επιβολή, πάντοτε κατασταλτικά και όχι προληπτικά (σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ.2 του Συντάγματος η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο απαγορεύονται), ποινικών, αστικών ή διοικητικών κυρώσεων που προβλέπονται κατά περίπτωση. Είναι δε αυτονόητο ότι ως προς τις τυχόν ποινικές ή αστικές ευθύνες, αρμόδια είναι τα όργανα της δικαστικής εξουσίας προς τα οποία καταφεύγει κανείς μέσα από τις προβλεπόμενες δικονομικές διαδικασίες, ή τα οποία κινούνται αυτεπαγγέλτως.

Τέλος σημειώνεται ότι για την αντιμετώπιση των "ΡΟΖ ΑΓΓΕΛΙΩΝ", μετά τη γνωστή απόφαση του Αρείου Πάγου για το εν λόγω θέμα, θα θεσπίσει νέα διάταξη, όπως δήλωσε πρόσφατα στη Βουλή, κατά τη συζήτηση επίκαιρης σχετικής ερώτησης, ο Υπουργός Δικαιοσύνης.

Ο Υπουργός

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ"

13. Στην με αριθμό 3833/13.11.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1908/7.12.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3833/13.11.98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Λευτέρης Παπανικολάου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων των Τμημάτων της σχολής Τεχνολογίας-Γεωπονίας έχουν καθορισθεί και για τα επτά τμήματα από το 1989 με το ΠΔ 109 (Α'47).

Σχετικά με το θέμα που τίθεται επίσης στην ερώτηση για την πιθανή

πρόθεση του Υπουργείου Γεωργίας να αφαιρέσει την συνταγογράφηση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων από τους Τεχνολόγους Γεωπόνους, σας κάνουμε γνωστό ότι το ΥΠΕΠΘ έει ενδιαφερθεί για το θέμα και έχει συνεργασθεί με το αρμόδιο Υπουργείο. Για τούτο έχει ενημερώσει όλες τις Σχολές Γεωπονίας των ΤΕΙ στις οποίες διαβίβασε σχετικό έγγραφο του Υπουργείου Γεωργίας, σύμφωνα με το οποίο, δεν θα υπάρξουν σε καμία περίπτωση διατάγματα και νομοθετικές ρυθμίσεις που να ανατρέπουν νομοθετημένα επαγγελματικά δικαιώματα σπουδαστών ΤΕΙ.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

14. Στην με αριθμό 3843/16.11.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1911/7.12.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3843/16.11.98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Παπαληγούρας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το ΥΠΕΠΘ καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής όλων των βαθμίδων της Εκπ/σης σε εφαρμογή της εκπ/κής μεταρρύθμισης που αφορά:

α) στη λειτουργία του ολοήμερου νηπιαγωγείου και την επέκταση της λειτουργίας του ολοήμερου δημοτικού σχολείου για την προσχολική και πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

β) τη λειτουργία του ενιαίου λυκείου και των τεχνικών επαγγελματικών εκπαιδευτηρίων για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

γ) την εισαγωγή προγραμμάτων σπουδών επιλογής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι δαπάνες για τις απαραίτητες επεμβάσεις σε ήδη υπάρχοντα κτίρια, η ανέγερση νέων ή επίπλωση και ο εξοπλισμός τους, αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του Π.Δ.Ε. στα πλαίσια της δημοσιονομικής πολιτικής όπως καθορίζονται ετησίως από το Υπουργείο Οικονομικών και το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Οι οικονομικές δυνατότητες του ΥΠΕΠΘ για την αντιμετώπιση των αναγκών του και την εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης διαμορφώθηκαν το 1998 στο ποσό των 165.672.000.000 δρχ. εκ των οποίων 86.090.000.000 δρχ. αφορούσαν αμειγώς σε πιστώσεις προερχόμενες από εθνικούς πόρους και το υπόλοιπο σε συγχρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Για το 1999 το σύνολο των πιστώσεων προβλέπεται να ανέλθει στο ποσό των 191.458.000.000 δρχ. εκ των οποίων τα 70.000.000.000 δρχ. αφορούν σε πιστώσεις από εθνικούς πόρους και το υπόλοιπο σε συγχρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το ύψος του Τακτικού Προϋπολογισμού του έτους 1999 ανέρχεται σε 1.132.730.000.000 δρχ. Στο ποσό αυτό περιλαμβάνονται δαπάνες της Κεντρικής Υπηρεσίας και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Το αντίστοιχο ποσό προϋπολογισμού έτους 1998 ήταν 1.058.099.000.000 δρχ. Η αύξηση μεταξύ των δύο ετών ανέρχεται σε ποσοστό 7,05%. Στο ανωτέρω ποσό θα πρέπει να προστεθεί και η πίστωση για αντιμετώπιση των λειτουργικών δαπανών των Σχολείων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εσωτερικών και μεταβιβάζεται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, που είναι για το έτος 1999 δρχ. 29.000.000.000.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

15. Στην με αριθμό 3756/12-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1885/7-12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3756/12-11-98 του Βουλευτή κ. Στ. Παπαδόπουλου, σχετικά με την εκπαίδευση του απόδημου Ελληνισμού της Γερμανίας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Στα πλαίσια της προσπάθειας του Υπουργείου Παιδείας για

την αναβάθμιση της εκπαίδευσης στο εξωτερικό το τριετές Πρόγραμμα "Παιδεία Ομογενών" ολοκληρώνεται το 1999 και ήδη προσφέρει καρπούς με καινούργια βιβλία που προκύπτουν από τη μελέτη και την έρευνα των πραγματικών αναγκών, επιμόρφωσης προσωπικού και Συντονιστών Εκπαίδευσης και αναδιάρθρωσης των μορφών παρεχόμενης εκπαίδευσης στο εξωτερικό έτσι ώστε να εξυπηρετούνται οι σημερινές ανάγκες των νέων όπως διαμορφώνονται με τις καινούριες συνθήκες των ημερών μας. Παράλληλα στα ελληνικά λύκεια του εξωτερικού προχωρά η μετεξέλιξή τους σε Ενιαία Λύκεια όπως ακριβώς και στην Ελλάδα. Για το σκοπό αυτό πραγματοποιήθηκαν επιμορφωτικά σεμινάρια στις πόλεις Στουτγάρδης - Μονάχου - Βούπερταλ και Καίρου, τα οποία παρακολούθησαν εκπαιδευτικοί όλων των λυκείων του εξωτερικού που μετακινήθηκαν γι' αυτό το λόγο για την ενημέρωσή τους και την καθοδήγησή τους ως προς την εφαρμογή του Ενιαίου Λυκείου. Στα ίδια πλαίσια έξι (6) μικρά σε αριθμό μαθητών λύκεια της Γερμανίας με 17-37 μαθητές ανά λύκειο συμπύχθηκαν στα κοντινά λύκεια για να μπορούν να αναπτυχθούν τα Προγράμματα του Ενιαίου Λυκείου με τα μαθήματα επιλογής.

Οι ανησυχίες που υπάρχουν στην περιοχή του Μονάχου είναι για το θέμα της σύμπτυξης αυτών των λυκείων στη δε περιοχή της Στουτγάρδης σε σχέση με το προσωπικό που υπηρετεί στις σχολικές μονάδες. Ως προς την σύμπτυξη των λυκείων πιστεύουμε ότι ήταν εντελώς απαραίτητη για την αναβάθμιση και την παροχή βελτιωμένης εκπαίδευσης στους μαθητές. Υπενθυμίζουμε ότι και στην Ελλάδα κάποιοι μαθητές υποχρεώνονται να μετακινούνται ώστε να παρακολουθούν το σχολείο.

Ως προς το θέμα του προσωπικού, το προσωπικό που έχει αποσπαστεί και αποσπάται όποτε προκύπτουν πραγματικές ανάγκες υπερκαλύπτει τις ανάγκες λειτουργίας των σχολικών μονάδων. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι η Ελλάδα χρησιμοποιεί τριπλάσιο τουλάχιστον προσωπικό για τον αντίστοιχο αριθμό μαθητών για την παροχή εκπαίδευσης στην ελληνική γλώσσα στο εξωτερικό απ' ότι τα άλλα Ευρωπαϊκά Κράτη όπως η Ιταλία, η Ισπανία, Πορτογαλία.

Πιστεύουμε ότι υπάρχουν περιθώρια και προχωρούμε σε καλύτερη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού έτσι ώστε και σημαντική εξοικονόμηση πόρων να πετύχουμε αλλά κυρίως και βελτιωμένη εκπαίδευση να παρέχουμε.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ*

16. Στην με αριθμό 3767/12-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1277/12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 3767/12-11-98 ερώτησης που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Ν. Τσιαρτσιώνης και Γ. Καρασμάνης, αναφορικά με τη φορολογική πολιτική για το έτος 1999, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Α. 1. Βασικός στόχος της φορολογικής πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών μέσα στα πλαίσια της ασκούμενης από την Κυβέρνηση δημοσιονομικής πολιτικής είναι η δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών και η προστασία του εισοδήματος των μισθωτών και συνταξιούχων.

2. Επίσης, μέσα στα πλαίσια της γενικότερης τάσης περιορισμού των φορολογικών απαλλαγών καταβάλλεται προσπάθεια για την εξάλειψη των ευνοϊκών ρυθμίσεων για ορισμένες κατηγορίες φορολογουμένων που δεν δικαιολογούνται από κοινωνική άποψη, όπως επίσης και τη διασφάλιση της φορολογικής δικαιοσύνης.

3. Η Κυβέρνηση με τους σχετικούς φορολογικούς νόμους κάνει μία προσπάθεια προσέγγισης των πραγματικών εισοδημάτων διαφόρων κοινωνικών τάξεων ώστε να μην αδικηθεί κανένας και να προσφέρουν ανάλογα στην εθνική οικονομία.

4. Ήδη με το ν. 2579/17-2-98 "Φορολογικές διαρρυθμίσεις, και άλλες διατάξεις επήλθαν βελτιώσεις στον τομέα για τα αντικειμενικά κριτήρια ώστε αυτά να γίνουν δικαιότερα.

5. Επίσης με τροπολογία που ήδη κατατέθηκε στη Βουλή, προβλέπεται για τον προσδιορισμό του ελάχιστου ποσού καθαρού εισοδήματος εμπορικών επιχειρήσεων, καθώς και ελεύθερων

επαγγελματιών, για το οικον. έτος 1999 να ληφθεί υπόψη η τιμή ζώνης που ίσχυε την 1η Ιανουαρίου 1995, και όχι αυτή που ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1998 προκειμένου να αποφευχθεί η υπερβολική φορολογική επιβάρυνση των επαγγελματιών από την εφαρμογή των αντικειμενικών κριτηρίων για το έτος 1998.

6. Εξάλλου από τον προϋπολογισμό που κατατέθηκε στη Βουλή προκύπτει ότι δεν γίνεται καμιά μεταβολή στις διατάξεις της φορολογίας εισοδήματος ούτε επιβάλλεται κανένας νέος φόρος για το έτος 1999.

7. Ανεξάρτητα από τα παραπάνω, το Υπουργείο Οικονομικών εξετάζει, με την προσοχή που επιβάλλεται, τα προβλήματα που παρουσιάζονται, καθώς και τις προτάσεις όλων των φορέων και προβαίνει στις σχετικές βελτιώσεις του νόμου, όπου ενδεχομένως υπάρχει ανάγκη, μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του κρατικού προϋπολογισμού.

Β. Τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 1999 προβλέπεται να αυξηθούν κατά 6,1% έναντι προβλεπόμενης αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ κατά 6,7% θα αυξηθούν δηλαδή με ρυθμό κατά 0,6% μικρότερο εκείνου της αύξησης του ΑΕΠ. Τα φορολογικά δε έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν κατά 5,8% θα υπολείπονται δηλαδή του ρυθμού αύξησης του ΑΕΠ κατά 0,9 μονάδες.

Δεδομένου ότι τα φορολογικά έσοδα στη χώρα μας είναι αποδεδειγμένο ότι παρουσιάζουν μοναδιαία εισοδηματική ελαστικότητα θα έπρεπε χωρίς παρέμβαση στο φορολογικό σύστημα να ακολουθούν την αύξηση του ονομαστικού ΑΕΠ. Το γεγονός λοιπόν, ότι ο προβλεπόμενος ρυθμός αύξησης των εσόδων είναι μικρότερος εκείνου του ονομαστικού ΑΕΠ είναι αποτέλεσμα των παρεμβάσεων με στόχο τη μείωση της φορολογίας.

Γ. 1. Με τις συνδυασμένες διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 27 και της παρ. 4 του άρθρου 48 του ν. 2648/1998, από 22-10-98, αναπροσαρμόστηκε το ποσό που εισπράττεται με χρήση (επικόλληση) κινητού επισήματος για την καταβολή του αναλογικού τέλους (παρ. 1 του άρθρου 3 του π.δ. της 28-7-1931) σε πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές έναντι των χιλίων (1.000) δραχμών που ίσχυε πριν.

Η ανωτέρω ρύθμιση κρίθηκε αναγκαία για την διευκόλυνση των συναλλαγών και την αποφυγή έκδοσης χιλιάδων διπλοτύπων εισπραξης από τις ΔΟΥ.

Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται για αύξηση των τελών χαρτοσήμου, αλλά για μεταβολή στον τρόπο καταβολής τους και κατά συνέπεια δεν επηρεάζει τις επιβαρύνσεις στην έμμεση φορολογία και κατ' επέκταση τα δημόσια έσοδα.

2. Τέλος σε πληροφρούμε ότι όσον αφορά τα τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων, τέλη χαρτοσήμου, Φ.Κ.Ε., ειδικό φόρο τραπεζικών εργασιών κ.λπ. δεν έχει γίνει αύξηση αυτών ούτε επιβολή νέων φόρων για το έτος 1999.

Ο Υπουργός

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ*

17. Στην με αριθμό 3973/18-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1312/12-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 3973/18-11-98 ερώτηση, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μιχ. Καρακώστας, για την υπαγωγή των αστικών συνεταιρισμών στους φορολογικούς νόμους περί συγχώνευσης επιχειρήσεων κλπ., σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

1. Με την αριθμ. 1038566/832/A0006/23-3-98 Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών συγκροτήθηκε Επιτροπή για να μελετήσει το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο σχετικά με τις μετατροπές και τις συγχωνεύσεις επιχειρήσεων για τη δημιουργία μεγάλων οικονομικών μονάδων, καθώς και για να ερευνήσει την ανάγκη αναθεώρησης ή μη αυτού.

Η Επιτροπή τελείωσε τις εργασίες της και υπέβαλε το πόρισμα της στον Υπουργό Οικονομικών. Με αυτό αφενός

προτείνει την ενσωμάτωση των σχετικών νομοθετημάτων (ν.δ. 1297/72, ν. 2166/93 και ν. 2386/96) σε ένα νέο νόμο και αφετέρου επισημαίνει ορισμένα ζητήματα τα οποία χρήζουν περαιτέρω μελέτης.

2. Το αίτημά σας, σχετικά με την υπαγωγή και των αστικών συνεταιρισμών του ν. 1667/86 στις διατάξεις του σχεδίου νόμου, που θα καταρτισθεί για τους μετασχηματισμούς των επιχειρήσεων κλπ., σε μεγάλες μονάδες θα εξετασθεί όταν θα γίνει η επεξεργασία του πορίσματος της παραπάνω επιτροπής.

3. Τα ανωτέρω τα έχουμε ήδη καταστήσει γνωστά στους ενδιαφερόμενους (Προμηθευτικός Συνεταιρισμός Φαρμακοποιών Αιτωλ/νίας και Ομοσπονδία Συνεταιρισμών Φαρμακοποιών Ελλάδος) με τα αριθμ. 1120674/10945/Β0012/27-10-98 και 1123910/Β0012/10984/9-11-98 έγγραφά μας.

Ο Υφυπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ").

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη των αναφορών και ερωτήσεων της σήμερα, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Τετάρτης 5 Μαΐου 1999.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 & 3 Καν. Βουλής):

1. Η με αριθμό 958/28.4.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Στυλιανού Παπαθεμελή προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την εγκατάσταση και λειτουργία χώρου Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων στη θέση Μαυροράχη του Δήμου Βεργίτσου Θεσσαλονίκης.

2. Η με αριθμό 971/30.4.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον Υπουργό Υγείας

και Πρόνοιας, σχετικά με την καθυστέρηση οργάνωσης και στελέχωσης του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.), ώστε να είναι σε θέση να υποστηρίξει την έγκριση προϊόντων των Ελληνικών Φαρμακοβιομηχανιών σε κοινοτικό επίπεδο κλπ.

3. Η με αριθμό 979/3.5.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ευστρατίου Κόρακα προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, σχετικά με την επιβολή πετρελαϊκού, οικονομικού και διπλωματικού εμπάργκο στη Γιουγκοσλαβία κλπ.

4. Η με αριθμό 978/3.5.99 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Στέλλας Αλφιέρη προς την Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων των τσιγγάνων της Νέας Ζωής Ασπροπύργου κλπ.

5. Η με αριθμό 973/3.5.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Αναστασίου Ιντζέ προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για σύσταση Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας στην έδρα του Εφετείου Θεσσαλονίκης κλπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ.2 & 3 Καν. Βουλής):

1. Η με αριθμό 962/29.4.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την καθυστέρηση εφαρμογής του θεσμικού πλαισίου που αφορά τη χορήγηση κινήτρων προσέλευσης νέων αγροτών.

2. Η με αριθμό 970/30.4.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριου Παπανικολάου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την εγκατάσταση και λειτουργία ακτινολογικού μηχανήματος στο Κέντρο Υγείας Πύλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές-Ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη ερώτηση είναι η με αριθμό 8814/1.4.99 του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για την ίδρυση Τριτοβάθμιων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων στην Περιφέρεια Πελοποννήσου.

Η ερώτηση του κ. Κατσιλιέρη σε περίληψη έχει ως εξής:

"Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Αθηνών σχεδιάζει το υπό ίδρυση τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής στην Καλαμάτα να λειτουργήσει ως αυτόνομη Τριτοβάθμια Εκπαιδευτική Μονάδα, ενώ εξετάζει το ενδεχόμενο να αποτελέσει στα δύο πρώτα χρόνια της λειτουργίας του έδρα για τη χορήγηση "Μάστερ" στους φοιτητές.

Ο σχεδιασμός αυτός της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αθηνών ικανοποιεί εν μέρει το αίτημα των φορέων του Νομού Μεσσηνίας, αλλά και ευρύτερα της Περιφέρειας Πελοποννήσου για τη δημιουργία και τη λειτουργία πανεπιστημίου επιπέδου ιδρυμάτων στην περιοχή.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1) Σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί το Υπουργείο του, προκειμένου να ενισχύσει την υλοποίηση των σχεδιασμών αυτών της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αθηνών;

2) Είναι στους σχεδιασμούς του Υπουργείου η εξέταση των δυνατοτήτων δημιουργίας τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στην Περιφέρεια Πελοποννήσου που θα συμβάλουν στην εκπαιδευτική, πολιτιστική και αναπτυξιακή αναβάθμιση της περιοχής;"

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, έχει το λόγο.

Κύριε Υπουργέ, προσέξτε, διερευνά τις προθέσεις σας και στις άλλες πρωτεύουσες των νομών ο κ. Κατσιλιέρης, μήπως ιδρύεται αλλού, καμιά ανωτέρου βαθμού σχολή, ώστε να λάβει τα μέτρα του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν υποψιάζομαι, κύριε Πρόεδρε, είμαι βέβαιος ότι ο κ. Κατσιλιέρης ξέρει πολύ καλά τη διαδικασία που ακολουθείται, στα πλαίσια της διεύρυνσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την ίδρυση νέων τμημάτων τόσο στα Α.Ε.Ι. όσο και στα Τ.Ε.Ι. της χώρας, προκειμένου να υλοποιήσουμε το στόχο της ανοιχτής πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Φέτος πετύχαμε τον αριθμό των εβδομήντα μία χιλιάδων περίπου για τους εισακτέους σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. και του χρόνου, όπως είχαμε προδιαγράψει, θα φτάσουμε στους ογδόντα πέντε χιλιάδες.

Στα πλαίσια όλης αυτής όμως της διαδικασίας στο Υπουργείο Παιδείας δεν περιήλθε καμία απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αθηνών, βάσει της οποίας επρόκειτο να ιδρυθεί Τμήμα Φιλοσοφικής στην Καλαμάτα. Και αν θέλετε τις προθέσεις του Υπουργείου Παιδείας, θα σας πω ότι, τουλάχιστον σε σύντομο χρονικό διάστημα, δεν βλέπουμε την ίδρυση πανεπιστημίου στην Πελοπόννησο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κατσιλιέρης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα δεδομένα που υπάρχουν για την περιφέρεια Πελοποννήσου, για το Νομό Μεσσηνίας, σε σχέση με το θέμα που συζητάμε σήμερα στη Βουλή, είναι τα παρακάτω:

Πρώτον, η περιφέρεια Πελοποννήσου είναι η μοναδική περιφέρεια από τις δεκατρείς, κύριε Υφυπουργέ Παιδείας, στην οποία δεν λειτουργεί και ούτε προβλέπεται να λειτουργήσει πανεπιστημιακό ίδρυμα.

Δεύτερον, η ίδρυση πανεπιστημίου στην περιφέρεια Πελοποννήσου αποτελεί καθολικό αίτημα όλων των φορέων, όλων των νομών της περιφέρειας και δεν αφορά βέβαια μόνο το Νομό Μεσσηνίας, που έχω την τιμή να εκπροσωπώ στη Βουλή.

Τρίτον, υπάρχει μελέτη που ανέθεσε το περιφερειακό συμβούλιο το 1989 στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, με βάση την οποία προτείνεται η ίδρυση πανεπιστημίου με παραρτήματα σε όλους τους νομούς. Η μελέτη αυτή είχε ξεκινήσει μετά τους σεισμούς του 1986 στην Καλαμάτα και στην ευρύτερη περιοχή και το σύνολο των φορέων της Καλαμάτας, αλλά και της περιφέρειας είχε εισηγηθεί να υπάρξει αυτή η μελέτη από το Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Τέταρτον, αυτή η μελέτη προέβλεπε για το Νομό Μεσσηνίας την ίδρυση τεσσάρων τμημάτων.

Πέμπτον, για τη στέγαση του πανεπιστημίου υπήρχε και εξακολουθεί να υπάρχει χώρος και κτίσματα από το παλιό στρατόπεδο που δόθηκε στο Δήμο Καλαμάτας, επιφάνειας 3.000 τ.μ.

Τέλος, υπάρχει και η απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αθηνών για τη δημιουργία μεταπτυχιακού τμήματος της Φιλοσοφικής Σχολής στην Καλαμάτα, που ασφαλώς αποτελεί ένα πρώτο θετικό βήμα στην κατεύθυνση της ίδρυσης τμήματος.

Μέχρι σήμερα, απ' ό,τι άκουσα με έκπληξη από τον κύριο Υφυπουργό, δεν έχει γίνει τίποτε απολύτως, δεν έχει φτάσει καν στο Υπουργείο Παιδείας η απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Κύριε Υφυπουργέ, δεν απομένει παρά να προσκομίσω το σύνολο των ενεργειών που έχουν γίνει μέχρι σήμερα μαζί με την απόφαση της Συγκλήτου, έτσι ώστε να μπορέσουμε να συνεργαστούμε, για να γίνει πραγματικότητα ένα όνειρο ολόκληρων γενεών και πολλών δεκαετιών της περιφέρειάς μου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να θυμίσω ότι η Πελοπόννησος δεν είναι ορφανή πανεπιστημιακού ιδρύματος. Υπάρχει το Πανεπιστήμιο Πάτρας.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ: Είπα η περιφέρεια της Πελοποννήσου, όχι η Πελοπόννησος με τους επτά νομούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ μη διακόπτετε. Κι εγώ είχα την πρόθεση να διακόψω, αλλά δεν το έκανα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αφ' ετέρου, στα πλαίσια της διεύρυνσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης επιδιώκεται η ορθολογική διασπορά τμημάτων Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας.

Αυτό τι σημαίνει όμως; Ότι και τα πανεπιστήμια έχουν να υποβάλουν προτάσεις σχετικά με γνωστικά αντικείμενα, που θα έχουν τη βιωσιμότητα εξασφαλισμένη και προφανώς και την εξέλιξη στο μέλλον. Αφ'ετέρου, υπάρχουν και οι υποδομές και οι δυνατότητες από τους τόπους, που θα φιλοξενήσουν αυτά τα νέα τμήματα.

Δεν πρέπει να ξεχνάτε, αγαπητέ συνάδελφε, ότι το Υπουργείο Παιδείας, στα πλαίσια της ίδιας πολιτικής, δέχθηκε, αποδέχθηκε και ενέκρινε την ίδρυση δύο νέων τμημάτων στο ΤΕΙ Καλαμάτας. Επομένως δεν υπάρχει καμία προκατάληψη και δεν υπάρχει καμία μεροληπτική πολιτική όσον αφορά την ίδρυση νέων τμημάτων, είτε ΑΕΙ είτε ΤΕΙ, σε περιοχές της χώρας.

Αυτό το λέω θέλοντας να διερμηνεύσω την έκπληξή σας, ότι δεν οφείλεται σε αυτό που σας είπα εγώ προσωπικά, αλλά μάλλον στο ότι δεν μας ήλθε το σχετικό έγγραφο από τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αυτό είναι θέμα δικό της και όταν το έγγραφο δεν κοινοποιείται στο Υπουργείο Παιδείας, στα πλαίσια της εφαρμογής μίας πολιτικής, τότε αντιλαμβάνεστε ότι δεν πρέπει να μένετε έκπληκτοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεύτερη είναι η με αριθμό 6030/21-1-99 ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννας Μπενάκη-Ψαρούδα προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη

μέτρων για την κάλυψη των κενών θέσεων εκπαιδευτικών στη Δημόσια Εκπαίδευση.

Η ερώτηση της κ. Μπενάκη έχει ως εξής:

"Είναι γνωστό ότι πολλές θέσεις εκπαιδευτικών στη δημόσια εκπαίδευση είναι ακόμη κενές παρά το ότι βρισκόμαστε σε προχωρημένη φάση του σχολικού έτους. Αυτό οφείλεται στο ότι, ενώ εξαντλήθηκε η προβλεπόμενη από το ν.2525/97 κάλυψη του 80% των κενών θέσεων από την επετηρίδα, εν τούτοις δεν εξαντλήθηκε το εναπομένον 20% των θέσεων από τους επιτυχόντες στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, διότι αυτοί σε ορισμένες ειδικότητες ήταν λιγότεροι. Έτσι υπάρχουν περί τα 680 κενά στους δασκάλους και νηπιαγωγούς, ενώ υπάρχουν πολλά κενά σε φυσικούς, χημικούς, βιολόγους, γεωλόγους κλπ.

Επειδή η ανωμαλία αυτή δεν μπορεί να συνεχισθεί, ερωτάται ο Υπουργός Παιδείας: α) πόσες κενές θέσεις και σε ποιες ειδικότητες υπάρχουν που δεν έχουν καλυφθεί και β) πότε και πώς προτίθεται να καλύψει αυτά τα κενά; Θα τα καλύψει από την επετηρίδα, θα τα καλύψει με αναπληρωτές και με βάση ποια διάταξη, δεδομένου ότι το νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο είναι ανύπαρκτο ή συγκεκριμένο;"

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανθόπουλος έχει και πάλι το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχήν θα ήθελα να πω ότι αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχουν κενά, με την έννοια με την οποία επισημαίνεται στην ερώτηση της κυρίας συναδέλφου. Συγκεκριμένα, για πρώτη φορά στους διορισμούς που έγιναν τον περασμένο Αύγουστο, το Υπουργείο Παιδείας ανακοίνωσε και εξασφάλισε από το Υπουργικό Συμβούλιο εννέα χιλιάδες διακόσιες περίπου θέσεις μονίμων εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Δε θέλω να υπενθυμίσω τι γινόταν στο παρελθόν, αλλά πριν από το 1996 δεν υπήρχαν διορισμοί, που να ξεπερνούν το όριο των πέντε χιλιάδων συνολικά για την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Σπάνιες ήταν οι περιπτώσεις, που ξεπερνούσαν τις πέντε χιλιάδες οι διορισμοί.

Πράγματι όλοι γνωρίζουμε ότι με το νόμο 2525/1997 καθιερώθηκε η σταδιακή κατάργηση της επετηρίδας και η απορρόφηση εκπαιδευτικού προσωπικού εν μέρει από την επετηρίδα με αποκλιμακούμενα ποσοστά και εν μέρει από το διαγωνισμό, ο οποίος διεξάγεται ανά διετία.

Δεν καλύφθηκαν θέσεις οι οποίες επρόκειτο να καλυφθούν, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του Υπουργείου Παιδείας, από το διαγωνισμό λόγω μη επίτευξης του ορίου, το οποίο είχε θέσει ο διαγωνισμός στους διαγωνιζομένους. Πράγματι, στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση δεν καλύφθηκαν εξακόσιες δεκαεπτά θέσεις στους δασκάλους. Στους υπόλοιπους κλάδους, νηπιαγωγοί, αγγλικής γλώσσας, φυσικής αγωγής, μουσικής, καλύφθηκαν όλες οι θέσεις.

Στη συνέχεια όμως και επειδή αυτές οι θέσεις χρεώσουν -και είναι θέμα του επόμενου διαγωνισμού, γιατί δεν καλύπτονται από την επετηρίδα και ούτε υπάρχει τέτοια πρόθεση, αλλά θα καλυφθούν από τον επόμενο διαγωνισμό που θα γίνει το 2000- σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τη σχετική νομοθεσία, οι θέσεις αυτές καλύφθηκαν ήδη είτε με υπερωριακή απασχόληση είτε με αποσπάσεις εκπαιδευτικών, για την κάλυψη των υπεραριθμιών, είτε με αναπληρωτές.

Το σύνολο των διορισμών, τακτικών και αναπληρωτών, έφθασε στις είκοσι μία χιλιάδες. Οκτώ χιλιάδες τριακόσιοι τριάντα περίπου ήταν οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί που διορίστηκαν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και δεκατρείς χιλιάδες περίπου ήταν οι αναπληρωτές, οι οποίοι κάλυψαν και τα οργανικά αυτά κενά που δεν καλύφθηκαν από το διαγωνισμό, καθώς επίσης και τις τρέχουσες ανάγκες διδακτικού προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν παραπονούμαι, γιατί αυτή η ερώτηση κατετέθη στις 21 Ιανουαρίου και ευλόγως περίμενα μια γραπτή απάντηση μέσα στην

προβλεπόμενη προθεσμία. Χαπάντηση αυτή δεν ήλθε. Οφείλω να πω ότι δεν θα γινόταν αυτή η συζήτηση, αν είχα πάρει τα στοιχεία που ζητούσα εγκαίρως και θα ήμουν και εγώ εμπρόθεσμη στην ερώτησή μου, γιατί μιλάω τώρα, στο τέλος του σχολικού έτους, για αρχή του σχολικού έτους ή για μέση.

Δεύτερον, δεν ισχύει αυτό που είπε στην πρώτη φράση του ο κύριος Υπουργός ότι δεν υπάρχουν κενά, γιατί αμέσως μετά αναγκάστηκε να παραδεχθεί ότι το 20% των κενών θέσεων που έπρεπε να καλυφθεί από το διαγωνισμό δεν καλύφθηκε και τουλάχιστον έμειναν εξακόσια δεκαεπτά κενά στους δασκάλους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και εκατόν εβδομήντα πέντε στους καθηγητές.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Μάλιστα.

Δεν μου είπατε βέβαια, όπως σας ερώτησα, ειδικώς για ορισμένες ειδικότητες που αναφέρω, φυσικούς, χημικούς, βιολόγους και γεωλόγους, πόσες είναι οι θέσεις που δεν καλύφθηκαν, γιατί πραγματικά εκεί είναι πολύ μεγάλα τα κενά. Επομένως κενά έμειναν.

Μου απαντάτε τώρα ότι αυτά τα κενά καλύφθηκαν με υπερωριακή απασχόληση -είναι μια απάντηση- και με αποσπάσεις εκπαιδευτικών. Βέβαια στις αποσπάσεις είχαμε συζητήσει άλλη ερώτηση -είναι κάμποσος καιρός- στη Βουλή, όπου είδαμε ότι οι αποσπάσεις αυτές δεν έγιναν καθόλου έγκαιρα και με τα σωστά κριτήρια.

Αλλά μου είπατε τώρα στην απάντησή σας ότι αυτές οι θέσεις καλύφθηκαν και με αναπληρωτές. Πώς είναι δυνατόν να καλύφθηκαν με αναπληρωτές; Αυτό έγινε κατά παράβαση του νόμου, διότι αυτό το 20% είναι υποχρεωτικό να καλυφθεί από το διαγωνισμό. Δεν μπορεί να καταλάβουν αυτές τις θέσεις αναπληρωτές, διότι δεν πρόκειται περί κωλύματος τέτοιου, σαν εκείνο που καλύπτουν συνήθως οι αναπληρωτές, οι οποίοι καλύπτουν παροδικές ανάγκες και κενά που παρουσιάζονται αιφνιδιαστικά.

Δεν μπορείτε, λοιπόν, ένα κενό θέσης, που πρέπει υποχρεωτικά από το νόμο να καλυφθεί από διαγωνισθέντες, να το καλύψετε με αναπληρωτές. Απόδειξη της ορθότητας αυτού που λέω είναι ότι παραπέμπετε στον επόμενο διαγωνισμό.

Η παρατήρησή μου, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω- είναι ότι οι ρυθμίσεις του Υπουργείου Παιδείας ήταν τόσο αμελέτητες και πρόχειρες, ώστε κενά έμειναν και καλύφθηκαν εκ των ενόντων και παράνομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Στην αρχή της πρωτολογίας μου υπογράμμισα ότι για πρώτη φορά έγιναν τόσο μαζικοί διορισμοί, όχι για να απαντήσει η Κυβέρνηση απλά σε ένα συνδικαλιστικό αίτημα, αλλά γιατί η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση πραγματικά δημιούργησε λειτουργικά κενά και έπρεπε αυτά να καλυφθούν εν μέρει από την επετηρίδα και εν μέρει από το διαγωνισμό.

Ειδικότερα τώρα θα σας αναφέρω, ποια είναι τα κενά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και κατά κλάδο:

Στους ΠΕ04 φυσικούς, 88 ήταν οι διοριστέοι, σύμφωνα με τις θέσεις που δώσαμε από το Υπουργικό Συμβούλιο, 36 διορίστηκαν τελικά, αν και πέτυχαν 38. Επομένως έχουμε 52 κενά.

Στους οικονομολόγους, 24 ήταν οι διοριστέοι, 23 ήταν οι διορισθέντες, 44 οι επιτυχόντες και έχει μείνει ένα κενό.

Στους κοινωνιολόγους ήταν 19, 4, 13, 15. Μπορείτε να κρατήσετε σε τι αντιστοιχεί ο κάθε αριθμός.

Στους νομικούς και πολιτικών επιστημών 21, 1, 1, 20, στους οικιακής οικονομίας 12, 5, 6, 7, πληροφορικής των Πανεπιστημίων 49, 2, 6, 47 και πληροφορικής ΤΕΙ 33, 0, 0, 33, σύνολο δηλαδή κενών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση 175. Είναι ένας ελάχιστος αριθμός στο συνολικό αριθμό των 4.500, οι οποίοι διορίστηκαν εν μέρει από την επετηρίδα και εν μέρει από το

διαγωνισμό. Σύμφωνα με το νόμο δεν μπορεί να καλυφθεί η οργανική αυτή θέση με διοριζόμενο από την επετηρίδα, χρεώνει η θέση και μετατίθεται στον επόμενο διαγωνισμό. Πως όμως καλύπτεται λειτουργικά η θέση αυτή; Καλύπτεται και με υπερωριακή απασχόληση και με αποσπάσεις και με διάθεση από το Υπουργείο και με αναπληρωτές και γι αυτόν ακριβώς το λόγο διορίσαμε δεκατρείς χιλιάδες αναπληρωτές σύμφωνα με το νόμο 1566/1985.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τρίτη είναι η με αριθμό 2944/17.3.1999 αναφορά του Βουλευτή του Κ.Κ.Ε. κ. Ευστρατίου Κόρακα προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η ακριτική νησιωτική περιφέρεια Βορείου Αιγαίου.

Η αναφορά του κ. Κόρακα σε περίληψη έχει ως εξής:

"Στις 12.3.99 πραγματοποιήθηκε στη Χίο συνάντηση των Κοινοτικών Πλασίου Στήριξης σε σχέση με το 2ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, καθώς και την εφαρμογή ειδικού προγράμματος για τα νησιά επιπλέον του 3ου ΚΠΣ, ώστε να αναπτυχθεί οικονομικά αλλά και γενικότερα η παραμεθόρια περιοχή του Βορείου Αιγαίου."

Ειδικότερα, εκτός των άλλων, ζητούν το διπλασιασμό του 3ου Κοινοτικού Πλασίου Στήριξης σε σχέση με το 2ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, καθώς και την εφαρμογή ειδικού προγράμματος για τα νησιά επιπλέον του 3ου ΚΠΣ, ώστε να αναπτυχθεί οικονομικά αλλά και γενικότερα η παραμεθόρια περιοχή του Βορείου Αιγαίου."

Ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Χρήστος Πάχτας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι έχουμε ήδη απαντήσει στις αναφορές αυτές των συναδέλφων του ΚΚΕ. Θα ήθελα απλά να επισημάνω δύο τρία σημεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είδατε τι ζητάνε οι κύριοι δήμαρχοι: Πακτωλό χρημάτων.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Τίποτα δεν ζητούν. Ζητούν να βοηθήσουν τα ακριτικά νησιά, για να συνεχίσουν να κατοικούνται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Θα έλεγα καταρχήν, σε ό,τι αφορά τη νέα προγραμματική περίοδο ότι, όπως γνωρίζουμε ήδη, η Κυβέρνησή μας μετά από μία πολύμηνη προσπάθεια κατόρθωσε στη Σύνοδο Κορυφής του Βερολίνου να έχει μία μεγάλη και σημαντική εθνική επιτυχία. Η Ελλάδα είναι η μεγάλη κερδισμένη από την απόφαση της Συνόδου Κορυφής του Βερολίνου. Διασφαλίστηκαν πόροι για την επόμενη αναπτυξιακή περίοδο 2000-2006. Οι πόροι αυτοί, πιστεύω, είναι αρκετοί να καλύψουν τις ανάγκες σε υποδομές και σε έργα που θα βελτιώσουν την ποιότητα ζωής και θα διαμορφώσουν την άλλη Ελλάδα που όλοι επιθυμούμε, μία ισχυρή και δυνατή Ελλάδα.

Όλες, λοιπόν, οι περιφέρειες θα έχουν τη δυνατότητα, μέσα από το σχεδιασμό που είναι σε εξέλιξη, να διαμορφώσουν τις προτεραιότητές τους, να ιεραρχήσουν ενέργειες και δράσεις, για να ενταχθούν στο επόμενο τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Ειδικά δε για το νησιωτικό χώρο, όπως ήδη θα γνωρίζετε, κύριε συνάδελφε, έχουμε επιλέξει κάποιες καινοτόμες ενέργειες, έτσι ώστε οι ορεινοί όγκοι και ο νησιώτικος χώρος να αποτελέσουν ένα ιδιαίτερο κεφάλαιο για την επόμενη προγραμματική περίοδο για το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Θα ήθελα να επισημάνω, όμως ότι σε αυτήν τη φάση που βρισκόμαστε έχουμε ήδη ένα πρόγραμμα ανάπτυξης, το οποίο προσδιορίζεται από το συνοπτικό σχέδιο περιφερειακής ανάπτυξης, που έχει ήδη εγκρίνει η Κυβέρνησή μας. Έχουμε, λοιπόν, διαμορφώσει τις προτεραιότητες, τους στόχους, τα κέντρα βάρη, τις στρατηγικές μας επιλογές, για να καλύψουμε τις ανάγκες και τις προκλήσεις της Ελλάδας του 2010. Εναπόκειται πλέον στην κοινωνία, στους φορείς και του βορείου Αιγαίου να συνταχθούν μαζί με αυτό το περιεχόμενο των πρωτοβουλιών, των προτεραιοτήτων και να προσδιορίσουν πλέον από κοινού εκείνες τις ενέργειες που θα επιλέξουμε να χρηματοδοτήσουμε κατά την επόμενη περίοδο.

Θέλω να επισημάνω, ότι το κέντρο βάρους πλέον έχει μεταφερθεί από την έλλειψη πόρων, στην έλλειψη μηχανισμών σχεδιασμού, προγραμματισμού, ολοκλήρωσης, εφαρμογής και κατασκευής και εκεί πρέπει να εντείνουμε την προσπάθειά μας. Διότι θέλω να επισημάνω επίσης, ότι υπάρχει και η τρέχουσα περίοδος. Το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όπου έχουμε σημαντική υστέρηση στα νησιά του βορείου Αιγαίου σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα, να απορροφήσουν επαρκώς και ορθολογικώς τους διαθέσιμους πόρους. Άρα πρέπει οι ίδιοι οι φορείς να συνειδητοποιήσουν ότι στα δικά τους τα χέρια είναι η πορεία ανάπτυξης της περιοχής. Η Κυβέρνηση έχει διασφαλίσει τους πόρους και έχει δρομολογήσει με το σχέδιο περιφερειακής ανάπτυξης το πρόγραμμα και τις προτεραιότητες για την επόμενη περίοδο. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι δήμαρχοι των ακριτικών μας νησιών υπέβαλαν αυτό το υπόμνημα ακριβώς γιατί ζουν μια καθημερινή πραγματικότητα. Τα νησιά μας γίνονται όλο και πιο προβληματικά και δεν είναι τυχαίο. Αν πάρουμε τη Λέσβο για παράδειγμα, θα διαπιστώσουμε ότι μαζί με την Ήπειρο είναι οι πιο χαμηλά εισοδηματικές περιοχές ολόκληρης της Ευρώπης.

Αυτό που ζητάνε, λοιπόν, από την Κυβέρνηση, ανεξάρτητα από τα γενικά που μας είπε ο κύριος Υπουργός και τις "μεγάλες επιτυχίες" που έδρεψε πάλι η Ελλάδα στο Βερολίνο -από επιτυχία σε επιτυχία δεν ξέρω πού θα φθάσουμε τελικά, έχουμε απογειωθεί- είναι να διπλασιαστούν, όπως αναφέρουν εδώ συγκεκριμένα -αναφέρω μόνο σ'αυτά που αφορούν το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας- τα κονδύλια του Γ' Κοινοτικού Πλασίου Στήριξης, του λεγόμενου πακέτου Σαντέρ, δεν ξέρω πώς θα το ονομάσουν τώρα, μάλλον Πρόντι. Σε ό,τι αφορά στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο απαντάει εδώ το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και κάτι είπε και ο κύριος Υφυπουργός, ότι πετύχαμε αύξησή του σε σχέση με το δεύτερο πακέτο. Όμως το δεύτερο πακέτο ήταν για έξι χρόνια, αυτό είναι για επτά. Είναι κάτι που πρέπει να υπολογισθεί.

Επίσης, είναι αλήθεια ότι αυτό που πετύχατε εκτός των άλλων είναι τα διακόσια δεκατρία δισεκατομμύρια ΕCU που πάνε για τις προβληματικές χώρες, να μην πάνε κατά χώρα, αλλά κατά περιοχή. Και έτσι ενώ η Ελλάδα θα ήταν από τις πρώτες χώρες που θα έπαιρνε τα μεγαλύτερα ποσά, τώρα μπαίνουν και άλλες περιοχές προβληματικές, γιατί όπως ξέρετε το κριτήριο για την κατανομή αυτών των κονδυλίων είναι η προβληματική περιοχή να είναι κάτω από το 75% του μέσου κοινοτικού επιπέδου του κατά κεφαλήν εισοδήματος. Έτσι, υπάρχει αυτή η πραγματικότητα.

Πρέπει να πούμε ότι το 30% με 40% των κονδυλίων μάλλον επιστρέφει πίσω, γιατί τα μεγάλα έργα αεροδρόμιο Σπάτων, Ρίο-Αντίρριο, Εγνατία κλπ. τα παίρνουν οι μεγάλες δυτικοευρωπαϊκές εταιρείες.

Επίσης, σημειώνουν κάτι ακόμα οι νησιώτες δήμαρχοι. Ότι τα νησιά ουσιαστικά δεν επωφελούνται από τα τεράστια κονδύλια που πάνε στα μεγάλα έργα, γιατί αυτά πραγματοποιούνται στην ηπειρωτική Ελλάδα.

Τώρα εσείς, κύριε Υφυπουργέ, θέσατε το θέμα της μη απορρόφησης. Γι'αυτό, επιτρέψτε μου να πω ότι δεν ευθύνονται αυτοί καθαυτοί οι φορείς των νησιών. Ευθύνεται η βοήθεια, η μέριμνα της Κεντρικής εξουσίας, της δικής σας, ως Κυβέρνηση, για να εξασφαλίσετε τις δυνατότητες απορρόφησης αυτών των κονδυλίων και κυρίως για να γίνουν οι επιβαλλόμενες υποδομές που θα πρέπει να είναι υποδομές που προωθούν την ουσιαστική ανάπτυξη των νησιών και όχι αυτά που πάτε να κάνετε, μαρίνες, το ένα, το άλλο, ανάλογα με τις κατευθύνσεις της Ε.Ε. Τα μεγάλα νησιά έχουν ανάγκη, κύριε Υφυπουργέ, από έργα αναπτυξιακής υποδομής, για μια ανάπτυξη ισόρροπη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Πήρατε επιδότηση γενναία, παρακαλώ.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Ευτυχώς υπάρχει απλοχεριά από σας,

κύριε Πρόεδρε. Από την Κυβέρνηση δεν υπάρχει απλοχεριά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, όχι, παρακαλώ.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Εγώ θέλω απλώς να μεταφέρω την αγωνία των κατοίκων των ακριτικών νησιών, οι οποίοι όπως είπαμε από πακέτο σε πακέτο πέφτουν συνεχώς από πλευράς επιπέδου ζωής και γι' αυτό σπρώχνονται, εξωθούνται στο να εγκαταλείψουν τα ακριτικά νησιά. Είναι εθνική ανάγκη να αλλάξει πολιτική η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Κατ' αρχήν θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και για σας και για μας, κύριε συνάδελφε, ορισμένα πράγματα. Οι πόροι έχουν διασφαλιστεί για τη χώρα. Δεν έχουν διασφαλιστεί για άθροισμα χρόνων και να καταμετρηθούν στη συνέχεια με κάποια κριτήρια. Η Σύνοδος Κορυφής στο Βερολίνο διασφάλισε συγκεκριμένους πόρους για τα συγκεκριμένα κράτη μέλη. Η Ελλάδα, λοιπόν, έρχεται με μια επιτυχία των εννέα τρισεκατομμυρίων δραχμών κοινοτική συμμετοχή, που μαζί με την εθνική δημόσια κοινοτική συμμετοχή θα φθάσουμε στα δεκαπέντε τρισεκατομμύρια δραχμές.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αυτήν τη βδομάδα, αποφασίζει για τους κανονισμούς και την άλλη βδομάδα στις 17 Μαΐου στη Σύνοδο των Υπουργών Γενικών Υποθέσεων κυρώνονται αυτές οι διαδικασίες, που είναι αποφάσεις πλέον της Συνόδου Κορυφής του Βερολίνου.

'Αρα, μην προσπαθείτε πάνω σ' αυτό να έχουμε σύννεφα, αλλά να χαϊρόμαστε. Όταν υπάρχουν επιτυχίες εθνικές να ταυτιζόμαστε με αυτές. Να νιώθουμε ότι αποτελούμε και εμείς μέρος ενός όλου της Ελλάδας και των αναγκών της.

'Ενα δεύτερο σημείο που θα ήθελα να αναφέρω είναι ότι τα συγκρίσιμα μεγέθη είναι για τα ίδια χρόνια. Συγκρίνουμε την τρέχουσα επταετία 1993-1999 με την επόμενη προγραμματική περίοδο 2000-2006. Και η αυξητική τάση κατά 50% της επόμενης προγραμματικής περιόδου, έχει να κάνει με την επταετία 1993-1999. Διότι πρέπει να γνωρίζετε ότι το Ταμείο Συνοχής ξεκίνησε το 1993. Επίσης, συμπεριλαμβάνουμε και το τελευταίο έτος του πρώτου Πακέτου Ντελόρ του 1993 μαζί με την εξαετία 1994-1999 του δεύτερου Πακέτου Ντελόρ.

Η σύγκριση, λοιπόν, είναι επταετία με επταετία.

Το τρίτο σημείο, όπως είπα και στη πρωτολογία μου, είναι ότι θα γίνει μια κατανομή πόρων. Θέλω να επισημάνω ότι ειδικά περιφέρειες όπως η περιφέρεια του βορείου Αιγαίου που είναι από τις λιγότερο ευνοούμενες σε ό,τι αφορά τους μέχρι τώρα αριθμούς ανάπτυξής τους, θα βγουν ιδιαίτερα ενισχυμένες από το σχεδιασμό που κάνουμε στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας αυτήν την περίοδο.

Θέλω να επισημάνω ακόμα ότι ακριβώς επειδή δεν υπάρχουν τα μεγάλα έργα για να καταγραφούν και αυτά στις περιφέρειες, όπως η περιφέρεια βορείου Αιγαίου, έχουμε επιλέξει ως Κυβέρνηση να κάνουμε μια παρέμβαση για το νησιώτικο χώρο, έτσι ώστε πέρα από τις χρηματοδοτήσεις των επιμέρους χρηματοδοτικών προγραμμάτων να υπάρξει ειδική επιχορήγηση με ειδικές ενισχύσεις, ώστε ο νησιώτικος χώρος από τη μια μεριά και ο ορεινός όγκος από την άλλη να αποτελέσουν μέρος της συνολικής ανάπτυξης της πατρίδας μας με την κοινωνική συνοχή που πρέπει να διέπει την πατρίδα μας εξολοκλήρου.

Αυτή είναι η προσπάθειά μας αρκεί να υπάρχει ωριμότητα, ετοιμότητα και εμφανής σκοπιμότητα των έργων που θα προτείνουμε. Εσείς διασφαλίστε τα τρία αυτά τελευταία πράγματα, σκοπιμότητα έργων, ωριμότητα και ετοιμότητα μεταξύ τους. Εμείς έχουμε διασφαλίσει τους πόρους και το σχεδιασμό και τον προγραμματισμό για την ανάπτυξη ιδιαίτερα των νησιών του βορείου Αιγαίου.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Τα έχουμε ακούσει επανειλημμένως αυτά, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλέσω η τέταρτη ερώτηση με αριθμό 8144/17.3.99 της Βουλαιτού του Συνασπισμού κ. Αλφίερη να κρατηθεί, διότι απ' ό,τι πληροφορούμεθα είναι καθ' οδόν, έχει καθυστερήσει γιατί ένα έκτακτο

περιστατικό την κρατά εκτός Βουλής και θα την αναμένουμε μέχρι ολοκληρώσεως της συζήτησης των αναφορών και ερωτήσεων.

Θα συζητηθούν οι ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Αναφορές - ερωτήσεις δεύτερου κύκλου

Πρώτη είναι η με αριθμό 3575/9.11.98 ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ελένης Ανουσάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αποκατάσταση της ιστορικής και πολιτιστικής αξίας της οικίας του "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΒΩΛΟΥ".

Η ερώτηση της κ. Ανουσάκη έχει ως εξής:

"Το σπίτι του "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΒΩΛΟΥ", παρά το θόρυβο, τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και τις διαμαρτυρίες και των ανθρώπων του Πνεύματος και της Τέχνης, εξακολουθεί "να λειτουργεί ως ΠΟΛΥΔΥΝΑΜΟΣ ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ". Πρέπει να παρέμβετε και να κριθεί διατηρητέο το σπίτι του Σβώλου.

Το ζεύγος Σβώλου άφησε κληροδότημα ένα σπίτι (Φερών και Φυλής) στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Πώς είναι δυνατόν, να πουλήθηκε σε νομούς της νύχτας εξευελίζοντας την ιστορία του Τόπου μας;

Πέρασε πολύς καιρός που κατέθεσε την πρώτη επίκαιρη ερώτηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Συνολικά έχω φέρει το θέμα στη Βουλή 37 φορές "-και μια ή δυο από τον υποφαινόμενο γίνονται τριάντα ενδιάφορες"- η παράνομη λειτουργία των οίκων ανοχής στις περιοχές της Αθήνας και η ανεξέλεγκτη εγκατάστασή τους δημιουργούν τεράστια προβλήματα.

Δυστυχώς όμως, δεν έγινε τίποτα. Η πολιτεία μένει ΑΔΙΑΦΟΡΗ και παρακολουθεί τα γεγονότα.

Η ανοχή είναι συνενοχή.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Τι να γίνει με το τεράστιο ηθικό και πολιτικό θέμα που δημιουργήθηκε;"

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το Υπουργείο Παιδείας σε παρόμοια ερώτηση του συναδέλφου του ΔΗ.Κ.ΚΙ. του κ. Ιντζέ, είχε απαντήσει στις 5.11.1998 ότι το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης δεν έχει καμία σχέση ιδιοκτησιακού χαρακτήρα με το συγκεκριμένο ακίνητο. Σύμφωνα με βεβαίωση που έχουμε πάρει από τον Πρύτανη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου από εκείνη την εποχή μας αναφέρει ότι δεν ανήκει και δεν ανήκε ποτέ ως κληροδότημα στη περιουσία του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Υπογράφει στο ίδιο σημειώμα του ο κ. Πρύτανης ότι από το ζεύγος Σβώλου το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης πήρε τρεις χιλιάδες τόμους βιβλίων, που τα έχει ταξινομήσει σε μια ξεχωριστή θέση και είναι σε χρήση των φοιτητών του Πανεπιστημίου.

Από εκεί και πέρα βέβαια απ' ό,τι ενθυμούμαι και εγώ ενδιαφέρθηκαν άλλα Υπουργεία της Κυβέρνησης, το ΥΠΕΧΩΔΕ και το Υπουργείο Πολιτισμού και κάνανε τις σχετικές έρευνες, σχετικά με την κατάσταση και λειτουργία αυτού του ακινήτου.

Θα ήθελα ενημερωτικά να σας πω ότι έχει κριθεί διατηρητέο, σύμφωνα με το νόμο ανήκει σε ιδιώτες ιδιοκτήτες. Πέρασε σε κληρονόμους Σβώλου ιδιώτες, οι οποίοι στη συνέχεια το μεταβίβασαν σε ιδιώτες. Είχαν την υποχρέωση βάση του νόμου να το έχουν ως διατηρητέο κτίριο, αλλά οι όροι του νόμου δεν επεκτείνονται και ως προς τη χρήση του διατηρητέου και γι' αυτό δυστυχώς το λόγο έφτασε εκεί που έφτασε.

Απ'ό,τι επίσης ενθυμούμαι -και το κοινολογώ και πάλι στην Ολομέλεια- είναι ότι το Υπουργείο Πολιτισμού με δήλωση του Υπουργού Πολιτισμού ανέλαβε την υιοθέτηση αυτού του κτιρίου, δηλαδή την εξαγορά του προφανώς και ενδεχομένως βρίσκεται σε αυτήν τη φάση της διαδικασίας, διότι δεν μπορεί να παρέμβει το κράτος διαφορετικά παρά μόνο όταν περάσει στην ιδιοκτησία του το κτίριο αυτό.

Αυτά είναι, κύριε Πρόεδρε, όσα είχα να πω για την τύχη αυτού του κτιρίου και ελπίζω εγώ ότι οι διαδικασίες αυτές θα

επισπευσθούν και θα ευοδωθούν στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Με συγχωρείτε, κυρία Ανουσάκη.

Πάντως και αυτήν τη στιγμή, κύριε Υπουργέ, λειτουργεί ως οίκος ανοχής. Χωρίς να σας καταλογίζεται καμιά ευθύνη, το γεγονός αυτό είναι πρόκληση στον πνευματικό μας πολιτισμό. Δεν μπορεί ένα παραδοσιακό σπίτι, το σπίτι του καθηγητή Αλέξανδρου Σβώλου, στο οποίο παραδίνονταν μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου να παραδίδονται μαθήματα αγοραίου έρωτα. Ηθική ευθύνη έχουμε όλοι.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Όλα τα διατηρητέα εκεί είναι οίκος ανοχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κυρία Ανουσάκη, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ: Πριν από πολύ καιρό, κύριοι συνάδελφοι, ανακάλυψα αυτήν την "τρομακτική" για εμένα ιστορία, με την έννοια δηλαδή, όπως είπε και η κ. Μπενάκη, ότι όλα τα νεοκλασικά πια είναι παραδομένα το ένα δίπλα στο άλλο σ' όλες τις γειτονιές της Αθήνας. Τα νεοκλασικά έχουν γίνει οίκος ανοχής. Αλλά όταν μιλάμε για τον αείμνηστο καθηγητή του Συνταγματικού Δικαίου Σβώλο. Δυο φορές Βουλευτή, ένα λόγιο, έναν άνθρωπο που λάμπρυνε την Ελλάδα μας και τον πολιτισμό μας, προσπαθώ με κάθε τρόπο, κύριε Πρόεδρε, να ανακαλύψω, τίς πταίες.

Δεσμεύτηκε ο κ. Βενιζέλος, ως Υπουργός Πολιτισμού. Έχουμε την καινούρια Υπουργό. Πρέπει να υποβάλω πάλι από την αρχή τις ερωτήσεις;

Εγώ ξαναπήγα στη γειτονιά που βρίσκεται το σπίτι του. Μάλιστα δεν πήγα μόνο εγώ. Πήγε και ο κ. Κολιοπάνος. Όπως θυμάσθε, ο κ. Κολιοπάνος εισέβαλε και διαπίστωσε και ο ίδιος ότι εξοκολουθεί να λειτουργεί σαν "οίκος ανοχής" και να προκαλεί, παρ' όλη τη δέσμευση του κ. Λαλιώτη ως ΥΠΕΧΩΔΕ και του κ. Βενιζέλου ως Υπουργού Πολιτισμού.

Θα διαβάσω λοιπόν -ίσως να έχουμε ξεχάσει ορισμένοι- ποιος ήταν ο Αλέξανδρος Σβώλος. Συνταγματολόγος και πολιτικός γεννήθηκε το 1892 και πέθανε το 1956. Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Εξορίστηκε επί δικτατορίας του Μεταξά από το 1936 έως το 1939. Το 1935 εξελέγη Πρόεδρος της Επιτροπής Δημοκρατικού Αγώνος. Το 1936 ανεδείχθη σε Πρόεδρο της Ενώσεως υπέρ των ελευθεριών του ανθρώπου και του πολίτη. Στα χρόνια της κατοχής Πρόεδρος Μακεδόνων και Θρακών. Το 1944 ενέγνετο Πρόεδρος της ΚΕΕΑ, της Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας και Απελευθέρωσης, έγινε Υπουργός Οικονομικών. Ήταν Βουλευτής Θεσσαλονίκης. Όπως πολύ σωστά είπε ο κύριος Υπουργός τα βιβλία του τα έδωσε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Μέχρι πρότινος είχα κάνει έρευνα και το κληροδότημα ανήκε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Η δυνατότητα που έχει ο Βουλευτής ή η Βουλευτής είναι να φέρνει αυτό το θέμα στο Κοινοβούλιο και να παίρνει απαντήσεις. Και ίσως κάποια φορά να γίνει κάτι. Σας λέω ότι είχαμε 1994 όταν ξεκίνησε αυτή η ιστορία.

Θεωρώ, κύριε Πρόεδρε, ότι μας κοροϊδεύουν. Μεταξύ μας, δηλαδή, δεν υπάρχει αυτό που θα έπρεπε να υπάρχει, η ειλικρίνεια. Δεν φταίει ο κ. Ανθόπουλος. Ο κ. Ανθόπουλος δεν είναι ο μόνος υπεύθυνος. Νόμιζα ότι ανήκε στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης.

Σας παρακαλώ, κύριε Ανθόπουλε, σαν Υπουργείο να δεσμευθείτε. Δεν μπορεί να μας ρίχνουν από τον Άννα στον Καϊάφα. Το σπίτι του εξοκολουθεί να είναι ακόμα οίκος ανοχής. Έως τότε; Ερωτώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, είναι προφανές ότι κάθε Υφυπουργός ή Υπουργός που απαντά, απαντά και για λογαριασμό ολόκληρης της Κυβέρνησης. Γι' αυτό ακριβώς, αν και το Υπουργείο Παιδείας ουδεμία σχέση έχει με τη σημερινή τύχη του ιστορικού αυτού κτιρίου, θα ήθελα εν παρενθέσει να πω, ότι το μεγάλο και η ιστορικότητα της προσωπικότητας του Σβώλου δεν πλήττεται από τη χρηστική κατάληξη αυτού του κτιρίου. Πλήττεται η ευαισθησία των σημερινών Ελλήνων και γι' αυτό ακριβώς είπα ότι η Κυβέρνηση στα πλαίσια αυτής της ευαισθησίας προχώρησε και ανέλαβε

κάποιες πρωτοβουλίες που βρίσκονται σε εξέλιξη.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ: Δεσμευθείτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εάν κάπου παρατηρηθεί μία εμπλοκή σε αυτές τις διαδικασίες -και εννοώ ειδικότερα την υιοθέτηση του κτιρίου αυτού από το Υπουργείο Πολιτισμού δι' εξαγοράς- τότε θα πρέπει προφανώς να προχωρήσουμε σε μία νομοθετική ρύθμιση με την οποία, στα διατηρητέα, να επεκτείνεται το καθεστώς των περιορισμών και στη χρήση τους έτσι ώστε να είναι συμβατή με την ιστορικότητά τους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ: Στη χρήση τους. Ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω τη χαρά να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", σαράντα επτά μαθητές και τέσσερις συνοδοί-καθηγητές από το Γυμνάσιο Σίνδου Θεσσαλονίκης.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Επανερχόμαστε στην κρατηθείσα τέταρτη ερώτηση πρώτου κύκλου με αριθμό 8144/17.3.99 της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Στυλιανής Αλφιέρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη διατήρηση έξι τμημάτων-βαθμίδων στο 1ο Ειδικό Σχολείο Πειραιά, τη διεύρυνση των θεσμών της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης κλπ.

Η ερώτηση της κ. Αλφιέρη εν περιλήψει έχει ως εξής:

"Στην ημερήσια διάταξη της 18.3.99 του Νομαρχιακού Συμβουλίου Πειραιά, μπήκε το θέμα του υποβιβασμού του 1ου Ειδικού Σχολείου Πειραιά από 6θέσιο σε 5θέσιο.

Στο 1ο Ειδικό Σχολείο Πειραιά φοιτούν είκοσι πέντε μαθητές. Λειτουργούν έξι τμήματα-βαθμίδες και απασχολούνται έντεκα εργαζόμενοι, έξι δάσκαλοι και πέντε μέλη ειδικού επιστημονικού προσωπικού.

Το 1ο Ειδικό Σχολείο στεγάζεται ακόμα σε ένα κτίριο ακατάλληλο και επικίνδυνο για την ασφάλεια των μαθητών και των εργαζομένων. Το νέο κτίριο που κατασκευάζεται πληροί τις προϋποθέσεις εκπαίδευσης, άσκησης και θεραπείας σαράντα μαθητών. Είναι άλλωστε γνωστό, ότι οι ανάγκες της περιοχής είναι πολύ μεγαλύτερες και πολλά παιδιά για διάφορους λόγους δεν φοιτούν στο σχολείο. Από την άλλη, το Υπουργείο Παιδείας δεν δημιουργεί κίνητρα και μηχανισμούς αντιμετώπισης των προβλημάτων της σχολικής διαρροής και της υποχρεωτικής εκπαίδευσης των παιδιών με ειδικές ανάγκες.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Τι μέτρα προτίθεται να πάρει, ώστε να μη μειωθούν τα τμήματα-βαθμίδες του 1ου Ειδικού Σχολείου Πειραιά;
2. Πότε θα ολοκληρωθεί το νέο κτίριο και η μεταφορά των μαθητών σε αυτό;
3. Τι μέτρα προτίθεται να πάρει για την αντιμετώπιση του φαινομένου της σχολικής διαρροής των παιδιών με ειδικές ανάγκες και στη διεύρυνση των θεσμών της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, με τρόπο που να μην αποκλείεται κανείς;"

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, η οργανικότητα των ειδικών σχολείων ρυθμίζεται με το προεδρικό διάταγμα 603/1982. Και η οργανικότητα καθορίζεται με βάση τον αριθμό των μαθητών, που φοιτούν σε ένα ειδικό σχολείο.

Ειδικότερα, για το 1ο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Πειραιά έχουμε να πούμε ότι, με βάση τα στοιχεία των οποίων έχει γνώση και η κυρία συνάδελφος, έχει είκοσι τέσσερις μαθητές. Οι είκοσι τέσσερις μαθητές καλύπτονται από τριθέσιο σχολείο, δηλαδή από τρεις εκπαιδευτικούς.

Όμως, τόσο η Νομαρχιακή Επιτροπή Παιδείας Πειραιά, όσο και το αρμόδιο γραφείο της σχετικής διεύθυνσης του Πειραιά έχουν εισηγηθεί να αυξηθεί η οργανικότητα και από τριθέσιο που έπρεπε να είναι, να γίνει τετραθέσιο, (δηλαδή τρία συν ένα). Και αυτό γιατί; Γιατί, αν το επόμενο σχολικό έτος ο αριθμός των μαθητών, σε συνδυασμό με την ιδιαιτερότητά τους, αυξηθεί κατά τι, τότε να υπάρχει η ευχέρεια να λειτουργήσει αμέσως, χωρίς καμία άλλη αλλαγή της οργανικότητας, ως τετραθέσιο.

Και βέβαια, ευχόμεθα εμείς να υπάρχει αύξηση των μαθητών οι οποίοι προσέρχονται, βγαίνοντας από τα σπίτια, υπερνικώντας δηλαδή οι οικογένειές τους το λεγόμενο "κοινωνικό σύμπλεγμα". Και τότε η πολιτεία θα προστρέξει αμέσως για να προσφέρει όλο το αναγκαίο διδακτικό προσωπικό που χρειάζεται για να λειτουργήσει.

Θα ήθελα, επίσης, να υπογραμμίσω ότι η φοίτηση των μαθητών στις σχολικές μονάδες ειδικής αγωγής γίνεται πάντοτε ύστερα από τη σχετική έκθεση της αρμόδιας Ιατροπαιδαγωγικής Υπηρεσίας. Επομένως, δεν είναι δυνατό ποτέ η διαρροή να είναι σκόπιμη.

Σχετικά με τη στέγασή του: Στον Πειραιά ανευρίσκεται ένα διδακτήριο με συγχρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό και από το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Και σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Ειδικής Αγωγής, προχωρούν πάρα πολύ ικανοποιητικά οι διαδικασίες, για να απορροφηθεί το προβλεπόμενο κονδύλιο των εξακοσίων εκατομμυρίων (600.000.000) δραχμών και να δοθεί σε αυτά τα παιδιά μία στέγη που θα εκφράζει και την ευαισθησία της σημερινής ελληνικής κοινωνίας, αλλά συγχρόνως, θα καλύπτει και τις λειτουργικές ανάγκες ενός ειδικού σχολείου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κ. Στυλιανή Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πριν προχωρήσω στην τοποθέτησή μου για το θέμα του ειδικού σχολείου, θα ήθελα να σας πω ότι είναι πολύ δυσάρεστο να καταθέτουμε γραπτές ερωτήσεις ή αναφορές και από τη δική σας τη μεριά να τις γράφετε λίγο, αρκετά μάλλον στα παλιά σας τα παπούτσια.

Πιστεύω ότι και από τη δική μας τη μεριά, ο ρόλος μας είναι να ελέγχουμε την Κυβέρνηση και στη συγκεκριμένη περίπτωση το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Αυτή η αγνόηση είναι και προκλητική και δεν νομίζω ότι διευκολύνει την κοινοβουλευτική λειτουργία. Καλό θα ήταν, λοιπόν, να μας απαντάτε στο χρόνο που πρέπει να μας απαντήσετε. Γιατί και εμείς πρέπει να παίρνουμε μία απάντηση, για να ενημερώνουμε τους πολίτες στην περιοχή.

Θα ήθελα να σας πω, κύριε Υπουργέ -γιατί πολύ ωραία μας τα αναλύσατε- ότι, για να ξεπεραστεί το κοινωνικό σύμπλεγμα και οι μαθητές ή τα άτομα με ειδικές ανάγκες να βγουν έξω από τα σπίτια τους και να πάνε στο σχολείο, χρειάζεται μία ιδιαίτερη εκπαίδευση από τη μεριά του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Και ιδιαίτερη εκπαίδευση, κύριε Υπουργέ, δεν είναι να κλείνουμε τα ειδικά σχολεία και να μη βάζουμε ιδιαίτερα και επιπλέον προγράμματα που θα βοηθήσουν τους μαθητές να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα.

Εμείς προς το παρόν, με παρέμβαση του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, καταφέραμε να μην υποβαθμισθεί το 1ο Ειδικό Σχολείο Πειραιά.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι αυτό το ειδικό σχολείο, κτίζεται χρόνια. Κοντεύει να γίνει της Άρτας το γιοφύρι.

Εσείς μας είπατε ότι όλα προχωρούν κανονικά. Και πάλι θα σας καλέσω να πάτε να δείτε ότι δεν προχωρούν τα πράγματα κανονικά.

Τρίτον, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να βάλουμε στο τραπέζι την αντιμετώπιση του φαινομένου της σχολικής διαρροής των παιδιών με ειδικές ανάγκες. Δεν βάζω το θέμα αυτό με την έννοια του δόλου, όπως είπατε εσείς, αλλά το βάζω με την έννοια της πολιτικής που εφαρμόζεται από τη μεριά του Υπουργείου Παιδείας στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Είμαστε μία χώρα που δεν παίρνει μέτρα για τα άτομα με ειδικές

ανάγκες και έχουμε δύο φαινόμενα. Το ένα φαινόμενο είναι να έχουμε αρκετά παιδιά κλεισμένα μέσα στο σπίτι, γιατί δεν τολμούν να βγουν έξω και να διεκδικήσουν το δικό τους, γιατί δεν υπάρχει κατάλληλη εκπαίδευση και υποδομή, στο να δεχθούμε ότι η αναπηρία αυτή μπορεί να υπερβληθεί.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι το Ειδικό Σχολείο του Πειραιά είναι ένα σχολείο που καλύπτει μία πολύ μεγάλη περιοχή. Καλύπτει και την πρώτη και τη δεύτερη περιφέρεια Πειραιά.

Η υποβάθμισή του, κύριε Υφυπουργέ, θα δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα στην περιοχή.

Προτείνουμε να μην υποβαθμιστεί και να εφαρμοστούν πολιτικές στήριξης, ώστε το παιδί να βγει έξω από το σπίτι και να πάει στο σχολείο. Νομίζω ότι είναι μία υγιής πολιτική που θα ωφελήσει την κοινωνία του Πειραιά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αντιπαρέρχομαι την παρατήρηση της συναδέλφου ότι το Υπουργείο Παιδείας γράφει στα παλιά του τα παπούτσια ερωτήσεις συναδέλφων.

Γνωρίζετε πολύ καλά και μόνο από τη δική μου παρουσία καθημερινά εδώ, ότι έχουμε έναν τεράστιο όγκο επικαίρων ερωτήσεων, αναφορών και ερωτήσεων και σχεδόν το μισό προσωπικό του Υπουργείου Παιδείας ασχολείται με την απάντηση όλων αυτών των ερωτήσεων. Τριακόσιες την ημέρα έρχονται, κυρία συνάδελφε. Από τις τριακόσιες την ημέρα απαντώνται όλες πλην ελαχίστων που δεν απαντώνται εντός των σαράντα ημερών, προθεσμία που θέτει ο Κανονισμός της Βουλής.

Γι'αυτό σας παρακαλώ θερμά, κυρία συνάδελφε, να είστε κάπως φειδωλή στους χαρακτηρισμούς εναντίον του Υπουργείου Παιδείας και κυρίως του Υφυπουργού. Κάθε άλλο παρά κάνουμε αυτό. Προσπαθούμε να ανταποκριθούμε σε έναν υπερβολικότατο φόρτο, γιατί μία ερώτηση, σαν και αυτή που κάνετε εσείς, την κάνουν άλλοι δέκα συνάδελφοι.

Τώρα ειδικότερα, δεν γράφουμε ούτε τις αναφορές των συναδέλφων στα παλιά μας τα παπούτσια, αλλά προφανώς δεν μπορούμε να περιγράψουμε και τους νόμους, οι οποίοι ισχύουν σχετικά με την....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν γίνεται αυτό, μην επανέρχεστε, κύριε Υφυπουργέ. Προϋπόθεση είναι να υπάρχουν παλιά. Δεν υπάρχουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι γιατί το Υπουργείο Παιδείας εκσυγχρονίζει τα πάντα διαρκώς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ακριβώς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν μπορούμε να περιγράψουμε τους νόμους, τα προεδρικά διατάγματα και τις υπουργικές αποφάσεις που ρυθμίζουν το θέμα της οργανικότητας.

Όταν έχουν μειωθεί σε είκοσι τέσσερις οι μαθητές του 1ου Ειδικού Δημοτικού Σχολείου -λέει το προεδρικό διάταγμα 603/82 και το προεδρικό διάταγμα 201/98 ότι πρέπει στους οκτώ μαθητές να αντιστοιχεί ένας δάσκαλος ειδικής αγωγής- Θα έπρεπε να γίνει από εξαθέσιο που ήταν τριθέσιο. Εμείς το "συγκρατήσαμε" και το κάναμε τετραθέσιο. Τρία συν ένα, σας είπα.

Από εκεί και πέρα, δεν υπάρχει κανένας λόγος να μιλάτε για υποβάθμιση του Ειδικού Δημοτικού Σχολείου. Το Ειδικό Δημοτικό Σχολείο κτιριακά, από άποψη υλικοτεχνικής υποδομής αναβαθμίζεται, αποκτάει νέο διδακτήριο. Δεν ξέρω αν είναι της Άρτας το γιοφύρι, πάντως δεν έχει κτιστεί για να γκρεμιστεί. Εγώ ξέρω ότι κτίζεται και μέσα στο 1999 τελειώνει. Εγώ ξέρω ότι βρέθηκα στο Υπουργείο Παιδείας το 1996 και ασχολήθηκα με το θέμα της στέγης το 1998 και το 1999 κτίζεται το νέο διδακτήριο.

Επομένως, μη διαμαρτύρεστε και δημιουργείτε εντυπώσεις, όταν αυτή η Κυβέρνηση τουλάχιστον, έχει αποδείξει πολλαπλώς την κοινωνική της ευαισθησία σε όλους τους τομείς και πράγματα που δεν έγιναν ποτέ στο παρελθόν, γίνονται τώρα.

Τέλος, θα ήθελα να σας πω ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν λειτουργεί αυθαίρετα ή επιλεκτικά. Αναλόγως εφαρμόζει το νόμο σε όλες τις όμοιες περιπτώσεις και δεν τον εφάρμοσε μόνο στο 1ο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο.

Από εκεί και πέρα, θα ήθελα να γνωρίζετε ότι όλα αυτά γίνονται σε εισηγήσεις των αρμόδιων τοπικών αρχών και της Νομαρχιακής Επιτροπής Παιδείας Πειραιά, που δεν αγνοεί το Υπουργείο Παιδείας καθόλου τη γνώμη της όπως και του Δεύτερου Γραφείου Εκπαίδευσης, το οποίο και αυτό συμβάλλει στη διαμόρφωση της ορθής άποψης και εισήγησης.

Άρα, μη μας κατηγορείτε ούτε για αυθαιρεσίες ούτε όμως και για αμέλειες. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η με αριθμό 6713/514/10-2-99 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γεωργίου Σούρλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας σχετικά με τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του "ΩΝΑΣΕΙΟΥ" Καρδιοχειρουργικού Κέντρου, διαγράφεται λόγω κωλύματος του ερωτώντος κυρίου Βουλευτή.

Εξαντλήθηκε το δελτίο των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Πολιτισμού.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις".

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, τροποποίηση και αντικατάσταση διατάξεων των νόμων 1756/1988 (ΦΕΚ 35Α'), 1729/1987 (ΦΕΚ 144Α') του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της

Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου".

Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό ομόφωνα στη Διαρκή Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου", έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

"Κύρωση του Πρωτοκόλλου στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 19 Ιουνίου 1997, του οποίου το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

PROTOCOL FOR MILITARY CO-OPERATION

Between

The Hellenic Ministry of National Defence, represented by the Hellenic Minister of National Defence, Hon. Apostolos Athanasios Tsohatzopoulos

of the First Part
(hereinafter referred to as: "HMOD")

And

The Egyptian Ministry of Defence, represented by Hon Field Marshal Hussein Tantawy, Commander -in- Chief of the Armed Forces, Minister of Defense and Military Production.

of the Second Part
(hereinafter referred to as: "EMOD")

Whereas:

The HMOD and the EMOD, recognizing the importance of the cooperation between the two Ministries; and

Expressing their aspiration for mutually beneficial long term cooperation between the Ministries, based on mutual respect, confidence and recognition of the interests of the two Parties; and

In a spirit of openness and mutual understanding and within the framework stipulated in the Hellenic and the Egyptian laws and regulations;

Have agreed on the following:

ARTICLE 1

OBJECTIVES OF THE PROTOCOL FOR MILITARY CO-OPERATION

Both Parties to this Protocol for Military Co-operation (hereinafter referred to as: "the Parties" and as: "the PPMC", accordingly), have agreed to set up mutual relations between the General Staffs of both countries as well as between the Ministries themselves and to establish co-operation in the Military and Defence areas within the limits of their competencies stipulated by their national legislation, thus enabling them to increase their respective defence capabilities.

This document sets out the principles of co-operation governing the aforementioned mutual co-operation.

ARTICLE 2

PRINCIPLES GOVERNING THE PARTIES' CO- OPERATION

The Parties intend to facilitate the accomplishment of the aforementioned aims through the exchange of training - technical data and information, leading to understanding of military requirements and their technological solutions by co-operation in these fields.

The Parties shall encourage their Industries to search for projects and equipment with mutual interest on behalf of both Parties. The Parties shall agree, in advance, on case by case basis, upon the specific terms of such co-operation.

ARTICLE 3

THE FIELDS OF MILITARY CO-OPERATION

The Parties intend to accomplish the Military Co-operation in the following fields:

- a. Exchange of visits (commanders, delegations, Naval Units, Air Force Units).
- b. Exchange of observers to attend training activities and exercises upon a special invitation of the concerned party.
- c. Exchange of personnel to attend mutually agreed upon training courses.
- d. Exchange of technical, technological and industrial information in order to develop, upgrade and produce defence equipment to meet the needs of the parties.
- e. Exchange of experience in the field of technical assistance to weapons and equipment.

- f. Conducting research projects in mutually agreed areas and attending symposiums and seminars.
- g. Exchange of information in the field of Military History.
- h. Exchange of information in the field of Military Sports.
- i. Co-operation in the field of Peacekeeping Forces working under the auspices of the United Nations.
- j. Exchange of information and views in regard to disarmament issues.

ARTICLE 4

EXTENSION OF CO-OPERATION

The referred principles to Article 2 of this PFMC will be probed and extended. Exchanging information in the field of intelligence through a separate protocol signed by the military intelligence authorities of the two parties.

ARTICLE 5SECURITY MEASURES

The existence of this PFMC and the co-operation between the Parties shall be considered as "Confidential".

All military classified information directly communicated between the Parties and the information of common interest obtained through other ways by each Party, will be protected in accordance with the following principles:

a. The Party, which receives the information, will not communicate it to a third party state without prior approval of the Party providing the information.

b. The Party, which receives the information, will provide the same classification as the one given by the providing Party and consequently, will observe the necessary security measures.

c. The rights for patents, intellectual property or commercial secrets in the military field, will be duly observed.

d. This information will be provided through official channels. Only authorised personnel will have access to it and will use it for military co-operation only.

e. Any participation of a third party to protocol shall be subject to prior agreement between the two parties.

ARTICLE 6COVERAGE OF EXPENSES

Each Party shall bear its own expenses, relating to this PFMC, unless otherwise is agreed by the Parties on a case by case basis.

ARTICLE 7MEETINGS

The Parties have agreed to set up a Joint Committee including members from the Ministry of Defence, Army Force, Naval Force, Air Force, Air Defence and authorities responsible for operations, training, armament and intelligence from the two Parties and should be presided by the authorities responsible for operations.

The Joint Committees shall hold periodical meetings alternately in both countries to prepare the final draft of the PFMC, which shall be signed at the ministers' level and to monitor the execution of activities under the signed protocol.

ARTICLE 8

DURATION OF THE PROTOCOL FOR MILITARY CO-OPERATION

The PPMC shall become effective on the date of the latest notification indicating that the necessary internal procedures of both Parties required for its entry into force have been fulfilled.

This PPMC shall remain in effect for five (5) years and can be renewed with the consensus of the two Parties.

Any Party may withdraw, upon request by giving the other Party at least a six-month advanced notification.

When this protocol be considered ineffective, the two parties will seek negotiations to settle mutual issues, work is sustained according to the system herein stated.

ARTICLE 9

NOTICES

All communications generated by either Party shall be in writing and in the English language through the Defence Attaches of the two countries.

ARTICLE 10

ENTIRE PFMC

This PFMC consists of the entire PFMC signed between the Parties.

This PFMC is signed in two authentic copies in the English language.

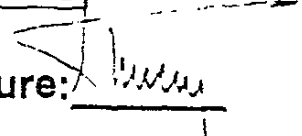
IN WITNESS WHEREOF, each Participant has caused this Protocol for Military Co-operation to be executed by its duly authorised representative and signed this PFMC in ATHENS on 19 JUNE 1997.

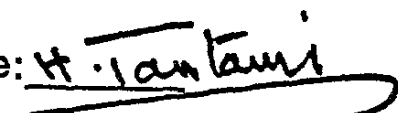
For the Hellenic Ministry
of National Defense

For the Ministry of
Defence of the Arab
Republic of Egypt

HMOD

EMOD

Signature:

Signature:

Name: Hon. Apostolos
Athanasios
Tsohatzopoulos

Name: Hon. Field Marshal
Hussein Tantawy

Title: Minister of National
Defense

Title: Commander-in- Chief
of the Armed Forces
Minister of Defense
& Military Production
Date: 19 JUNE 1997

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

μεταξύ

του Ελληνικού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, που εκπροσωπείται από τον Έλληνα Υπουργό Εθνικής Άμυνας, Εντιμότατο Απόστολο - Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο

του Πρώτου Μέρους,

(εφεξής αποκαλούμενου ως: "Ελληνικό Υπουργείο Άμυνας")

και

του Αιγυπτιακού Υπουργείου Άμυνας, που εκπροσωπείται από τον Εντιμότατο Στρατάρχη Hussein Tantawy, Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων, Υπουργό Άμυνας και Στρατιωτικής Παραγωγής,

του Δεύτερου Μέρους,

(εφεξής αποκαλούμενου ως: "Αιγυπτιακό Υπουργείο Άμυνας")

όπου

Το Ελληνικό Υπουργείο Άμυνας και το Αιγυπτιακό Υπουργείο Άμυνας,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τη σημαντικότητα της συνεργασίας μεταξύ των δύο Υπουργείων και

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την επιθυμία τους για αμοιβαία ωφέλιμη μακρόχρονη συνεργασία μεταξύ των Υπουργείων, βασιζόμενη στον αμοιβαίο σεβασμό, εμπιστοσύνη και αναγνώριση των συμφερόντων των δύο Μερών και

ΜΕ ΠΝΕΥΜΑ ΕΥΡΥΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΩΣ και εντός του πλαισίου που ορίζεται από τους ελληνικούς και αιγυπτιακούς νόμους και κανονισμούς,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ:

Άρθρο 1

Αντικειμενικοί σκοποί του Πρωτοκόλλου

για στρατιωτική συνεργασία

Και τα δύο Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου Στρατιωτικής Συνεργασίας (εφεξής αποκαλούμενα: "Μέρη" και "Π.Σ.Σ." (PFMC) αντιστοίχως) συμφώνησαν να συνάψουν αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ των Γενικών Επιτελείων των δύο χωρών, καθώς και των ιδίων Υπουργείων και να συνάψουν συνεργασία σε στρατιωτικούς και αμυντικούς τομείς εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων τους, που καθορίζονται από την εθνική τους νομοθεσία, καθιστώντας αυτά ικανά να αυξήσουν τις αντίστοιχες αμυντικές τους δυνατότητες.

Το παρόν κείμενο καθορίζει τις αρχές συνεργασίας που διέπουν την προαναφερθείσα αμοιβαία συνεργασία.

Άρθρο 2

Αρχές που διέπουν τη συνεργασία των Μερών

Τα Μέρη προτίθενται να διευκολύνουν την εκπλήρωση των προαναφερόμενων στόχων, μέσω ανταλλαγής εκπαίδευσης - τεχνικών δεδομένων και πληροφοριών, που οδηγούν στην κατανόηση των στρατιωτικών αναγκών και των τεχνολογικών τους επιλύσεων με τη συνεργασία σε αυτούς τους τομείς.

Τα Μέρη θα ενθαρρύνουν τις βιομηχανίες τους στη διερεύνηση σχεδίων και εξοπλισμού, με αμοιβαίο ενδιαφέρον και για τα δύο Μέρη. Τα Μέρη θα συμφωνούν, εκ των προτέρων, κατά περίπτωση, επί των συγκεκριμένων όρων τέτοιας συνεργασίας.

Άρθρο 3

Τομείς στρατιωτικής συνεργασίας

Τα Μέρη προτίθενται να πραγματοποιήσουν τη στρατιωτική συνεργασία στους παρακάτω τομείς:

α. Ανταλλαγή επισκέψεων (διοικητών, αντιπροσωπειών, Ναυτικών Μονάδων, Αεροπορικών Μονάδων).

β. Ανταλλαγή παρατηρητών για παρακολούθηση εκπαιδευτικών

δραστηριοτήτων και ασκήσεων με ειδική πρόσκληση του ενδιαφερόμενου Μέρους.

γ. Ανταλλαγή προσωπικού για συμμετοχή σε αμοιβαία συμφωνηθείσες εκπαιδευτικές σειρές.

δ. Ανταλλαγή τεχνικών, τεχνολογικών και βιομηχανικών πληροφοριών προς ανάπτυξη, βελτίωση και παραγωγή αμυντικού εξοπλισμού για να πληρούν τις ανάγκες των Μερών.

ε. Ανταλλαγή εμπειριών στον τομέα τεχνικής υποστήριξης σε οπτικά συστήματα και εξοπλισμό.

στ. Εκπόνηση διερευνητικών σχεδίων σε αμοιβαίως συμφωνηθέντες τομείς και παρακολούθηση συμποσίων και σεμιναρίων.

ζ. Ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της στρατιωτικής ιστορίας.

η. Ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα του στρατιωτικού αθλητισμού.

θ. Συνεργασία στον τομέα των Ειρηνευτικών Δυνάμεων που εργάζονται υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών.

ι. Ανταλλαγή πληροφοριών και απόψεων όσον αφορά τα θέματα αφοπλισμού.

Άρθρο 4

Επέκταση της συνεργασίας

Οι αναφερθείσες αρχές του Άρθρου 2 του παρόντος Π.Σ.Σ. θα εξετάζονται και επεκτείνονται. Ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα των στρατιωτικών πληροφοριών μέσω ξεχωριστού πρωτοκόλλου υπογεγραμμένου από τις Στρατιωτικές Αρχές Πληροφοριών των δύο Μερών.

Άρθρο 5

Μέτρα ασφαλείας

Το παρόν Π.Σ.Σ. και η συνεργασία μεταξύ των Μερών θα πρέπει να θεωρούνται "Εμπιστευτικά".

Όλες οι στρατιωτικές διαβαθμισμένες πληροφορίες που απευθείας "ανταλλάσσονται" μεταξύ των Μερών και οι πληροφορίες κοινού ενδιαφέροντος που αποκτώνται με άλλους τρόπους από κάθε Μέρος, θα προστατεύονται σύμφωνα με τις παρακάτω αρχές:

α. Το Μέρος το οποίο λαμβάνει πληροφορίες, δεν θα τις ανακοινώνει σε τρίτο κράτος - μέρος πριν την εκ των προτέρων έγκριση του Μέρους που παρέχει τις πληροφορίες.

β. Το Μέρος το οποίο λαμβάνει πληροφορίες, θα παρέχει την ίδια διαβάθμιση όπως αυτή που εδόθη από το παρέχον Μέρος και ως συνέπεια θα τηρεί τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας.

γ. Τα δικαιώματα ευρεσιτεχνίας της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του εμπορικού απορρήτου στο στρατιωτικό τομέα θα προστατεύονται δεόντως.

δ. Οι πληροφορίες αυτές θα παρέχονται μέσω επίσημων διόδων. Μόνο το εξουσιοδοτημένο προσωπικό θα έχει πρόσβαση σε αυτές και θα τις χρησιμοποιεί μόνο για στρατιωτική συνεργασία.

ε. Οποιαδήποτε συμμετοχή τρίτου μέρους στο Πρωτόκολλο θα απόκειται σε εκ των προτέρων συμφωνία μεταξύ των δύο Μερών.

Άρθρο 6

Κάλυψη δαπανών

Κάθε Μέρος θα καλύπτει τις δικές του δαπάνες, που σχετίζονται με το παρόν Π.Σ.Σ., εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί από τα Μέρη κατά περίπτωση.

Άρθρο 7

Συσκέψεις

Τα Μέρη έχουν συμφωνήσει να συγκροτήσουν μία Μικτή

Επιτροπή περιλαμβάνοντας μέλη από το Υπουργείο Άμυνας, το Στρατό Ξηράς, το Ναυτικό, την Αεροπορία, την Αεράμυνα και τις Αρχές, που είναι αρμόδιες για επιχειρήσεις, εκπαίδευση, εξοπλισμό και πληροφορίες, από τα δύο Μέρη και θα πρέπει να προεδρεύονται από τις Αρχές που είναι αρμόδιες για επιχειρήσεις.

Οι Μικτές Επιτροπές θα συσκέπτονται περιοδικά εναλλάξ και στις δύο χώρες προς σύνταξη του τελικού σχεδίου του Π.Σ.Σ., το οποίο θα υπογράφεται σε επίπεδο Υπουργών για την επίβλεψη της εκτέλεσης των ενεργειών του υπογεγραμμένου Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 8

Διάρκεια του Πρωτοκόλλου για στρατιωτική συνεργασία

Το Πρωτόκολλο Στρατιωτικής Συνεργασίας θα ισχύσει με την ημερομηνία της τελευταίας αναγγελίας που θα υποδηλώνει ότι οι απαραίτητες εσωτερικές διαδικασίες, που απαιτούνται από τα δύο Μέρη για να τεθεί σε ισχύ, έχουν ολοκληρωθεί.

Το παρόν Π.Σ.Σ. θα παραμείνει σε ισχύ για πέντε (5) χρόνια και μπορεί να ανανεώνεται με τη σύμφωνη γνώμη και των δύο Μερών.

Οποιοδήποτε Μέρος δύναται να αποσύρει, κατόπιν αιτήσεων, παρέχοντας στο άλλο Μέρος γνωστοποίηση τουλάχιστον έξι (6) μήνες νωρίτερα.

Όταν το παρόν Πρωτόκολλο θεωρείται ότι δεν ισχύει, τα δύο Μέρη θα επιδιώξουν διαπραγματεύσεις για να ρυθμίσουν αμοιβαία θέματα, η διαδικασία υφίσταται σύμφωνα με το σύστημα που εφεξής αναφέρεται.

Άρθρο 9

Ανακοινώσεις

Η όλη επικοινωνία που διεξάγεται από κάθε Μέρος θα πρέπει να είναι έγγραφη και στην αγγλική γλώσσα, μέσω των ΑΚΑΜ των δύο χωρών.

Άρθρο 10

Το αδιάσπαστο του Π.Σ.Σ.

Το παρόν Π.Σ.Σ. συνίσταται από ολόκληρο το Π.Σ.Σ. που υπογράφεται μεταξύ των Μερών.

Το παρόν Π.Σ.Σ. υπογράφεται σε δύο πρωτότυπα αντίγραφα στην αγγλική γλώσσα.

Βεβαιώνεται ότι από κάθε Συμμέτοχο Μέρος προέκυψε το παρόν Πρωτόκολλο για Στρατιωτική Συνεργασία, το οποίο πρέπει να επικυρωθεί από τον εξουσιοδοτημένο δόντως Εκπρόσωπο, και υπογράφεται το παρόν Π.Σ.Σ. στην Αθήνα την 19η Ιουνίου 1997.

Για το Ελληνικό	Για το Υπουργείο
Υπουργείο	Άμυνας της Αραβικής
Εθνικής Άμυνας	Δημοκρατίας της Αιγύπτου
Υ.ΕΘ.Α. ΕΛΛΑΔΟΣ	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΑΣ

(υπογραφή)	(υπογραφή)
Όνομα: Εντιμότατος	Όνομα: Εντιμότατος
Απόστολος - Αθανάσιος	Στρατάρχης
Τσοχατζόπουλος	Hussein Tantawy

Τίτλος: Υπουργός	Τίτλος: Αρχηγός Ενόπλων
Εθνικής Άμυνας	Δυνάμεων- Υπουργός
Άμυνας	και Στρατιωτικής
	Παραγωγής

Ημερομηνία: 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 8 αυτού.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ'ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου Βοήθειας και Συνεργασίας των Ενόπλων Δυνάμεων μεταξύ του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Αλβανίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Συμπληρωματικής Συμφωνίας στο Πρωτόκολλο".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού: "Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις".

Στη Διάσκεψη των Προέδρων έχει αποφασισθεί να συζητηθεί το νομοσχέδιο αυτό σε τέσσερις συνεδριάσεις. Μια επί της αρχής και τρεις επί των άρθρων.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ειδική αγορήτρια για την συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού, ορίζεται από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου η κ. Ανδριανή Λουλέ.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κυρία Μπενάκη, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω - θα δούμε βέβαια πόσοι συνάδελφοι θα εγγραφούν- ότι για ένα τέτοιο νομοσχέδιο που ευλόγως διεγείρει το ενδιαφέρον πολλών, δεν πιστεύω ότι θα φθάσει μια συνεδρίαση επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έγινε μεγάλη συζήτηση και στη Διάσκεψη των Προέδρων και καταλήξαμε ότι το κύριο βάρος της συζήτησης αφορά στα άρθρα και γι'αυτό είπαμε να περιοριστεί η συζήτηση επί της αρχής σε μια συνεδρίαση και οι άλλες τρεις να διατεθούν για τα άρθρα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ: Είναι μια εκτίμηση, κύριε Πρόεδρε, αλλά αφήστε να το δούμε στην πορεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Για να μην επιβαρυνθεί η συζήτηση των άρθρων, είπαμε να συζητηθεί σε μια συνεδρίαση επί της αρχής. Άλλωστε, θα το δούμε στην πορεία.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ: Το δεύτερο είναι ότι δεν μας έχουν διανεμηθεί τυπωμένες οι τροποποιούμενες διατάξεις.

Κάτι διενεμήθη στην επιτροπή, όπως άκουσα, ένα κείμενο δακτυλογραφημένο, το οποίο περιείχε συνολικά την ισχύουσα νομοθεσία, αλλά δεν ικανοποιούσε την απαίτηση να υποδεικνύονται οι τροποποιούμενες διατάξεις και οι καταργούμενες. Εδώ πάντως δεν υπάρχει στην Αίθουσα και δεν μας εστάλη, όπως οφείλει να στέλεται.

Ένα τρίτο που θα παρακαλούσα εξαρχής τον κύριο Υπουργό να το λάβει υπόψη του, είναι ότι δεν έχουμε καμία τάξη μεγέθους για τη δαπάνη όλου αυτού του νομοθετήματος. Είναι

τεράστιο νομοθέτημα, πολύ φιλόδοξο, αναλαμβάνονται κάποιες πρωτοβουλίες, οι οποίες θα πρέπει να φθάνουν σε τρισεκατομμύρια, αλλά εμείς δεν μπορούμε να το δεχθούμε όταν ο σταθερός μονόλογος του Γενικού Λογιστηρίου είναι η ακαθόριστη δαπάνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Αυτά επί της ουσίας, κυρία Μπενάκη...

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Δεν είναι θέμα ουσίας, είναι θέμα Συντάγματος, όπως αντιλαμβάνεσθε, γιατί αυτή η έκθεση πρέπει να περιλαμβάνεται και να δίνει μια εικόνα τάξης μεγέθους στους Βουλευτές.

Λοιπόν, θα σας παρακαλούσα, κύριε Πρόεδρε, το θέτω εξαρχής, να το λάβει υπόψη του ο κύριος Υπουργός και να έχουμε και κάποια ένδειξη κόστους.

Λοιπόν: Χρόνος, τροποποιούμενες διατάξεις και τάξη μεγέθους επί του κόστους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν θα χρειαστεί άλλη συνεδρίαση για την επί της αρχής συζήτηση.

Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν και οι Ολυμπιονίκες μας.

Τους καλωσορίζουμε στο "στίβο της Δημοκρατίας"!

(Χειροκροτήματα απ'όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Τσερτίκιδης, εισηγητής της Πλειοψηφίας, έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αθλητισμός με την ευρύτερη σημασία ως πολιτική συνιστώσα, εξακολουθεί πάντα να επηρεάζει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο την ποιότητα ζωής του πολίτη, τον ελεύθερο χρόνο του και να συμβάλει στην υγεία, την παιδεία και την κοινωνική συμπεριφορά του. Η ανάπτυξη του αθλητισμού αποτρέπει την εκδήλωση φαινομένων, όπως ο ατομικισμός, η κοινωνική απομόνωση και η αλλοτρίωση της νέας γενιάς, ενώ συμβάλλει στη διαμόρφωση συλλογικής συνείδησης, στην καλλιέργεια άμιλλας και στην αρμονική συνύπαρξη. Οι μεγάλες επιτυχίες με διεθνή εμβέλεια του ελληνικού αθλητισμού, οδήγησαν τον Έλληνα πολίτη να αγαλιάσει τον αθλητισμό, να τον στηρίζει ηθικά και οικονομικά και να τον κάνει κτήμα του. Όμως, τα νοσηρά φαινόμενα που εμφανίστηκαν στο χώρο του αθλητισμού τα τελευταία χρόνια εξαιτίας της έλλειψης ενός σύγχρονου νομικού πλαισίου δράσης και λειτουργίας του, όπως ο παραγοντισμός, η διαφάνεια, η μη σωστή διαχείριση των πόρων, οι ατασθαλίες στους χώρους διοίκησης λαϊκών αθλημάτων (ποδόσφαιρο, μπάσκετ), τα κρούσματα βίας στους αθλητικούς χώρους ως αποτέλεσμα έλλειψης αθλητικής παιδείας και αγωγής, η διαύρωση της διαίτησας και της αθλητικής δικαιοσύνης, οδήγησαν την κοινωνία να απαιτεί, εδώ και πολλά χρόνια, μια διαφορετική πολιτική για τον αθλητισμό.

Αιτήματα όπως η θεσμοθέτηση εθνικού αθλητικού σχεδιασμού, ο διαχωρισμός της αθλητικής δημιουργίας από την εμπορευματοποίηση και εκμετάλλευση του αθλητικού θεάματος, η καθιέρωση της ανεξαρτησίας και της αυτοτέλειας των αθλητικών φορέων, η θεσμοθέτηση του μαζικού αθλητισμού ως δικαίωμα του πολίτη και υποχρέωση της πολιτείας και η καθιέρωση κανόνων λειτουργίας και ελέγχου για την κατοχύρωση διαφάνειας και ισονομίας, παραμένουν στο προσκήνιο για μεγάλο χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα σήμερα η ανάγκη για ικανοποίησή τους να είναι κάτι παραπάνω από επιτακτική.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '80 διαπιστώσαμε την ανάγκη αλλαγής του νομικού θεσμικού πλαισίου που διέπει τον ελληνικό αθλητισμό. Η ανάγκη σήμερα νομοθετικής πρωτοβουλίας για την οργάνωση του ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού είναι επιτακτική, κυρίως για τους παρακάτω λόγους: Η ισχύουσα νομοθεσία, με τις πολλές τροποποιήσεις και συμπληρώσεις που δεν καλύπτει τις σύγχρονες αθλητικές ανάγκες, ο ν. 7575, σημαντικό νομοθέτημα για την εποχή του, είναι διαπιστωμένο πλέον ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις σύγχρονες εξελίξεις και τις απαιτήσεις της νέας ελληνικής πραγματικότητας, αφού κύρια αγνοεί τον άγνωστο για την εποχή εκείνη επαγγελματισμό στον αθλητικό χώρο, αλλά και σύγχρονες έννοιες και λειτουργίες, όπως για παράδειγμα τη χορηγία.

Συναντά τεράστιες δυσκολίες αυτός που θέλει να εφαρμόσει το νόμο, διότι έχουμε πεντακόσιους είκοσι νόμους και κανονιστικές πράξεις διάσπαρτες σε άσχετα νομοσχέδια, όπως π.χ. στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας.

Πρέπει να αντιμετωπισθούν και επιλυθούν νέα προβλήματα και να ρυθμισθούν θέματα που είναι σε εξέλιξη.

Τέλος, ο εκσυγχρονισμός του αθλητικού χώρου αυτήν την περίοδο γίνεται απόλυτα αναγκαίος εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Από τη συστηματική και με σύγχρονο τρόπο διευθέτηση των αθλητικών μας θεμάτων, θα εξαρτηθεί η επιτυχία της χώρας μας στους Ολυμπιακούς Αγώνες που οργανώνουμε.

Κεφαλαιώδη θέματα του νέου αθλητικού νόμου είναι:

Η οργάνωση του εθνικού αθλητικού σχεδιασμού με βάση τετραετές πρόγραμμα μεταξύ των Ολυμπιακών Αγώνων.

Ο ορθολογισμός των κρατικών επιχορηγήσεων στους φορείς. Να υπάρχουν συγκεκριμένα κριτήρια και να μην κατανέμονται αυτά πελατειακά.

Ο διαχωρισμός του ερασιτεχνικού από τον επαγγελματικό αθλητισμό.

Τα κίνητρα για τους Ολυμπιονίκες μας, τους πρωταθλητές και τους αθλητές μεγάλων επιδόσεων.

Η αντιμετώπιση θεμάτων βίας.

Η ρύθμιση θεμάτων που αφορούν τις ομοσπονδίες, τις ενώσεις, τη διαιτησία και την αθλητική δικαιοσύνη.

Προβλέπονται στο νομοσχέδιο για τον αθλητικό σχεδιασμό το Εθνικό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού για την επιστημονική στήριξη του αθλητισμού το ΕΚΑΕΤ, το Εθνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας για τα προγράμματα άθλησης για όλους, η ίδρυση του Οργανισμού Μαζικού Αθλητισμού για να καλυφθεί ένα μεγάλο κενό στο επίπεδο του αθλητισμού.

Για τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, το αθλητικό σωματείο προβλέπεται:

Ανοίγουν οι πόρτες των αθλητικών σωματείων σε όποιον πολίτη επιθυμεί να εγγραφεί σε αυτά.

Άτομα καταδικασμένα με τελεσίδικη δικαστική απόφαση για μια σειρά από αδικήματα, δεν μπορούν να είναι μέλη αθλητικού σωματείου.

Γενικά οι εν ενεργεία αθλητές, διαιτητές και προπονητές, δεν μπορούν να μετέχουν σε διοικήσεις αθλητικών σωματείων.

Καθιερώνεται ενιαίος τρόπος τήρησης βιβλίων, ενώ τα έσοδα και έξοδα του αθλητικού σωματείου ελέγχονται από την αρμόδια ΔΟΥ, σε ορισμένες βέβαια περιπτώσεις.

Μπορούν τα αθλητικά σωματεία να δέχονται δωρεές και χορηγίες και επιτρέπεται να διαφημίζουν προϊόντα ή υπηρεσίες με τον όρο ότι δεν θα παραχωρούν έμβλημα, ονομασία ή τίτλο και ότι τηρούν τις διατάξεις του Κώδικα.

Απαγορεύεται η σύσταση αθλητικού σωματείου ως εμπορική επιχείρηση.

Αθλητικό σωματείο που ιδρύεται από τώρα και στο εξής για να επιχορηγείται από το κράτος, θα πρέπει προηγουμένως να επιδείξει αθλητική δραστηριότητα τουλάχιστον τριών ετών.

Στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού τηρείται μητρώο ειδικά αναγνωρισμένων αθλητικών σωματείων.

Σωματείο σήμερα νοείται αυτό, το οποίο έχει την αθλητική αναγνώριση.

Για την αθλητική ένωση το νομοσχέδιο προβλέπει:

Σε κάθε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση πρέπει να ιδρυθεί αθλητική ένωση με μέλη σωματεία που καλλιεργούν τον ίδιο κλάδο άθλησης, για την καλύτερη οργάνωση του αθλήματος στο γεωγραφικό χώρο ευθύνης της.

Δίνεται η δυνατότητα σε όλους τους πολίτες μέλη σωματείων να μετέχουν στις διοικήσεις των αθλητικών ενώσεων και καθιερώνεται ασυμβίβαστο συμμετοχής συγχρόνως στη διοίκηση και άλλης ομοσπονδίας ή ένωσης.

Προβλέπεται ότι ο ελάχιστος αριθμός των μελών κάθε αθλητικής ένωσης είναι δέκα.

Τέλος, τα μέλη του προεδρείου του διοικητικού συμβουλίου της αθλητικής ένωσης πρέπει να είναι μόνιμοι κάτοικοι της περιφέρειας που καλύπτει η ένωση.

Για την αθλητική ομοσπονδία το νομοσχέδιο διασαφηνίζει

τη διαδικασία ίδρυσης της νέας ομοσπονδίας.

Καθιερώνεται το "πόθεν έσχες" για τα μέλη των διοικήσεων των ομοσπονδιών.

Ο αριθμός των μελών των διοικητικών συμβουλίων των ομοσπονδιών εξαρτάται από τον αριθμό των σωματείων.

Το διοικητικό συμβούλιο της ομοσπονδίας εκλέγεται για τέσσερα χρόνια και αποτελείται από πέντε έως είκοσι ένα μέλη, ανάλογα με τα σωματεία που συγκροτούν την ομοσπονδία.

Προβλέπεται η δυνατότητα καθιέρωσης του θεσμού του ειδικού συνεργάτη της ομοσπονδίας. Ο ειδικός συνεργάτης με τις εξειδικευμένες γνώσεις του, την εμπειρία του αλλά και τα αυξημένα τυπικά προσόντα του, θα συμβάλει αποφασιστικά στην επιτυχημένη πορεία της ομοσπονδίας.

Καταργείται ο θεσμός -και είναι μεγάλη τομή αυτή, κύριοι συνάδελφοι- που ήθελε τα μέλη των προεδρείων των ομοσπονδιών να είναι μόνιμοι κάτοικοι του Λεκανοπεδίου.

Γίνεται απαραίτητη η παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου ως προέδρου της εφορευτικής επιτροπής στις αρχαιρεσίες των ομοσπονδιών.

Καθιερώνεται διαδικασία για τις προμήθειες στις οποίες προβαίνουν οι ομοσπονδίες. Καμία αθλητική διοργάνωση διεθνούς εμβέλειας δεν μπορεί να αναληφθεί από αθλητική ομοσπονδία χωρίς την προηγούμενη έγκριση της πολιτικής αθλητικής ηγεσίας. Μπορεί να το πράξει, αλλά τότε δεν έχει το δικαίωμα να επιχορηγηθεί.

Το προσωπικό των αθλητικών ομοσπονδιών υπάγεται ως προς τις προσλήψεις στις διατάξεις του ν.2190/94. Προβλέπεται ποσόστωση στα διοικητικά συμβούλια των ομοσπονδιών...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι αντισυνταγματικό.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ: Θα το δούμε, κύριε συνάδελφε.

Προβλέπεται ότι η έδρα της κάθε αθλητικής ομοσπονδίας είναι θέμα που θα κρίνει η γενική της συνέλευση.

Ρυθμίζεται ο αριθμός του προσωπικού των αθλητικών ομοσπονδιών με τη δημιουργία οργανισμών σε κάθε μία από αυτές και την πρόβλεψη διαδικασίας μετατάξεων για το προσωπικό που τυχόν πλεονάζει.

Δεν έχει το δικαίωμα κανείς να είναι μέλος διοίκησης σε περισσότερες από μία ομοσπονδίες μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου αυτού.

Η ευαισθησία της πολιτείας στο σοβαρό θέμα των ατόμων με ειδικές ανάγκες αποδεικνύεται έμπρακτα με τις διατάξεις που προβλέπονται στο νομοσχέδιο. Το δικαίωμα στην άθληση των ατόμων με ειδικές ανάγκες γίνεται πραγματικότητα.

Αναγνωρίζεται το δικαίωμα ίδρυσης σωματείων, ενώσεων και ομοσπονδιών που θα έχουν την ειδική αθλητική αναγνώριση του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού.

Για τον προπονητή προβλέπεται η διαδικασία με την οποία θα χορηγούνται οι άδειες ασκήσεως επαγγέλματος. Καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο θα γίνεται η ισοτιμία των πτυχίων προπονητών από σχολές και κέντρα του εξωτερικού ή του εσωτερικού. Η εργασία του προπονητή καθίσταται εξαρτημένη εργασία.

Απαγορεύεται σε σωματεία που επιχορηγούνται από το κράτος να απασχολούν προπονητές που στερούνται την άδεια άσκησης επαγγέλματος.

Καθιερώνεται τέλος μητρώο προπονητών.

Για τον αθλητή προβλέπονται τα εξής: Για πρώτη φορά ορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του ερασιτέχνη αθλητή. Η μεταγραφή του ερασιτέχνη αθλητή μπορεί να γίνει και με οικονομικό αντάλλαγμα, με την υποχρέωση εκδόσεως του ανάλογου παραστατικού.

Ο αθλητής μπορεί να συμβληθεί με χορηγό ή να διαφημίζει προϊόντα, αν τηρηθούν οι φορολογικές διατάξεις και αν η δραστηριότητα αυτή δεν έρχεται σε αντίθεση με κανονισμούς του αθλήματος ή της ομοσπονδίας.

Είναι υποχρεωμένος ο αθλητής να παρέχει τις υπηρεσίες του στις εθνικές ομάδες. Αν τις αρνηθεί, στερείται κάθε προνομίου.

Θεσμοθετούνται τα κίνητρα για τους αθλητές υψηλών επιδόσεων που προβάλλουν διεθνώς τη χώρα.

Καθιερώνεται η ενίσχυση και η περίθαλψη των ανασφάλιστων ερασιτεχνών αθλητών που αναξιοπαθούν.

Με το νομοσχέδιο ρυθμίζονται και θεσμοθετούνται ειδικοί αθλητικοί φορείς. Με προεδρικό διάταγμα το Εθνικό Κέντρο Αθλητικών Ερευνών -ΕΚΑΕ- καθίσταται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία ΕΚΑΕΤ, Ελληνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας. Το ΕΚΑΕΤ προωθεί την έρευνα και την ανάπτυξη των επιστημών του αθλητισμού, καθώς επίσης ασχολείται με τη συλλογή, τεκμηρίωση και διάδοση πληροφοριών επιστημονικού και τεχνολογικού ενδιαφέροντος.

Ο εθνικός αθλητικός σχεδιασμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αίτημα του αθλητικού μας κινήματος. Η σύσταση του Εθνικού Συμβουλίου Αθλητικού Σχεδιασμού -ΕΣΑΣ- στη Γενική Γραμματεία είναι αντιπροσωπευτικό όργανο του αθλητικού κινήματος όπου εκπροσωπούνται σε αυτό όλες οι ομάδες αθλημάτων, αλλά και όλοι οι φορείς που ασκούν πολιτική στον αθλητισμό της χώρας.

Μερικές από τις αρμοδιότητες του ΕΣΑΣ είναι να γνωμοδοτεί για τον προγραμματισμό των αθλητικών έργων υποδομής σε όλην τη χώρα, τον καθορισμό των κριτηρίων για την κατανομή του ποσού των επιχορηγήσεων προς τις ομοσπονδίες, τον καθορισμό κριτηρίων για τις επιχορηγήσεις των αθλητικών σωματείων, για την ανάγκη καταβολής έκτακτης επιχορήγησης σε αθλητικές ομοσπονδίες, αθλητικά σωματεία και γενικότερα σε όλους τους φορείς, τον προσδιορισμό των απαιτούμενων προϋποθέσεων για την ανάληψη μεγάλων διεθνών αθλητικών οργανώσεων από τις ομοσπονδίες.

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου που αφορούν στην καταπολέμηση του νωστρού φαινομένου της βίας στους αγωνιστικούς χώρους η χώρα μας επιτέλους εναρμονίζεται επιτέλους με τις διατάξεις της ευρωπαϊκής σύμβασης που υπογράφηκε στο Στρασβούργο στις 19.8.85 και που να μην η χώρα μας κύρωσε με το ν.1878 αλλά που δεν έδωσε εξουσιοδότηση στους αρμόδιους Υπουργούς να ρυθμίζουν θέματα που ήταν ανάγκη να ρυθμιστούν με υπουργικές αποφάσεις. Έτσι, η υπουργική απόφαση 24031/89 εκδόθηκε χωρίς εξουσιοδότηση νόμου, με αποτέλεσμα να είναι ανίσχυρη και να μην παράγει έννομα αποτελέσματα.

Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο έγκυρα πια για το φαινόμενο της βίας στους αγωνιστικούς χώρους, θεσμοθετείται πλαίσιο μέσα στο οποίο η πολιτεία θα κινηθεί. Θα θεσπιστεί με πρωτοβουλία του αρμοδίου Υπουργού κανονιστικό πλαίσιο, που θα ρυθμίζει όλα τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την καταπολέμηση του φαινομένου της βίας.

Για πρώτη φορά η πολιτεία ρυθμίζει διαδικασίες και θέτει προϋποθέσεις για τη δυνατότητα απόκτησης ιδιότητας μέλους των συνδέσμων φιλάθλων αθλητικών σωματείων.

Η πολιτεία έχει υποχρέωση να δώσει σε όλες τις κοινωνικές ομάδες σε όλην τη χώρα την ευκαιρία να ασκηθούν οργανωμένα προκειμένου μέσω της άσκησης να εξασφαλιστεί η σωματική και η πνευματική υγεία των πολιτών της και ιδρύεται για το σκοπό αυτό το ΝΠΙΔ με την επωνυμία "Οργανισμός Μαζικού Αθλητισμού" που έργο του είναι η μελέτη, η οργάνωση, η εφαρμογή, η παρακολούθηση, η υποστήριξη και η χρηματοδότηση των προγραμμάτων μαζικής άθλησης σε όλην τη χώρα.

Έχει διαπιστωθεί απ' όλους ότι η διαιτησία ιδίως στα ομαδικά αθλήματα χρειάζεται ριζικές αλλαγές ως προς τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας τους. Και αυτό γιατί είναι γενικευμένη η αναξιοπιστία καθώς και η εντύπωση ότι υπάρχει διαφορά στο χώρο της διαιτησίας.

Με το νομοσχέδιο, ρυθμίζονται αρμοδιότητες και καθήκοντα των συνδέσμων διαιτησίας, καθώς και οι προϋποθέσεις για την ίδρυση και λειτουργία ομοσπονδίας διαιτητών.

Τα σοβαρά και ευαίσθητα θέματα της διαιτησίας όπως η αξιολόγηση, τα κριτήρια επιλογής των παρατηρητών, οι αποζημιώσεις, τα κωλύματα και άλλα ανατίθενται για ρύθμιση στους ειδικούς κανονισμούς των αθλητικών ομοσπονδιών.

Με το παρόν νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διασφαλίζεται η διαφάνεια στη διαχείριση των πόρων στη

Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Δικαιώνεται ένα πάγιο αίτημα του αθλητικού κινήματος της χώρας μας όπου οι επιχορηγήσεις προς τα αθλητικά σωματεία θα γίνονται μόνο μέσω των αθλητικών ομοσπονδιών και μετά από γνωμοδότηση του ΕΣΑΣ. Καταργείται η έκτακτη οικονομική ενίσχυση σε αθλητικούς φορείς που ήταν η μεγάλη πληγή στα οικονομικά του ελληνικού αθλητισμού. Η εκάστοτε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Αθλητισμού δεν θα έχει πλέον αυτήν τη δυνατότητα. Στο εξής θα επιτρέπεται έκτακτη επιχορήγηση μόνο για συγκεκριμένο αθλητικό σκοπό και πάντα ύστερα από γνώμη του ΕΣΑΣ το οποίο και εισηγείται τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία θα εγκρίνονται οι έκτακτες επιχορηγήσεις.

Τέλος προβλέπεται το επταμελές ελεγκτικό συμβούλιο οικονομικού και διαχειριστικού ελέγχου που ιδρύεται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού με σκοπό να διασφαλιστεί πλήρως η διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών πόρων που διατίθενται για τον αθλητισμό.

Σε ό,τι αφορά για τον επαγγελματικό αθλητισμό. Ο επαγγελματικός αθλητισμός πρέπει να διαχωριστεί από τον κόσμο της αθλητικής δημιουργίας. Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου έχει αποστολή όχι μόνο να διορθώσει τα κακώς κείμενα, να συμπληρώσει και να βελτιώσει κενά και ασάφειες, αλλά ταυτόχρονα να κάνει τομές και ρυθμίσεις τέτοιες που να αναπαράγονται στα νέα κοινωνικά, οικονομικά και αθλητικά δεδομένα έτσι όπως αυτά διαμορφώθηκαν με την πάροδο του χρόνου.

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου θέτει σε νέα βάση τη σχέση επαγγελματικού αθλητισμού και πολιτείας. Οι κερδοσκοπικές επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται το αθλητικό θέαμα θα λειτουργούν κάτω από το ίδιο νομικό καθεστώς που διέπει τη λειτουργία όλων των επιχειρηματικών μονάδων της χώρας. Ο επαγγελματίας αθλητής δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι εργαζόμενος δεύτερης κατηγορίας, με πλήρεις υποχρεώσεις και ελάχιστα δικαιώματα ως προς τις απολαβές, την ασφάλιση και τη συνταξιοδότηση. Η εργατική νομοθεσία βρίσκει επιτέλους εφαρμογή και στον επαγγελματία αθλητή.

Για τα Τ.Α.Α., για τα τμήματα αμειβομένων αθλητών προβλέπεται η διαδικασία αλλαγής τους από τον ερασιτεχνικό αθλητισμό στον επαγγελματικό καθώς και οι διαδικασίες περί των διοικητικών των Τ.Α.Α.

Σχετικά με τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, με το παρόν νομοσχέδιο προβλέπεται ότι για τον τρόπο ρύθμισης και λειτουργίας τους προβλέπεται ό,τι ίσχυε στον ν. 1958/91. Αναφέρεται στη διαδικασία κάλυψης του μετοχικού κεφαλαίου. Ενημερώνει το ελληνικό δίκαιο με αυτό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γίνεται εξομίσωση φυσικών και νομικών προσώπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αυτά της χώρας μας. Ρυθμίζονται θέματα εποπτείας των ΑΑΕ. Προβλέπεται η αναλειτουργία της Επιτροπής Αποτίμησης των επαγγελματιών αθλητών.

Τέλος, το νομοσχέδιο ρυθμίζει τον τρόπο που γίνονται οι αναμεταδόσεις, μεταδόσεις και εκμεταλλεύσεις των αθλητικών αγώνων. Ρυθμίζει τη χρονική διάρκεια που μπορεί να γίνει η μεταβίβαση δικαιώματος από την ΑΑΕ και το αθλητικό σωματείο στον επαγγελματικό σύνδεσμο ή στην ομοσπονδία, καθώς επίσης και το ανώτατο χρονικό όριο για τις συμβάσεις διαχείρισης των δικαιωμάτων, όταν αυτές συνάπτονται από ομοσπονδίες ή συνδέσμους.

Για πρώτη φορά προσδιορίζεται η εργασιακή σχέση αθλητή με αμοιβή ή επαγγελματία αθλητή με τον εργοδότη. Είναι σύμβαση παροχής υπηρεσιών εξαρτημένης εργασίας, η οποία διέπεται από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Γίνεται σαφές ότι ο μηνιαίος μισθός του αθλητή με αμοιβή ή επαγγελματία δεν μπορεί να είναι μικρότερος από τις μηνιαίες αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη. Οι επαγγελματικοί σύνδεσμοι μετονομάζονται σε ΕΣΑΠΕ και ΕΣΑΚΕ, οι δε πρόεδροί τους θα συμμετέχουν στην οικεία ομοσπονδία, καταλαμβάνοντας τη θέση του αντιπροέδρου. Για λόγους διαφάνειας στη διαχείριση καθιερώνεται κι εδώ στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου το "πόθεν εσχες".

Μεγάλη τομή θεωρείται η αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου για την αθλητική δικαιοσύνη. Οι αποφάσεις της συχνά αμφισβητούνται. Με τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου επιδιώκεται η ύπαρξη

μεγαλύτερης αξιοπιστίας των αποφάσεών της, αφού θα εκδικάζουν τις υποθέσεις εν ενεργεία δικαστές και στον πρώτο και στο δεύτερο βαθμό, που θα προτείνονται από τα οικεία δικαστήρια. Επίσης, προβλέπονται διατάξεις που επιταχύνουν τις διαδικασίες απονομής της δικαιοσύνης. Έτσι μ' αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η ομαλή διεξαγωγή των πρωταθλημάτων.

Τέλος, η λειτουργία πρωτοβαθμίων και δευτεροβαθμίων οργάνων και στη Θεσσαλονίκη θα εξυπηρετεί ένα μεγάλο αριθμό σωματείων, θα συμβάλει αποφασιστικά αφ' ενός στην ταχύτερη απονομή της αθλητικής δικαιοσύνης και αφ' ετέρου δεν ταλαιπωρεί και δεν επιβαρύνει με πρόσθετα έξοδα τους διαδίκους της βορείου Ελλάδος.

Κύριοι συνάδελφοι, η διαφαινόμενη αναξιοπιστία των επαγγελματικών πρωταθλημάτων με αποτέλεσμα τις έντονες αντιδράσεις και τη βία στους αγωνιστικούς χώρους, οφείλονται στο γεγονός της έλλειψης σοβαρών και υγιών θεσμών στη λειτουργία της διαιτησίας και της αθλητικής δικαιοσύνης. Πιστεύω ότι με τις αλλαγές που προτείνονται με τον παρόντα νόμο στους δύο αυτούς ευαίσθητους τομείς, θα υπάρξει ικανοποίηση του περί δικαίου αισθήματος του αθλητικού κόσμου.

Τελειώνοντας, θέλω να επισημάνω ότι έγινε εξαντλητικός διάλογος με όλους τους αθλητικούς φορείς, που κατέθεσαν τις απόψεις τους και στον Υπουργό και στη Νομοτεχνική Επιτροπή. Ενημερώθηκαν προ πολλού τα πολιτικά κόμματα από τον Υπουργό, με αποτέλεσμα σήμερα να συζητάμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο νόμου, που σας προτείνουμε να ψηφίσετε για το καλό του ελληνικού αθλητισμού. Αυτοί που νόμιζαν ότι η Κυβέρνηση δεν θα έφερνε στη Βουλή προς ψήφιση ένα τέτοιο μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο, διαψεύσθηκαν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Παπαθανασίου, έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, κι εγώ με τη σειρά μου να καλωσορίσω στη Βουλή τους Ολυμπιονίκες μας, τονίζοντας συνάμα ότι μας τιμά ιδιαίτερα η παρουσία τους.

Εισάγεται σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής το νομοσχέδιο για τον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό. Πρόκειται για ένα ογκώδες, βερμπαλιστικό και δύσχρηστο κείμενο, το οποίο διακρίνεται πρώτον, για την γενική άγνοια των προβλημάτων του αντικείμενου, δηλαδή του αθλητισμού, την οποία άγνοια προσπαθεί να καλύψει με μεγάλες κουβέντες, ωραιοποιήσεις και αναφορές στις διατάξεις που αφορούν κυρίως τυπικές διαδικασίες. Γι' αυτό και περιλαμβάνει τον πρωτοφανή αριθμό των εκατόν τριάντα οκτώ άρθρων.

Δεύτερον, για την αλλοίωση των ιδεολογικών και κοινωνικών χαρακτηριστικών του αθλητισμού. Για τη μετατροπή του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος στην άθληση από κοινωνικό αγαθό σε προϊόν οικονομικά εκμεταλλεύσιμο, άρθρο 7, παράγραφος 2. Με αυτήν τη διάταξη επιβάλλεται το τέλος της αθλητικής ντροπής και ο αθλητισμός γίνεται προνόμιο των εχόντων και κατεχόντων.

Τρίτον, την ανεπίτρεπτη συνταγματικά και απαράδεκτη αθλητικά απροσχημάτιστη παρέμβαση στα εσωτερικά των αθλητικών ενώσεων και ομοσπονδιών, που οδηγεί στην καθ' υπόταξη και πλήρη ομηρία και υποταγή των αθλητικής κοινωνίας και των αιρετών υπηρετών της αθλητικής ιδέας με διατάξεις πρωτοφανούς ήθους, ύφους και αυταρχικότητας.

Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται με μία σειρά διατάξεων να καθορίσει και να προσδιορίσει σύμφωνα με τις επιθυμίες και προσωπικές απόψεις σχέσεις και θέσεις του νομοθέτη εκτός των άλλων και τον τρόπο εσωτερικής λειτουργίας ακόμα και την υπηρεσιακή συγκρότηση των ενώσεων και ομοσπονδιών, όπου κατά τρόπο κυνικό και απροκάλυπτο αποδέχεται στην εισηγητική του έκθεση ότι το παρόν σχέδιο νόμου παρεμβαίνει στη δράση και λειτουργία της αθλητικής ομοσπονδίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό το μόνο

που καταφέρνει είναι να συγκεντρώνει την εξουσία στο κράτος, προβλέποντας άνω των εκατό κανονιστικών πράξεων της διοίκησης και να καταστρατηγεί ή να καταργεί κекτημένα δικαιώματα των αθλητικών φορέων και να επιβαρύνει με μεγάλο κόστος την οικονομία μας, χωρίς το αντίστοιχο αθλητικό όφελος. Είναι απαράδεκτη η ειδική ρύθμιση του άρθρου 75, παράγραφος 3 και του άρθρου 95, παράγραφος 1 του Συντάγματος, που συνοδεύει το νομοσχέδιο. Και οι δύο παρανόμως και παραδόξως δεν καθορίζουν τις τεράστιες δαπάνες που συνεπάγεται η εφαρμογή του στην πράξη. Στην τελευταία σελίδα του νομοσχεδίου αναφέρεται: "Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού", 1. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη του άρθρου 29. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την καταβολή χρηματικών ποσών στους προπονητές. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την παροχή δωρεάν νοσοκομειακής περίθαλψης στους ανασφάλιστους ερασιτέχνες αθλητές. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την επιχορήγηση των αθλητιατρικών κέντρων που συνιστώνται στα περιφερειακά πανεπιστήμια. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την καταβολή αποζημίωσης στους ειδικούς συνεργάτες.

Τελικά, κύριε Υπουργέ, το μόνο που είναι καθορισμένο είναι αυτό το ακαθόριστο νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, σας θέσαμε θέμα και στη συζήτηση της Διαρκούς Επιτροπής και ζητήσαμε να μας καθορίσετε περίπτωση από τις δαπάνες. Είπατε ότι δεν ξέρετε πόσοι είναι οι αθλητές. Μπορείτε από τις ομοσπονδίες να το μάθετε. Είναι απλά πράγματα.

Κύριοι συνάδελφοι, οι λιγοστές νέες ρυθμίσεις είτε ελέγχονται για τη συνταγματικότητά τους είτε αποτελούν νομοθετικές ακροβασίες και μόνο σύγκρουση με το αθλητικό κίνημα μπορούν να επιφέρουν και όλα αυτά στα πρόθυρα του 2004. Και όλα αυτά χωρίς ένα ίχνος ελπίδας για κάθαρση του αθλητικού χώρου από τους επιτήδειους που τον λυμαίνονται.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ένας νόμος έχει πολιτική αξία μόνο τότε αν επιλύει προβλήματα και αν χαράσσει στρατηγική ανάπτυξης του χώρου που αφορά. Στο χώρο του αθλητισμού τα προβλήματα που ήδη έχουν εντοπιστεί κατά την τελευταία κυρίως δεκαετία και που ο νομοθέτης καλείται να αντιμετωπίσει, είναι κυρίως θεσμικά, οργανωτικά, λειτουργικά και οικονομικά. Η αντιμετώπισή τους σήμερα προσλαμβάνει μία νέα σημαντική διάσταση, αυτή της επιτυχούς οργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Για την επιτυχή αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών ο νομοθέτης οφείλει να λαμβάνει υπόψη όχι μόνο την εσωτερική έννομη τάξη, αλλά σε σημαντικό βαθμό και τη διεθνή αθλητική νομιμότητα, όπως αυτή προσδιορίζεται από τα καταστατικά και τους κανονισμούς της ΔΟΕ και των διεθνών αθλητικών οργανώσεων.

Σε αυτό ακριβώς το σημείο έγκειται και η ιδιομορφία της νομοθετικής λειτουργίας του κράτους, ειδικά όταν καλείται να ρυθμίσει το χώρο του αθλητισμού, αφού μία τέτοια ρύθμιση προϋποθέτει γνώση του Διεθνούς Αθλητικού Δικαίου, σεβασμός των βασικών νομικών αρχών του και σε κάθε περίπτωση αναγνώριση της αυτονομίας, αυτοδιοίκησης και αυτοδιαχείρισης του αθλητικού κινήματος.

Ο σεβασμός των αρχών αυτών επίσης προϋποθέτει με τη σειρά του τη βούληση του κράτους για υποστήριξη της αυτοδύναμης οικονομικής ανάπτυξης των αθλητικών οργανώσεων και φορέων και όχι για την εξάρτησή τους από αυτό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, από το σύνολο των ρυθμίσεων του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκύπτει, δυστυχώς, ότι τούτο δεν ανταποκρίνεται ούτε κατ'ελάχιστο στις παραπάνω θεμελιώδεις αρχές και προϋποθέσεις μίας θεμελιώδους ανεκτής νομοθετικής παρέμβασης στο χώρο του αθλητισμού. Αντίθετα, αποτελεί κατά βάση μία κακή συρραφή ισχυουσών διατάξεων και σε πολλές περιπτώσεις ξεπερασμένων από την εξέλιξη του σύγχρονου αθλητισμού, των νόμων 75/75, 423/76, 665/77 κλπ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό μου θυμίζει μία ομιλία που άκουσα πρόσφατα με θέμα: "Γλύπτες που θέλουν να γίνουν ζωγράφοι και ζωγράφοι που θέλουν να γίνουν γλύπτες". Παραφράζοντας, τη λέω: "Πολιτικοί που θέλουν να γίνουν

επιχειρηματίες και επιχειρηματίες που θέλουν να γίνουν και πολιτικοί".

Ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό μου δίνει την εντύπωση, ότι συνετάχθη σε κάποιο γραφείο κάποιου επιχειρηματία.

Να τι λέει ο συνάδελφός μας, κ. Γεώργιος Λιάνης -που ήταν επί χρόνια στη θέση του κ. Φούρα- στα πρακτικά της Διαρκούς Επιτροπής για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο: "Στο άρθρο 84, παρ. 2, θα πρότεινα να μην στραγγαλίζονται τα μικρά σωματεία. Δίνετε τα τηλεοπτικά δικαιώματα στους γηπεδούχους και αυτό κάνει "λίγκα" με πέντε ομάδες. Δεν υπάρχει στην Ελλάδα μόνο ο Ολυμπιακός, ο Παναθηναϊκός και η ΑΕΚ. Υπάρχουν και τα μικρά σωματεία. Αυτά τα μικρά σωματεία περιμένουν να πάρουν δικαιώματα από τους αγώνες που θα γίνουν με τους μεγάλους για να πάρουν κάποιο ποσοστό. Αν εσείς δίνετε τα δικαιώματα μόνο στους μεγάλους, τι θα κάνουν τα μικρά σωματεία;"

Συνεχίζω με αυτά που είπε ο συνάδελφός μας: "Στο νομοσχέδιο επίσης δεν υπάρχει πρόβλεψη για έλεγχο των μάντζερ, οι οποίοι θα πρέπει να είναι διαπιστευμένοι στην ομοσπονδία, έχοντας ως κύριο επάγγελμα αυτό που κάνουν. Θα πρότεινα να έχουν, επίσης, προσόντα εισαγωγής και δελτίο παροχής υπηρεσιών. Να καταθέτουν εγγυήσεις συμμετοχής στο πρωτάθλημα, που θα καταπίπτει υπέρ του σωματείου, του οποίου ο αθλητής θα έχει παραβιάσει τις επαγγελματικές του υποχρεώσεις".

Ακόμα, κάνει έντονες παρατηρήσεις στον τομέα της διαιτησίας, άρθρο 44, για τη συγκρότηση των επιτροπών και για τις αξιολογήσεις των διαιτητών.

Κάνοντας, λοιπόν, έντονες παρατηρήσεις, βλέπουμε ότι αυτός ο νόμος δεν συνδέεται καθόλου και με τίποτα με το 2004 -εκτός από την κυνική σας πρόβλεψη για έλεγχο των ομοσπονδιών κλπ- δεν προβλέπει τίποτα για την Ολυμπιακή Ακαδημία, για το καθεστώς της Ολυμπιακής Φλόγας, το Ολυμπιακό Μουσείο που πρέπει να γίνει στην Ολυμπία, για την πολιτιστική Ολυμπιάδα. Τι προβλέπει, λοιπόν, αυτός ο νόμος; Ο σκοπός του είναι να περιγράψει τα καταστατικά των ερασιτεχνικών σωματείων και εκεί ανεπίτρεπτα;

Κύριε Υπουργέ, ξεκαθαρίστε μας τι θέλετε να πετύχετε με αυτόν το νόμο και ποια είναι η φιλοσοφία σας. Τι θέλετε; Να τα κάνει όλα η πολιτεία, ή απλώς η πολιτεία να βάλει το πλαίσιο και να εποπτεύει και στον επαγγελματικό και στον ερασιτεχνικό αθλητισμό και σε ό,τι έχει σχέση με την Ολυμπιάδα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Μα, οι περισσότεροι νόμοι δεν έχουν ούτε αρχή ούτε τέλος!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ποια είναι η φιλοσοφία σας; Γιατί σας διακρίνει μια τάση συνεχώς να συγχέετε τα πράγματα, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Μήπως και εσείς ουσιαστικά δεν επιθυμείτε να γίνει κάτι σωστό στον αθλητισμό;

Και γιατί το λέω αυτό. Έχω μπροστά μου το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, που εσείς διαμορφώσατε ως υπεύθυνος του τομέα αθλητισμού του ΠΑΣΟΚ, όταν Υφυπουργός ήταν ο κ. Λιάνης. Αλλά μπροστά μου έχω και τη δική σας εισήγηση. Λέει "νέοι στόχοι, νέες προεγγίσεις. Η έμφαση που δόθηκε στην οκταετία '81-'89 σε προγράμματα με το πολιτικά φορτισμένο όρο μαζικός, λαϊκός αθλητισμός και τα συμπεράσματα μιας ήδη εφαρμοσμένης πολιτικής μας παραπέμπουν σε νέες προσεγγίσεις". Αυτά τα λέτε εσείς, κύριε Υφυπουργέ. "Στο χώρο του αθλητισμού συνυπάρχουν και κινούνται σαν ομόκεντροι κύκλοι το αθλητικό κίνημα και το κίνημα της μαζικής άσκησης. Μήτρα του αθλητισμού είναι το αθλητικό σωματείο. Η οργανωτική δομή του ελληνικού αθλητισμού ολοκληρώνεται στο σχήμα σωματείο, ένωση, ομοσπονδία, ΕΟΑ. Η ΕΟΑ που αποτελεί την ανωτάτη έκφραση της αθλητικής κοινωνίας μετατρέπεται σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Η αθλητική κοινωνία είναι σε θέση και επιτέλους δικαιούται να ρυθμίζει τα του οίκου της, διαπερνά το σύνολο των αντιλήψεών μας για το αθλητικό γίνεσθαι. Η χρηματοδότηση του αθλητισμού που δεν υπακούει σε αυστηρά κριτήρια είναι σπατάλη και εθνικό έγκλημα. Η πολιτική για τον αθλητισμό δεν μπορεί να

αγνοεί τη μοναδικότητά του σαν κοινωνικού φαινομένου και τις δυνατότητες που προσφέρει αυτός για τη σφυρηλάτηση της εσωτερικής συνοχής και την προβολή των εθνικών υποθέσεων σε διεθνές επίπεδο".

Και ακόμα λέει στο άλλο κεφάλαιο "νέος αθλητικός σχεδιασμός. Έχουμε τη θέληση, τη δύναμη και τη γνώση να ανατρέψουμε αυτήν τη κατάσταση. Βήματα προς αυτήν τη κατεύθυνση θα είναι αποφασιστικά για το περιβάλλον του αθλητισμού. Οι νόμοι 7575 και 5899 αντικαθίστανται από νόμο πλαίσιο για τον αθλητισμό, τον καταστατικό χάρτη προσδιορισμού αθλητικών εννοιών, αρχών και θέσεων που προβλέπουν μεν οι κανόνες λειτουργίας και ελέγχου προκειμένου να ισχύει διαφάνεια και ισονομία, σέβεται όμως τις σύγχρονες ανάγκες για πραγματική αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και πόρων και για ουσιαστική αυτονομία και ανεξαρτησία, ώστε τα επί μέρους αθλητικά τμήματα να αυτοδιοικούνται.

Η χρηματοδότηση των έργων υποδομής του ελληνικού αθλητισμού, της ανάπτυξης, της συλλειτουργίας των αθλητικών ομοσπονδιών γίνεται μέσω της ΕΟΑ, η οποία αναβαθμίζεται αποφασιστικά και μετατρέπεται σε ανωτάτη έκφραση της αθλητικής κοινωνίας. Έτσι περιορίζεται ο ρόλος της πολιτείας με θέματα επιστημονικής υποστήριξης έρευνας και κατασκευής αθλητικών έργων.

Ο εμπορευματοποιημένος αθλητισμός διαχωρίζεται ως προς την εμπορική, οικονομική του διάσταση από την αθλητική κοινωνία. Λειτουργεί με κανόνες ισονομίας και διαφάνειας, ενώ ο έλεγχος των πεπραγμένων του αναλαμβάνεται από το Υπουργείο Εμπορίου. Αρμοδιότητες και πόροι της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού μεταβιβάζονται στη περιφέρεια, Β' βαθμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης".

Τι ωραίες κουβέντες λέγατε, κύριε Υπουργέ, τότε! Στην ομιλία σας δε, μιμούμενος τον Τσώρτσιλ, είπατε ότι "πολιτική είναι η δυνατότητα να προλέγεις τι θα συμβεί το επόμενο διάστημα και μετά να εξηγήσεις γιατί δεν πραγματοποιήθηκαν όσα πρόβλεψες".

Και σας ερωτώ: Γι' αυτές τις ωραίες κουβέντες που κάνατε τότε στην ομιλία σας, στην εισήγησή σας ως υπεύθυνος τομέα του ΠΑΣΟΚ, με το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί μήτρα του αθλητισμού το σωματείο; Η οργανωτική δομή, με το νομοσχέδιο αυτό, του ελληνικού αθλητισμού ολοκληρώνεται στο σχήμα σωματείο, ένωση, ομοσπονδία, ΕΟΑ; Ένα αρθράκι έχετε μόνο για την ΕΟΑ. Η ΕΟΑ που αποτελεί την ανωτάτη έκφραση της ελληνικής αθλητικής κοινωνίας, μετατρέπεται σε ΝΠΔΔ;

Τέταρτον, υπάρχει η αρχή ότι η αθλητική κοινωνία θα μπορεί να ρυθμίζει τα του οίκου της; Η χρηματοδότηση του αθλητισμού υπακούει σε αυστηρά κριτήρια; Ο νόμος αυτός αναγνωρίζει τη μοναδικότητα του αθλητισμού σαν κοινωνικό φαινόμενο;

Κύριε Υπουργέ, στους βασικούς άξονες της εισηγητικής σας έκθεσης τα λέτε καλά, τα άρθρα όμως δημιουργούν καταστάσεις τελείως διαφορετικές. Γιατί το λέω αυτό; Γιατί θεωρώ ότι είναι και παραπλανητικό το νομοσχέδιο αυτό.

Πείτε μου, κύριε Υπουργέ, γιατί αλλάξατε ξαφνικά και δρομολογείτε, δικαιώνοντας τον Τσώρτσιλ, καταστροφικές καταστάσεις για τον αθλητισμό μας; Και σεις κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί πρέπει να ψηφίσετε ένα νομοσχέδιο που απ'ό,τι σας απέδειξα δεν σας καλύπτει και δεν καλύπτει κανέναν τουλάχιστον γνώστη του αθλητικού κινήματος;

Τι σχέση έχει κύριοι συνάδελφοι, το ερασιτεχνικό αθλητικό σωματείο, η μήτρα -κατά το πρόγραμμά σας- του αθλητισμού με τιμοκαταλόγους καφετέριας; Γιατί, το αντίτιμο που πάτε να νομοθετήσετε απαιτεί τιμοκαταλόγους. Θα βγει το άλφα σωματείο και θα πει: "Εγώ προσφέρω καλύτερο αθλητισμό σαν άλφα σωματείο". Θα βγει μετά το βήτα σωματείο και θα πει: "Εγώ προσφέρω πολύ καλύτερο αθλητισμό".

Κύριε Υπουργέ, υποχρέωσή σας είναι να φέρετε αθλητικό νομοσχέδιο και όχι φοροπηνητικό νομοσχέδιο. Υπάρχουν άλλοι αρμόδιοι Υπουργοί της Κυβέρνησής σας που το έχουν κάνει αυτό και συνεχίζουν να διαπράττουν το ίδιο κατόρθωμα. Εσείς -αν πρέπει να σας το θυμίσω- είσθε Υφυπουργός Αθλητισμού και όχι Υφυπουργός Οικονομικών.

Δεν καταλαβαίνετε ότι θα γίνουν αποφασιστικές πλέον οι

παρεμβάσεις των μεγάλων εταιρειών και με ανάλογους χρηματισμούς -μπορώ να το πω, γιατί συμβαίνουν αυτά και μέσα στο νομοσχέδιο προβλέπεται- θα συμβεί το αμίμητο η πλειοψηφία να γίνει μειοψηφία στις διοικήσεις; Γιατί δεν καθιερώνετε το ασυμβίβαστο των υπαλλήλων της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού με αυτό του μέλους της ομοσπονδίας ή των ενώσεων;

Πώς θα φωνάζει, κύριε Υπουργέ ο Σεβαστής και ο κάθε Σεβαστής, όταν θα έχει την απειλή του κ. Φούρα και του κάθε Φούρα που θα είναι στη θέση του Υφυπουργού; Τι παραπάνω θέλετε για την αμειβόμενη διαιτησία όταν σήμερα ο διαιτητής του μπάσκετ παίρνει για κάθε παιχνίδι διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δραχμές, με μέσο όρο ενός μόνιμου υπαλλήλου στο δημόσιο τομέα εκατόν εβδομήντα χιλιάδες (170.000) δραχμές; Τολμήστε και κάντε επαγγελματική τη διαιτησία. Τι θα πει αμειβόμενη διαιτησία; Να το συζητήσουμε.

Διατάξεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως αυτές των άρθρων 7, 22, 24, 101, 107 και αυτές περί διαιτησίας, θα μείνουν σημεία παρέμβασης. Στην κατ'άρθρον συζήτηση θα αναλύσω τι εννοώ.

Ως προς το κεφάλαιο Δ', οι μέχρι τώρα διατάξεις που ίσχυαν δεν επηρέασαν σε τίποτα το αρνητικό στην ομαλή εξέλιξη των προπονητών και της διαδρομής τους. Η δημιουργία μονοετών σχολών προπονητών στο ΕΚΑΕ, μόνο πρόβλημα θα δημιουργήσει, όταν άπειροι και άσχετοι άνθρωποι με το αντικείμενο της προπονητικής θα κληθούν να εκπαιδεύσουν στελέχη, ενώ δεν θα έχουν τις απαιτούμενες γνώσεις. Η αντιμετώπιση του θέματος των προπονητών έπρεπε και πρέπει να γίνει μέσα από τα ΤΕΦΑΑ.

Στο κεφάλαιο έκτο, οι διατάξεις πράγματι μοιάζουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως πλίνθοι και κέρατοι ατάκτως ερριμμένοι. Εκεί, μπερδεύονται οι διατάξεις για το ΕΚΑΕ, που επιλαμβάνεται παντός επιστητού με τις διατάξεις για την ίδρυση του μαζικού αθλητισμού. Χρηματοδοτείται δε με ένα υπερβολικά μεγάλο ποσό, ενώ ουσιαστικά, όπως το έχουν καταντήσει, δεν προσφέρει τίποτα στο κοινωνικό σύνολο.

Τέλος, υπάρχει και αυτή η διάταξη για τη σύσταση εθνικού συμβουλίου που μόνο σχεδιασμό και μάλιστα εθνικό δεν πρόκειται να κάνει.

Το βασικό πρόβλημα, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών -για να μιλήσουμε και λίγο για τα οικονομικά- είναι ότι ενώ μέχρι το 1986 όλα τα οικονομικά στοιχεία του αθλητισμού υφίσταντο τον προληπτικό έλεγχο των υπηρεσιών του Ελεγκτικού Συνεδρίου και ακολουθούσαν τις διατάξεις του δημοσίου λογιστικού, με τη ψήφιση του ν. 1636/1986, η γενική γραμματεία διαχειρίζεται ετησίως επτά δισεκατομμύρια (7.000.000.000) δραχμές, σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσίου λογιστικού και σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000) δραχμές, όπως θέλει ο Υπουργός.

Αν αυτό δεν συνιστά κατάχρηση εξουσίας, κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος και μη χρηστή διοίκηση, τι άλλο μπορεί να συνιστά;

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να κάνουμε αναφορά στον ΟΠΑΠ. Όπως τονίσαμε και σε πρόσφατη ανακοίνωσή μας, αποτελεί -όπως και ο ΟΤΕ- κέντρο διαπλοκής, με τον ένα και μοναδικό προμηθευτή και διαχειριστή όλων των παιχνιδιών και με τον τρόπο που διαχειρίζεται το δημόσιο χρήμα.

Αν ο λαός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πληροφορηθεί το ύψος των παροχών και των αμοιβών που παρέχονται στον ΟΠΑΠ, θα προκληθεί μείζων κοινωνική αναστάτωση.

Όσον αφορά τον επαγγελματικό αθλητισμό, τη διαιτησία και την αθλητική δικαιοσύνη, το νομοσχέδιο αποτελεί μνημείο προχειρότητας. Χωρίς να αγγίζει το οικονομικό πρόβλημα του επαγγελματικού αθλητισμού, ρυθμίζει επιδερμικά -και αυτό επίτηδες- και θα έλεγα και ενσυνείδητα επιδερμικά.

Πώς και συμφωνήσατε σε όλα τελευταία, κύριε Υπουργέ, με τον κ. Μητρόπουλο; Βάλτε το κώλυμα που σας είπα στη Διαρκή Επιτροπή, εφόσον κάποιος είναι διευθύνων σύμβουλος σε μία ανώνυμη εταιρεία και πτωχεύσει η εταιρεία, να μην μπορεί να συμμετέχει σε ενώσεις και σε ανώνυμες εταιρείες.

Δεν αλλάζετε τίποτα για τη διαιτησία, ούτε στην αθλητική

δικαιοσύνη. Τα χειρουργεία από την προχθεσινή αγωνιστική παραμένουν. Οι μόνες θετικές διατάξεις του νομοσχεδίου ή περίπου θετικές είναι αυτές που αφορούν τους Ολυμπιονίκες μας και τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Κάνουμε έκκληση, κύριε Υπουργέ, να αποσύρετε το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο πρέπει να επανεξεταστεί με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων αθλητικών φορέων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζει ειδικό αγορητή για τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού τον κ. Νικόλαο Γκατζή, ο οποίος έχει και το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, αισθανόμαστε σαν κόμμα την ανάγκη να χαιρετίσουμε την παρουσία στην Αίθουσα των Ολυμπιονικών μας. Είναι μία από τις πολύ σπάνιες τιμές που γίνεται στο ελληνικό Κοινοβούλιο, η παρουσία εξαίρετων πολιτών μας.

Θα πρέπει να τους συγχαρούμε για τις επιδόσεις τους, για τον άθλο τους, που είναι αποτέλεσμα υπεράνθρωπων προσπάθειών από την πλευρά τους μέσα σε μια χώρα, που από πρωτοπόρα που θα έπρεπε να είναι στην εξασφάλιση συνθηκών μαζικής άθλησης των παιδιών της χώρας μας, αρνείται και τις στοιχειώδεις συνταγματικές υποχρεώσεις της. Από την άποψη αυτή είναι διπλή η προσπάθεια, που καταβάλλουν οι αθλητές μας και γι' αυτό αξίζουν έναν επιπλέον έπαινο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Δυστυχώς ο αθλητισμός στη χώρα μας γίνεται εργαλείο εμπορευματοποίησης μέσα από τους κανόνες της αγοράς και τους έντονους, κατά την Κυβέρνηση, στόχους της ΟΝΕ, ενώ οι προσαρμογές της αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής και στον αθλητισμό, δείχνουν δυστυχώς, αγαπητοί φίλοι, κόκκινη κάρτα στο μαζικό αθλητισμό.

Κύριε Πρόεδρε, περιμέναμε ένα νομοσχέδιο για τον αθλητισμό σε αντικατάσταση του ν. 7575, το οποίο θα ανταποκρινόταν στις αθλητικές ανάγκες του λαού μας και ιδιαίτερα της νεολαίας, αλλά και στα ιδεώδη του αθλητισμού. Περιμέναμε ένα νομοσχέδιο τομή, βαθιά τομή στην έως τώρα επικρατούσα κατάσταση, την οποία - κατά την άποψή μας - με το παρόν νομοσχέδιο τη νομιμοποιείτε και τη συμμαζεύετε.

Το δικαίωμα κάθε πολίτη στον αθλητισμό, παρόλο που από το Σύνταγμα είναι κατοχυρωμένο, στην πράξη δεν το απολαμβάνουν τα μεγαλύτερα τμήματα του ελληνικού λαού. Αυτό που σήμερα παρουσιάζεται σαν αθλητικό οικοδόμημα, σε ένα μεγάλο του μέρος δεν έχει σχέση ούτε με τη φύση ούτε με την ουσία του αθλητισμού, αλλά με την εξυπηρέτηση πολιτικών, οικονομικών συμφερόντων των ιδιωτών.

Έτσι δεν είναι τυχαία η παθογένεια ενός χώρου, που ενώ θα έπρεπε να συμβάλει σημαντικά στην καλλιέργεια της ευγενούς άμιλλας και του συναγωνισμού, της φιλίας, της ειρήνης, εμφανίζει ακραία φαινόμενα βίας και χουλιγκανισμού σε μεγάλο βαθμό.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα, ο αθλητισμός και η φυσική αγωγή αποτελούν για το λαό γενικά και ιδιαίτερα για τη νεολαία αναπόσπαστο τμήμα της πολιτικής και πολιτιστικής ανάπτυξης του λαού μας.

Αποτελούν μέσο για τη διατήρηση της υγείας και την ανάπτυξη της προσωπικότητας των νέων. Είναι σημαντικός παράγοντας παιδείας και είναι μέσα στις υποχρεώσεις του κράτους να την παρέχει σε όλους δωρεάν.

Αυτό το δικαίωμα του κάθε πολίτη στον αθλητισμό έγινε δυστυχώς σήμερα απαγορευτικό αγαθό και το νομοσχέδιο βοηθάει περισσότερο προς αυτήν την κατεύθυνση. Ο αθλητισμός έγινε επιχείρηση, επάγγελμα, έγινε μέσον για την απόκτηση κύρους και για άλλες δραστηριότητες, πολιτικές και οικονομικές των μεγαλοεπιχειρηματιών και των ξένων μονοπωλίων.

Γνωρίζουμε ότι υπό τις υπάρχουσες συνθήκες και την ακολουθούμενη πολιτική, ριζικές αλλαγές δεν μπορούν να υπάρξουν. Μπορούν, όμως, να παρθούν κάποια μέτρα σημαντικής βελτίωσης της κατάστασης.

Κατά τη γνώμη μας, για να προσεγγίσει ο αθλητισμός την κοινωνική αποστολή του, πρέπει μέσα στο σημερινό σύστημα να υπάρξει, πρώτον νομικό πλαίσιο με άλλη φιλοσοφία από την υπάρχουσα, που να κατοχυρώνει το συνταγματικό δικαίωμα στον αθλητισμό για όλους.

Απαραίτητη προϋπόθεση, εκτός του νομικού πλαισίου, είναι να υπάρξει υλικοτεχνική υποδομή και επιστημονική στήριξη. Το νομικό πλαίσιο θα πρέπει να αντιμετωπίζει το ζήτημα συνολικά και όχι αποσπασματικά, για να υπάρξει ελπίδα αναστροφής της υπάρχουσας νοσηρής κατάστασης, να ξεχωρίζει ότι σαφώς ο αθλητισμός δεν μπορεί να είναι επάγγελμα. Επάγγελμα μπορεί να αποτελεί για κάποιους που απαραίτητα χρειάζονται για να λειτουργήσει, παραδείγματος χάρη, καθηγητές φυσικής αγωγής, γιατρούς κλπ., όχι όμως για τους αθλούμενους.

Οι σκοποί του πρέπει να είναι καθορισμένοι και να διαπνέονται από τη φιλοσοφία της προαγωγής της υγείας όλου του λαού, της απόκτησης χαρακτηριστικών, όπως η αγωνιστικότητα, η άμιλλα, η φιλία, η ηθιχαρχία, η συνέπεια, η ομαδικότητα και η συνεργασία.

Ο αθλητισμός υψηλών επιδόσεων θα είναι αποτέλεσμα της μαζικής συμμετοχής της νεολαίας στην αθλητική διαδικασία της χώρας.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι χρειάζεται, πριν απ'όλα, η είσοδος της φυσικής αγωγής σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και στις Ένοπλες Δυνάμεις, όχι τυπικά, αλλά ουσιαστικά και με μέτρα αύξησης ωρών σε καθηγητές της φυσικής αγωγής, σε θεωρητική εκπαίδευση, πρακτικά μέτρα, φιλοσοφία, ιστορία του αθλητισμού, αγωγή υγείας κλπ. Δυστυχώς σήμερα η φυσική αγωγή δεν αναφέρεται, ούτε σαν λέξη μέσα στο υπάρχον νομοσχέδιο.

Χρειάζεται ανάπτυξη του αθλητισμού για όλους στον τόπο κατοικίας, στους δήμους, στη δουλειά, στα συνδικάτα, ουσιαστικός εκδημοκρατισμός του οργανωμένου αθλητικού οικοδομήματος, κατοχύρωση της ανεξαρτησίας και της αυτοτέλειας από την κάθε κυβέρνηση και τον κρατικό μηχανισμό, διεύρυνση του σκοπού και του ρόλου του αθλητικού σωματείου με κοινωνικά χαρακτηριστικά.

Το παρόν νομοσχέδιο δεν αναφέρεται καθόλου, όπως είπαμε, στη φυσική αγωγή και τη σπουδαιότητα του ρόλου της, ιδιαίτερα για τη νεολαία. Το ζήτημα του αθλητισμού για όλους αντιμετωπίζεται με τη δημιουργία νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και προεδρικά διατάγματα, ενώ ο υπουργός είναι πανταχού παρών για να δώσει την έγκρισή του.

Χωρίς λεφτά, κύριε Υπουργέ, και με το να περάσει ο αθλητισμός στα αναπαυδοτικά τέλη, να είστε βέβαιι ότι πολύ λιγότεροι θα απολαμβάνουν σήμερα τον αθλητισμό.

Στον τομέα του σωματειακού αθλητισμού, εκτενώς αναφέρεται ότι εξακολουθεί να υπάρχει για εγγραφή σε σωματείο μεγάλος περιορισμός. Το εκλογικό σύστημα είναι ένα σκληρό πλειοψηφικό, αντί της απλής αναλογικής, με σκόπιμους αποκλεισμούς. Τα σωματεία μπορούν να παρέχουν αθλητικές υπηρεσίες. Γιατί επιτέλους θα πρέπει να έχουν τήρηση βιβλίων και τα μικρά ερασιτεχνικά σωματεία που δεν λειτουργούν με τη βάση των αναπαυδοτικών τελών;

Η οικονομική εξάρτηση από την εκάστοτε κυβέρνηση διαιωνίζεται, ενώ οι έκτακτες επιχορηγήσεις δεν καταργούνται. Το νομικό πλαίσιο θα έπρεπε να καθορίζει τους γενικούς κανόνες λειτουργίας των σωματείων και των ομοσπονδιών, τον τρόπο χρηματοδότησής τους από καθορισμένα κονδύλια του κρατικού προϋπολογισμού.

Δυστυχώς, ούτε δραχμή, κύριοι Βουλευτές, δεν δίδεται από τον κρατικό προϋπολογισμό για τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Τα κονδύλια, τα οποία θα πρέπει να υπάρχουν στον κρατικό προϋπολογισμό, θα διανέμονται κατά την άποψή μας με αξιοκρατικά θεσπισμένα κριτήρια.

Πρέπει να επιτρέπεται σε κάθε άθλημα να οργανώνει τη δραστηριότητά του ελεύθερα, χωρίς κρατικές παρεμβάσεις. Οι ίδιες οι ομοσπονδίες μπορούν να καθορίζουν θέματα διαιτησίας

και να αξιολογούν τα σωματεία τους. Τον κεντρικό αθλητικό συνδυασμό, που είναι πράγματι απαραίτητος, μπορεί να τον κάνει η Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή, η οποία επίσης πρέπει να εκλέγεται και αυτή από τα όργανα του αθλητικού οικοδομήματος.

'Όλα τα όργανα πρέπει να είναι εκλεγμένα από τη βάση -από το σωματείο μέχρι την Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή- και όχι διορισμένα και καθ' υποδείξει των διοικήσεων των ομοσπονδιών και άλλων.

Χρειάζεται να παρθούν τέτοια θεσμικά μέτρα που να εξασφαλίζουν αθλητισμό για όλους και την ουσιαστική συμμετοχή του πολίτη σε όλες τις διαδικασίες του. Μέτρα διαπαιδαγώγησης με τα ιδεώδη του αθλητισμού.

Τώρα, ορισμένες παρατηρήσεις για ορισμένα κεφάλαια το νομοσχεδίου. Για τη διαιτησία. Αναγνώριση συνδέσμων, ομοσπονδιών, διαιτητών, κύριε Υπουργέ, από το Πρωτοδικείο και όχι με τη δική σας έγκριση, διότι συνιστά παρέμβαση η έγκριση του Υπουργού. Στις εκλογές για την ομοσπονδία και συμμετοχή στα όργανα της ομοσπονδίας, πρέπει να συμμετέχουν και οι εν ενεργεία διαιτητές. Γιατί, το έως τώρα σύστημα, κύριοι Βουλευτές, που διατηρείται, απέδειξε τη χρεοκοπία του.

Χρειάζεται -και είναι η ελπίδα, αν θέλετε- να μπουν οι νέοι μέσα σε αυτά τα όργανα, οι οποίοι θα βγαίνουν μέσα από σχολές που θα είναι κάτω από την αρμοδιότητα της ομοσπονδίας και θα πρέπει και αυτή να εκδημοκρατιστεί, όπως και όλα τα όργανα του αθλητισμού. Τα όργανα διαιτησίας κλπ., θα προέρχονται από τη συμμετοχή και τη συνεργασία της οικείας ομοσπονδίας και της αντίστοιχης ομοσπονδίας των διαιτητών και όχι όπως είναι σήμερα η σύνθεσή της.

Πρέπει να υπάρχει προσβολή των αποφάσεων των οργάνων της διαιτησίας, κύριε Υπουργέ, ενώπιον του αθλητικού δικαστή, όπως ορίζει το νομοσχέδιο του δικαιοδοτικού οργάνου που αποτελείται από τακτικό δικαστή και όχι όπως σήμερα που διαιωνίζεται το πρόβλημα και περνούν τρία, τέσσερα και πέντε χρόνια, για να εκδικαστεί η υπόθεση.

Διαφωνούμε κάθετα με την αμειβόμενη διαιτησία, η οποία θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα και τριβές από την υπάρχουσα σήμερα κατάσταση. Δεν ξέρω αν παρακολουθήσατε αυτές τις μέρες με τι ασχολείται ο Τύπος. Μιλάει για στημένα πρωταθλήματα, μιλάει για στημένους αγώνες, μιλάει για επιταγές, οι οποίες κυκλοφορούν κλπ.

'Όλα αυτά τα γεννά, κύριοι Βουλευτές, το σύστημα, αλλά πολύ περισσότερο τα γεννά η αδράνεια σήμερα της πολιτείας να θεσπίσει νόμους και να εκδημοκρατήσει ουσιαστικά το αθλητικό οικοδόμημα.

Για τα τμήματα των αθλούμενων αθλητών και για τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες. Καταρχήν, έχουμε πει χιλιάδες φορές -θα το ξαναπούμε και σήμερα- ότι διαφωνούμε με την εμπορευματοποίηση του αθλητισμού που γίνεται με την παράδοση των αθλημάτων, όπως το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ αλλά προχωράει και στα άλλα μαζικά αθλήματα στους ιδιώτες. Αυτή η πολιτική οδηγεί στη συρρίκνωση και στο μαράζωμα που επιχειρείται σήμερα, κύριε Υπουργέ, των ερασιτεχνικών τμημάτων με πολλούς τρόπους και μέσω αυτής της διαδικασίας, όπως παράδοση για παραδείγμα των διοικήσεων των τμημάτων αθλούμενων αθλητών σε ιδιώτες που χρηματοδοτούν τα ΤΑΑ. Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να πω τώρα για τα τμήματα αθλητών και για τις ΠΑΕ ή τις ΑΕΕ, όπως έγινε σήμερα.

Κατ'αρχήν διαφωνούμε στην εμπορευματοποίηση του αθλητισμού που γίνεται με την παράδοση των αθλημάτων, όπως ποδόσφαιρο, μπάσκετ, αλλά και στα άλλα μαζικά αθλήματα, όπως προβλέπεται με το νομοσχέδιο, σε ιδιώτες. Διαφωνούμε με τη συρρίκνωση που γίνεται και το μαράζωμα που επιχειρείται των ερασιτεχνικών τμημάτων με πάρα πολλούς τρόπους. Πρώτον, με τη παράδοση των διοικήσεων των ΤΑΑ σε ιδιώτες που υποχρηματοδοτούν τα ΤΑΑ, με το δικαίωμα προτίμησης των μετοχών όταν γίνεται ανώνυμη εταιρεία και όχι από ιδιωτικά σωματεία, με την παράδοση που γίνεται των αθλητικών εγκαταστάσεων του ερασιτεχνικού σωματείου στις ανώνυμες εταιρείες και την παραπέρα

εκμετάλλευση των χώρων που αφορούν τόσο την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όσο και τα σωματεία, με την οποιαδήποτε χρήση του σήματος, εμβλήματος, ονόματος του ερασιτεχνικού σωματείου από την ανώνυμη εταιρεία, με τη μη θεσμοθέτηση προϋποθέσεων για την ίδρυση ανωνύμων εταιρειών διατήρησης και δραστηριότητας συμμετοχής σε αγώνες τμημάτων παιδιών, εφήβων κλπ.

Δεν ξέρω αν γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, να υπάρχει καμία ΠΑΕ σήμερα που να έχει τμήματα παιδιών. Διότι αποδεικνύεται πως δεν παίρνουν μέρος σε αγώνες. Και όταν παρουσιάζουν τμήματα, γιατί παίρνουν ορισμένα χρήματα, γι'αυτόν το σκοπό, ξέρετε ότι μεταβιβάζονται από το ερασιτεχνικό σωματείο στην ΠΑΕ για να δικαιολογούν ουσιαστικά τις χρηματοδοτήσεις τους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό απαγορεύεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Το ξέρω ότι απαγορεύεται, αλλά γίνεται. Ο νόμος είναι που φταίει σ'αυτήν την περίπτωση ή η παρέμβαση ουσιαστικά της πολιτείας μέσα από τον εκδημοκρατισμό και ιδιαίτερα αυτά που είπα για την εμπορευματοποίηση;

Κύριε Υπουργέ, παραδίδετε ουσιαστικά την ΕΠΟ στις ΕΠΑΕ με το να παραχωρείτε το δικαίωμα επτά μελών στη διοίκηση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Δεν είναι έτσι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ήταν τέσσερα, συν ένα ο πρόεδρος που συμμετέχει αυτοδίκαια γίνονται πέντε, και με την τροποποίηση που φέρνεται τα κάνετε έξι, συν ένα ο πρόεδρος επτά.

Πρέπει επίσης να λάβουμε υπόψη μας ότι μπορεί να είναι τα μέλη από δεκαπέντε έως είκοσι ένα. Και αν είναι δεκαπέντε, καταλαβαίνετε τι γίνεται, όταν τα επτά μέλη είναι από τις ΠΑΕ.

Φυσικά δεν είναι μόνο αυτό που παραδίδετε, κύριε Υπουργέ, στους μεγαλοΠΑΕάρχες. Έχετε παραδώσει όλον τον αθλητισμό, έχετε παραδώσει τη χρήση όλων των αθλητικών εγκαταστάσεων της χώρας, χωρίς να πληρώνουν δραχμή και έχετε παραδώσει ουσιαστικά την εκμετάλλευση του αθλητισμού μέσα στα συμφέροντα τα οικονομικά και πολιτικά των ΠΑΕαρχών.

Εμείς πιστεύουμε ότι, αν θέλει κάποιος να αγοράσει μια ανώνυμη εταιρεία ποδοσφαίρου, πρέπει να εξασφαλιστούν όλες οι προϋποθέσεις, κύριε Υπουργέ, και πρώτα απ'όλα οι αθλητικές εγκαταστάσεις. Ποια αθλητική ΠΑΕ έχει σήμερα δικό της γήπεδο; Γιατί να το παραχωρεί το ερασιτεχνικό σωματείο και να στερείται αυτό την άθληση των παιδιών; Γιατί τα φυτώρια, αυτά τα μικρά παιδιά θα πρέπει να πάνε σε ιδιωτικά γυμναστήρια, στις σχολές τις λεγόμενες, και να πληρώνουν το δεκαχίλιαρο, όπως είπε κάποιος με τις ακροάσεις των παραγόντων που είχαμε;

Γι'αυτό, όπως είπα και στην αρχή, κύριε Υπουργέ, έχετε βγάλει κόκκινη κάρτα στον ερασιτεχνικό αθλητισμό και με κάθε μέσο διατηρείτε την κατάσταση που υπάρχει και την ενισχύεται. Και πέρα απ'αυτό, θα ήθελα να σας πω ότι με την τροπολογία που φέρνεται για τα έσοδα στην ΕΠΑΕ, ουσιαστικά δίνετε ακόμα μεγαλύτερα κονδύλια, χωρίς φυσικά οι ρυθμίσεις που υπάρχουν κάθε φορά για τα χρέη κλπ. χωρίς να εξασφαλίζετε τουλάχιστον παραπέρα τα δικαιώματα των εργαζομένων, όπως οι εργαζόμενοι αθλητές ζητάνε με τις τροποποιήσεις που έχουν υποβάλει και στις οποίες θα αναφερθούμε στην κατ'άρθρο συζήτηση.

Ζητάμε, λοιπόν, όποιος θέλει να παίξει το ρόλο του ΠΑΕάρχη και να χρησιμοποίησει την ομάδα για πολιτικούς σκοπούς και επιρροή, θα πρέπει να διαθέσει τουλάχιστον και τα απαραίτητα κονδύλια για την υποδομή, την πραγματική υποδομή του σωματείου που θέλει να εκπροσωπήσει.

Δεύτερον, να διατηρηθούν τα τμήματα των παιδιών σε κάθε ΠΑΕ.

Τρίτον, να σταματήσει η παραπέρα χρηματοδότηση, την οποία σκοπεύετε με τις τροπολογίες. Το μετοχικό κεφάλαιο της ΠΑΕ να καλύπτει όλες τις υπάρχουσες ανάγκες, που σήμερα βγαίνουν από την ίδρυση και τη λειτουργία μιας ΠΑΕ.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, κατ'άρθρον θα κάνουμε και ορισμένες

προσθήκες, στις οποίες αναφέρονται τα αιτήματα των αθλούμενων εργαζομένων.

Θα ήθελα επίσης, να αναφέρω ορισμένα άλλα, τα οποία είναι σημαντικά.

Για τους προπονητές. Οι σχολές των προπονητών, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να βρίσκονται κάτω από την εποπτεία και την επιστημονική στήριξη των Τ.Ε.Ε.Φ.Α. Δεν μπορεί να γίνονται σχολές κατά τον τρόπο που υπάρχουν σήμερα. Θα πρέπει οι σχολές αυτές να αναλάβουν την ευθύνη, αλλά να χρηματοδοτηθούν και γενναία από τον κρατικό προϋπολογισμό, αν θέλουμε πραγματικά να διορθώσουμε πολλά πράγματα και στους προπονητές και στους διαιτητές.

Τα λίγα άρθρα τα οποία υπάρχουν στο νομοσχέδιο θετικά, δεν αλλοιώνουν το χαρακτήρα του νομοσχεδίου, ο οποίος κινείται μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της αντιλαϊκής πολιτικής, που ακολουθεί σήμερα η Κυβέρνηση.

Είπα και στην αρχή, κύριε Πρόεδρε, θα σας πω και κάτι που μου είπε κάποιος παράγοντας του αθλητισμού. Ζήτησα να μου πει τη γνώμη του και ξέρετε τι μου είπε; Είναι η νέα τάξη πραγμάτων το νομοσχέδιο αυτό στον αθλητισμό. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο αγανακτισμένος είναι ο κόσμος, ο οποίος ασχολείται πραγματικά με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Το νομοσχέδιο δεν ανταποκρίνεται ούτε στις στοιχειώδεις ανάγκες, που θα πρέπει να καλύπτονται τα συνταγματικά δικαιώματα των αθλούμενων νέων.

Γι'αυτούς τους λόγους και γι'αυτούς που θα αναπτύξουμε και στην κατ'άρθρον συζήτηση, το καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Λουλέ, έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κύριε Πρόεδρε, να καλωσορίσω και εγώ τους αθλητές μας, που είναι σήμερα εδώ στη συνεδρίαση και που θα έχουν την ευκαιρία να ακούσουν τις απόψεις των κομμάτων για πράγματα που κυρίως εκείνους αφορούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγκη αλλαγής του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου που ρυθμίζει εδώ και είκοσι πέντε χρόνια τα του αθλητισμού της χώρας μας με ένα νέο που θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της σύγχρονης αθλητικής πραγματικότητας, έχει διαπιστωθεί από το Συνασπισμό από τα πρώτα χρόνια της ίδρυσής του.

Η έλλειψη αθλητικού σχεδιασμού για την ουσιαστική στήριξη και ανάπτυξη του μαζικού αθλητισμού, τα πενιχρά κονδύλια που δίνονται κυρίως μέσω της αδιαφανούς οδού των επιχορηγήσεων και η έλλειψη των προβλεπόμενων από τον κρατικό προϋπολογισμό σταθερών κονδυλίων, ο ασφυκτικός από το κράτος εναγκαλισμός του ερασιτεχνικού αθλητισμού, ήδη πελατειακών εκλογικών σκοπιμοτήτων, οι σκόπελοι κατά τη γνώμη μας πρόχειρη οργάνωση του αθλητικού οικοδομήματος, αλλά και η ανάγκη εκδημοκρατισμού. Επιπλέον, η ισχύουσα νομοθεσία, όπως σωστά ανέφεραν και άλλοι συνάδελφοι στην επιτροπή, δεν λάμβανε υπόψη το πώς θα μπορούσε άλλωστε το τερατούργημα, όπως εξελίχθηκε του επαγγελματικού αθλητισμού. Η δίχως σχεδιασμό με ελαφρά τη καρδία θεσμοθέτηση του επαγγελματικού αθλητισμού στις αρχές της περασμένης δεκαετίας, έφερε μαζί τους και τα ζοφερά φαινόμενα της εμπορευματοποίησης του ανεξέλεγκτου παραγοντισμού, της αδιαφάνειας στη διαχείριση των πόρων, της βίας στους ανταγωνιστικούς χώρους, της υποβάθμισης της αξιοπιστίας των πρωταθλητών, των πρωταθλημάτων σε δημοφιλή κυρίως αθλήματα, όπως το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ. Ιδιαίτερα στο χώρο του ποδοσφαίρου, αλλά και του μπάσκετ σε μικρότερο βαθμό, έχουν περάσει μεγαλοπαράγοντες με δραστηριότητες που εμπίπτουν στα πλαίσια του κοινού ποινικού δικαίου.

Η ανάγκη, λοιπόν, ριζικής μεταρρύθμισης του σημερινού θεσμικού πλαισίου στέκει το δίχως άλλο, επιτακτική, κάτι όμως που απαιτεί και την ανάλογη πολιτική βούληση, ακόμη περισσότερο σήμερα που τα κάθε λογής συμφέροντα, οικονομικά, πολιτικά κλπ., έχουν απλώσει σαν καρκίνωμα την παρασιτική τους δραστηριότητα. Αυτή η πολιτική βούληση που θα έχει σαν άξονα τις απαιτήσεις των

καιρών, όπως ο πολίτης τις αντιλαμβάνεται και τις ορίζει και όχι η διαπλοκή των συμφερόντων, παραμένει σήμερα το ζητούμενο.

Το παρόν νομοσχέδιο επιχειρεί έστω και δειλά να βάλει πράγματα μια τάξη. Σήμερα θα βρει κανείς επιμέρους θετικά σημεία, μία σειρά από μέτρα που πάνε να τακτοποιήσουν κάποια πράγματα και όπως είπαμε και στη Διαρκή Επιτροπή αρκετά από τα άρθρα αυτά θα ψηφίσουμε.

Ουσιαστικά όμως, δεν επαγγέλλεται καμιά σοβαρή αλλαγή στο αθλητικό μοντέλο της χώρας, όπως αυτό έχει σήμερα. Από τη μία έχουμε την υπερσυγκέντρωση εξουσιών στην εκάστοτε αθλητική πολιτική ηγεσία και από την άλλη δεν λαμβάνεται κανένα ουσιαστικό μέτρο, ώστε να πάψουν να δρουν ανεξέλεγκτα και να λυμαίνονται το χώρο τα ξένα προς την ανάπτυξη του αθλητισμού συμφέροντα των κερδοσκοπικών, της ελεύθερης αγοράς και οι κομματικοί παραγοντίσκοι.

Η κοινοβουλευτική αρωγή και ο κοινοβουλευτικός έλεγχος για άλλη μια φορά περιφρονούνται. Οι ερασιτεχνικοί αθλητικοί φορείς βρίσκονται και πάλι στο περιθώριο. Η συμμετοχή τους στην ανάληψη ευθυνών δεν εξασφαλίζεται πουθενά, όπως και η δυνατότητα ενημέρωσης και ελέγχου. Επιπλέον, μετά την ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων, τα παραπάνω επιβαρύνονται ακόμη περισσότερο. Ο Υπουργός, λοιπόν, διορίζει, μοιράζει αρμοδιότητες και επεμβαίνει εάν και εφόσον κρίνει απαραίτητο. Μας ζητάει επίσης νομοθετική εξουσιοδότηση για αλλαγές που θα έρθουν αργότερα. Έτσι, καίρια ζητήματα αφήνονται σε μελλοντικές ρυθμίσεις απροσδιορίστου χαρακτήρα και εν λευκώ εξουσιοδοτημένες αποφάσεις. Πρόκειται και εδώ για έναν ιδιότυπο κρατισμό, στις παρυφές του οποίου θα συνεχίσουν να δρουν επιλεγμένα ιδιωτικά συμφέροντα.

Η πεπατημένη των προεδρικών διαταγμάτων: 'Ενας έμμεσος αλλά και σαφής τρόπος κατάργησης των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, ο νέος τρόπος διακυβέρνησης που περιφρονεί, αν μη τι άλλο, "εκσυγχρονιστικά" τα κόμματα και τους κοινωνικούς φορείς.

Παρά την προφορική σας έστω δέσμευση, κύριε Φούρα, ότι θα μας είχατε γνωστοποιήσει τις προθέσεις σας, σήμερα μας ζητάτε να εγκρίνουμε μέτρα και αποφάσεις που μονάχα εσείς γνωρίζετε. Τα φέρατε. Αλλά τα φέρατε πριν ακόμα αρχίσουμε να μιλάμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Όποιος τα ζήτησε, τα πήρε.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως υποστηρίξαμε και στη συζήτηση που προηγήθηκε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, πέντε είναι τα βασικά χαρακτηριστικά που θα έπρεπε να διέπουν ένα σύγχρονο, ριζοσπαστικό θεσμικό πλαίσιο για τον αθλητισμό, ένα θεσμικό πλαίσιο που θα στηρίζεται κατ'αρχήν στο πνεύμα ότι η φυσική αγωγή και ο αθλητισμός αποτελούν συστατικό στοιχείο στη διαπαιδαγώγηση και τη διαμόρφωση της νέας γενιάς. Και σαν τέτοιο να εντάσσεται στην κοινωνική πολιτική ενός σύγχρονου κράτους δικαίου.

Αναφέρω συνοπτικά: Πρώτον, εκδημοκρατισμός και θέσπιση της απλής αναλογικής ως πάγιο εκλογικό σύστημα στις αρχαιρεσίες των συλλόγων των ομοσπονδιών κλπ.

Δεύτερον, η διαφάνεια στα οικονομικά και κυρίως η θεσμοθέτηση κονδυλίων μέσω του κρατικού προϋπολογισμού.

Τρίτον, σαφής διαχωρισμός μεταξύ ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού.

Τέταρτον, ενίσχυση του μαζικού ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Και πέμπτον, ουσιαστική ανάπτυξη σχολικού και πανεπιστημιακού αθλητισμού.

Πόσο ασχολείται με αυτά το παρόν σχέδιο νόμου; Θα έλεγα ότι, είτε δεν ασχολείται καθόλου είτε ασχολείται εντελώς επιδερμικά. Σε ό,τι αφορά τον ερασιτεχνικό αθλητισμό ο εναγκαλισμός των ομοσπονδιών και των σωματείων από τον εκάστοτε Υπουργό και κατ'επέκταση η πελατειακή σχέση των αθλητικών φορέων με την κεντρική εξουσία παραμένει το ίδιο ασφυκτικός.

Τα όποια δειλά βήματα αποκεντρωποίησης φθάνουν μέχρι το διορισμένο έτσι και αλλιώς περιφερειάρχη. Το οικοδόμημα,

λοιπόν, παραμένει να λειτουργεί κομματικά και ρουσφετολογικά σε κάποια σημεία, με τα όσα ευτράπελα αυτό έχει προκαλέσει κατά το παρελθόν.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει τη διατήρηση αυτού του καθεστώτος. Βέβαια, εάν ο εκδημοκρατισμός ήταν για την Κυβέρνηση το ζητούμενο, θα θεσμοθετούσε κατ'αρχήν την καθιέρωση της απλής αναλογικής σε όλες τις αρχαιρεσίες από την κορυφή ως τη βάση του αθλητικού οικοδομήματος.

Θα επιθυμούσατε, κύριε Υπουργέ, έστω και την τελευταία στιγμή εδώ στην Ολομέλεια να μας εξηγήσετε γιατί αρνείσθε την καθιέρωση της απλής αναλογικής; Μήπως δεν ανοίγει την επιτηρίδα, δεν ενισχύει την αντιπροσωπευτικότητα και τη διαφάνεια; Ή φοβάστε μην επισείετε τη μήνη των καρεκλοκένταυρων κομματικών σας προέδρων στις ομοσπονδίες και στον τομέα αθλητισμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Αναφορικά και πάλι με την αυτοτέλεια των ομοσπονδιών, θεωρούμε στοιχειώδη δείγματα να μπορούν να ρυθμίζουν δίχως παρεμβάσεις ζητήματα που τις αφορούν στα πλαίσια του διεθνούς αθλητικού δικαίου, το οποίο και σε μια σειρά αθλημάτων επιβάλλει την αυτονομία και την αυτοδιαχείρισή τους.

Είναι γνωστές άλλωστε οι αντιπαραθέσεις με ευρωπαϊκές και διεθνείς οργανώσεις που έχει προκαλέσει ο τρόπος με τον οποίο παρεμβαίνετε κατά καιρούς. Για παράδειγμα, στοιχειώδες δείγμα αυτονομίας είναι και το δικαίωμα ανάληψης πανευρωπαϊκής ή παγκόσμιας διοργάνωσης από κάποια αθλητική ομοσπονδία, δίχως να είναι απαραίτητη η έγκριση της πολιτείας.

Και διαφωνούμε με την περικοπή της επιχορήγησης που εισάγεται εκβιαστικά στο νομοσχέδιο, αν δεν ζητήσουν την έγκριση του Υπουργού. Αυτό δεν σημαίνει ότι η πολιτεία, έχει υποχρέωση να επιχορηγεί όποια διοργάνωση αναλαμβάνει κάποια ομοσπονδία. Στην περίπτωση όμως που συμφωνηθεί να στηριχθεί οικονομικά από την πολιτεία μία μεγάλη αθλητική διοργάνωση, την ανάληψη της οποίας έχει αναλάβει κάποια ομοσπονδία, θα πρέπει αυτό να γίνει και με τη σύμφωνη γνώμη της ΕΟΕ και του ΕΣΑΣ. Το ίδιο παραμένει ως έχει και η οικονομική αδιαφάνεια στο χώρο μέσω της διαδικασίας των επιχορηγήσεων που διατηρείται σαν βασική πηγή εύρεσης των σωματείων από το κράτος. Ο τζόγος είναι η κύρια πηγή εύρεσης κονδυλίων. Για ποια ανάπτυξη του μαζικού αθλητισμού στη χώρα και ουσιαστικής στήριξης του ερασιτεχνικού σωματείου, μπορούμε να μιλάμε; Για ποιο εθνικό σχεδιασμό, όταν δεν προχωράτε στη θεσμοθέτηση των πόρων και στην αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων;

Ο αθλητισμός πρέπει, κατά τη γνώμη μας, να ενισχύεται με κονδύλια προβλεπόμενα από τον προϋπολογισμό του κράτους και όχι από το τζόγο και τις έκτακτες επιχορηγήσεις. Διαφορετικά, τα όσα επαγγέλλεστε κατά καιρούς, θα ακούγονται το ίδιο αόριστα όσο και μεγάλα. Και θα μπορούσατε φυσικά μέσα εκεί να εντάξετε τα έσοδα του ΟΠΑΠ όπως και του ΟΔΙΕ. Να προσθέσουμε εδώ ότι η σχετική για τις επιχορηγήσεις επιτροπή, απλά γνωμοδοτεί στον εκάστοτε Υπουργό.

Μένοντας στα οικονομικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πούμε ότι η εισαγωγή του ΦΠΑ στα έσοδα του σωματείου πρέπει να γίνει με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην παραγνωρίσει την πενιχρή οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η πλειονότητα των ερασιτεχνικών σωματείων. Υποτίθεται ότι εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με επιχειρήσεις για να υποχρεούνται να τηρούν λογιστικά βιβλία. Κατανοούμε βέβαια και συμφωνούμε ότι υπάρχουν πολλά σωματεία, ότι δεν δίνουν λογαριασμό για το που πάνε τα χρήματα που εισπράττουν. Όμως εδώ υπάρχει κίνδυνος με αυτήν τη διάταξη, να οδηγήσει μία σειρά από μικρά σωματεία σε κλείσιμο. Και αυτό, σε μία χώρα που ο μαζικός αθλητισμός είναι ο σωματειακός αθλητισμός.

Το ζητούμενο είναι να λύσουμε και όχι να προκαλέσουμε πρόσθετα προβλήματα και πιθανόν ανυπερβλήτα στα μικρά σωματεία.

Σχετικά τώρα με το ρόλο της επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων, άποψή μας είναι ότι αυτός πρέπει να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο, έτσι ώστε να λειτουργεί πραγματικά σαν ανώτατη αθλητική αρχή,

που θα έχει και τον πρώτο ρόλο στον εθνικό αθλητικό σχεδιασμό. Παράλληλα χρειάζεται και διεύρυνσή της με κοινωνικούς φορείς.

Από τη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, φάνηκε ότι από όλες τις πλευρές της Βουλής ζητείται να γίνουν εκτεταμένες αλλαγές στην ΕΟΑ.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, τοιμήσατε αλλά πολύ λίγα. Πράγματι τοιμήσατε. Το ίδιο αρνηθήκατε να πράξετε και με το εθνικό συμβούλιο αθλητικού σχεδιασμού, όπου δεν είναι όσο χρειάζεται ενισχυμένη παρουσία σε αυτό της επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων με οκτώ μέλη, τα τέσσερα από τα οποία θα προέρχονται από τις μεγαλύτερες ομοσπονδίες που αποτελούν και την ραχοκοκαλιά του ελληνικού αθλητισμού.

Επίσης ζητάμε να συμμετέχει και ένας εκπρόσωπος της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας. Και αφού μιλάμε για εθνικό αθλητικό σχεδιασμό, θεωρούμε αναγκαία την παρουσία των κομμάτων της Βουλής και της Ευρωβουλής, έστω και χωρίς δικαίωμα ψήφου. Ελπίζω να το κάνετε κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια, αποδεχόμενος σχετική τροπολογία που έχουμε καταθέσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ανέφερα στην αρχή της τοποθέτησής μου, στο νομοσχέδιο υπάρχουν και θετικά μέτρα. Τα επισημάναμε στην Επιτροπή, θα το κάνουμε και εδώ στην Ολομέλεια. Είναι θετικό μέτρο η θεσμοθέτηση του αθλητισμού για άτομα με ειδικές ανάγκες. Είναι θετική η θεσμοθέτηση του μαζικού αθλητισμού μέσω του Οργανισμού Μαζικής Άθλησης. Είναι θετική η κατάργηση του διαχωρισμού σε τακτικά και πάρεδρα μέλη. Ιατροφαρμακευτική κάλυψη για τους ανασφάλιστους αθλητές. Αν και εδώ πρέπει να πούμε ότι τα κονδύλια που αναφέρονται σχετικά στο νομοσχέδιο δεν επαρκούν. Το γνωρίζει η Κυβέρνηση αυτό. Προκειμένου να γίνει κανένας αξιόπιστος οφείλει να είναι και συγκεκριμένος. Από πού θα τα πάρετε αυτά τα κονδύλια; Πόσο προβλέπετε, για παράδειγμα, να στοιχίσει η ασφαλιστική κάλυψη των αθλητών;

Θετική είναι και η ρύθμιση για τη συγχώνευση των σωματείων και μάλιστα το σχετικό προεδρικό διάταγμα θα πρέπει να δίνει γενναιότατα κίνητρα. Ταυτόχρονα όμως υπάρχει και μία σειρά από απαρόδεκτες διατάξεις, όπως η εγγραφή ενός σωματείου στη δύναμη ένωσης ή ομοσπονδίας, να γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. και όχι με απόφαση της γενικής συνέλευσης, όπως ίσχυε στο παρελθόν.

Η επαναφορά επίσης της επιτροπής αποτίμησης της αξίας των αθλητών που στην ουσία αποτελεί παράθυρο, ώστε να μην εφαρμόζεται ο νόμος περί ανωνύμων εταιρειών στις ΠΑΕ και ΚΑΕ. Στο αρχικό σχέδιο νόμου αυτή η διάταξη απουσίαζε. Γιατί την επαναφέρατε;

Αντίθετους μας βρίσκει τέλος και η προσπάθεια να ελέγχουν κεντρικά οι αθλητικές διοργανώσεις διεθνούς σημασίας. Το πρόσφατο παρελθόν άλλωστε δεν δικαιώνει την Κυβέρνηση. Αναφέρω ενδεικτικά τις διοργανώσεις "ΑΘΗΝΑ '97" και το "ΜΟΥΝΤΟΜΠΙΑΣΚΕΤ".

Κυρίες Πρόεδρε, το κόμμα μας θα καταψηφίσει επί της αρχής το παρόν σχέδιο νόμου και τούτο γιατί, όπως σας εξήγησα, δεν ανταποκρίνεται στις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις όπως είναι ο εκδημοκρατισμός, η οικονομική διαφάνεια ή ένταξη των δαπανών για τον αθλητισμό στον κρατικό προϋπολογισμό, η ουσιαστική ενίσχυση του ερασιτεχνικού αθλητισμού, η ανάπτυξη του σχολικού και πανεπιστημιακού αθλητισμού, κάτι που απουσιάζει παντελώς, θα έλεγα, από το νομοσχέδιο.

Έχετε γράψει, κύριε Υπουργέ, μόνο μερικές αράδες γύρω από το σχολικό αθλητισμό και μας παραπέμπεται στην καλή θέληση του κ. Αρσένη. Τα όσα φτωχά αναφέρετε στο άρθρο 58 δείχνουν μάλλον την απαξίωση παρά το ενδιαφέρον από τη μεριά της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας

Δημοκρατίας κ. Δήμας ορίζει ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο τη Βουλευτή Α' Αθηνών κ. Μπενάκη.

Η κ. Μαριέτα Γιαννάκου ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Εγκρίνει η Βουλή.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Βουλή ενέκρινε.

Επίσης, ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Τσοβόλας ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Γιάννη Δημαρά, ο οποίος έχει και το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου πριν ξεκινήσω να καταθέτω τις σκέψεις του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος για το μεγάλο αυτό νόμο που καλείται να ψηφίσει η Βουλή, να σας πω ότι εκτιμούμε πως πρόκειται για ένα από τα σπουδαιότερα ίσως νομοθετήματα τα οποία καλείται η Βουλή των Ελλήνων να ψηφίσει. Και αυτό με τη συναίσθηση και τη γνώση -όσες από τις δύο διαθέτω, ελπίζω να συμφωνείτε και εσείς- πως ο αθλητισμός είναι ένας από τους κατ'εξοχήν σπουδαιότερους κοινωνικούς χώρους όπου διαπαιδαγωγείται ο νέος, όπου καταφέρνει και την ψυχή του να καλλιεργήσει και το σώμα του να διατηρήσει, όσο είναι δυνατόν και ο καιρός το επιτρέπει και τα χρόνια το επιτρέπουν, ακμαίο και ισχυρό.

Επομένως, αντιλαμβανόμαστε απολύτως και εκτιμώ βαθύτατα την προσπάθεια και του Υπουργείου να φέρει επιτέλους μετά από τόσες δεκαετίες για ψήφιση ένα νόμο που να αφορά τον αθλητισμό. Ένα νόμο δηλαδή, ο οποίος εν τέλει τι άλλο θα πρέπει να επιχειρεί και σε τι πρέπει να αποβλέπει από το να εμπνεύσει τα νέα παιδιά σε μια εποχή δύσκολη όπου κυρίως αυτό το οποίο κυριαρχεί είναι ο ευδαιμονισμός και η υπερκατανάλωση.

Άλλο πρότυπο ηρωικό ίσως η νεολαία σήμερα να μην έχει τόσο ισχυρό όσο αυτό το οποίο αντλεί από τον αθλητισμό. Και είστε και εσείς εξ' εκείνων των νεοελλήνων που τα τελευταία χρόνια δακρύσατε και δακρύσαμε, γιατί υπήρξαν αυτά τα καταπληκτικά παιδιά που ανήκουν σε όλες τις εθνικές μας ομάδες, είτε αυτές αφορούν ατομικά αγωνίσματα είτε ομαδικά αγωνίσματα και κατάφεραν αυτό που δύσκολα μπορεί να καταφέρει σήμερα ακόμα και η πολιτική ως έκφραση εξουσίας. Να μπορεί, δηλαδή, σε χώρες ξένες και στα διεθνή meeting να υψώνεται η Ελληνική Σημαία, να ακούγεται ο εθνικός μας ύμνος και εμείς να νιώθουμε υπερήφανοι.

Είναι θετικό το γεγονός ότι το Υπουργείο φέρνει για ψήφιση στη Βουλή ένα τέτοιο νόμο. Και είναι επίσης γνωστό το γεγονός ότι όσες φορές επιχειρήθηκε να έρθει ένα τέτοιο νομοσχέδιο στη Βουλή για κάποιους γνωστούς ή άγνωστους, τουλάχιστον σε εμάς, λόγους δεν κατέστη δυνατό να έρθει. Οι προσπάθειες είναι πολλών εξ' εκείνων των Υφυπουργών που διετέλεσαν στο Υπουργείο Αθλητισμού, αλλά στη συνέχεια όπως απεδείχθη από τα πράγματα, δεν ευδοχώθηκαν.

Ξεκινώ με αυτήν τη θετική προσέγγιση στο νομοσχέδιο για να διατυπώσω μια άλλη σκέψη, η οποία θα πρέπει να πρυτανεύσει κατά τη διάρκεια της συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου, του νόμου εν τέλει.

Και είναι ποια; Ότι θα πρέπει ο αθλητισμός να μείνει έξω και μακριά από τις όποιες κομματικές αντιπαραθέσεις. Βέβαια, κάτι τέτοιο δεν έχει υπάρξει, ευτυχώς, μέχρι τώρα. Όμως, τα μηνύματα έρχονται. Θα πρέπει, λοιπόν, να συμφωνήσουμε όλοι, ότι ο αθλητισμός δεν είναι ο καταλληλότερος κοινωνικός χώρος, για να υπερασπισθούμε τις όποιες κομματικές μας θέσεις.

Πρέπει να σας πω ότι εκείνο το οποίο με έχει εντυπωσιάσει είναι το γεγονός, ότι ο μέγας τραγωδός ο Ευριπίδης ο Σαλαμίνιος δεν υπερηφανεύταν τόσο γιατί είχε κατακτήσει νίκες στους δραματικούς αγώνες που είχε πάρει μέρος, αλλά γιατί υπήρξε Ολυμπιονίκης. Νομίζω ότι αυτό τα λέει όλα.

Έτσι λοιπόν, θα μου επιτρέψετε να περάσω στην επόμενη σκέψη, η οποία είναι ποια; Έχω ζήσει από μικρό παιδί σε πολύ δύσκολες συνθήκες, αυτές του 1960, δηλαδή μετά τον εμφύλιο, που ήταν έντονα τα αποτυπώματα των όποιων διαφορών και μίσους υπήρχαν την εποχή εκείνη στον κοινωνικό χώρο. Τότε λοιπόν,

έζησα και ένιωσα κάτι: Ότι ο αθλητισμός ενώνει τους ανθρώπους και ότι στον αθλητισμό δεν χρειάστηκε ποτέ κανένα πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων, για να βρεθώ εκεί και εγώ και χιλιάδες άλλοι νέοι, που τίμησαν και την πατρίδα.

Έχω την εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι, ότι ίσως ο αθλητισμός να είναι πια ένα από τους ελάχιστους, αν όχι ο μόνος, ακοιμάτιστος κοινωνικός χώρος. Και ως τέτοιο, πρέπει να το διαφυλάξουμε. Και η ευθύνη βαρβαίνει και τους κυβερνώντες και εμάς που ασκούμε το δικαίωμα και το καθήκον που έχουμε, για να ελέγχουμε την Κυβέρνηση στις όποιες δραστηριότητές της.

Και θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε ένα περιστατικό, το οποίο έχει σημαδέψει την ζωή μου. Λίγο μετά το 1960, τα χρόνια στην πατρίδα ήταν πάρα πολύ δύσκολα. Σας είπα λίγο πριν ότι εκεί που ένιωσα ελεύθερος ήταν ο χώρος του αθλητισμού, με την έννοια ότι κανένας δεν μου ζήτησε πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων. Ενώ σε όλους τους άλλους χώρους -και είναι μια εποχή που πέρασε και εύχομαι ποτέ να μην ξαναγυρίσει- ζητούσαν πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων. Και επείδη θήεσσα και διαπαιδαγωγήθηκα στον ομαδικό χώρο του μπάσκετ-μπολ πολλούς και σπουδαίους ανθρώπους, οι οποίοι δεν διακρίθηκαν μόνο για την επιθυμία τους και την αγωνία τους να στήσουν ένα καινούριο παιχνίδι στην πατρίδα, αλλά και κυρίως, γιατί διέτρεψαν, στη συνέχεια, ως κοινωνικά πρόσωπα, ανεξάρτητα αν ήταν δεξιοί, αριστεροί ή κεντρώοι. Θα σας μιλήσω για δύο από τα πρόσωπα αυτά, τα οποία πρωταγωνίσθηκαν την εποχή εκείνη στην Αθήνα, στο λεκανοπέδιο. Γιατί και η Θεσσαλονίκη υπήρξε μπάσκετ με πολύ σπουδαία πρόσωπα. Δεν θα πω τα ονόματά τους. Δεν μου έχουν δώσει την άδεια, ούτε τους την έχω ζητήσει. Απλά θα σας πω ότι ο ένας εξ αυτών πολέμησε με το ΕΑΜ τους κατακτητές στα βουνά και ο δεύτερος ήταν φιλοβασιλικός. Πολύ αργότερα έμαθα τι ήταν ο ένας και τι ήταν ο άλλος. Εκείνο, όμως, το οποίο με εντυπωσίασε βαθύτατα ήταν ότι ποτέ ούτε ο ένας ούτε ο άλλος καταφέρθηκε ή πρόδωσε ή, αν θέλετε, χαφιέδισε σε βάρος του άλλου. Μόνο στόχο και σκοπό στη ζωή τους είχαν, πώς θα διαπαιδαγωγήσουν τα νέα παιδιά μέσα σε έναν ομαδικό χώρο, που μαθαίνει κανένας να συνυπάρχει, να συνεργάζεται και να προσπαθεί και ατομικά να διακρίνεται, προτάσσοντας πάντως το μέγιστο αγαθό, που είναι η διάκριση της ομάδας.

Όλα αυτά, γιατί τα λέω; Γιατί η δεκαετία του 1960 χαρακτήρισε τον αθλητισμό ως κοινωνικό χώρο όπου είχε κανένας την τύχη να διακρίνει και να δει ότι ήταν χώρος άσκησης της ψυχής και του πνεύματος.

Ήταν χώρος καλλιέργειας των καλύτερων ψυχικών και συναισθηματικών προτερημάτων του ανθρώπου. Για να φτάσουμε - το λέω με πίκρα- δυστυχώς, στην αυγή του 21ου αιώνα και να διαπιστώσουμε όλοι ότι ο αθλητικός χώρος είναι πια τόπος, όπου συναντώνται και συνωθούνται πρόσωπα, τα οποία κυρίως ενδιαφέρονται για την προσωπική τους κοινωνική προβολή, τόπος, όπου δραστηριοποιούνται πολυεθνικές εταιρείες με πολλά προϊόντα, προκειμένου να πουλήσουν, να χειραγωγήσουν και να καθοδηγήσουν την νεολαία σε κοινωνικές συμπεριφορές, που πολλές φορές είναι αντίθετες με αυτές που υποστηρίζει το αθλητικό κίνημα. Είναι τόπος όπου δραστηριοποιούνται -και τις βλέπουμε- προεκτάσεις των πολύπλοκων και πολυσύνθετων συμφερόντων και εξουσιών: Κοινωνική προβολή, οικονομικά οφέλη, τα οποία στην προέκτασή τους, δυστυχώς, αγγίζουν την πολιτική και πολιτικά πρόσωπα με μια απαξία, που δεν ταιριάζει στην ιδιότητα που μας έχει εμπιστευθεί ο ελληνικός λαός.

Άραγε, από την εποχή εκείνη του ρομαντισμού περνάμε σε μια άλλη εποχή, όπου εκείνο που κυριαρχεί είναι ποιος και πώς θα καθοδηγήσει και θα ωφεληθεί κομματικά από το μέγιστο αγαθό, που είναι η ανάπτυξη του αθλητισμού και όλα τα μηνύματα τα παρελκόμενα, που φέρει στην κοινωνία; Σε πολλές των περιπτώσεων έχω διαπιστώσει ότι έτσι δυστυχώς γίνεται.

Τι είναι, λοιπόν, στην αυγή του 21ου αιώνα ο αθλητισμός; Μήπως είναι τόπος στον οποίο διακινούνται τεράστια κονδυ-

λια, σε πρόσωπα, σωματεία και ομοσπονδίες; Και αυτό ακόμα το έχουμε διαπιστώσει. Οι δε καταγγελίες, οι οποίες δημοσιοποιήθηκαν πριν από λίγο καιρό -δεν θα μπω επι του θέματος για να κρίνω αν ορθώς ή όχι το διατύπωσε ο κ. Στράτος Μολυβάς, ο πρώην πρόεδρος του ΣΕΓΑΣ- ήταν ότι υπήρξαν και υπάρχουν σπατάλες δισεκατομμυρίων και ότι υπάρχουν σωματεία "μαϊμούδες" για να αλωθεί το προεδρείο του ΣΕΓΑΣ. Υπάρχει και το έντυπο που έχει κατατεθεί στη Βουλή.

Δύο σκέψεις κυριάρχησαν από τότε που άκουσα αυτές τις καταγγελίες. Θα ήθελα πολύ να ξέρω τι έχει γίνει μέχρι σήμερα. 'Η ο κ. Μολυβάς είναι συκοφάντης, επομένως με τις διαδικασίες του Κοινού Ποινικού Δικαίου θα πρέπει να οδηγηθεί στην εισαγγελία ως κατηγορούμενος ή αυτά τα οποία λέει ευσταθούν. Μάθατε εσείς να έχει γίνει τίποτε από τα δύο; Εγώ δεν έμαθα. Πέρασε μία καταγγελία τρομακτική για τα ελληνικά δεδομένα και κανένας δεν ενδιαφέρθηκε. Με τον ίδιο τρόπο που σήμερα καταγγέλλονται αγώνες στο χώρο που έχει τη μεγαλύτερη λαϊκή αποδοχή, το χώρο του ποδοσφαίρου, ως αγώνες στημένοι από συμφέροντα όπου οι διαιτητές λένε κάποιου δημόσια με τ' όνομά τους -και κανένας δεν επιλαμβάνεται αυτών των κατηγοριών- ότι είναι η προέκταση των οικονομικών συμφερόντων κοινωνικών και πολιτικών, κάποιων μεγαλοεπιχειρηματιών. Είναι αλήθεια ότι οι μεγαλοεφοπλιστές και οι μεγαλοεπιχειρηματίες στη χώρα μας για τους δικούς τους λόγους ανακάλυψαν το ποδόσφαιρο κατά τη διάρκεια της χούντας και ανακάλυψαν το μπάσκετ-μπολ μετά το 1987.

Εδώ λοιπόν θα πρέπει να απαντήσει στο σύνολό της η πολιτική ζωή τι ακριβώς επιδιώκει και τι επιθυμεί από την ανάπτυξη του αθλητισμού ως μέσου για να εμπνευστεί η νεοελληνική κοινωνία. Δυστυχώς μέχρι τώρα δεν έχω ακούσει αυτήν την προτροπή και την παρόρμηση, για να μπορέσουν τα νέα παιδιά να πλησιάσουν τα γήπεδα, να πλησιάσουν αυτόν τον παιδαγωγικό χώρο και να αντλήσουν όλες εκείνες τις δυνάμεις, που θα τους επιτρέψουν στη συνέχεια να ζήσουν σε μία πολιτεία που δεν θα απολαμβάνουν μόνο, αλλά θα υπερασπίζονται και τα δικαιώματα των διπλανών τους που υποφέρουν.

Ξέρετε, εκείνο που μου κάνει μεγαλύτερη εντύπωση απ' όλα, είναι το εξής: Ο αγαπητός κ. Φούρας, βρίσκεται στη δυσχερή θέση να έρθει να επουλώσει τραύματα δεκαετιών μ' ένα νόμο, ενώ το ζητούμενο είναι, πως θα μπορέσουμε να εμπνεύσουμε τα νέα παιδιά, με την προοπτική των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Και αυτό δεν το βλέπω στο νομοσχέδιο. Δε λέω ότι ένας νόμος μπορεί να καλύψει αυτήν την τεράστια κοινωνική ανάγκη, λέω απλά όμως, ότι δεν μπορεί να είναι διαχειριστής απλά, ένας υπουργός, ο οποιοσδήποτε υπουργός, οποιασδήποτε κυβέρνησης. Θα πρέπει κιόλας, να εμπνέει.

Εκείνο το οποίο γνωρίζω και για το οποίο δυσπιστούμε σε σχέση με το νομοσχέδιο, σφόδρα μάλιστα, είναι εάν και κατά πόσο όλες οι εξουσίες που περιέχονται δια του νομοσχεδίου στον Υπουργό, να μπορεί να διορίζει, να μπορεί να παρεμβαίνει, να μπορεί να αναλαμβάνει εν πάση περιπτώσει την πολιτική ευθύνη -θα τα δούμε αυτά στις κατ' άρθρον συζητήσεις που θα κάνουμε- του δίνει μια δυνατότητα να ενεργεί με έναν απόλυτο κομματικό τρόπο.

Αυτό το οποίο έχω γνωρίσει και είναι αλήθεια -και δεν θα το αρνηθεί ο κ. Φούρας- είναι ότι πολλές φορές ο χώρος του αθλητισμού σε σχέση με τα σωματεία, την ανάπτυξη και την παρέμβασή του, αποτέλεσε χώρο κομματικής παρέμβασης για κομματικούς ιδιοτελείς λόγους. Εξ ου και η πρώτη αναφορά ότι ο αθλητισμός ίσως να είναι ο πλέον ακομμάτιστος, κοινωνικός χώρος, και ως τέτοιοι πρέπει να τον δούμε, και ως τέτοιοι πρέπει να τον υπηρετήσουμε.

Κατά την ταπεινή μου γνώμη το νομοσχέδιο δεν διασφαλίζει αυτήν την πιθανότητα, να αφήσουμε αλώβητο αυτό τον κοινωνικό χώρο, με τη δυναμική που έχει. Φοβάμαι απλά ότι θα είναι ακόμη μια αφορμή, εν όψει μάλιστα και των ευρωεκλογών και των υποσχέσεων που θα δοθούν, να αντλήσουμε απ' αυτά τα οποία θα ψηφιστούν, ψήφους ώστε να έχουμε τη δυνατότητα να παρέμβουμε στην κοινωνία με έναν τρόπο ο οποίος δεν μας τιμά και δεν θα πρέπει να νιώθουμε υπερήφανοι γι' αυτόν.

Παλιά εθεωρείτο ότι ο αθλητικός χώρος είναι ένας χώρος όπου συνδυάζεται η σωματική άσκηση με την ψυχική, πνευματική άσκηση, αλλά και με τον πολιτισμό.

Ευτυχώς, νιώθω περήφανος που βλέπω σήμερα -αλλά θα μου επιτρέψετε να πω τους βλέπω ως μοναχικά πρόσωπα- κάποια από τα εξαιρετικά παιδιά που διαθέτει η πατρίδα μας και μας τιμούν, να διαθέτουν και τα δυο αυτά προσόντα. Και ψυχικά και πνευματικά να είναι ώριμοι, αλλά και ως πολιτιστικά πρόσωπα που παρεμβαίνουν και εμπνέουν, να έχουν τη δυνατότητα να είναι οδηγητές της νέας γενιάς.

'Ελεγα πριν λίγο ότι τα παλιά σωματεία που υπήρξαν στην Ελλάδα συνέβαινε να δραστηριοποιούνται -θα τα πω επιγραμματικά- στα εξής: Για παράδειγμα, το 1920 γνωστό σωματείο στην Αθήνα με εκπληκτικά κοινωνικά πρόσωπα που διέπρεψαν σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής και όχι μόνο. Ο Πανιώνιος - προσέξτε το 1920- εκτός των αθλητικών χώρων δραστηριότητας που είχε μεριμνήσει, είχε φροντίσει να έχει και μουσικό τμήμα και θεατρικό τμήμα, και φιλοσοφικό τμήμα, και φιλολογικό τμήμα και τμήμα υπαιθρίων δραστηριοτήτων, δηλαδή, εκδρομές και περιπάτους των μεγαλύτερων στην ηλικία. Και τι έγιναν όλα αυτά; Χάθηκαν στην επιδρομή του συμφέροντος των μεγαλοεπιχειρηματιών και της πολιτικής εξουσίας στη συνέχεια.

Σήμερα ένα παιδάκι πηγαίνει για να ασκηθεί στον Πανιώνιο -για παράδειγμα, επειδή ανέφερα το σωματείο- για ποιο λόγο; Για να κερδίσει χρήματα. Μέχρι χθες γιατί πήγαινε; Για να νιώσει ότι υπάρχει σε ένα κοινωνικό χώρο, ότι είναι σύμμαχος με κάποιους άλλους, ότι θα παλέψει για κοινωνικά και ανθρωπιά αγαθά.

Αυτά τα διασφαλίζει το νομοσχέδιο το οποίο καλούμεθα να ψηφίσουμε; Θα μου επιτρέψετε πως έχω πολλές αμφιβολίες.

Για να μην σας πω και κάτι άλλο καταπληκτικό που με έχει απασχολήσει, όπως και παλιούς από τους αθλητές που βλέπω εδώ. Κάθε αθλητής υπερηφανεύεται για ένα πράγμα: Για τη φανέλα που φοράει και μάλιστα όταν αυτή η φανέλα είναι της εθνικής ομάδας τόσο πιο πολύ υπερήφανος νιώθει. Σήμερα τι συμβαίνει ακριβώς; Η φανέλα έχει γίνει αντικείμενο εμπορευματοποίησης. Ποια εταιρεία θα πάρει ποια φανέλα για να διαφημιστεί και τι λεφτά θα δώσει.

Επομένως, ηθικά στη διάρκεια των χρόνων κατά τη γνώμη μου, η χρήση του τίτλου της φανέλας είναι παράνομη και προσβλητική γι' αυτούς που ασχολήθηκαν στον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Και κάποτε θα πρέπει να δούμε όλοι μαζί τι σημαίνει αυτό, πώς συμβαίνει και γιατί.

Επειδή ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να αναπτύξω και κάποιες άλλες από τις σκέψεις που έχω, θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, να σας πω ότι το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα με βάση αυτές τις μικρές επισημάνσεις που έχει τη δυνατότητα να κάνει σήμερα, θα καταψηφίσει κατ' αρχάς το νομοσχέδιο. Όμως θεωρούμε ότι υπάρχουν πολλά θετικά άρθρα τα οποία θα ψηφίσουμε και κάποια άλλα ενδεχομένως και με τη συμβολή των υπολοίπων Βουλευτών του Κοινοβουλίου να σας πείσουμε να διορθωθούν έτσι ώστε και αυτά ακόμα να τα ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Υφυπουργός Πολιτισμού κ. Φούρας έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν τρεις μέρες ακριβώς στη Βέρνη της Ελβετίας, η εθνική ομάδα ρυθμικής γυμναστικής ΑΝΣΑΜΠΛ πήρε τρία χρυσά μετάλλια. Η παγκόσμια δύναμη στη γυμναστική για τριάντα ολόκληρα χρόνια, η Βουλγαρία, περιορίστηκε στην τρίτη θέση. Πριν από λίγα μόλις χρόνια στη Βαρκελώνη θαυμάσαμε τη Βούλα και τον Πύρο, για να έχουμε στη συνέχεια αυτές τις μεγάλες διακρίσεις. Διακρίσεις που δεν έχουν ιστορικό προηγούμενο, που αν αθροιστούν οι διακρίσεις και οι επιτυχίες των τελευταίων ετών, θα είναι περισσότερες απ' όσες ζήσαμε στη μακρά πορεία του σύγχρονου ελληνικού αθλητισμού.

Ο ελληνικός αθλητισμός πλέον βαδίζει σταθερά από διάκριση σε διάκριση, από επιτυχία σε επιτυχία. Η συγκομιδή

των μεταλλίων, οι διακρίσεις και οι επιτυχίες, μας κάνουν όλους περήφανους. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι καμία διάκριση, κανένα μετάλλιο -στο εύρος και στην έκταση που τα συναντάμε- δεν είναι αποτέλεσμα τύχης. Η σκληρή και συστηματική δουλειά, η στενή συνεργασία των εκπροσώπων της πολιτείας και της αθλητικής οικογένειας, η έμφαση στην παραγωγική διαδικασία, το βάρος στις υποδομές, τα αυστηρά κριτήρια χρηματοδότησης, ο ιδρώτας, η αγωνία και ο αγώνας των αθλητών και των τεχνικών των διοικητικών στελεχών του ελληνικού αθλητισμού, είναι οι προϋποθέσεις αυτών των μεγάλων επιτυχιών, οι οποίες δεν αμφισβητούνται, δεν είναι αποσπασματικές, δεν είναι συγκυριακές οι επιτυχίες στον αθλητισμό είναι κατά την άποψή μου το προμήνυμα, είναι το μήνυμα, είναι οι επιτυχίες που προηγούνται των μεγάλων εθνικών στόχων που και στους άλλους τομείς διεκδικεί και δικαιούται η χώρα μας.

Για τους αθλητές με κορυφαίους τους Ολυμπιονίκες μας των οποίων την παρουσία εδώ χαιρετίζω, για τις αθλητικές τους επιτυχίες είμαστε όλοι υπερήφανοι. Δεν αρκεί όμως αυτό. Πρέπει η Ελλάδα να μετατραπεί στον κήρυκα, στο θεματοφύλακα των ιδεωδών, των αξιών, των αρχών που ο αθλητισμός φέρνει.

Η Ελλάδα είναι η χώρα που μπορεί να αντισταθεί στην άκρατη εμπορευματοποίηση θέτοντας όρους και διατυπώνοντας προτάσεις που οριοθετούν ένα σύγχρονο προστατευτικό πλαίσιο και διαμορφώνουν νέους υγιείς κανόνες αθλητικού παιχνιδιού.

Η σύγχρονη Ελλάδα μπορεί, όχι φυσικά μέσα από μία μουσειακή και ουτοπική αντίληψη, αλλά μέσα από μία σύγχρονη αναβίωση της αθλητικής ιδέας σε ένα υγιές ανταγωνιστικό, θεσμικό, οικονομικό πλαίσιο να επιτελέσει τον παγκόσμιο αθλητικό της ρόλο.

Είμαστε περήφανοι για όσα πετύχαμε, για τα μετάλλια και τις διακρίσεις, για τις λαμπρές αθλητικές διοργανώσεις που έκανε η χώρα μας, με κορυφαία το "ΑΘΗΝΑ '97", για την επιτυχή διεκδίκηση και ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Προσωπικά έζησα στους μήνες που είμαι ως Υφυπουργός Αθλητισμού μεγάλες και ανεπανάληπτες συγκινήσεις, από την Ατλάντα μέχρι τη Βουδαπέστη.

Και θέλω να ευχαριστήσω γι' αυτό όσους ίδρυσαν, αγωνίστηκαν και επένδυσαν σ' αυτήν τη δυνατότητα.

Σήμερα, όμως, εδώ φέραμε ένα σχέδιο νόμου, ένα σχέδιο νόμου για τον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό, που δεν ερχόταν προς ψήφιση για πολλά χρόνια. Και γι' αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε κάνει την αυτοκριτική του. Είχε επιχειρηθεί πάλι το 1988 να ψηφιστεί νόμος για τον αθλητισμό. Πέρασε από τη Διαρκή Επιτροπή και δεν έφθασε στην Ολομέλεια. Σήμερα εδώ ξεκινάμε να νομοθετήσουμε και την επόμενη Τρίτη θα έχουμε ένα νέο πλαίσιο για τον ελληνικό αθλητισμό μετά από είκοσι πέντε περίπου χρόνια. Αυτό και μόνο το γεγονός δημιουργεί μία ιστορικότητα σε αυτήν τη συνεδρίαση.

'Όταν ξεκινήσαμε και οργανώσαμε το διάλογο για το νέο αθλητικό νόμο, θέσαμε στους εαυτούς μας ένα ερώτημα: Θέλουμε ένα νόμο που απλά θα δώσει την αίσθηση μίας καλύτερης διαχείρισης των αθλητικών μας πραγμάτων ή ένα νόμο για να παραδώσουμε στη νεολαία ένα μόνιμο πλαίσιο δομών και λειτουργιών που θα υπηρετεί αξίες, αλλά και τις πραγματικές, σύγχρονες και μελλοντικές, ανάγκες, του αθλητισμού μας;

Στη Διαρκή Επιτροπή συνάδελφος είπε ότι αυτό το νομοσχέδιο που το συζητήσαμε δύο ολόκληρα χρόνια, με φορείς και κόμματα, με πρόσωπα του αθλητισμού, μοιάζει με Κοσοβάρο πρόσφυγα, που κανείς δεν θέλει να τον φιλοξενήσει. Και κατά την επεξεργασία στη Διαρκή Επιτροπή ήρθαν δώδεκα εκπρόσωποι αθλητικών φορέων και με μία εξαίρεση, τι μας είπαν; 'Ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που καλύπτει μεγάλες ανάγκες του σύγχρονου αθλητισμού. Και ο Κοσοβάρος πρόσφυγας βρήκε φιλοξενία και οι εκπρόσωποι του αθλητισμού έσπευσαν να τον υιοθετήσουν και μάλιστα πολλοί απ' αυτούς τρέχουν να τον παντρευτούν, γιατί με αυτό το νομοσχέδιο θα ζήσουμε την προσεχή, κατά την πρόβλεψή μου, εικοσαετία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιοι ήταν οι στόχοι αυτού του

νομοσχεδίου; Ήταν και είναι στόχος η χειραφέτηση και η ανεξαρτησία των φορέων των οργάνων του αθλητισμού; Για μας ναι. Κάποιοι ομιλητές το αμφισβητούν και αναφέρονται στις εβδομήντα υπουργικές αποφάσεις που θα εκδοθούν για την υλοποίηση του σχετικού νομοσχεδίου. Εγώ θα παραδώσω τον κατάλογο των εβδομήντα υπουργικών αποφάσεων και όταν θα διαβάσετε και δείτε περί τίνος πρόκειται, θα βγάλετε ένα συμπέρασμα: ότι η χειραφέτηση του ελληνικού αθλητικού κινήματος είναι ο στόχος του νομοσχεδίου και όχι ο έλεγχός του. Για να μιλάμε επί της ουσίας θα φθάσει η συζήτηση στα άρθρα και εκεί θα διαπιστώσουμε, όπως και στη Διαρκή Επιτροπή, ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο το οποίο βάζει το δάκτυλο στον τύπον των ήλων και απαντά στα προβλήματα που έχει ο ελληνικός αθλητισμός σήμερα. Θέτει το νομοσχέδιο νέους ξεκάθαρους κανόνες για τον ερασιτεχνικό και τον επαγγελματικό αθλητισμό αλλά και για όλους όσους εμπλέκονται με το αθλητικό γίγνεσθαι; Εμείς λέμε ναι, το παιχνίδι πλέον είναι καθαρό. Πολλοί ενδεχομένως δεν θα ήθελαν να υπάρχει επαγγελματικός αθλητισμός. Όμως η πραγματικότητα της κοινωνίας μιλάει αλλιώς. Υπάρχουν επαγγελματικές ομάδες και υπάρχει επαγγελματισμός στον αθλητισμό. Το 3% της παγκόσμιας παραγωγής έχει αναφορά τον αθλητισμό.

Στοχεύει στην αποκέντρωση και στο δημοκρατικό προγραμματισμό, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Προφανώς ναι. Είμαστε οι μόνοι που τολήσαμε. Πώς μπορεί εμείς να κατηγορούμεθα για απόπειρα ελέγχου του αθλητικού κινήματος της χώρας; Τριακόσια είκοσι εθνικά γυμναστήρια μεταβιβάζονται στην Αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Χωρίς όμως την κάλυψη των εξόδων τους.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Αυτό δεν είναι αληθές αγαπητέ συνάδελφε. Τα προεδρικά διατάγματα τα οποία προβλέπουν τη μεταβίβαση προβλέπουν και δαπάνες λειτουργίας των εθνικών αθλητικών κέντρων.

Πρωθυμώ μια προσπάθεια δημοκρατικού προγραμματισμού; Βεβαίως. Ένα σημαντικό βήμα είναι το Εθνικό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού. Χωρίς τη γνωμοδότησή του απαγορεύεται στον Υφυπουργό Αθλητισμού να χρηματοδοτεί αθλητικές οργανώσεις. Αγγίζει το νομοσχέδιο το θέμα της νομιμότητας και της διαφάνειας; Βεβαίως. Εκεί θα εκπλαγούν όσοι είδαν μόνο τις δευτερεύουσες πλευρές του νομοσχεδίου. Ξέρετε πόσα δισεκατομμύρια διαχειρίζονται οι επικεφαλής των ομοσπονδιών χωρίς ουσιαστικά κανέναν έλεγχο; Τώρα πλέον για ετήσια δαπάνη πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών θα οφείλουν να κάνουν δημόσιο διαγωνισμό. Απαγορεύεται η κατάρτηση των δαπανών. Μπαίνουν κανόνες σχετικά με τους προϋπολογισμούς και αυστηρός έλεγχος νομιμότητας των αποφάσεων. Κανένας φυσικά έλεγχος σκοπιμότητας δεν προβλέπεται.

Αγγίζει τα θέματα που καταταλαιπωρούν τον ελληνικό αθλητισμό το νομοσχέδιο; Βεβαίως. Δεν είδατε ότι υπάρχει μια διαφορετική νοοτροπία στην αντιμετώπιση των εκφυλιστικών φαινομένων όπως για παράδειγμα της βίας και του χουλιγκανισμού; Αν διαβάσετε προσεκτικά το νομοσχέδιο θα δείτε ρυθμίσεις οι οποίες θα παίξουν σημαντικό ρόλο στον έλεγχο αυτού του φαινομένου. Γιατί πέρα από το ότι έχουμε νομοθέτηση της Διαρκούς Επιτροπής Αντιμετώπισης Βίας που έχει νομοθετημένες αρμοδιότητες και άρα δυνατότητες παρέμβασης, για πρώτη φορά εξυγιάνουμε το σύστημα των συνδέσμων φιλάθλων.

Οι σύνδεσμοι των φιλάθλων είναι αθλητικοί σύνδεσμοι και όχι απλά σωματεία του Αστικού Κώδικα και πλέον. Θα παίρνουν αθλητική αναγνώριση, θα έχουμε μητρώα των μελών, θα έχουν σχέση με τις ΠΑΕ ή τις ΚΑΕ. Θα ελέγχονται και οι σύνδεσμοι και οι ΚΑΕ για τη δράση τους, μαζί με τα άλλα μέτρα για την καταπολέμηση της βίας που είναι μέτρα αυστηρού ελέγχου των αθλητικών εγκαταστάσεων.

Πρωθεί το νομοσχέδιο θεσμούς επιστημονικής υποστήριξης του αθλητισμού, θεσμούς που δεν υπάρχουν, θεσμούς

αθλητικής επιμόρφωσης και επαγγελματικής κατάρτισης; Βεβαίως. Γνωρίζετε σε ποιους παραδίδουμε τα παιδιά μας για να τα προπονούν; Σε αρκετές περιπτώσεις σε προπονητές που για να πάρουν το πτυχίο τους ανάλωσαν μόλις οκτώ ώρες από τη ζωή τους. Οκτώ μήνες θα πηγαίνουν για επαγγελματική κατάρτιση στο Εθνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας οι προπονητές οι οποίοι δεν είναι απόφοιτοι των ΤΕΦΑΑ για να επιμορφώνονται από καθηγητές των ΤΕΦΑΑ.

Στον νόμο υπάρχουν κίνητρα για τους αθλητές; Είναι το πιο ολοκληρωμένο πλαίσιο κινήτρων στον κόσμο. Το ξέρουν οι Ολυμπιονίκες μας και όσοι ασχολούνται με τον αθλητισμό. Και εδώ θέλω να σας πω ότι έμεινα κατάπληκτος όταν πριν λίγους μήνες πήγα στο Ρέθυμνο στο Ναυτικό Όμιλο. Εκεί στο κολυμβητήριο γνώρισα μία συναθλήτρια της Βούλας που το 1992 πήρε χρυσό μετάλλιο στη Βαρκελώνη. Δούλεψε για ενενήντα χιλιάδες το μήνα. Το μοναδικό της εισόδημα.

Βάζει το νομοσχέδιο καινούρια θέματα σε εσωτερικές λειτουργίες του αθλητικού κινήματος; Καταργεί ή δεν καταργεί αναγκαστικές διατάξεις, όπως για παράδειγμα αυτήν που επέβαλε το προεδρείο της ομοσπονδίας να έχει διαμονή την Αθήνα; Λες και είμαστε μια τεράστια χώρα που δεν μπορεί κάποιος να είναι πρόεδρος από το Ηράκλειο ή από την Αλεξανδρούπολη. Αυτή η διάταξη καταργείται. Βάζει το νομοσχέδιο όρους και κανόνες έντιμης δημοκρατικής αναμέτρησης στο εσωτερικό των ομοσπονδιών; Ποιος θα αρνηθεί ότι οι εκλογές στις ομοσπονδίες πλέον θα γίνονται με τις εγγυήσεις της δικαστικής αρχής; Δικαστικός αντιπρόσωπος θα έχει την προεδρία της εφορευτικής επιτροπής των εκλογών.

Πολλά ακούσαμε και διαβάσαμε κατά καιρούς για κάλπες οι οποίες έφευγαν.

Πρωθεί και κατευθύνει προς αναλογικότερα εκλογικά συστήματα ο νόμος, προκειμένου να υπάρχει ο δημοκρατικός έλεγχος στο εσωτερικό του αθλητισμού; Υπάρχουν και οι εκ του Συντάγματος περιορισμοί.

Το νομοσχέδιο εισάγει κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νέες αντιλήψεις για θέματα ευαίσθητα που καταταλαιπωρούν τη φιλαθλη κοινή γνώμη για την αθλητική δικαιοσύνη και τη διαιτησία.

Πριν λίγα μόλις χρόνια, η κάθε απόπειρα να εξυγιάνουμε το σύστημα της αθλητικής δικαιοσύνης στο ποδόσφαιρο προσέκρουε στην απειλή Μπλάτερ. Γνωρίζετε πολύ καλά τι μας έλεγαν, ότι "δεν μπορείτε να εισχωρήσετε στο εσωτερικό των ομοσπονδιών", ότι "η δικαιοσύνη και η διαιτησία είναι αποκλειστική αρμοδιότητα των διοικήσεων των ομοσπονδιών". Όμως η κοινωνία μας έχει προβλήματα. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι αυτά τα προβλήματα παίζουν συγκλονιστικό ρόλο στην αξιοπιστία του ελληνικού αθλητισμού.

Συμφωνήσαμε και είναι προς τιμήν των ασχολούμενων με τα συλλογικά αθλήματα ότι η δικαιοσύνη η αθλητική θα αποδίδεται από τακτικούς δικαστές και για να έχουμε περισσότερες εγγυήσεις από τακτικούς δικαστές που κληρώνονται μεταξύ εκείνων των δικαστών οι οποίοι έχουν αθλητικές εμπειρίες και γνώσεις.

Εισάγονται νέα θέματα στην αποκέντρωση της Δικαιοσύνης; Κάνει ένα βήμα αποκέντρωσης της δικαστικής αρμοδιότητας στον αθλητισμό. Ναι, βάζει τμήμα του ΑΣΕΑΔ στη Θεσσαλονίκη και επίσης αθλητικό δικαστή στη Θεσσαλονίκη και έτσι πάνω από εκατόν είκοσι θα λύνουν τις διαφορές τους εκεί τοπικά, για πρώτη φορά.

Για τη διαιτησία δεχθήκαμε την καλύτερη από τις υφιστάμενες προτάσεις. Κατ' αρχήν κόψαμε τον ομφάλιο λώρο ανάμεσα σε αυτόν που εκλέγει και αυτόν που εκλέγεται. Κάναμε χιαστί σχήμα προκειμένου να έχουμε εγγυήσεις ότι θα υπαρξει αλληλοέλεγχος. Η Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας διορίζεται π.χ. από την ομοσπονδία ποδοσφαίρου και η επιτροπή παρατηρητών διορίζεται από την ομοσπονδία διαιτητών.

Κάνει τομές το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Βεβαίως. Ο οργανισμός μαζικής άσκησης που θα υπηρετήσει το κίνημα "Αθλητισμός για όλους" δεν ήρθε εγκεφαλικά.

Και επειδή μου έκανε την τιμή ο αγαπητός συνάδελφος κ. Παπαθανασίου, να εμφανίσει κάποιες θέσεις μου από το 1994, εγώ

είμαι περήφανος, γιατί όσα το 1994 αποφασίσαμε σε πανελλήνια συνδιάσκεψη, υλοποιούνται σ' αυτό το νομοσχέδιο. Θα παρακαλούσα όποιος συνάδελφος επιθυμεί να δει τι λέγαμε στις 12 Φεβρουαρίου του 1994, να λάβει υπόψη του αυτό το κείμενο το οποίο παραδίδω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Α. Φούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δημιουργούμε τον Εθνικό Οργανισμό Μαζικής Άσκησης. Τον προικοδοτούμε με πόρους από τον ΟΠΑΠ. Γιατί ο αθλητισμός είναι δικαίωμα του πολίτη και υποχρέωση της πολιτείας. Γιατί το κίνημα της μαζικής άσκησης έπαιξε διαχρονικά σημαντικό ρόλο στις σημερινές αθλητικές επιτυχίες και διακρίσεις.

Οφείλω από αυτήν τη θέση να τιμήσω έναν απόντα, τον Γεώργιο Κασιμάτη, που ο Κωνσταντίνος Λαλιώτης το 1982 του είχε αναθέσει να προετοιμάσει και να προωθήσει τα επιμέρους προγράμματα του μαζικού αθλητισμού. Τι συνέβη τότε; Η μάνα πήρε το παιδί από το χέρι και πήγε στον αθλητικό χώρο και έχει νομιμοποιηθεί ο αθλητισμός στο εσωτερικό της οικογένειας και από περιθωριακό φαινόμενο για κάποιες πλευρές της καθημερινής μας ζωής έγινε η ευλογία και η ευτυχία της οικογένειας. Γι' αυτό και σήμερα έχουμε τα παιδιά μας να πρωταγωνιστούν στους παγκόσμιους στίβους και στα γήπεδα.

Λυπάμαι, αγαπητοί συνάδελφοι, για τη μηδενιστική αντίληψη σε σχέση με το νομοσχέδιο που εισέφερε ο εισηγητής της Αντιπολίτευσης. Δεν βρήκε τίποτα απολύτως θετικό σε αυτό το νομοσχέδιο, εκτός από τα κίνητρα για τους Ολυμπιονίκες. Αλλά όφειλε να ακούσει τους φορείς. Όφειλε να ακούσει το τι ισχυρίστηκαν όσοι προσκλήθηκαν στη Διάρκη Επιτροπή. Τα Πρακτικά είναι στη διάθεσή του.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας χρησιμοποίησε ένα απόσπασμα από ομιλία του αγαπητού συναδέλφου, Γεωργίου Λιάνη, για να ενισχύσει την επιχειρηματολογία του και ισχυρίστηκε ότι με τον τρόπο που χειριζόμαστε τα τηλεοπτικά δικαιώματα, ενισχύουμε τις μεγάλες ομάδες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι αλήθεια. Είναι μία εκτίμηση επιφανειακή αυτή που ο κ. Παπαθανασίου κάνει.

Εγώ ρωτώ το Σώμα, για τον φίλαθλο ποιος αγώνας έχει ενδιαφέρον: Παναθηναϊκός-Καβάλα ή Καβάλα-Παναθηναϊκός; Ολυμπιακός-ΟΦΗ ή ΟΦΗ-Ολυμπιακός; Δεν μπορεί έτσι επιφανειακά να βγάζουμε συμπεράσματα, ότι, δήθεν ενισχύουμε τις μεγάλες ομάδες, υποστηρίζοντας με το νομοσχέδιο ότι το τηλεοπτικό δικαίωμα ανήκει στο γηπεδούχο σωματείο. Ακριβώς τις μικρότερες ομάδες ενισχύουμε. Και έχω απόλυτα δίκιο. Και δεν νομίζω ότι θα πρέπει να επανέλθει αυτό το επιχείρημα από καμία πλευρά.

Δεν διαβάζουν οι συνάδελφοι το νομοσχέδιο και λυπάμαι, αγαπητέ κύριε Παπαθανασίου! Είπατε ότι το νομοσχέδιο δεν έχει καμία πρόβλεψη για τους μανάτζερ. Σας παρακαλώ διαβάστε το άρθρο 90, παρ. 9, και μην το ξαναπαίτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Δεν έχετε την πρόβλεψη που θέλουμε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Εμείς νομοθετούμε σε συνεργασία με τη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας είχα την ευτυχία να δηλώσω στα μέλη της Διαιτητικής Επιτροπής, ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν έρχεται για να μείνει ανεφάρμοστο και ανενεργό. Έρχεται για να υλοποιηθεί και μάλιστα άμεσα. Όποιος συνάδελφος επιθυμεί να γίνει κοινωνός των σχεδίων προεδρικών διαταγμάτων, που προβλέπει για τον Ο.Μ.Α και τον Ε.Κ.Α.Ε.Τ καθώς και των σχεδίων βασικών υπουργικών αποφάσεων, τα σχετικά κείμενα είναι στη διάθεσή του. Γιατί αυτό το νομοσχέδιο υπηρετεί μία ώριμη ανάγκη της ελληνικής κοινωνίας. Αυτό το νομοσχέδιο έχει προκύψει από μία πρωτόγνωρη διαδικασία διαλόγου στα χρονικά. Ναι, το συζητάμε δύο χρόνια! Το συζητήσαμε πολλές φορές με εκπροσώπους των ομοσπονδιών, το συζητήσαμε με

εκπροσώπους αθλητικών φορέων, με κόμματα, το συζητήσαμε και σε εσωτερικές κομματικές διαδικασίες αλλά και σε δημόσιες συσκέψεις.

Έτσι, με αυτήν την προετοιμασία αυτό το νομοσχέδιο, έρχεται ως ώριμος καρπός μιας μακράς πορείας. Έχει ασκηθεί κριτική σε ορισμένες δευτερεύουσες πλευρές του νομοσχεδίου. Για παράδειγμα, εκείνο που μένει απ' όλες τις ομιλίες είναι η κριτική για το αντίτιμο για τις αθλητικές υπηρεσίες. Και κατηγορούμεθα ότι έτσι βάζουμε την εφορία στο σωματείο. Κατ' αρχήν, εγώ θέλω να κάνω μια κατηγορηματική δήλωση. Κανένα σωματείο το οποίο δεν εισπράττει για τις αθλητικές του υπηρεσίες, δεν υποχρεούται να τηρεί βιβλία του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων. Τα σωματεία, όμως, τα οποία εισπράττουν για αθλητικές υπηρεσίες, πρέπει να ελέγχονται. Να σας πω νούμερα για να βγάλετε συμπεράσματα; Υπάρχουν σωματεία που έχουν χίλια παιδιά και γι' αυτά παίρνουν δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές το μήνα. Θέλετε δελτία; Να σας δώσω, αν χρειαστεί. Υπάρχουν επίσης "έξυπνοι" οι οποίοι αντί να κάνουν γυμναστήρια και να τα εντάξουν στις διαδικασίες των γυμναστηρίων, κάνουν σωματεία με είκοσι άτομα, ισχυρίζονται ότι δήθεν έχουν αθλητικές δραστηριότητες και εμφανίζονται ως αθλητικά σωματεία και ενώ εισπράττουν από όσους πηγαίνουν και γυμνάζονται εμφανίζονται τελικά άλλα ότι κάνουν king boxing και άλλα ότι κάνουν πολεμικές τέχνες. Παρ' όλα αυτά, με αυτόν τον τρόπο, καταφέρνουν να μην έχουν υποχρέωση τήρησης βιβλίων, να ξεφεύγουν από το φορολογικό έλεγχο και βεβαίως να γελούν μαζί μας. Δεν πρέπει τα σωματεία τα οποία βάζουν αντίτιμο αθλητικών υπηρεσιών, να καταγράφουν κάπου αυτές τις εισπράξεις; Γιατί τόσος θόρυβος; Δεν πρέπει να ελεγχθεί αυτό το σύστημα; Γιατί τέτοια συζήτηση; Ποιους φοροφυγάδες θα θέλαμε εμείς εδώ να καλύψουμε με αυτήν τη διαδικασία; Υπάρχουν σωματεία που εισπράττουν πάνω από εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές. Υπάρχουν κολυμβητήρια τα οποία δεν διατίθενται για τους αθλούμενους, γιατί τα σωματεία προτιμούν να εισπράττουν το αντίτιμο και να αυξάνουν τα έσοδά τους, παρά να δίνουν τις διαδρομές σε πραγματικά αθλούμενους.

Οφείλουμε να εξυγιάνουμε το σύστημα και οφείλουμε να νομοθετούμε, ώστε τα γυμναστήρια να μην εμφανίζονται ως αθλητικά σωματεία. Και τα αθλητικά σωματεία τα οποία δεν έχουν αθλητικό προσανατολισμό, αλλά οικονομικό προσανατολισμό, να φορολογούνται για τις "αθλητικές υπηρεσίες" που προσφέρουν.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Φέρτε μια διάταξη κύριοι. Γιατί να υπάρχουν αυτές οι "μαϊμούδες";

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Είναι η διάταξη μέσα.

Όσον αφορά την περίφημη φιλογογία το ότι βάζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, στις μεταγραφές αθλητών υποχρέωση φορολογίας, μα ήδη συμβαίνει αυτό. Ήδη γίνεται γνωστό ότι κάποιος μεταγράφοντας έναντι αντιτίμου, δεν διαθέτουν βιβλία, δεν τα γράφουν και πολλές φορές αυτές οι διαδικασίες γίνονται κάτω από το τραπέζι. Οφείλουμε αυτές τις διαδικασίες να τις κάνουμε με νόμιμο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο που έρχεται μετά από είκοσι πέντε χρόνια να καλύψει ένα κενό. Σε αυτά τα είκοσι πέντε χρόνια συνέβησαν πολλά στον πλανήτη, άλλαξαν πολλά, διαμορφώθηκαν νέα δεδομένα και κυρίως άλλαξαν πολλά στη χώρα μας. Το 1975 υπήρξε ένα νομικό θεσμικό πλαίσιο, το οποίο βοήθησε τον αθλητισμό, που σε μια περίεργη εποχή είχε ένα περιεχόμενο προοδευτικό. Είναι ανάγκη όμως να δώσουμε στον ελληνικό αθλητισμό μια νέα δυναμική μέσα από ένα νέο θεσμικό πλαίσιο. Οργανώνουμε τον αθλητισμό από τη βάση ως την κορυφή, σωματείο, ένωση, ομοσπονδία, ΕΟΑ. Δίνουμε δυνατότητες επισημοποίησης υποστήριξης με το ΕΚΑΕΤ.

Δίνουμε δυνατότητα να υπάρχει το κίνημα για όλους, ως δικαίωμα του πολίτη, με τον οργανισμό μαζικής άσκησης και τη χρηματοδότηση του. Διαμορφώνουμε το νέο πλαίσιο κινήτρων για τους αθλητές. Κατοχυρώνουμε το επάγγελμα του προπονητή. Διαμορφώνουμε το πλαίσιο για τους μάνατζερ. Διαμορφώνουμε ένα νέο πλαίσιο για τον επαγγελματικό αθλητισμό. Δίνουμε τη δυνατότητα να υπάρξουν νέοι θεσμοί στην αθλητική δικαιοσύνη και

στη διαιτησία. Ταυτόχρονα απαντούμε με θετικό τρόπο σε προβλήματα που η συγκυρία έχει βάλει.

Νομίζω κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι ένα από τα σημαντικότερα λάθη της Αντιπολίτευσης, το ότι αρνήθηκε να δει σε αυτό το νομοσχέδιο και την ωριμότητα, αλλά και τη δυναμική. Η ζωή θα διαψεύσει τις Κασσάνδρες που ήλθαν στη Βουλή για να μιλήσουν κόντρα και έξω από τη γνώμη της αθλητικής κοινωνίας για ένα κακό νομοσχέδιο.

Σας καλώ να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο επί της αρχής και όταν φθάσουμε στα άρθρα θα διαπιστώσετε όλοι ότι είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο είναι προοδευτικό, δημοκρατικό, είναι ένα νομοσχέδιο που έχει ανάγκη ο ελληνικός αθλητισμός και το οποίο θα δώσει λύση στα προβλήματα που ταλαιπωρούν το ελληνικό αθλητικό κίνημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ευχαριστώ και είμαι βέβαιος ότι θα συμβάλετε ώστε το νομοσχέδιο και μέσα από τις διαδικασίες της Ολομέλειας, όπως έγινε ήδη μέσα από τις διαδικασίες της Διαρκούς Επιτροπής, να βελτιωθεί περισσότερο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τι θέλετε, κυρία Λουλέ;

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Θέλω να πω κάτι επί της διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Δεν υπάρχει θέμα επί της διαδικασίας. Όταν ζητούμε το λόγο επί του Κανονισμού υπάρχει ένας συγκεκριμένος τρόπος με τον οποίο τον ζητούμε. Πρέπει αυτό να το έχουμε υπόψη μας. Δεν υπάρχει θέμα διαδικασίας εδώ.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κύριε Πρόεδρε, έχουμε είκοσι τρεις ομιλητές τα τους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους. Είναι πέντε ώρες συζήτηση. Θα καθήσουμε μέχρι τις 03.00';

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κυρία Λουλέ, θα είναι ευκαιρία επί πέντε ολόκληρες ώρες απόψε να σας βλέπουμε.

Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κυρία Λουλέ, το θέσαμε από την αρχή το ζήτημα και θα ξαναθεθεί, διότι κάποιες αποφάσεις πρέπει να είναι ρεαλιστικές και εντός της πραγματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποσπασμένη συζήτηση είναι μία ιδιαίτερη συζήτηση, πολύ σημαντική, θεμελιώδης και χαίρομαι πάρα πολύ γιατί τον τόνο αυτής της συζήτησης μας τον δίνουν οι παριστάμενοι αθλητές μας, οι νέοι εκείνοι που μας γέμισαν με περηφάνεια, που δόξασαν το όνομα της Ελλάδας και στους οποίους οφείλουμε όχι μόνο αγάπη και φροντίδα, αλλά οφείλουμε να νομοθετήσουμε με σύνεση, με συνέπεια και με αντικειμενικότητα.

Τους καλωσορίζω και εγώ και θέλω να διαβεβαιώσω όλη την Αίθουσα, αυτούς τους Ολυμπιονίκες που παρίστανται και όλο τον ελληνικό λαό ότι αν η Νέα Δημοκρατία Αντιμετωπίζει αυτό το νομοσχέδιο με κριτική διάθεση, δεν είναι για να ασκήσουμε αντιπολίτευση, όπως προσπάθησε να παρουσιάσει ο κ. Φούρας, δεν είναι διότι χρησιμοποιούμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο για να διατυπώσουμε αντιπολιτευτικές θέσεις, αλλά είναι διότι συμμεριζόμαστε και εμείς τη μεγάλη σημασία του νομοσχεδίου, αισθανόμαστε και εμείς το βάρος των είκοσι πέντε χρόνων, για τα οποία μίλησε ο κ. Φούρας και γιατί θέλουμε, κύριοι συνάδελφοι, να συμβάλουμε πράγματι στη δημιουργία ενός νομοθετήματος θεμελιώδους, ενός θεσμικού νομοθετήματος για τον ελληνικό αθλητισμό.

Λυπούμαστε πάρα πολύ που οι ομολογουμένως πολύ έντονες και ειλικρινείς προσπάθειες του κ. Φούρα να συνεννοηθεί με όλους τους παράγοντες, τα κόμματα και πρωτίστως με το δικό του κόμμα, δεν απέδωσαν τίποτα. Γιατί και αυτήν τη στιγμή που μιλάμε και αντιπαράθεμάμε στη Βουλή, οι εντονότερες αντιπαράθεσεις δεν είναι μεταξύ της Αντιπολιτεύσεως και της Κυβέρνησης, αλλά είναι εκείνες οι οποίες

σημειώνονται μέσα στο ίδιο το κυβερνών κόμμα, προέρχονται από κορυφαίους παράγοντες, ακόμα και Βουλευτές της παράταξης αυτής, πράγμα που προδίδει, κύριε Φούρα, ότι κάπου δεν βρέθηκε η χρυσή τομή με το νομοσχέδιό σας.

Κάπου έχουν γίνει σοβαρά λάθη θεσμικά και λάθη πολιτικής και γι' αυτό λυπάμαι πράγματι αυτήν τη στιγμή, που ως Νέα Δημοκρατία δεν είμαστε σε θέση να το υπερψηφίσουμε και επί της αρχής το νομοσχέδιο αυτό και έτσι όλοι μαζί να θέσουμε νέες βάσεις για τον ελληνικό αθλητισμό.

Κύριοι συνάδελφοι, ποια πολιτική πρέπει να ακολουθήσει μία κυβέρνηση, όταν συγκροτεί ένα τέτοιο νομοσχέδιο και θέλει να ανοίξει δρόμους στον ελληνικό αθλητισμό;

Πρώτα απ' όλα, ο αθλητισμός πρέπει να στηρίζεται στην πολιτεία, αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να ποδηγετείται από την πολιτεία. Ο αθλητισμός είναι μια δημιουργία από μόνη της και ως τέτοια πρέπει να αφήνεται ελεύθερη να αναπτυχθεί και να στηρίζεται με ειδικά μέτρα και με ειδικούς θεσμούς, αλλά προπαντός δεν πρέπει να ποδηγετείται και να καθοδηγείται κατά τρόπο ασφυκτικό.

Ακόμη πρέπει να υπάρχει μία ειδική προώθηση, μία ειδική μέριμνα και φροντίδα για τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, γιατί αυτός είναι η αδύνατη πλευρά αυτήν τη στιγμή του αθλητισμού και κυρίως δεν πρέπει να υπάρχει μεταχείριση του ερασιτεχνικού αθλητισμού κατά τρόπο, που να επιτρέπει να δημιουργούνται μέσα στους κόλπους του παράγοντες, τάσεις, κινήματα και προπαντός δυνάμεις που θα τον καταδυναστεύσουν.

Κυρίως χρειάζεται μια δραστηκή παρέμβαση της πολιτείας για την εξυγίανση του επαγγελματικού αθλητισμού, διότι εκεί, λόγω και της παρεμβολής του οικονομικού και του κερδοσκοπικού παράγοντα, οι πειρασμοί είναι μεγάλοι και οι αποκλίσεις είναι εύκολες και είναι πάρα πολύ επικίνδυνο για την πολιτεία και τον έλεγχο να χάσει, αλλά και η κοινωνία πλέον να οδηγείται προς κατευθύνσεις ανεξέλεγκτες.

Ένα τέτοιο νομοθέτημα πρέπει επίσης να δίνει το παράδειγμα της διαφάνειας και της εντιμότητας, ακριβώς διότι μέσω του αθλητισμού κινούνται πολλά συμφέροντα, πολλά κεφάλαια και συνεπώς παρεμβάλλονται δυνάμεις που δεν ελέγχονται. Και πρέπει να υπάρχει ένας σταθερός οικονομικός προγραμματισμός, μία μελέτη και μία εκτίμηση των αναγκών του αθλητισμού, έτσι ώστε να μπορούμε και εμείς ως Κοινοβούλιο να κάνουμε μία πρόβλεψη. Αναποκρίνεται το νομοθέτημα, που εισηγείται η Κυβέρνηση σ' αυτούς τους μεγάλους στόχους;

Λυπούμαι πολύ, κύριοι συνάδελφοι, αλλά οι ελπίδες και οι πεποιθήσεις που παρουσιάστηκαν απ' αυτό το Βήμα δεν επαληθεύονται απ' αυτά που διαβάζουμε σ' αυτό το νομοσχέδιο. Κατ' αρχήν τι καινούριο φέρνει το νομοσχέδιο; Ποιους νέους δρόμους ανοίγει; Αν συγκριθεί με την υπάρχουσα νομοθεσία, θα δούμε ότι κατά το μεγαλύτερο ποσοστό απεικονίζει την υπάρχουσα κατάσταση.

Δηλαδή, στην ουσία τι είναι; Είναι μία κωδικοποίηση σ' ένα μεγάλο μέρος των ισχυόντων. Αυτό δεν είναι κάτι, το οποίο μπορούμε να το εξαγγείλουμε και να το εκμεταλλευτούμε ως καινοτομία και άνοιγμα νέων δρόμων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Δεν αρκεί όμως στη μεταφορά αυτών που ισχύουν, αλλά επιχειρεί και ορισμένες καινούριες τομές. Και εκεί πρέπει να δούμε τι πράγματι κάνει το νομοσχέδιο, διότι φοβόμαστε πάρα πολύ ότι ανοίγει δρόμους, οι οποίοι δεν ξέρουμε πού θα οδηγήσουν. Εισηγείται νέους θεσμούς; Θεσμοθετεί καινούρια όργανα, που θα βοηθήσουν τον αθλητισμό να ακολουθήσει νέους δρόμους;

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας πω ότι γίνεται μία προσπάθεια μόνο με λόγια και προδίδει μόνο προθέσεις. Η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή π.χ. δεν γίνεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και παρόλες τις εξαγγελίες και της ίδιας της Κυβέρνησης και προσωπικά του κ. Φούρα -τα παρουσίασε ο εισηγητής μας- παραμένει νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, παραμένει

εγκλωβισμένη σε αυτές τις σχεδόν ανύπαρκτες και δεσμευτικές διατάξεις. Εκείνο που διαβάζουμε και βέβαια δεν μπορούμε τίποτα να συναγάγουμε είναι ότι με προεδρικό διάταγμα καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις της κατοχύρωσης της ολυμπιακής φλόγας και το διαδικαστικό πλαίσιο, αλλά συγχρόνως με προεδρικό διάταγμα καθορίζονται όλα τα σχετικά με την Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή, εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Αυτό αποτελεί θεσμοθέτηση ή βελτίωση ή προώθηση ενός θεσμού πάνω στον οποίο στηρίζομαστε για να κάνουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες;

Ελληνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας. Το παρουσίασε αρκετά πομπωδώς ο κύριος Υπουργός. Τι να διαβάσουμε; Με προεδρικό διάταγμα, λέει, που εκδίδεται εντός έξι μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος καταρτίζεται και θεσμοθετείται και καθορίζονται οι αρμοδιότητες και τα πάντα αυτού του Ελληνικού Κέντρου Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας.

Μας ρωτάει αν το επικροτούμε ή δεν το επικροτούμε. Μα, βεβαίως θα θέλαμε να υπάρχει κάτι τέτοιο και να οδηγήει εκεί που θα πρέπει να οδηγήει. Αλλά πού είναι, κύριε Υπουργέ; Έχουμε μια εκτεταμένη εξουσιοδότηση για ένα προεδρικό διάταγμα.

Σύσταση Οργανισμού Μαζικού Αθλητισμού. Και αυτό το θέλουμε και αυτό θα πρέπει να είναι κάτι που θα προωθήσει τον αθλητισμό. Αλλά με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται εντός τριών μηνών ρυθμίζονται όλα τα θέματα και κάπως έτσι λειτουργεί και το Εθνικό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού.

Θέλω να πω με αυτό, κύριοι συνάδελφοι, ότι όπου έγινε μία προσπάθεια θεσμικής αναβάθμισης του αθλητισμού, έγινε μισή. Διατυπώθηκαν οι καλές προθέσεις, με τις οποίες δεν διαφωνούμε και από εκεί και πέρα όλα παραπέμφθηκαν σ' ένα προεδρικό διάταγμα και άρα στις καλές ή εν πάση περιπτώσει σε κείμενα κανονιστικά. Δεν ξέρω άλλωστε, αν αυτές οι εξουσιοδοτήσεις κινούνται μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος, τόσο αόριστες που είναι. Πάντως με κανονιστικά διατάγματα θα κανονίσει η Κυβέρνηση ό,τι θέλει και όπως θέλει, ερήμην των ημών.

Δεν θέλω να διατυπώσω αμφιβολίες, αλλά πάντως είμαι υποχρεωμένη να παρουσιάσω ότι έγινε, όχι μόνο μισό έργο, αλλά ούτε το 1/4. Καθόλου έργο. Έγινε απλώς διακήρυξη καλών προθέσεων.

Στη συνέχεια έρχομαι στις άλλες ρυθμίσεις που εδώ είναι λεπτομερειακές και συγκεκριμένες, δηλαδή, στη ρύθμιση του σωματειακού αθλητισμού.

Τι σας έπιασε, κύριε Υπουργέ και περιλάβατε τόσο δεσμευτικές διατάξεις αναγκαστικού δικαίου για ένα κατεχορήγιο ελεύθερο ατομικό δικαίωμα που είναι το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι; Γιατί δεν αφήνετε ελεύθερη την ιδιωτική πρωτοβουλία, τον καημό εκείνων που δημιουργούν σωματεία και ομοσπονδίες για τον ελληνικό αθλητισμό; Καθιερώνετε διατάξεις αναγκαστικού δικαίου που καθορίζουν την εγγραφή των μελών. Αφήστε ελεύθερη την εγγραφή των μελών, να ανοίξουν τα σωματεία. Θέλουμε να θεσμοθετήσουμε και να ενισχύσουμε τις κάστες;

Καθιερώνετε διατάξεις που περιγράφουν ολόκληρη τη λειτουργία των σωματείων, των ενώσεων και των ομοσπονδιών. Διαβάζω την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής και βλέπω με πόσο κόπο προσπαθεί να συνταιριάξει και να εναρμονίσει αυτές τις διατάξεις αναγκαστικού δικαίου που έχετε με το Σύνταγμα. Βρίσκει βέβαια μετά κόπου μία διέξοδο στο άρθρο 16 και στην εποπτεία που ασκεί το κράτος επί του αθλητισμού για να πει ότι μάλλον κινείται στα πλαίσια του Συντάγματος όλο αυτό το κατεβατό των διατάξεων που διέπουν τα σωματεία.

Θα ήθελα να σας πω επίσης, κάτι για όσα αναφέρατε προηγουμένως με αφορμή το αντίτιμο το ανταποδοτικό τέλος που εισάγετε.

Έχουμε την αίσθηση, κύριε Υπουργέ, ότι δημιουργείτε νομοθεσία για τα σωματεία και το σωματειακό αθλητισμό έχοντας στο μυαλό μονάχα τα μεγάλα σωματεία των μεγάλων πόλεων και ιδιαίτερα των Αθηνών και του Λεκανοπεδίου, που αριθμούν πολλά μέλη, που έχουν μεγάλη δραστηριότητα, που

μπορούν να παρεισφρέουν κερδοσκοπικές και οικονομικές διεκδικήσεις και να δημιουργούνται τα φαινόμενα τα οποία καλώς θέλετε να καταπολεμήσετε. Αλλά σκοπός μας είναι να περιορίσουμε αυτά τα μεγάλα σωματεία με τέτοιες διατάξεις-τροχοπέδες και δεν κοιτάμε τα αθλητικά σωματεία των επαρχιών, που αυτά χρειάζονται τη μέριμνα και την προσοχή μας; Εκείνα που μετά κόπου συγκεντρώνουν είκοσι ανθρώπους για να φτιάξουν ένα σωματείο και προσπαθούν εκ των ενόντων και βάζοντας λεφτά από την τσέπη τους να δημιουργήσουν μια αθλητική κίνηση και να συγκεντρώσουν νέους ανθρώπους που αθλούνται. Αυτά τα σωματεία δεν τα λαμβάνετε υπόψη και τους λέτε ότι εάν εισπράτουν πέντε δεκάρες για μία υπηρεσία που παρέχουν, θα πρέπει να τηρούν τα βιβλία του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, και να αρχίσουν μια δοσοληψία με την εφορία; Άλλωστε, ξέρετε πολύ καλά ότι η εφορία μπαίνει σε όλα τα σωματεία. Μόλις αισθανθεί ότι γίνεται μία δραστηριότητα που έχει κάποιο όφελος, μπαίνει μέσα και απαιτεί διπλότυπα.

Με τη ρύθμιση που εισάγετε για το αντίτιμο θα δημιουργήσετε τεράστια προβλήματα στα επαρχιακά σωματεία και θα τα οδηγήσετε στην εξαφάνιση. Τουλάχιστον βρείτε κάποιον τρόπο να βάλετε κάποιες δικλίδες. Περιορίστε αυτήν τη ρύθμιση, που εισάγετε μόνο εκεί που πράγματι υπάρχει κίνδυνος ατασθαλιών. Βρείτε ένα κριτήριο κύκλου εργασιών, αριθμού μελών, δεν ξέρω ποιο κριτήριο μπορείτε να βρείτε, αλλά μη δημιουργείτε τέτοια εμπόδια για τα σωματεία των επαρχιών. Εκεί τους απαγορεύετε επίσης να εγγραφούν οι αθλητές ως μέλη, παρά μόνο εάν έχουν σταματήσει την άθλησή τους ένα χρόνο. Ε, μα αυτοί οι αθλητές είναι που φτιάχνουν τα σωματεία στην επαρχία, δεν τα φτιάχνουν οι άλλοι. Βάζετε και αυτόν τον περιορισμό εν όψει των μεγάλων βέβαια σωματείων και τελικά τα ενταφιάζετε.

Και στις ομοσπονδίες που θέλετε να καταργήσετε τον παραγοντισμό, δεν νομίζω ότι τελικά το πετυχαίνετε με τις ρυθμίσεις που κάνετε. Η εισδοχή μελών ανήκει στο διοικητικό συμβούλιο, και μόνο η διαγραφή ανήκει στη γενική συνέλευση. Εισθε βέβαιος ότι αυτό είναι σωστό; Δεν ενισχύεται ο παραγοντισμός με αυτήν την ιστορία, με αυτήν τη ρύθμιση; Και δίνετε μετά και κάποια άλλα δικαιώματα στις ομοσπονδίες, που θα πρέπει να τα σκεφθείτε, όπως π.χ. να μπορούν να ψηφίζουν και σωματεία που δεν έχουν αθλητική αναγνώριση, εάν κρίνει το διοικητικό συμβούλιο της ομοσπονδίας ότι πρέπει να ψηφίσουν. Και έτσι έχουμε δύο κατηγορίες σωματείων, αυτά που έχουν αθλητική αναγνώριση από το κράτος και αυτά που έχουν αθλητική αναγνώριση από τις ομοσπονδίες. Και μετά δίνετε και το δικαίωμα τα χρήματα από τις επιχορηγήσεις να τα μοιράζουν οι ομοσπονδίες.

Σκεφθείτε καλά, κύριε Υπουργέ, εάν με τις ρυθμίσεις αυτές αντί να φθάσετε στο επιθυμητό αποτέλεσμα φθάσετε ακριβώς στο αντίθετο.

Έρχομαι τώρα, κύριοι συνάδελφοι, στο θέμα της διαφάνειας και της εντιμότητας που δεν αμφιβάλλω ότι ο κύριος Υπουργός θέλει να καθιερώσει, αλλά που μας δημιουργεί πάρα πολύ μεγάλες απορίες, διότι περιέχονται διατάξεις οι οποίες μάλλον περί του αντιθέτου δείχνουν δείγματα.

Μιλήσατε για κανονισμό προμηθειών, διαγωνισμούς άνω των πέντε εκατομμυρίων, πολύ σωστά. Τις εξαιρέσεις γιατί δεν μας τις διαβάσατε, κύριε Υπουργέ; Γιατί δεν μας είπατε σε ποιες περιπτώσεις κατ'εξαιρεση μπορεί να γίνουν προμήθειες χωρίς διαγωνισμό; Αυτές είναι, "όταν ο προμηθευτής είναι ένας". Έχει καλώς.

Κατόπιν, όταν πρόκειται "για αθλητικό υλικό υψηλής τεχνολογίας ή τεχνολογίας". Εδώ τώρα κάνουμε διάφορους συνειρμούς και δεν φταίμε εμείς αν τους κάνουμε. Ποιος όμως θα κρίνει την υψηλή τεχνολογία και την τεχνολογία; "Για λόγους επείγουσας ανάγκης, που οφείλεται σε αυταπόδεικτα απρόβλεπτες καταστάσεις". Καταστάσεις απρόβλεπτες δημιουργούνται πολύ εύκολα.

Όταν αφήσεις μια προμήθεια να φθάσει την τελευταία στιγμή που λήγουν και οι προθεσμίες -και να μη θεωρήσετε ότι κάνω αναφορά τώρα στους Ολυμπιακούς Αγώνες- στο τέλος θα κάνετε την προμήθεια κατ' εξαιρεση και χωρίς διαγωνισμό, διότι υπάρχει

επείγουσα ανάγκη.

Δημιουργείτε κάποιες αθλητικές επιτροπές για τη διοργάνωση -λέει- και διεξαγωγή των αγώνων. Και ενώ αλλού διατηρείτε το δημόσιο χαρακτήρα, όπως είναι στην ΕΟΑ, εδώ αυτές τις επιτροπές για τη διεξαγωγή των αγώνων τις κάνετε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Βρίσκονται εκτός του δημόσιου τομέα, λειτουργούν κατά τις διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου και εκεί πηγαίνουν οι επιχορηγήσεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και κονδύλια από τον ΟΠΑΠ. Δεν θέλω να σας πω ότι το κάνετε επί τούτω ή έχετε κακούς σκοπούς εσείς σε καμία περίπτωση. Αλλά πώς να ενισχυθεί η εικόνα της διαφάνειας που μας υποσχθήκατε στην αρχή;

Επίσης, θα ήθελα στο τέλος να αναφερθώ και στην υπόθεση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων, γιατί εδώ υπάρχει ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Κύριοι συνάδελφοι, καθώς αντιλαμβανόσασθε, η ρύθμιση είναι δίκτοπο μαχαίρι, έχει πολλές όψεις. Έτσι όμως όπως ρυθμίζονται αυτές οι συμβάσεις παραχωρήσεως τηλεοπτικών δικαιωμάτων, να γίνονται δηλαδή μόνο από τους γηπεδούχους, καταλαβαίνετε ότι η πίτα πλέον μοιράζεται αποκλειστικά μεταξύ εκείνων που συνήθως τρώνε μεγάλες πίτες. Και οι μικροί θα μείνουν εκτός νυμφώνος και θα οδηγηθούν στο μαρμαρό. Δεν νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτή είναι μία σοφή ρύθμιση, αφήστε βέβαια που αφήνει και πάρα πολλά υπονοούμενα που εγώ δεν τα λέω αυτήν τη στιγμή, αλλά ο καθένας μπορεί να τα σκεφθεί.

Και μία τελευταία παρατήρηση. "Ζουμι" υπάρχει και στις μεταβατικές διατάξεις σ' αυτό το νομοσχέδιο και ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την εκλογή των οργάνων των ομοσπονδιών. Καταβάλλεται μία προσπάθεια, τα διοικητικά συμβούλια που θα προκύψουν από τις εκλογές που θα γίνουν τώρα μετά την αναμόρφωση των καταστατικών, να τραβηχθούν μέχρι το 2004, πράγμα που δεν μας αφήνει να έχουμε πολλές ελπίδες ότι όλα αυτά γίνονται με αγαθές προθέσεις και δεν παρεμβάλλεται ο κομματικός παράγοντας και η κομματική εκμετάλλευση.

Κύριοι συνάδελφοι, καθώς αντιλαμβανόσασθε, όπως είπε και ο εισηγητής μας, το καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και νομίζω ότι τα επιχειρήματα που σας παρουσίασα δείχνουν ότι έχουμε σοβαρούς λόγους να το καταψηφίσουμε παρ'όλη τη διάθεσή μας, κύριοι συνάδελφοι και, το επαναλαμβάνω, να συμβάλλουμε θετικά για την κατάρτιση ενός τέτοιου νομοσχεδίου, που πραγματικά θα μείνει για πολλά χρόνια. Εφόσον βεβαίως δεν φανεί αμέσως η αναποτελεσματικότητά του και δεν έρθετε εσείς οι ίδιοι να το τροποποιήσετε. Άλλωστε, η Νέα Δημοκρατία, ενδιαφέρεται για τον αθλητισμό και κυρίως έχει βαθύτατη γνώση των προβλημάτων αυτών, θα λάβει τα κατάλληλα μέτρα μεθαύριο που θα είναι εξουσία και αυτό πάντα με την ειλικρινή διάθεση να προαγάγουμε τον ελληνικό αθλητισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημήτριος Γεωργακόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ξεκινήσω και εγώ από τη μεγάλη σημασία την οποία παίζει ο αθλητισμός στις σύγχρονες κοινωνίες. Και παρ' ό,τι έφυγαν οι ολυμπιονίκες μας, θέλω να πω ότι πραγματικά η αναγνώριση που πρέπει να γίνεται σ' αυτούς τους αθλητές, οι οποίοι δεν έχουν μόνο σωματική ρώμη, θέλω να τονίσω ότι ένας αθλητής, ένας πρωταθλητής, όταν αγωνίζεται μάλιστα σε ολυμπιακά αθλήματα και στον ολυμπιακό στίβο, πρέπει να έχει τεράστια ψυχικά αποθέματα, διότι εάν δεν έχει τα τεράστια ψυχικά αποθέματα που χρειάζεται, δεν μπορεί ποτέ να ανέβει στο βάθος. Και εδώ πρέπει να αναγνωρίσουμε πραγματικά πάνω απ' όλα την ψυχή αυτών των αθλητών, αυτών των παιδιών, χώρια από το τεράστιο κόστος το οποίο καταβάλλουν κάθε μέρα στις προπονήσεις, για να μπορέσουν να φθάσουν εκεί.

Και πάνω απ' όλα πρέπει να τονίσουμε ότι οι αθλητές γίνονται παραδείγματα για τη νεολαία μας. Οι αθλητές βάζουν στόχους, αγωνίζονται σκληρά, για να πετύχουν αυτούς τους στόχους και γίνονται πραγματικά φωτεινά παραδείγματα για

τη σημερινή νεολαία. Τους αξίζει το βάθρο στο οποίο τους έχουμε μέσα στην ψυχή μας και το βάθρο το οποίο έχουν στην ελληνική κοινωνία.

Δεν εννοώ μόνο τους αθλητές των Ολυμπιακών αθλημάτων και τους αθλητές του στίβου, που έχουν κάποιο προσωπικό, ατομικό χαρακτήρα, αλλά και τους αθλητές που αγωνίζονται στα ομαδικά αθλήματα. Δυστυχώς στα ομαδικά αθλήματα υπάρχουν κάποιοι κακοί αθλητές ή κακοί παράγοντες, οι οποίοι γίνονται παραδείγματα προς αποφυγήν από την κοινωνία. Και αυτά τα παραδείγματα θα πρέπει η πολιτεία να τα χτυπήσει, έτσι ώστε ο αθλητισμός να μείνει εκεί ψηλά που πρέπει να είναι στη συνείδηση του λαού.

Δεν επιτρέπεται για παραγωγικούς σκοπούς, για σκοπούς οικονομικούς, διαφθοράς και άλλων πολλών παραγόντων, τους οποίους δεν θέλω τώρα να αναφέρω, να καταρρακώνεται το αθλητικό ιδεώδες, ιδιαίτερα στα ομαδικά αθλήματα με πρωταγωνιστή το ποδόσφαιρο και δυστυχώς να ακολουθεί από κοντά και το μπάσκετ τα τελευταία χρόνια.

Είναι ανάγκη άμεση η πολιτεία να βρει τρόπους, να δώσει λύση. Δεν επιτρέπεται να βλέπουμε στα γήπεδα τις εικόνες φρίκης, τις εικόνες βίας. Δεν επιτρέπεται σήμερα τα παιδιά, τα αγνά παιδιά που πηγαίνουν στο γήπεδο για να παρακολουθήσουν την ομάδα τους, να διαποτίζονται απ' αυτήν τη βία, η οποία έχει περάσει τα τελευταία χρόνια στα γήπεδα.

Ολίβοιμα ιδιαίτερα, όταν βλέπω τέτοια φαινόμενα και πραγματικά απορώ πώς τόσα χρόνια η κοινωνία και ιδιαίτερα η πολιτεία ανέχονται αυτά τα φαινόμενα.

Στο νομοσχέδιο αυτό γίνεται μία τομή, θα έλεγα, προς αυτήν την κατεύθυνση. Θα επανέλθω, όταν φτάσω στο σημείο αυτό.

Ακούσαμε τον εισηγητή της Αντιπολίτευσης να είναι απορριπτικός του νομοσχεδίου. Στην αρχή υπέθεσα ότι δεν το είχε διαβάσει και, προφανώς, για να κάνει αντιπολίτευση ανέβηκε επάνω και ως συνήθως χτυπά. Διαπίστωσα όμως ότι το είχε διαβάσει. Και η απορία μου ήταν, γιατί το απέρριπτε μ' αυτόν τον κατηγορηματικό τρόπο, όταν όλοι αναγνωρίζουμε ότι ένας νόμος, που ισχύει από το 1975, είναι ένας νόμος κορμός για την αθλητική νομοθεσία, εξέπνευσε πλέον. Άλλαξαν οι συνθήκες.

Δεν μπορεί κανείς να μιλά για τις ίδιες αθλητικές συνθήκες του 1975 με αυτές του 2000, πολύ δε περισσότερο όταν γνωρίζουμε τις τροποποιήσεις που έχουν γίνει και τις πολλές παρεμβάσεις στα αθλητικά. Είναι δυνατόν να ισχύει αυτός ο αθλητικός νόμος ακόμα; Όχι. Χρειάζεται ένας νέος αθλητικός νόμος; Χρειάζεται. Και τι κάνει αυτός ο νόμος, τον οποίο εισηγείται σήμερα στη Βουλή η Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ.; Παίρνει τα πράγματα από την αρχή, σχεδόν από τη μηδενική βάση, από το πρωτογενές σωματείο, η ένωση, η ομοσπονδία, η ΕΟΑ, όλα, ένα-ένα, και βάζει κάποια τάξη, που εμείς θεωρούμε ότι πρέπει αυτήν τη στιγμή να μπει στα αθλητικά πράγματα, δηλαδή, πώς ιδρύονται τα σωματεία, πώς γίνεται η εκλογή των οργάνων τους, πώς γίνονται οι ομοσπονδίες, πώς διοικούνται οι ομοσπονδίες, τα διοικητικά συμβούλια, τα πάντα και φτάνουμε μετά σε έναν άλλον τομέα.

Κι εδώ θέλω να κάνω μία παρένθεση. Ειπώθηκε ότι κακώς μπαίνουν τα βιβλία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων στα σωματεία. Τι λέτε, κύριοι; Σοβαρά το λέτε;

Δεν έχετε καταλάβει ότι ένα μέσο καταστράτηγησης της φορολογικής νομοθεσίας είναι με το να ιδρύουμε σωματεία, να λειτουργούμε πλέον σαν επαγγελματίες, γιατί έβαλα τη μάνα μου, τη θεία μου, την ανηψιά μου και υπέγραψαν ένα καταστατικό και να έχω ένα μαγαζάκι, με αποτέλεσμα να εκμεταλλεύομαι τους απλούς, τους αφελείς ακόμα πολίτες; Και εσείς να λέτε ότι δεν πρέπει να μπει ο Κώδικας Φορολογικών Στοιχείων εφόσον εισπράττουν; Το τονίζει αυτό "εφόσον εισπράττουν για την παροχή αθλητικών υπηρεσιών". Πού ακούστηκε αυτό το πράγμα; Αντί να προσπαθούμε να κλείνουμε όσο γίνεται τις τρύπες που έχουμε στο διάτρητο φορολογικό μας σύστημα, ερχόμαστε εδώ και λέμε, ας αφήσουμε αυτήν την τρύπα ή ας την ανοίξουμε περισσότερο.

Ας συνεχίσουμε. Σταματάει μόνο στον τρόπο με τον οποίο

δημιουργούνται τα σωματεία, οι ομοσπονδίες κλπ.; Όχι. Μπαίνει στο θέμα των προπονητών. Αυτό το θέμα το περάσατε έτσι. Για πρώτη φορά μπαίνουν οι κανόνες πάνω στο ποιοι πρέπει να είναι προπονητές, τι γνώσεις πρέπει να έχουν, τι εφόδια πρέπει να έχουν.

Γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι μπορεί ένας προπονητής να αφήσει ανάπηρα εκατοντάδες παιδιά από άγνοια ή από κακή προπονητική ενημέρωση; Σήμερα οι προπονητικές διαδικασίες έχουν αλλάξει, γιατί η σύγχρονη αθλητική έρευνα αλλάζει γρήγορα. Και ασκήσεις ή διαδικασίες που επιβάλλονταν παλιά στους αθλητές, σήμερα απαγορεύονται ρητώς και δια ροπάλου. Αν λοιπόν δεν έρθει η πολιτεία για να πει ποιες πρέπει να είναι οι λεπτομέρειες εκείνες και τα εφόδια που πρέπει να έχει ένας προπονητής, για να μπορέσει να πάρει τα βλαστώματα της ελληνικής κοινωνίας, τα νέα παιδιά, τους έφηβους, για να τους προωθήσει στον αθλητισμό, θα έχουμε αύριο τραυματισμούς, θα έχουμε αποχές από τους πρωταθλητές μας, θα έχουμε χιλίες δυο επιπτώσεις. Αυτό λοιπόν εσείς δεν το λαμβάνετε υπόψη σας;

Δεύτερον, η διαιτησία. Δεν υπάρχει κανείς που να μη φωνάζει. Δεν θα πω μόνο για τη διαιτησία και για τους κριτές στα ατομικά αθλήματα, όπου εκεί δεν έχουμε ακούσει πολλά παράπονα. Ομολογώ ότι και στις αθλητικές αλλά και στις πολιτικές εφημερίδες στις αθλητικές σελίδες τους τα παράπονα που ακούγονται για τους κριτές του στίβου είναι λίγα έως ελάχιστα και τείνουν εντελώς να εξαφανιστούν με την ανάπτυξη των συγχρόνων μεθόδων μέτρησης. Υπάρχουν όμως οι διαιτητές στα ομαδικά αθλήματα. Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά πώς γίνεται η διαδικασία επιλογής τους, οι εκλογές, πώς λειτουργούν τα σωματεία των διαιτητών, πώς ορίζονται, το πώς βγαίνουν και ποια είναι κάθε φορά τα αποτελέσματα. Τη μια λέμε ότι η διαιτησία είναι του τάδε προέδρου της τάδε ΠΑΕ, την άλλη φορά λέμε ότι η διαιτησία είναι του άλλου προέδρου, της άλλης ΠΑΕ, γιατί μέσα στο διοικητικό συμβούλιο, όταν αυτό εξελέγη, είτε τους επέβαλαν είτε τους εξαγόρασαν. Και ερχόμαστε σήμερα και μπαίνει μια διαδικασία να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο αντικειμενική. Το απόλυτα αντικειμενικό δεν νομίζω ότι το έχει κατακτήσει κανένας από τη στιγμή που υπάρχει ο παράγοντας άνθρωπος. Αυτό λοιπόν δίνει τη δυνατότητα να εξυγιάνουμε έστω και εν μέρει αυτόν τον τομέα. Γίνονται κάποια βήματα εξυγίανσης αυτού του τομέα του αθλητισμού, που είναι πάρα πολύ σημαντικός.

Πόσες φορές οι απλοί φίλαθλοι -και δεν ομιλώ για τους οπαδούς των ομάδων, οι οποίοι τα βλέπουν όλα στραβά- δεν αγανακτούν, όταν βλέπουν διαιτητές να καταδικάζουν ουσιαστικά μια ομάδα από λάθη τα οποία γίνονται συνέχεια.

Είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι ούτε λίγο ούτε πολύ υπερηφανεύεσθε ότι εισάγετε κάποιους καινούριους θεσμούς. Η Αντιπολίτευση είπε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι δεν κάνατε τίποτε. Δηλαδή, το Ελληνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας δεν είναι ένας καινούριος θεσμός; Το Εθνικό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού δεν είναι ένας καινούριος θεσμός;

Ο Οργανισμός Μαζικού Αθλητισμού δεν είναι ένας καινούριος θεσμός; Η διαρκής επιτροπή αντιμετώπισης της βίας δεν είναι ένας καινούριος θεσμός; Και μια σειρά άλλων θεσμών οι οποίοι συμπεριλαμβάνονται στο νομοσχέδιο για πρώτη φορά. Και ουσιαστικά έχουν πάρει τα ερεθίσματα από τα σύγχρονα προβλήματα του αθλητισμού και έρχονται σήμερα θεσμοθετώντας διάφορους καινούριους θεσμούς να τα αντιμετωπίσουν. Και λέτε εσείς "δεν θα τα αντιμετωπίσετε". Μα, πού το ξέρετε, πώς το βγάλατε το συμπέρασμα αυτό ότι δεν θα αντιμετωπιστούν μ' αυτούς τους θεσμούς; Και αν είναι έτσι, ποια είναι η πρότασή σας; Τι μας είπατε απέναντι σ' αυτούς τους θεσμούς που πιστεύετε εσείς ότι δεν θα αντιμετωπίσουμε τα σύγχρονα προβλήματα, να μας πείτε ότι, κύριοι πρέπει να κάνετε αυτό και αυτό, για να αντιμετωπιστούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, γιατί έτσι όπως νομοθετείτε εσείς αυτούς τους καινούριους θεσμούς, δεν πρόκειται να αντιμετωπίσετε τα προβλήματα του σύγχρονου αθλητισμού.

Υπάρχει ακόμα η επιτροπή ενημέρωσης διεθνών αθλητικών

οργανισμών, η κεντρική επιτροπή διαιτησίας, που είπα προηγουμένως, τι καθήκοντα έχει και μια σειρά άλλων θεσμών, και πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο πλαίσιο.

Κατηγορήθηκε ακόμα ο Υπουργός ότι θα έχει προεδρικά διατάγματα και πολλές υπουργικές αποφάσεις. Ήταν δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, σ'ένα νόμο που έρχεται να καλύψει όλη την αθλητική νομοθεσία, να έλθει εδώ ως νόμος; Πότε άλλοτε ήλθε; Είναι ένας νόμος-πλαίσιο, που προβλέπονται ορισμένα προεδρικά διατάγματα, τα οποία θα εκδοθούν και ορισμένες υπουργικές αποφάσεις.

Ποια είναι η υποχρέωση του Υπουργού και η υποχρέωση της Κυβέρνησης; Διότι υπάρχουν και άλλες κοινές υπουργικές αποφάσεις. Να έχουν ήδη προετοιμάσει αυτά τα προεδρικά διατάγματα και αυτές τις υπουργικές αποφάσεις και να γίνουν οι διορθώσεις μετά την ολοκλήρωση της ψήφισης του νομοσχεδίου από τη Βουλή, έτσι ώστε, άμεσα, γρήγορα, ουσιαστικά και αποτελεσματικά, να αλλάξει το σύνολο του νομοθετικού πλαισίου για τον αθλητισμό. Μόνο έτσι θα μπορέσει να προχωρήσει ο νόμος. Γιατί, αν περιμένετε, κύριε Υπουργέ, να ξεκινήσετε μετά την Τρίτη, να σκέφτεστε πώς θα βγουν τα προεδρικά διατάγματα -είδα ότι καταθέσατε τα προεδρικά διατάγματα και είπατε τα σχέδια προεδρικών διαταγμάτων, τα έχετε έτοιμα και αυτό με ευχαρίστησε ιδιαίτερα- και τις υπουργικές αποφάσεις να μην τις έχετε έτοιμες, τότε λυπάμαι ότι θα χρειαστούν είκοσι πέντε χρόνια για να εφαρμοστεί αυτός ο νόμος.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: Πού τα είδατε; Δεν τα έχουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ούτε εγώ τα έχω, κυρία Πετραλία. Απλώς το είπε ο Υπουργός από το Βήμα της Βουλής και κάνω χρήση αυτής της πληροφορίας, την οποία ο Υπουργός έδωσε.

Κύριε Υπουργέ, πραγματικά θέλω να σταματήσω και σ'ένα άλλο σημείο, για τον αθλητισμό που έχετε για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό. Ιδιαίτερα παρατηρούμε και βλέπουμε τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τα οποία να παίρνουν μέρος σε αγώνες, να παίρνουν μέρος σε Ολυμπιάδες, να γίνονται οι Σπένσιαλ Ολυμπιακοί Αγώνες και πραγματικά σωστά βάζετε το νομοθετικό πλαίσιο που θα διαμορφωθεί, έτσι ώστε να μην είναι ξεκάρφα τα άτομα να μην είναι αποσπασματικές όλες αυτές οι νομοθετικές ρυθμίσεις που αφορούν τον αθλητισμό με ειδικές ανάγκες.

Θα κάνω και δύο παρατηρήσεις, κύριε Υπουργέ. Στο άρθρο 24, παράγραφος 9, μιλάτε για την ποσόστωση, ότι πρέπει να υπάρχουν και του άλλου φύλου 20%, όταν είναι από το ένα φύλο.

Πιστεύω ότι εδώ πρέπει να διαγράψετε αυτήν την παράγραφο. Και γιατί να τη διαγράψετε; Σήμερα στην ελληνική πολιτεία έχουν απόλυτα ίσα δικαιώματα άνδρες και γυναίκες. Δεν υπάρχει καμία απολύτως διαφορά. Γιατί ερχόμαστε εδώ και νομοθετούμε διαφορές, όταν το Σύνταγμα δεν επιτρέπει αυτές τις διαφορές; Σήμερα ο καθένας μπορεί να εκτιθεί για να εκλεγεί και αν τον αναγνωρίσουν ότι αξίζει, εκλέγεται. Εάν αναγνωρίσουν, ότι δεν αξίζει, γιατί να εκλεγεί; Δεν κατάλαβα γιατί θα πρέπει να εκλεγεί ο τάδε κύριος ή η τάδε κυρία ως ποσόστωση απέναντι στον τάδε κύριο ή στην τάδε κυρία που έχει περισσότερη εμπιστοσύνη του σώματος που εκλέγει.

Πού ακούστηκε αυτό; Εφαρμόσαμε αυτήν την ποσόστωση στο κόμμα μας κακώς -εγώ ήμουν αντίθετος από την αρχή- και δεν μπορούμε να το μεταφέρουμε και να το νομοθετούμε και στους νόμους. Δεν θα πρέπει να περάσει αυτή η διαδικασία της ποσόστωσης, γιατί σε λίγο θα ψάχνουμε να βρούμε, να συμπληρώσουμε άτομα, που δεν θα έχουν κανένα ενδιαφέρον, δεν θα γνωρίζουν τίποτα για τον αθλητισμό, απλώς και μόνο για να καλύψουμε την ποσόστωση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Μου επιτρέπετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως σας επιτρέπω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Γίνεται μία προσπάθεια παγκόσμια από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή για παρουσία των γυναικών όχι μόνο στους αθλητικούς στίβους και στο προπονητικό έργο αλλά και στο διοικητικό έργο. Υπάρχει μία

απόφαση της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, που ήδη έχει προωθηθεί σε όλες τις κυβερνήσεις του πλανήτη μέχρι το 2000 να θεσμοθετήσουν με νόμο 10% και μέχρι το 2004 20%. Εμείς έχουμε αναλάβει τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Το θέμα ετέθη από άποψη συνταγματικότητας στην ΚΕΝΕ. Η ΚΕΝΕ είπε ότι και 50% να έλεγε, η διάταξη θα ήταν συνταγματική. Δεν υπάρχει λοιπόν, θέμα συνταγματικότητας. Υπάρχει ένα θέμα ουσίας.

Τι λέει η διάταξη; "Σε ομοσπονδίες που καλλιεργούν αθλήματα και για τα δυο φύλα, κανένα φύλο, δεν μπορεί να μετράσει στη διοίκηση με λιγότερο από 20%". Αυτό δημιουργεί τις προϋποθέσεις όχι μόνο της έκφρασης στα όργανα του αθλητισμού και των δύο φύλων, αλλά και της αποδοτικότητας στο διοικητικό έργο. Διότι είναι μια παγκόσμια αναγνωρισμένη αρχή, ότι όπου στο ίδιο τραπέζι βρίσκονται και τα δυο φύλα, η αποτελεσματικότητα του έργου ανεβαίνει κάθετα.

Εγώ υπερασπίζομαι αυτήν τη διάταξη και λόγω του ότι βρίσκεται σε συμπίεση με τα δεδομένα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.

Εν πάση περιπτώσει, θέλω να σας δώσω και μια πληροφορία: Η χώρα μας, όσον αφορά την πρόοδο στην ισότητα των φύλων, εκείνο που στέλνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως επιτυχία της είναι αυτή η διάταξη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν είμαι αντίθετος με τη συμμετοχή και των δυο φύλων όχι μόνο στον αθλητισμό, αλλά και στη διοίκηση του αθλητισμού. Αντίθετα είμαι υπέρμαχος αυτής της συμμετοχής. Της συμμετοχής, όμως, μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες και όχι μέσα από επιβολή ποσοστώσεων. Η διαφωνία μου είναι στην επιβολή ποσοστώσεων.

Και μπορεί η ΔΟΕ να λέει αυτά τα οποία λέει, γιατί η ΔΟΕ συμπεριλαμβάνει εκατόν ενενήντα έξι κράτη και υπάρχουν κράτη στα οποία δεν έχουν ίσα δικαιώματα οι γυναίκες. Στη χώρα μας, όμως, δόξα τω Θεώ, από το Σύνταγμα του 1975 και μετά έχουμε αυτήν την ελευθερία και αυτήν τη δημοκρατία, και αυτή πρέπει να την υπερασπιστούμε και όχι να βάζουμε αυτούς τους περιορισμούς. Γιατί εγώ το βλέπω ως περιορισμό και όχι ως άνοιγμα ενός παραθύρου στο αντίθετο φύλο.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, κάνοντας μια ακόμη παρατήρηση. Κύριε Υπουργέ, διάβασα το άρθρο 91, που λέτε ότι οι αθλητές, οι οποίοι είναι επαγγελματίες και έχουν σχέση εργασίας και εργοδότη, ασφαλίζονται στο ΙΚΑ μόνο για τη σύνταξη και ασφαλίζονται σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, όποια επιλέξει το σωματείο τους ή με συμφωνία δική τους, για το θέμα του τομέα υγείας. Δεν κατάλαβα γιατί το κάνατε αυτό. Αν θέλει η οποιαδήποτε ανώνυμη εταιρεία να υπερασφαλίσει τους αθλητές της για υγεία και σε ανώνυμη εταιρεία, ας το κάνει. Μην εισάγετε, όμως, καινά δαιμόνια στη σχέση ανώνυμης εταιρείας και ΙΚΑ. Ανοίγετε μια κερκόπορτα, την οποία μπορεί να τη βρούμε μπροστά μας και να τινάχτει το ΙΚΑ στον αέρα. Είναι κάτι πολύ επικίνδυνο. Από τη στιγμή που ουσιαστικά έχουμε σχέσεις εργαζόμενου με εργοδότη και είναι ανώνυμη εταιρεία που διέπεται από το ν. 2190/1920, είναι πάρα πολύ επικίνδυνο αυτό το οποίο κάνετε.

Σας λέω, δώστε τη δυνατότητα να κάνουν υπερασφάλιση. Δικαίωμά τους. Όχι όμως αποκλειστική ασφάλιση. Αυτό είναι πάρα πολύ επικίνδυνο και είμαι υποχρεωμένος να το τονίσω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Συμφωνώ μαζί σας, αγαπητέ συνάδελφε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι συνεχώς διακοπές, κύριε Υφυπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Μόνο αυτή, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή συμφωνώ μαζί σας, κύριε συνάδελφε, έχετε δίκιο, όταν θα φθάσουμε στη συζήτηση επί των άρθρων, θα απαλειφθεί η διάταξη και θα γίνει δεκτή η πρόταση έτσι όπως εσείς και προχθές η κ. Μαρία Αρσένη την έθεσε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Χαίρομαι ιδιαίτερα για την αποδοχή της πρότασης αυτής, κύριε Υπουργέ.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι σήμερα γίνεται μια βασική τομή στα αθλητικά πράγματα της χώρας. Είπα ότι η επιτυχία του νόμου εξαρτάται από την ταχύτητα με την οποία θα εκδοθούν τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σε όλους επιτρέψατε να τελειώσουν την ομιλία τους με ένα λεπτό ανοχή. Εγώ σας είπα ότι παρά τις διακοπές του Υπουργού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας έχει παρασχεθεί χρόνος πλέον του ενός λεπτού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν χτυπάει το κουδούνι συνέχεια, κύριε Πρόεδρε, αποδιοργανώνετε έστω και την τελευταία σκέψη που έχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Υπάρχουν κανόνες και εδώ, όπως και στον αθλητισμό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλετε να τελειώσω; Δεν έχω κανένα λόγο να μην τελειώσω εδώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Γκατζή, ασκήσατε το δικαίωμα της πρωτολογίας, προτάσσοντάς το από την ομιλία του κυρίου Υπουργού. Δεν είμαστε όμως ακόμα στο στάδιο των δευτερολογιών, για να δευτερολογήσετε, όπως αντιλαμβάνεστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας είναι γνωστό ότι το κόμμα μας πολλές φορές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το ξέρω, γι' αυτό θα σας δώσω το χρόνο να κάνετε μια σύντομη παρέμβαση για δύο ή τρία λεπτά, με την άδεια του Σώματος. Προτάξατε, όμως, το δικαίωμά σας ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, του δικαίωματος του κυρίου Υπουργού, χρονολογικά εννοώ. Το στάδιο των δευτερολογιών ακολουθεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν ζήτησα δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, έχετε το λόγο, για να κάνετε μια παρέμβαση. Για να μπορούμε και στον κατάλογο των "πληβείων", που, όπως λέτε τους υπερασπίζεστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν κάνω καμία παραβίαση του Κανονισμού. Ζήτησα το λόγο σαν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, να απαντήσω στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είναι σαφέστατο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατ' αρχήν θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση στον κύριο Υπουργό.

Θα πρέπει να θυμόμαστε, κύριε Υπουργέ, ότι κατά τη συζήτηση στην επιτροπή το Κ.Κ.Ε. έθεσε το πρόβλημα αυτό. Δεν το αναφέρετε. Φυσικά, δεν μας ενδιαφέρει και τόσο πολύ, αλλά βάσει της αλήθειας, τουλάχιστον, θα πρέπει να απαντήσουμε.

Ειπώθηκε εδώ από τον κύριο Υπουργό ότι πάρθηκαν πάρα πολλά μέτρα, ανέφερε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ τα καλά του νομοσχεδίου κλπ.

Κύριε Υπουργέ, αναγνωρίζουμε πραγματικά τις προσωπικές σας προσπάθειες. Δεν μπορείτε όμως να ξεφύγετε από το γενικό πλαίσιο της Κυβέρνησης που είναι αντιλαϊκό και όλα τα κοινωνικά δικαιώματα τα περνάει στο περιθώριο ή στην αντιπαροχή. Το ίδιο γίνεται και με τον αθλητισμό. Πείτε μου, αν υπάρχει έστω και μία δραχμή που από τον κρατικό προϋπολογισμό να πηγαίνει στον αθλητισμό. Πείτε μου, τότε τελικά θα χρηματοδοτηθεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός και αν, όπως λέει το Σύνταγμα, ο αθλητισμός θα είναι κοινωνικό δικαίωμα επιτέλους στην Ελλάδα.

Δεύτερον, υπάρχουν ομάδες της τέταρτης κατηγορίας, που το 1997 και 1998 δεν έχουν πάρει δραχμή με το αιτιολογικό ότι όλα αυτά τα λεφτά πήγαν για το "Αθήνα 1997". Επικαλεσθήκατε, κύριε Υπουργέ, ότι δόθηκαν όλα τα γυμναστήρια στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Σας πληροφορώ ότι ο προηγούμενος δήμαρχος, που ήταν στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είχε πάρει την απόφαση να αποδεχθεί ο δήμος το Εθνικό Γυμναστήριο χωρίς όμως πόρους. Προγραμματική σύμβαση

υπέγραψε το Υπουργείο Αθλητισμού, την οποία αναίρεσε, δεν την υλοποιεί. Το Εθνικό Γυμναστήριο είναι με πολύ μεγάλες ζημιές. Να φαντασθείτε ότι το κολυμβητήριο είναι επί έξι χρόνια ερείπιο. Δεν χρησιμοποιείται, γιατί το Υπουργείο δεν δίνει λεφτά για τη συντήρησή του. Έκανε μία προγραμματική σύμβαση για να γίνει το κολυμβητήριο με 50% έξοδα του δήμου και 50% του Υπουργείου.

Το στάδιο έχει ρωγμές, έχει διαβρωθεί και δεν υπάρχουν χρήματα για συντήρηση. Πώς θα λειτουργήσουν αυτά τα στάδια, αν δεν δοθεί η ίδια δαπάνη και προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση, που είχε μέχρι σήμερα το γυμναστήριο;

Και μάλιστα θα πρέπει να ενισχυθούν και για τα λειτουργικά έξοδα, τα οποία δεν δίνετε. Δεν υπάρχει θέρμανση στο κολυμβητήριο, στα αποδυτήρια.

Μη λέτε, λοιπόν, τέτοια πράγματα, μην τα επικαλείστε. Ξέρω ότι μπορεί να έχετε πρόθεση, αλλά τουλάχιστον δεν έχετε προχωρήσει σε αυτήν την κατάσταση.

Μιλήσατε για τον εκδημοκρατισμό. Μα, βάζετε ένα πλαφόν 20%, κύριε Υπουργέ. Θέλει μία ομάδα ανθρώπων σε ένα χωριό, σε μία πόλη, σε μία συνοικία, να πει "θα πάω να προσφέρω στο Σύλλογο" και του βάζετε πλαφόν 20% για να μπει μέσα στη διοίκηση. Μα, είναι εκδημοκρατισμός αυτός; Όταν λέμε εκδημοκρατισμός, εννοούμε να έχουν το δικαίωμα όλοι οι πολίτες να συμμετέχουν, να βγουν αναλογικά αν κατέβουν τρία, τέσσερα ψηφοδέλτια κλπ., να μην υπάρχει κανένα πλαφόν.

Για ποιον εκδημοκρατισμό μιλάτε, κύριε Υφυπουργέ; Επειδή θα μπει δικαστικός αντιπρόσωπος στις ομοσπονδίες; Στις ενώσεις και στα σωματεία γιατί το έχετε προαιρετικά; Εν πάση περιπτώσει, ο εκδημοκρατισμός είναι σαφής και ενιαία έννοια. Το σωματείο εκλέγει τη διοίκηση. Μαζί με τις εκλογές εκλέγει τον αντιπρόσωπο για την ένωση. Στις εκλογές για την ένωση για το διοικητικό συμβούλιο, αφού ψηφίζει για το διοικητικό συμβούλιο, θα ψηφίσει και για τον εκπρόσωπο της ομοσπονδίας. Γίνεται κάτι τέτοιο; Διορισμούς έχουμε από τη διοίκηση. Η παρέμβαση του Υπουργού είναι πανταχού παρούσα, κύριε Υφυπουργέ, από την ειδική αθλητική αναγνώριση του σωματείου, μέχρι τις ενώσεις κλπ, μέχρι τους κανονισμούς των ομοσπονδιών.

Δεν θα δώσετε καμία πρωτοβουλία σε αυτές τις ομοσπονδίες, να ασχοληθούν με αυτά τα θέματα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, για την ποσότητα των γυναικών η δραστηριοποίηση των γυναικών στα κοινά, κύριε Υφυπουργέ, δεν γίνεται με διοικητικά μέτρα. Σήμερα η γυναίκα βάλλεται. Παίζει όμως ένα διπλό ρόλο και στην παραγωγή και στην οικογένεια και στην κοινωνία, εάν θέλετε, θα πάει τριπλός.

Υπάρχουν κοινωνικά μέτρα που να δίνουν τη δυνατότητα στη γυναίκα να ασχοληθεί, να αφήσει το παιδί της σε έναν παιδικό σταθμό, που και αυτό λειτουργεί στην ανταποδοτική βάση; Έχει λεφτά σήμερα η εργαζόμενη γυναίκα να αφήσει το παιδί σε έναν παιδικό σταθμό, για να ασχοληθεί με τα κοινά; Γι' αυτό λέω ότι είναι εκφρασμένη η φιλοσοφία μέσα στο νομοσχέδιο.

Όσον αφορά τώρα τους εργαζόμενους αθλητές, είναι πολλοί, κύριε Πρόεδρε, και υπάρχει καθεστώς εκμετάλλευσης από τις ανώνυμες εταιρείες στους αθλητές. Για παράδειγμα να αναφέρω το Ι.Κ.Α. Το είπαμε και προχθές και ευτυχώς θα το διορθώσετε.

Θέλει πράγματι το σωματείο, η ανώνυμη εταιρεία να έχει για τις ανάγκες τις δικές της -ούτως ώστε γρήγορα να συμμετέχουν οι αθλητές στους αγώνες- και δεύτερη και τρίτη και τέταρτη ασφάλιση, για να περιποιείται τους αθλητές; Δικό της δικαίωμα και με χαρά της! Καμία συμμετοχή όμως των αθλητών σε αυτήν την επιβάρυνση. Δεν ξέρω πώς θα το φέρετε.

Πέρα απ' αυτό, όταν φεύγει ένας αθλητής και πηγαίνει στο εξωτερικό, γιατί δεν του ανανεώνει το συμβόλαιο η αθλητική εταιρεία -δεν το θέλει- γυρίζει ...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτά είναι στα άρθρα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Σημασία έχει ποια είναι η αντίληψή μας. Τι θα πει στα άρθρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Γκατζή, ολοκληρώστε. Έχουμε και τη συζήτηση επί των άρθρων άλλες τρεις ημέρες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Μιλάμε για ουσιαστικά θέματα, κύριε Πρόεδρε. Να είναι έρμαιο της ανώνυμης εταιρείας, επειδή δεν του έκανε ανανέωση στο συμβόλαιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρέμβαση κάνετε. Σας έδωσα το χρόνο σας και τον υπερβαίνετε. Δεν μπορεί να μονοπωλείτε τη συζήτηση. Υπάρχουν και άλλοι εδώ οι οποίοι θέλουν να μιλήσουν και είναι είκοσι τρεις τον αριθμό και από κόμματα με εκατόν εξήντα Βουλευτές και με εκατό Βουλευτές. Προς Θεού!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, να είμαστε λίγο δίκαιοι.

Ο κ. Σαρρής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί ένα καινοτόμο βήμα προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού του ελληνικού αθλητισμού και αποτελεί ένα νόμο-πλαίσιο, που έρχεται να αντικαταστήσει τον παρωχημένο πια περίφημο ν.75/1975, που κατ΄εξοχή και εφαρμόστηκε τα τελευταία είκοσι πέντε περίπου χρόνια στην πατρίδα μας. Άλλωστε στον αιώνα μας ο αθλητισμός και τα ιδεώδη που τον συνοδεύουν, γνωρίζουν τη μεγαλύτερη διάδοση και αποδοχή.

Για τους περισσότερους ανθρώπους αποτελεί μέρος του τρόπου ζωής τους, το αγαπημένο τους θέαμα. Για τις κοινωνίες ο αθλητισμός αποτελεί σημαντικό θεσμό, ενώ για την παγκόσμια κοινότητα οι συναντήσεις σε ηπειρωτική, παγκόσμια κλίμακα, έχουν πολύ μεγάλη σημασία και θεωρούνται μείζονα γεγονότα και τα τηλεοπτικά μέσα τα μεταδίδουν σε εκατοντάδες εκατομμύρια телеθεατές.

Αποκορύφωμα των αθλητικών συναντήσεων αποτελούν βέβαια οι Ολυμπιακοί Αγώνες που τυγχάνουν του σεβασμού απ' όλους μας, έχουν μεγάλη παγκόσμια σημασία και αποτελούν γεγονός εξαιρετικής σημασίας.

Πριν τρία χρόνια γιορτάσαμε εδώ στην πατρίδα μας τα εκατό χρόνια από την αναβίωση των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων, για την οποία αναβίωση μόχθησαν κύρια ο Έλληνας, πρώτος πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, Δημήτρης Βικέλας και βέβαια ο γενικός γραμματέας της τότε ΔΟΕ βαρώνος Πιέρ ντε Κουμπερτέν.

Η Ελλάδα σήμερα έχει αναλάβει ήδη τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 και προετοιμάζεται με γοργά βήματα. Όμως, ενώ η Ελλάδα προετοιμάζεται για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, τα Βαλκάνια φλέγονται και η Ελλάδα βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα.

Θυμάμαι το 1990, ως μέλος της ελληνικής αντιπροσωπείας στο Τόκιο, άκουσα από τον Πήτερ Ντάλμπερκ, τον πρόεδρο της Διεθνούς Ιστιοπλοϊκής Ομοσπονδίας, την εξήγηση για τη μη ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων από την πατρίδα μας, τη δικαιολογία ότι η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή εκτιμάει πιθανή επέκταση του πολέμου στον Κόλπο και στην Ελλάδα. Αν είναι δυνατόν! Τώρα όμως, κύριε Υπουργέ, ο πόλεμος είναι δίπλα μας. Κίνδυνοι υπάρχουν, οι φλόγες μας αγγίζουν. Η αθλητική Ελλάδα τι κάνει γι' αυτό; Έχει κινητοποιήσει τους ολυμπιονίκες, όπου γης, τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, το κύρος των αθλητών παγκόσμιας φήμης, Ελλήνων και ξένων, και να ζητήσει, όχι παρέμβαση πολιτική αλλά να σταματήσει ο πόλεμος και ότι κινδυνεύει η διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα μας; Άλλωστε οι Ολυμπιακοί Αγώνες πάντα είχαν σχέση με την εκκενριότητα και με την ειρήνη. Και βέβαια εκκενριότητα όχι μόνο κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά βέβαια και πριν και μετά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ λοιπόν συμβαίνουν όλα αυτά στον αθλητισμό, με τους κινδύνους που υπάρχουν, σε μια εποχή

τόσο αντιφατική όσο η δική μας, από την άλλη παρατηρούνται έντονα φαινόμενα εκφυλισμού της κοινωνικής ζωής, φαινόμενα που δεν αφήνουν ανεπηρέαστο και τον τομέα του αθλητισμού και της ιδέας που εκπροσωπεί, όπως φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας και γενικά κοινωνικής αλλοτρίωσης, όπως ο ατομικισμός, ο ανταγωνισμός συμφερόντων, η επιδίωξη του κέρδους, η διάσταση ατομικού και κοινωνικού συμφέροντος, η κατάρρευση αξιών και προτύπων, η παθητικοποίηση, η κρίση των θεσμών, ο φανατισμός, η βία, οι συγκρούσεις, ο ρατσισμός και ο σοβινισμός. Άλλωστε πρόσφατα μόλις είδαμε με έκπληξη ότι μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, τα οποία μάλιστα τέθηκαν εκτός αυτής, χρηματίστηκαν για να ψηφίσουν υπέρ της συγκεκριμένης πόλης για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι ο εκφυλισμός έχει μπει και μέσα, υποτίθεται, στους θεματοφύλακες του αθλητισμού.

Όλα αυτά τα δεινά αντανakλώνται και στο χώρο του αθλητισμού βεβαίως. Η πορεία του αθλητισμού είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την πορεία της κοινωνικής οργάνωσης, τμήμα της οποίας είναι και ο αθλητισμός. Το κυρίαρχο χαρακτηριστικό της σημερινής κοινωνικοοικονομικής δραστηριότητας, δηλαδή ο ανταγωνισμός, βρήκε στον αθλητικό χώρο για όλες τις δυνατότητες εφαρμογής και εξάπλωσής του και τον οδηγεί σε μια κρίση και δυσλειτουργία, που είναι πλέον εμφανής σε παγκόσμια κλίμακα.

Μία μάλιστα σύγχρονη του αθλητισμού, ακούστηκε και από προηγούμενους συναδέλφους, είναι η εμπορευματοποίησή του, που συνίσταται στην επαγγελματικοποίηση των αθλητών και στις μεγάλες επενδύσεις πάνω στον αθλητισμό, ξένων προς αυτόν συμφερόντων και παραγόντων, που στόχο έχουν την αποκομιδή κερδών, δόξας, εκμετάλλευσης, σε όλα τα επίπεδα του αθλητισμού. Όλα αυτά έχουν οδηγήσει στην αλλοτρίωση τόσο της αθλητικής ιδέας όσο και του αθλητή. Το αθλητικό ιδεώδες έχει γίνει ανταλλάξιμη αξία που εξυπηρετεί υλικά συμφέροντα, έχει πάρει μία κατιούσα πορεία φθοράς και εκχυδαϊσμού του ευγενικού του στόχου.

Οι μηχανισμοί που κινητοποιούνται για να επικρατήσουν τελικά ξένα προς τον αθλητισμό συμφέροντα, οδηγούν στον ανταγωνισμό των συμφερόντων, στην εξαγορά συνειδήσεων, καθιστούν την ενασχόληση με τον αθλητισμό μια κερδοφόρα επιχείρηση, παραβιάζοντας έτσι μια βασική αρχή του αθλητικού ιδεώδους. Οι παράνομες και ανέντιμες παρασκηνιακές συναλλαγές ανάμεσα σε άτομα και ομάδες, η εικόνα των χώρων που είναι κατελημμένοι από διαφημίσεις, μεταθέτουν τις αθλητικές εκδηλώσεις σε δεύτερο πλάνο, ενώ στο πρώτο πλάνο βρίσκεται ο οικονομικός ανταγωνισμός και το show bussines.

Απομακρυνόμαστε έτσι πλήρως από την ουσία του αθλητισμού. Τα ιδανικά του υποκαθίστανται από απαξίες και όχι μόνο δεν εξυπηρετείται ο ειδικός σκοπός του, αλλά παρατηρούνται εκδηλώσεις αντικοινωνικές, όπως βίας, φανατισμού και χουλιγκανισμού.

Ο αθλητισμός, αντί να κοινωνικοποιεί τους νέους, αναπτύσσει σε πολλούς από αυτούς ανταγωνιστικές συμπεριφορές, εγωιστικές τάσεις και υπεροψίες.

Η διοχέτευση άλλωστε της ανθρώπινης ενέργειας και κύρια του σώματος, η επιθετικότητα και η εκδίκηση, ο εθνικισμός και ο σοβινισμός, η ρωμαϊκή αρενοποίηση των αθλητικών θεμάτων, η βία των συμβόλων, το αθλητικό υπερεγώ, οι αγοραπωλησίες, οι δωροδοκίες και τα κατασκευασμένα αποτελέσματα, ο αθλητικός Τύπος που μεγεθύνει τα γεγονότα και τα διαστρεβλώνει πολλές φορές και τα επιχειρηματικά τρασά, ξεστρατίζουν τελικά τον αθλητισμό από τις αρχές του και τις προστάθεις των νέων. Οπαδοποιούν, φανατίζουν και στρατικοποιούν τη νεολαία μέσα από την αθλητική πρακτική. Ο αθλητισμός λοιπόν από τη μία, η βία και η οπαδοποίηση από την άλλη, αποτελούν ένα οξύμωρο σχήμα, που η μια πλευρά αναιρεί την άλλη. Θα πρέπει βέβαια να τονισθεί εδώ, για να αποδωσουμε τα του Καίσαρος τω Καίσαρι, ότι ο αθλητισμός δεν γεννά από μόνος του τη βία και τον ανταγωνισμό. Τα συναντά κανείς στην καθημερινή κοινωνική ζωή, στα γραφεία, στο σπίτι, στη γωνία του δρόμου και τα

μεταφέρει και στους αθλητικούς χώρους.

Βέβαια, η βία που παρατηρείται στους αθλητικούς χώρους και στον αθλητικό στίβο, δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με την πάταξη και την καταστολή μόνο, αλλά με την ανάλυση των κοινωνικών όρων και με κοινωνικά μέτρα, ώστε να λυθεί το πρόβλημα. Αντί να χτυπάμε αλύπητα τα συμπτώματα της ασθένειας, καλό θα είναι να ζητήσουμε τις αιτίες που τα γεννούν.

Τεράστια λοιπόν είναι τα προβλήματα του αθλητισμού, που η αντιμετώπισή τους πραγματικά προϋποθέτει την ψήφιση ενός νόμου-πλαίσιο, ενός νόμου δηλαδή που θα αντιμετωπίζει τα σύγχρονα φαινόμενα και τις σύγχρονες ασθένειες του αθλητισμού και τις οποίες να χτυπήσει ει δυνατόν στη ρίζα τους, αν μπορεί, δίνοντας ταυτόχρονα προοπτικές εκσυγχρονισμού του αθλητισμού.

Αυτή την ανάγκη έρχεται να καλύψει το παρόν νομοσχέδιο που εισαγάγει το Υφυπουργείο Αθλητισμού και είναι προς τιμήν της αθλητικής ηγεσίας, που έρχεται εδώ σήμερα και εισαγάγει αυτόν το νόμο-πλαίσιο. Βεβαίως πάρα πολλές προσπάθειες έχουν γίνει στο παρελθόν και επί των ημερών των δικών μας, ο Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού το 1988, φέραμε σχέδιο νόμου στη Βουλή. Και δεν ξέρω πώς εξηφανίσθη από τη Διαρκή Επιτροπή προς την Αίθουσα της Ολομέλειας. Δεν γνωρίζω ποιος έδωσε εντολή και δεν εισήλθε στην Ολομέλεια.

Το παρόν σχέδιο νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι έχει τη φιλοσοφία του εκσυγχρονισμού του αθλητικού χώρου. Προβλέπει τον ορθολογισμό στην κατανομή της κρατικής επιχορήγησης στους φορείς, κάτι πολύ σημαντικό.

Τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν τις αθλητικές ομοσπονδίες, τη διαίτησή, την αθλητική δικαιοσύνη, και παραφράζοντας την περί στρατιωτικής δικαιοσύνης ρήση, έχει σχέση η αθλητική δικαιοσύνη, με τη δικαιοσύνη όσο έχει σχέση μία επαρχιακή μπάντα με μία συμφωνική ορχήστρα.

Τη ρύθμιση θεμάτων βίας στα γήπεδα, το διαχωρισμό του ερασιτεχνικού από τον επαγγελματικό αθλητισμό.

Την ίδρυση του ΕΚΑΕΤ, δηλαδή του Εθνικού Συμβουλίου Αθλητικού Σχεδιασμού, για την επιστημονική στήριξη του αθλητισμού.

Καθιερώνεται ενιαίος τρόπος τήρησης φορολογικών βιβλίων για λόγους διαφάνειας.

Καθιερώνεται το πόθεν έσχες για τα μέλη των διοικήσεων. Και θα έχουμε πραγματικά την ευκαιρία στη συζήτηση των άρθρων να μιλήσουμε γι'αυτά.

Θα ήθελα μόνο να αναφερθώ σε ένα άρθρο, το 107 συγκεκριμένα. Στην εισήγηση του σχεδίου νόμου ορίζεται ότι ένας από τους άξονες για μία ρύθμιση του νομικού πλαισίου του αθλητισμού είναι και ο πλήρης και σαφής διαχωρισμός των διαδικασιών και των φορέων της αθλητικής δημιουργίας από την επαγγελματική δραστηριότητα στον τομέα του αθλητικού θεάματος. Είναι ένα άρθρο για το οποίο διατηρώ επιφυλάξεις και θα ήθελα να το επανεξετάσετε, διότι αντίθετα με τη θέση αυτή, με τη διάταξη της παραγράφου 3 του συγκεκριμένου άρθρου όχι μόνο δεν θεσπίζεται ο σαφής διαχωρισμός των δύο κόσμων, όπως λέμε, αλλά επιβάλλεται ο ορισμός τριών εκπροσώπων του ΕΣΑΚΕ στο Δ.Σ. της ΕΟΚ, η ανάμιξη του κόσμου δηλαδή της κερδοσκοπικής επαγγελματικής ενασχόλησης σε κρίσιμα θέματα, που μόνο τα αιρετά μέλη της διοίκησης της υπεύθυνης αθλητικής ομοσπονδίας της ΕΟΚ, που εκφράζει τη βούληση των χιλίων τετρακοσίων μελών σωματείων της και λογοδοτούν ενώπιον της Γενικής Συνέλευσης, έχουν το δικαίωμα να αποφασίσουν καθοριστικά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε'Αντιπρόεδρος της Βουλής κ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ)

Θα έλεγα δε, ότι η σύγκριση της ΕΠΟ και της ΕΣΑ ΑΠΕ δεν είναι επιτυχής. Και θα παρακαλούσα, να έχουμε το χρόνο στα άρθρα να το αναλύσουμε. Θα ήθελα δε την επανεξέταση του άρθρου αυτού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου είναι πραγματικά καινοτόμο, είναι τολμηρό, είναι ένας νόμος για τον οποίο και εγώ συμφωνώ ότι θα καθοδηγήσει τα αθλητικά μας

πράγματα για την επόμενη εικοσαετία ή ακόμη και εικοσιπενταετία. Και προς αυτήν την κατεύθυνση λοιπόν, θεωρώντας ότι είναι ένα βήμα τολμηρό και πολύ σημαντικό για τον εκσυγχρονισμό του ελληνικού αθλητισμού, καλώ τους κυρίους συναδέλφους, να το υπερψηφίσουμε επί της αρχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ.Ηλίας Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πρώτα απ'όλα θέλω να πω ότι η προσπάθεια που έκανε ο Υφυπουργός κ.Φούρας είναι δεδομένο ότι ήταν μεγάλη.

Και αυτό διότι γνωρίζω ότι τα τελευταία χρόνια προσπάθησε με όλους τους φορείς να έχει επαφή. Δεν πιστεύω, όμως, κύριε Υφυπουργέ, ότι καταφέρατε να τους πείσετε.

Μετά από αυτό θέλω να τονίσω ότι δεν είμαι τυπολάτρης. Όμως σε όσα θέματα αφορούν τη συνταγματική τάξη και τον Κανονισμό της Βουλής, πρέπει να είμαστε τυπικοί. Για πρώτη φορά στη μακρόχρονη παρουσία μου σε αυτήν την Αίθουσα διαπιστώνω ότι το νομοσχέδιο δεν υπογράφεται από Υπουργό. Εάν, κύριε Υφυπουργέ, έχετε εξουσιοδότηση, που δεν αμφιβάλλω ότι μπορεί να την έχετε, τότε θα σας παρακαλέσω να την καταθέσετε στη Βουλή προ της λήξεως της συνεδρίασεως επί της κατ'αρχήν συζήτησης, διότι άλλως πώς ευρισκόμεθα εν συνταγματική αταξία.

Κύριοι συνάδελφοι, σε μια εποχή που η νεολαία της πατρίδας μας κτυπιέται αλύπητα από το διεθνές εμπόριο των ναρκωτικών, ο αθλητισμός αποτελεί ασπίδα προστασίας. Αυτήν την ασπίδα η πολιτεία έχει υποχρέωση να τη θωρακίσει όσο περισσότερο μπορεί και να την κάνει τόσο θελκτική, ώστε να τη χρησιμοποιούν όλοι οι νέοι της Ελλάδας. Άλλωστε, σύμφωνα με την παράγραφο 9 του άρθρου 16 του Συντάγματος, ο αθλητισμός τελεί υπό την προστασία και υπό την ανωτάτη εποπτεία του κράτους.

Ο συνταγματικός νομοθέτης με σοφία χρησιμοποιεί τη λέξη "προστασία" και μας επιβάλλει το χρέος να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε για τον αθλητισμό σε όλες του τις εκφάνσεις, γιατί αφορά τους νέους της πατρίδας μας, που είναι το μέλλον του έθνους μας. Σε εφαρμογή των συνταγματικών επιταγών του 1975 εξεδόθη ο ν. 75/75. Ήταν ένας πρωτοποριακός νόμος για την εποχή του. Με διάφορες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις περπάτησε επί ένα τέταρτο του αιώνα.

Θα με έχετε ακούσει πολλές φορές από αυτό το Βήμα να διαμαρτύρομαι για την προχειρότητα με την οποία νομοθετεί η Κυβέρνηση. Κατόπιν, μέσα σε λίγες εβδομάδες ή μέσα σε λίγους μήνες έρχεται η ίδια η Κυβέρνηση και τροποποιεί ψηφισμένους νόμους, δηλαδή νόμους που η προχειρότης δεν τους επέτρεψε να έχουν διάρκεια χρόνου. Πρέπει να ψηφίζουμε νόμους σαν τον 75/75, που άντεξε επί είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια και ρύθμιζε τα θέματα του ελληνικού αθλητισμού.

Είναι αναμφισβήτητο ότι στην εικοσιπενταετία που πέρασε γεννήθηκαν διάφορα θέματα, τα οποία έπρεπε να αντιμετωπισθούν. Γι'αυτό για τα καινούρια θέματα, γι'αυτά και μόνον υπάρχει ανάγκη τροποποίησης αυτού του νόμου, γιατί εκείνος ο νόμος ήταν θεμελιώδης, ήταν πρωτοποριακός, ήταν νόμος που ρύθμιζε τα αθλητικά πράγματα σε μακρός χρόνο. Αυτό απεδείχθη από τη διάρκειά του.

Ακόμη, πέραν των καινούριων θεμάτων που δημιουργήθηκαν, έχουμε και το διάσπαρτο των τροποποιήσεων. Άρα θα έπρεπε να υπάρξει κάποια κωδικοποίηση. Φαίνεται, λοιπόν, σαφώς ότι υπάρχει ανάγκη για μια νομοθετική παρέμβαση στα θέματα του αθλητισμού της χώρας μας. Αυτή η νομοθετική παρέμβαση ανεμμένο από τον αθλητικό κόσμο και ασφαλώς την περιμέναμε όλοι. Περιμέναμε, όμως, να υπάρξει κάτι σωστότερο από αυτό που υπάρχει σήμερα θεσμοθετημένο.

Γιατί, αλίμονο, αν ένας καινούριος νόμος δεν φέρνει κάτι καινούριο, κάτι καλύτερο, που καταργώντας τον προηγούμενο, να δημιουργεί κάποια προοπτική μεγαλύτερη και καλύτερη για το μέλλον.

Από τη μελέτη της εισηγητικής έκθεσης, όσο και τη μελέτη των διατάξεων του συζητούμενου νομοσχεδίου, διαφαίνεται μια κρατικίστικη αντίληψη, μία αντίληψη που τα πάντα πρέπει να αρχίζουν από την κρατική εξουσία και να καταλήγουν στην κρατική εξουσία. Και μάλιστα γίνεται αυτό σε ένα χώρο που η ελεύθερη και ακηδεμόνευτη δράση αποτελεί όρο εκ των ων ουκ άνευ στον αθλητισμό.

Έχουμε την άποψη ότι παρερμηνεύεται το άρθρο 16 παράγραφος 9 του Συντάγματος, που ομιλεί για προστασία και εποπτεία του αθλητισμού και αντ'αυτού θεσπίζονται η τροχοπέδη, σε πολλές περιπτώσεις και η αυθαιρεσία της κρατικής εξουσίας επ'αυτού. Δεν μας διαφεύγει ότι συνέβησαν και συμβαίνουν πολλά παρατράγουδα στο χώρο του αθλητισμού. Και απαιτείται η πάταξη αυτών και ο αυστηρότερος έλεγχος. Στην προσπάθεια, όμως, να επιτύχουμε την πάταξη των φαινομένων αυτών, των ατασθαλιών και της, ως το πούμε, διαφθοράς, δεν δικαιολογούμεθα να θεσπίσουμε ασφυκτικούς κλοιούς που στερούν την ανάσα από τον ελληνικό αθλητισμό. Από την ασυδοσία μέχρι τον ασφυκτικό έλεγχο της εξουσίας υπάρχει και ο μέσος χώρος. Σ'αυτόν το μέσο χώρο οφείλουμε να κινηθούμε, διότι τώρα από το ένα άκρο φθάνουμε στο άλλο άκρο. Υπάρχει και η μέση οδός που προτίμησε η καμήλα. Αυτά, κύριε Υφυπουργέ, αποτελούν τη βασική μου παρατήρηση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Θα ήθελα όμως να κάνω και κάποιες επί μέρους παρατηρήσεις. Στα πλαίσια της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι τα καταστατικά των ομοσπονδιών δεν μπορούν να περιορίζονται στο θέμα του αριθμού των μελών του. Είναι κοινός τόπος, θεσμοθετημένοι κανόνες του Αστικού μας Δικαίου.

Η παρατήρηση του κυρίου Υφυπουργού ότι σπαταλώνται χρήματα για τις συνεδριάσεις, δεν είναι, κύριε Υφυπουργέ, σοβαρός λόγος για να περιορίσουμε το δικαίωμα της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι.

Μία δεύτερη παρατήρηση είναι η καθιέρωση του "πόθεν έσχες". Δεν θα με έβρισκε καθόλου αντίθετο, αλλά οι λόγοι που ισχύουν για εκατοντάδες άλλες κατηγορίες Ελλήνων πολιτών, για τις οποίες δεν εφαρμόζεται το πόθεν έσχες, στην περίπτωση του αθλητισμού ισχύει κατά μείζονα λόγο. Διότι όλοι γνωρίζουμε ότι πολλοί άνθρωποι από αγάπη προς τον αθλητισμό προσέρχονται, βάζουν το χέρι στην τσέπη και προσφέρουν στον αθλητισμό. Θα υποβάλλονται στην ταλαιπωρία να καταθέτουν αυτήν τη δήλωση του "πόθεν έσχες". Ποιος θα την ελέγξει, κύριε Υφυπουργέ; Ψηφίσαμε και για τους αστυνομικούς. Σαράντα δύο χιλιάδες δηλώσεις γίνονται. Ποιος θα τις ελέγξει; Παρά ταύτα, όμως, ζημία θα κάνει στον αθλητισμό η καθιέρωσή του, παρά την άποψη που έχω ότι όλοι οι Έλληνες κάποια στιγμή θα πρέπει να βρεθούν στη γυάλα, όπως βρίσκονται οι κοινοβουλευτικοί του τόπου μας.

Όσον αφορά το σχολικό αθλητισμό, η εξήγηση που δώσατε, κύριε Υπουργέ, κρίνεται επαρκής, αλλά Κυβέρνηση είσθε, συναντηθείτε δύο Υπουργοί, βάλτε μία διάταξη, αποφασίστε και λύστε το θέμα τώρα.

Στο θέμα της διαιτησίας έχω τη γνώμη ότι η λύση που επιλέξατε δεν είναι σωστή. Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν πρέπει να ψηφίζει ο εν ενεργεία διαιτητής για την ομοσπονδία του. Ειλικρινά, δεν μπόρεσα να το εξηγήσω.

Μια πέμπτη παρατήρηση είναι το θέμα των οικονομικών πόρων και η διάθεσή τους. Δεν νοείται ο αθλητισμός να εξαρτάται από τον τζόγο. Να σταματήσει επιτέλους αυτό. Κάποτε το κράτος θα πρέπει να αποφασίσει να βάλει στον κρατικό προϋπολογισμό το κονδύλι που απαιτεί ο ελληνικός αθλητισμός και να μην περιμένει από τον τζόγο, τι θα εισπράξει, για να τα διαθέσει.

Πάντως, κύριε Υπουργέ, απ' αυτό το Βήμα συνηθίζω να μιλάω ελεύθερα. Εκφράζω τη συνηθισμένη μου και δεν αναλαμβάνω τις ευθύνες κανενός άλλου. Αναλαμβάνω τις προσωπικές μου ευθύνες και εκφράζομαι ελεύθερα. Λέω, λοιπόν, ευθέως ότι πρέπει να σταματήσει να στηρίζεται ο αθλητισμός στον τζόγο. Τα χρήματα του τζόγου να εισέρχονται στον κρατικό προϋπολογισμό και το Υπουργείο σας να έχει συγκεκριμένο προϋπολογισμό και να προγραμματίζετε πώς θα τα διαθέσετε.

Δηλώνω λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ότι μετά απ' αυτά και επειδή ο ν. 75/75 δεν τροποποιείται ανάλογα προς τους καιρούς και προς τις προσφορές αυτού του νόμου, δεν μπορώ να ψηφίσω την αρχή του νομοσχεδίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Γεωργιάδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όση μεγάλη αλήθεια είναι ο σημερινός δυτικός πολιτισμός, που είναι δημιουργήμα του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, όσο μεγάλη αλήθεια είναι ότι ο πολιτισμός αυτός είναι δημιουργήμα του αρχαίου ελληνικού πνεύματος με πρωταγωνιστές τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους και τους αρχαίους Έλληνες τραγικούς, άλλο τόσο μεγάλη αλήθεια είναι ότι αυτός ο πολιτισμός, που ξεπήδησε από την καλλιέργεια του πνεύματος, ίσως δεν θα εδημιουργείτο εάν οι αρχαίοι Έλληνες κοντά στην καλλιέργεια του πνεύματος και σε ίση μοίρα με αυτήν δεν έθεταν την καλλιέργεια του σώματος. Αυτή την ισόρροπη ανάπτυξη πνεύματος και σώματος την εκφράζει με τον πιο γλαφυρό τρόπο η φράση "νους υγιής εν σώματι υγιεί".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι βιολόγοι μας λένε ότι από την ποιότητα και την ποσότητα των κινήσεων που είναι σε θέση να εκτελέσει ένας οργανισμός εξαρτάται όχι μόνο η καλή ζωή του, η υγεία του, αλλά και η τέλεια προσαρμογή του στο περιβάλλον και τις ανάγκες του. Ο άνθρωπος άρχισε να αντιλαμβάνεται τη σημασία που έχει ο αθλητισμός, όταν εξαιτίας της προόδου εύρισκε περισσότερες ώρες αναπαύσεως και αδράνειας. Ο πρωτόγονος άνθρωπος ήταν υποχρεωμένος να βρίσκεται σε διαρκή κίνηση και να έχει τις σωματικές του δυνάμεις σε πλήρη ετοιμότητα όχι μόνο για να εξασφαλίσει την τροφή του αλλά και για να επιζήσει από τις επιθέσεις άλλων ισχυροτέρων ανθρώπων αλλά και ζώων.

Αλλά και αργότερα στους ιστορικούς χρόνους ο άνθρωπος έπρεπε να γυμνάζεται, για να αντέχει στις πορείες και στις κακουχίες του πολέμου και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η μετακίνηση τότε των στρατών εγίνετο με τα πόδια.

Κατά την εποχή της ακμής του ελληνικού πολιτισμού ο αθλητισμός είχε κεντρική θέση στη ζωή της αρχαίας ελληνικής πόλης, ήταν αναπόσπαστο μέρος της καθημερινής ζωής των πολιτών, στοιχείο της αγωγής των νέων και συνδέθηκε με την παράδοση και τα σημαντικότερα γεγονότα που έχουν σχέση με την ελληνική ιστορία, η οποία χάρη στους Ολυμπιακούς Αγώνες μπόρεσε να χρονολογήσει τις πλούσιες σελίδες της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι γυμναστικές ασκήσεις και τα αγωνίσματα, όπως μας πληροφορεί ο Θουκυδίδης αλλά και άλλες πηγές, ήταν γνωστά και σε άλλους λαούς, αλλά ο αθλητισμός και τα αγωνίσματα ως θεσμός που απέβλεπε σε ανώτερους σκοπούς αγωγής και παιδείας είναι καθαρό δημιούργημα του ελληνικού πολιτισμού, γιατί ο αθλητισμός οργανώθηκε, άνθισε και εξελίχθηκε στην αρχαία Ελλάδα σε πολύ μεγάλη έκταση.

Συνδέθηκε με τη θρησκεία, με τις τελετές, τα πανηγύρια και ήταν βασικό στοιχείο, όπως ανέφερα και πριν, της αγωγής των νέων με τη φροντίδα της πολιτείας.

Οι αθλητικοί αγώνες ήταν συνεκτικός κρίκος όλων των Ελλήνων, αφού σε πολλά φημισμένα κέντρα του Ελληνισμού συνέρχονταν οι Έλληνες αφήνοντας κατά μέρος, έστω και κατά τη διάρκεια αυτών των αγώνων, τις διαφορές τους. Έτσι είναι γνωστοί οι αθλητικοί αγώνες, τα Πύθια, τα Νέμεα, τα Ισθμια και οι γνωστότεροι όλων, οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Σκοπός της αθλητικής αγωγής των νέων δεν ήταν μόνο η ισχυρή αθλητική διάπλαση του σώματος των, ώστε να είναι καλοί στρατιώτες και να διακριθούν και στους αγώνες, αλλά η συνολική αρμονική συγκρότηση ολόκληρης της ανθρώπινης υπόστασης και προσωπικότητας.

Ο αθλητισμός και η γυμναστική προσέφεραν στους νέους μαζί με την υγιεινή εξάσκηση την ευκαιρία για ευγενική άμιλλα, ώστε να επιθυμούν πάντοτε να διακρίνονται, να αριστεύουν. Αυτή την αρμονική ανάπτυξη του σώματος και του πνεύματος

μέσω του αθλητισμού, της γυμναστικής αλλά και των αγώνων, αποδεικνύει και το γεγονός ότι πάρα πολλοί Έλληνες φιλόσοφοι, ρήτορες, ιστορικοί και γενικώς άνθρωποι των γραμμάτων, υπήρξαν και καλοί αθλητές, διακριθέντες σε αγώνες.

Έτσι ο Δημόκριτος ο Αβδηρίτης ήταν αθλητής στο πένταθλο. Οι διάσημοι ρήτορες Αισχίνης και Σωκράτης ήταν άριστοι στα αθλήματα και τα σφαιρικά παιχνίδια. Ο Πυθαγόρας ήταν πυγμάχος και έλαβε μέρος στην τεσσαρακοστή όγδοη Ολυμπιάδα. Ο σοφός Περίανδρος ο Κορίνθιος είχε νικήσει στο τέθριππο στην Ολυμπία. Ο Πλάτων ήταν παλαιστής και το όνομά του μάλιστα ήταν Αριστοκλής, αλλά επειδή, είχε φαρδύ στήθος και πλατύ μέτωπο, του κόλλησαν το παρατσούκλι Πλάτων και έτσι έμεινε στην ιστορία.

Ενώ λοιπόν ο αθλητισμός και οι αγώνες ήταν αρχικά ένα βιολογικό φαινόμενο, στην ακμή του ελληνικού πολιτισμού είχαν αποκτήσει πολύ σπουδαίους σκοπούς αγωγής, τους οποίους απ'όλους τους αρχαίους λαούς μόνο οι Έλληνες μπορούσαν να εκφράσουν και να πραγματοποιήσουν. Κορύφωση αυτής της αλλαγής και της ολοκλήρωσης του σκοπού του αθλητισμού στην αρχαία Ελλάδα αποτέλεσε ο θεσμός των Ολυμπιακών Αγώνων.

Ήταν οι μεγαλύτεροι αγώνες που τελούνταν στην αρχαία Ελλάδα. Εγίνοντο κάθε τέσσερα χρόνια κατά το μήνα Απολλώνιο ή Παρθένιο, δηλαδή ανάμεσα στις 6 Αυγούστου και στις 19 Σεπτεμβρίου και όπως είπα και πριν, χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για τη χρονολογία των αρχαίων.

Κατά την παράδοση ο Πέλοπας θεωρείται ένας από τους μυθικούς ιδρυτές των Ολυμπιακών Αγώνων. Βεβαίως, εδώ ερίζουν η Ηλέια με την Αιτωλοακαρνανία για την καθιέρωση των Ολυμπιακών Αγώνων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Τώρα είναι και η Κεφαλλονιά στη μέση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είναι και η Κεφαλλονιά στη μέση. Ενώ όμως ο αθλητισμός γνώρισε μεγάλη άνθηση μέχρι το τέλος του 5ου αιώνα π.Χ., από το τέλος του αιώνα αυτού αρχίζει να γνωρίζει υποχώρηση τόσο μετά την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου όσο ειδικότερα μετά την κατάληψη της Ελλάδας από τους Ρωμαίους.

Η ρωμαϊκή κατάκτηση είχε καταλυτικό ρόλο στην αλλοίωση και παραποίηση του περιεχομένου και του ρόλου του αθλητισμού. Η εποχή όπου οι ελεύθεροι Έλληνες αγωνίζονταν για την τιμή και τη δόξα μέσα στις παλαιστρες, τα γυμναστήρια και τα στάδια, θα δώσει τη θέση της σε εποχή όπου δούλοι μονομαχούν μεταξύ τους ή με άγρια θηρία, για να αποκτήσουν την ελευθερία τους. Οι Ρωμαίοι παραποιούν το σκοπό του αθλητισμού και των αγώνων και τους μετατρέπουν σε θέαμα.

Στη συνέχεια, μετά την επικράτηση του Χριστιανισμού διώκονται οι αθλητικοί αγώνες σαν ειδωλολατρικά κάταλοιπα ώσπου στο 394 μ.Χ. ο αυτοκράτωρ Θεοδόσιος ο Μέγας καταργεί τους Ολυμπιακούς Αγώνες, γιατί τους θεωρούσε ειδωλολατρικές τελετές.

Μεσολαβούν πολλοί αιώνες νεκροί για τον αθλητισμό και τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ώσπου στα νεότερα χρόνια είναι γνωστό ότι ο Πιερ ντε Κουμπερτέν, Γάλλος εκπαιδευτικός, συνέλαβε την ιδέα της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, που έγιναν ως γνωστό στην Αθήνα το 1896, αφού προηγουμένως η πρότασή του έγινε δεκτή στο διεθνές αθλητικό συνέδριο τον Ιούνιο του 1894, στο οποίο μετείχαν εβδομήντα εννέα σύνεδροι, που εκπροσωπούσαν σαράντα εννέα αθλητικές οργανώσεις από εννέα χώρες. Τότε ιδρύθηκε και η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή με πρόεδρο -ως γνωστό- τον Έλληνα Δημήτριο Βικέλα και γενικό γραμματέα τον ίδιο τον Ντε Κουμπερτέν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα έχουν αλλάξει όλα τα δεδομένα στον αθλητισμό και τους αγώνες. Ο αριθμός των αθλημάτων και των αθλητών, που μετέχουν σ'αυτά, είναι πολύ μεγαλύτερος, οι εγκαταστάσεις διεξαγωγής των αθλητικών αγώνων είναι πολύ μεγαλύτερες και πολύ δαπανηρότερες.

Το κόστος διεξαγωγής των αγώνων είναι τεράστιο. Έτσι ήταν

αναπόφευκτο να μπει και στον αθλητισμό το στοιχείο του κέρδους και της εμπορευματοποίησης.

Στην εποχή μας ο αθλητισμός μπορεί να μην είναι άγριος, όπως στην εποχή των Ρωμαίων, παραμένει όμως δυστυχώς θέαμα και εμπόρευμα. Αυτό έχει σαν συνέπεια να έχει ανάγκη από κανόνες και διατάξεις που να ρυθμίζουν τη σωστή ανάπτυξη του αθλητισμού και την έντιμη διεξαγωγή των αθλητικών αγώνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος που ρύθμιζε στην Ελλάδα μέχρι σήμερα τα θέματα του αθλητισμού ήταν ο ν. 75/75, ένα νομοθέτημα που για την εποχή του ήταν σωστό νομοθέτημα. Από τότε όμως μέχρι σήμερα πολλά έχουν αλλάξει στον τομέα αυτόν. Οι διεθνείς επιτυχίες των Ελλήνων αθλητών σε ομαδικά και ατομικά αθλήματα, η αύξηση του διεθνούς αθλητικού κύρους της χώρας μας, της κατοχύρωσης σημαντικών ανθρωπίνων στο χώρο του αθλητισμού, όχι μόνο δεν έλυσαν τα προβλήματα, αλλά επεξετίθεναν τα νοσηρά φαινόμενα του παραγοντισμού, της έλλειψης διαφάνειας στη διαχείριση των πόρων, της βίας, της αναποτελεσματικότητας του συστήματος απονομής αθλητικής δικαιοσύνης και της διάβρωσης της διαιτησίας.

Έτσι προέκυψε η ανάγκη για ριζική μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου του αθλητισμού, κυρίως στις κατευθύνσεις: α) της εγκαθίδρυσης φορέων και διαδικασιών αθλητικού σχεδιασμού, β) της κατοχύρωσης της ανεξαρτησίας και αυτοτέλειας των αθλητικών φορέων γ) του πλήρους και σαφούς διαχωρισμού των διαδικασιών και των φορέων της ερασιτεχνικής αθλητικής δημιουργίας από την επαγγελματική δραστηριότητα, δ) της πρόβλεψης κανόνων λειτουργίας για την κατοχύρωση της διαφάνειας, της ισονομίας σε επίπεδο σωματείων, ενώσεων, ομοσπονδιών, επαγγελματικών ενώσεων, ε) της εξάλειψης των πελατειακών σχέσεων ανάμεσα στο κράτος και τους φορείς της αθλητικής δραστηριότητας, στ) της σύντομης απονομής της αθλητικής δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη μελέτη των εκατόν τριάντα οκτώ άρθρων του συζητούμενου σχεδίου νόμου σαφώς προκύπτει ότι αυτό δίδει τις καλύτερες των δυνατών λύσεων στα προβλήματα που απασχολούν τον ελληνικό αθλητισμό και δίνουν ένα σωστό και σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο προετοιμασίας και σωστής διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα του 2004.

Πιστεύω λοιπόν, κλείνοντας, ότι οι όποιες επιφυλάξεις για τα λίγα επί μέρους θέματα, υποχωρούν μπροστά στις συνολικές σωστές ρυθμίσεις, έτσι ώστε να είναι επιβεβλημένη η ψήφιση του σχεδίου νόμου επί της αρχής από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Πασσαλίδης έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Συζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο που αφορά τον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό.

Η αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου από τον άνθρωπο για τον αθλητισμό βοηθάει την υγεία του ανθρώπου και καλλιεργεί την ευγενή άμιλλα. Όταν οι Έλληνες πολίτες ασχολούνται με τον αθλητισμό ή παρακολουθούν το θέαμα ή τις επιδόσεις των αθλητών και παιχτών και διαπιστώνουν κρούσματα βίας στα γήπεδα ή μεροληπτικές συμπεριφορές της διαιτησίας, κλονίζουν την εμπιστοσύνη των Ελλήνων φιλάθλων προς το άθλημα.

Παράλληλα, με τις επιτυχίες στον αθλητισμό παρατηρείται έλλειψη διαφάνειας στη διαχείριση των πόρων, βία στα γήπεδα, διάβρωση της διαιτησίας κλπ.

Το νομοσχέδιο στην εισηγητική του έκθεση αναφέρει το αίτημα για μια ριζική μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου του αθλητισμού. Το ερώτημα είναι, πόσο ουσιαστική είναι αυτή η μεταρρύθμιση στον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό.

Με τα ισχύοντα σήμερα στον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό είναι αναγκαία η νομοθετική πρωτοβουλία. Οι διεθνείς επιτυχίες των Ελλήνων αθλητών έφεραν τους Έλληνες πιο κοντά στον αθλητισμό. Πάντοτε οι επιτυχίες

στον αθλητισμό δίδουν την αίσθηση της ικανοποίησης και της εθνικής υπερηφάνειας.

Το Σύνταγμα του 1975 αναγνωρίζοντας τη θετική κοινωνική επιρροή του αθλητισμού τον έθεσε υπό την κρατική προστασία. Το άρθρο 16 παράγραφος 9 του Συντάγματος αναφέρει ότι το κράτος επιχορηγεί και ελέγχει τις ενώσεις των αθλητικών σωματείων κάθε είδους, όπως ο νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει επίσης τη διάθεση των ενισχύσεων που παρέχονται κάθε φορά στις επιχορηγούμενες ενώσεις, σύμφωνα με τον προορισμό τους.

Είναι δεδομένο ότι υπάρχουν προβλήματα στον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό. Είναι δεδομένο ότι χρειάζεται εκσυγχρονισμός στον αθλητισμό ενόψει και της Ολυμπιάδας του 2004. Αλλά το υπό συζήτηση νομοσχέδιο περιέχει αοριστίες, αντιφατικές διατάξεις και είναι μακριά από τις σημερινές πραγματικές αθλητικές ανάγκες.

Το νομοσχέδιο δεν προσαρμόζεται στις σημερινές σύγχρονες αθλητικές απαιτήσεις, με σημαντικές επιβαρύνσεις του κρατικού προϋπολογισμού, χωρίς ανάλογο όφελος. Η νομοθετική παρέμβαση στο χώρο του αθλητισμού είναι ανεπαρκής.

Στον ερασιτεχνικό αθλητισμό πρέπει να ανοίξει η επετηρίδα των αθλητικών διοικητικών στελεχών. Με τη δημιουργία των μονοετών σχολών προπονητών θα δημιουργηθούν πολλά προβλήματα, γιατί ενδεχομένως άτομα που θα κληθούν να εκπαιδεύσουν νέο στελεχειακό δυναμικό θα στερούνται των ουσιαστικών προσόντων.

Ερώτημα αποτελεί, γιατί τα αθλητικά σωματεία, που παίρνουν έκτακτες επιχορηγήσεις, υποβάλλουν απολογισμό στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, ενώ δεν συμβαίνει το ίδιο με τις τακτικές επιχορηγήσεις.

Με τα ισχύοντα σήμερα από το 1986, η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού διαχειρίζεται ετησίως ένα μικρό ποσοστό, σύμφωνα με τις διατάξεις του δημόσιου λογιστικού και ένα πολύ υψηλότερο ποσοστό από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού διαχειρίζεται όπως θέλει ο Υπουργός.

Η πραγματική και αμερόληπτη διαχείριση μπορεί να προέλθει μόνο όταν τα έσοδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού διαχειρίζονται από δημόσιο λογιστικό.

Στον επαγγελματικό αθλητισμό το νομοσχέδιο δεν προσεγγίζει τα οικονομικά προβλήματα. Ένα σοβαρό θέμα, που πρέπει να τεθεί, είναι η εξυγίανση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Με το άρθρο 84 δίνεται η δυνατότητα στις μεγάλες ΠΑΕ της αυτοτελούς διαπραγμάτευσης των τηλεοπτικών τους δικαιωμάτων, ενώ οι μικρές ΠΑΕ δεν θα δέχονται τη μετάδοση των αγώνων χωρίς να έχουν ικανοποιητικά οικονομικά ανταλλάγματα. Έτσι, θα δημιουργηθεί αδιέξοδο.

Επίσης, προβλέπεται αλλαγή της επωνυμίας της ΠΑΕ σε ΕΣΑΠΕ και, δεύτερον, από σωματείο μετατρέπεται σε νομικό πρόσωπο.

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση η νομοθετική παρέμβαση γίνεται χάριν αποφυγής συγχύσεως και αμφισβητήσεως με τις αθλητικές ενώσεις και προς το σκοπό εξομάλυνσης των επαγγελματικών φορέων μπάσκετ, ποδοσφαίρου.

Σχετικά με τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή το νομοσχέδιο δεν αναφέρει τίποτε. Λειτουργούν άραγε όλα τόσο άψογα, χωρίς να γίνεται καμία αναφορά;

Στη Διαρκή Επιτροπή για την αντιμετώπιση της βίας πρέπει να συμμετάσχουν πρόσωπα υψηλού κύρους, ώστε οι αποφάσεις να μπορούν να εφαρμόζονται. Για να υπάρχουν οι καλές επιδόσεις που θέλουμε στον αθλητισμό, πρέπει να δημιουργηθεί το φυτώριο στη μικρή ηλικία του δημοτικού σχολείου και στη συνέχεια στο γυμνάσιο και στο λύκειο. Πρέπει να χρησιμοποιηθούν πτυχιούχοι Φυσικής Αγωγής.

Είναι αναγκαίο να γίνουν σεμινάρια επιμόρφωσης διαιτητών, για να μπορέσει να ανέβει ακόμη περισσότερο το επίπεδο γνώσης των διαιτητών.

Στο νομοσχέδιο προβλέπεται διάταξη αθρόας εγγραφής, χωρίς έλεγχο μελών, στα αθλητικά σωματεία, για να δοθεί η δυνατότητα σε κομματικούς να καταλάβουν και τα μη ελεγχόμενα μέχρι σήμερα αθλητικά σωματεία.

Ο αθλητισμός και ιδιαίτερα για τους νέους ανθρώπους αποτελεί παράλληλη πορεία της πολιτιστικής ανάπτυξης. Είναι απαραίτητο να υπάρξει η ανάλογη υποδομή. Για να μπορέσουν να υπάρξουν υψηλές επιδόσεις, πρέπει να υπάρξει και μεγάλη συμμετοχή της νεολαίας. Για να γίνει αυτό αποτελεσματικότερα, πρέπει η Φυσική Αγωγή να περάσει απ'όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Οι έκτακτες επιχορηγήσεις δεν καταργούνται. Η οικονομική εξάρτηση από την Κυβέρνηση συνεχίζεται. Τα έσοδα του ΟΠΑΠ θα μπορούσαν να ενταχθούν στον κρατικό προϋπολογισμό για την ενίσχυση των αθλητικών σωματείων.

Η επιβολή ΦΠΑ στον ερασιτεχνικό αθλητισμό, οδηγεί στην εμπορευματοποίηση του αθλήματος.

Επίσης, με το νομοσχέδιο δημιουργούνται νέες επιτροπές και διοικητικά συμβούλια, τα οποία είναι βέβαιο ότι θα επιβαρύνουν τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

Πρέπει στο νομοσχέδιο αυτό να υπάρξουν οι προϋποθέσεις εκείνες, που δεν θα δημιουργήσουν καινούρια χρέη και νέες επιβαρύνσεις. Υπάρχουν όμως οι ανεξάρτητες και αντικειμενικές εκείνες ελεγκτικές διαδικασίες που θα διασφαλίσουν τις προϋποθέσεις αυτές;

Το νομοσχέδιο παραπέμπει σε προεδρικά διατάγματα και από τέτοιες παραπομπές δεν έχουμε και τόσο καλές εμπειρίες, γιατί πολλά δεν εφαρμόζονται. Τα χρήματα που διατίθενται για τον ερασιτεχνικό αθλητισμό για τις ομοσπονδίες και τα σωματεία είναι αρκετά δισεκατομμύρια δραχμές. Η διάθεση αυτών των χρημάτων προϋποθέτει τη διασφάλιση της διαφάνειας στη διαχείριση των παραπάνω ποσών. Και αυτό θα εξαρτηθεί από τον τρόπο εκλογής τους στα διάφορα όργανα της ιεραρχίας, την ομοσπονδία, την ένωση και το σωματείο.

Εκείνο που πρέπει να επισημανθεί είναι ότι υπάρχουν πολλές αποφάσεις επιχορηγήσεων για πολλά εκατομμύρια δραχμές, που δεν εκτελούνται πολλές φορές, γιατί δεν υπάρχουν χρήματα.

Με τις παρατηρήσεις μου πιστεύω ότι το νομοσχέδιο είναι ανεπαρκές και το καταψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ο αθλητισμός είναι εθνική υπόθεση. Και έτσι έπρεπε να αντιμετωπίζεται από το σύνολο του πολιτικού κόσμου.

Πράγματι, προκαλεί θλίψη και απογοήτευση στα μάτια ενός νέου Βουλευτή ότι και στο παρόν νομοσχέδιο δεν έχει επιτευχθεί η ελαχίστη συνεννόηση στην Αίθουσα αυτή. Αλλά πώς είναι δυνατόν να γίνει αυτό πραγματικότητα, όταν το παρόν νομοσχέδιο όχι μόνο δεν ανταποκρίνεται στο κοινωνικά ζητούμενο και αθλητικά επιδιωκόμενο, όχι μόνο δε δίνει λύσεις στα υπάρχοντα και χρονίζοντα προβλήματα της αθλητικής κοινωνίας, αλλά αντίθετα με κύρια χαρακτηριστικά την πρόθεση υποβάθμισης και υποτίμησης της ανιδιοτελούς και ανεκτίμητης προσφοράς της αυθόρμητης κοινωνικής συμβολής με τη μορφή συμμετοχής των αθλητικών στελεχών, την άγνοια τη σύγχυση και την αλληλοεπικάλυψη, θα οδηγήσει τον αθλητικό χώρο μέσα από έντονες αντιπαραθέσεις και κλυδωνισμούς σε τραγικά αδιέξοδα. Διότι αλλοιώνεται τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, οι ιδιότητες και οι σχέσεις του αθλητικού σωματείου, το οποίο από βασικό κύτταρο της μη κερδοσκοπικής αθλητικής δημιουργίας και κοινωνικής προσφοράς μετατρέπεται σε κέντρο άσκησης εμπορικής δραστηριότητας.

Παραβιάζονται βασικές αρχές και αξίες που διέπουν και καθορίζουν τη λειτουργία του αθλητικού σωματείου, τις σχέσεις του με τον κοινωνικό του περίγυρο, αφού μετατρέπεται σε οικονομική μονάδα εκμετάλλευσης των αθλητικών του δραστηριοτήτων, υποχρεούμενο μάλιστα να λειτουργεί και ως μηχανισμός δημιουργίας φορολογικών εσόδων. Προς επίτευξη του στόχου αυτού προσβάλλεται και καταστρατηγείται ακόμη και το αναφαίρετο δικαίωμα του ατόμου στην άθληση με την αναγνώριση δυνατότητας επιβολής ανταποδοτικού τέλους σε όσους θελήσουν να ασκήσουν το δικαίωμα αυτό. Ενώ δε, προβλέπεται ότι το ανταποδοτικό αυτό τέλος θα καλύπτει τις

λειτουργικές του ανάγκες, επιβάλλει με το εδάφιο 3 την υποχρέωση έκδοσης των υπό τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων προβλεπόμενων παραστατικών.

Με την αντιμετώπιση όμως αυτή ο αθλητισμός μετατρέπεται από κοινωνικό αγαθό σε εκμεταλλεύσιμο εμπορικά αντικείμενο και η αθλητική εκπαίδευση γίνεται προνόμιο των εχόντων και κατεχόντων, γεγονός που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με βασική συνταγματική διάταξη, αλλά και με το δημόσιο αίσθημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με προφανή στόχο την κατάλυση της ανεξαρτησίας και αυτονομίας των φορέων του αθλητικού χώρου και το ασφυγκτικό τους έλεγχο από την πολιτεία παρεμβαίνει με σειρά διατάξεων στον τρόπο εσωτερικής οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας της αθλητικής κοινωνίας. Καθορίζει τη διαδικασία εγγραφής μελών των αθλητικών ομοσπονδιών παραχωρώντας το δικαίωμα της λήψης της σχετικής απόφασης στα διοικητικά συμβούλια αντί στη μόνη αρμόδια, τη γενική συνέλευση, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό δύσκολη, αν όχι αδύνατη, την αναγκασία πολλές φορές αλλαγή ενός διοικητικού συμβουλίου.

Ποινικοποιείται κατά τρόπο αντισυνταγματικό και αντιδημοκρατικό η αυθόρμητη, εθελοντική και αφιλοκερδής συμμετοχή στα σωματειακά δρώμενα του διοικητικού παράγοντα, η προσωπική διαβίωση του οποίου εκτίθεται σε έναν πρωτοφανή και αδικαιολόγητο δημόσιο έλεγχο και αμφισβήτηση, καθώς και σε μεθοδεύσεις συκοφάντησης και διαπόμευσης.

Με την παράγραφο 5 επιβάλλεται ένα ιδιόμορφο ετήσιο πόθεν έσχες, το οποίο μάλιστα επεκτείνεται και στα μέλη των οικογενειών των μελών του διοικητικού συμβουλίου, ενώ με την παράγραφο 6 επιχειρείται μία ελεύθερη προσβολή της προσωπικότητάς τους.

Η ανεξαρτησία και η αυτονομία των αθλητικών ομοσπονδιών προσβάλλεται και περιορίζεται ακόμα με διατάξεις που καθορίζουν δεσμευτικά αλλά και αυθαίρετα τον τρόπο εκλογής των μελών των διοικητικών συμβουλίων, προκαλώντας τη διοικητική τους δυσλειτουργία, αλλοιώνοντας μάλιστα τα κύρια χαρακτηριστικά τους.

Έτσι, εκτός της επιβολής της παρουσίας του δικαστικού εκπροσώπου που αποδεικνύει την έλλειψη της οφειλόμενης αναγκασίας εμπιστοσύνης προς τον αθλητικό παράγοντα, επιβάλλεται πρωτοτυπία της αναγνώρισης και παρουσίας αντιπολιτευσης στο διοικητικό συμβούλιο, το οποίο αποτελεί το κυβερνητικό όργανο, την εκτελεστική εξουσία του νομικού προσώπου.

Ορίζει η διάταξη αυτή ότι σε περίπτωση κατά την οποία το καταστατικό αθλητικής ομοσπονδίας προβλέπει ότι οι αρχαιρεσίες γίνονται με βάση συνδυασμούς υποψηφίων και πλειοψηφικό σύνστημα, το 1/5 των θέσεων του διοικητικού συμβουλίου καταλαμβάνεται υποχρεωτικά από το δεύτερο σε ψήφο συνδυασμό.

Με τη διάταξη αυτή δημιουργούνται οι συνθήκες πολυδιάσπασης του αθλητικού χώρου, η οποία θα προκαλέσει τη διοικητική δυσλειτουργία και απορύθμιση, με αποτέλεσμα να καθίσταται αναπόφευκτη η ανάγκη συνεχούς προσφυγής στην επιδιαιτησία του εκάστοτε Υφυπουργού Αθλητισμού.

Η υποβάθμιση του ρόλου των σωματειακών οργάνων και ο επιδιωκόμενος στόχος περιορισμού της ανεξαρτησίας τους αποδεικνύεται και από την επικίνδυνη για το μέλλον του αθλητικού κινήματος διάταξη του άρθρου 136, παράγραφος 9, σύμφωνα με την οποία μετά την ψήφιση του νόμου οι αθλητικές ομοσπονδίες θα πρέπει να προχωρήσουν σε αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέων διοικητικών συμβουλίων, άσχετα αν έχει λήξει ή όχι η θητεία για την οποία εκλέχθηκαν από το κυρίαρχο όργανό τους, δηλαδή από τις γενικές συνελεύσεις των μελών τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την αυθαίρετη, αναίτιολογητη αυτή ρύθμιση, όχι μόνο καταλύεται η ανεξαρτησία των κορυφαίων φορέων του αθλητικού χώρου, όχι μόνο νοθεύεται η νόμιμη εκφρασθείσα βούληση των μελών τους αλλά δημιουργείται ένα νομικό πλαίσιο προσβολής, κατά την ελεύθερη κρίση της πολιτικής ηγεσίας έναντι της νόμιμης εντολής άσκησης της διοικητικής εξουσίας.

Ο συγκεντρωτικός χαρακτήρας του νομοσχεδίου καθώς και η βούληση ασφυκτικού ελέγχου και παρέμβασης στο χώρο από την πολιτεία αποδεικνύεται και από το πλήθος των υπουργικών αποφάσεων που προβλέπεται να εκδοθούν για την επικύρωση πράξεων και αποφάσεων των οργάνων του αθλητισμού.

Εκείνο που έπρεπε σοβαρά να ληφθεί υπόψη, από την Κυβέρνηση κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η μεγάλη προσφορά των ερασιτεχνικών σωματείων, τα οποία αν υπάρχουν και αν λειτουργούν, αυτό οφείλεται στη θέληση, στην αγάπη και στην τρέλα, μπορώ να πω, των τοπικών αθλητικών παραγόντων. Και πιστεύω ότι αυτά τα ερασιτεχνικά σωματεια πρέπει να στηριχθούν οικονομικά με συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση και να μην αποτελεί η εκάστοτε οικονομική στήριξη τους θέμα διάθεσης της εκάστοτε εξουσίας, γιατί είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια τα ερασιτεχνικά σωματεια βρίσκονται υπό κρατική εγκατάλειψη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σεβασμός των αρχών της αυτονομίας, της αυτοδιοίκησης και της αυτοδιαχείρισης του αθλητικού κινήματος προϋποθέτει τη θέληση του κράτους να υποστηρίξει την αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη των αθλητικών οργάνων και φορέων και όχι την εξάρτησή τους απ' αυτό. Από το σύνολο των ρυθμίσεων του προτεινόμενου νομοσχεδίου δυστυχώς προκύπτει ότι αυτό δεν ανταποκρίνεται ούτε στο ελάχιστο στις παραπάνω θεμελιώδεις αρχές και προϋποθέσεις.

Τέλος, το παρόν νομοσχέδιο το μόνο που επιτυγχάνει είναι να συγκεντρώνει την εξουσία στο κράτος, να καταργεί ή να καταστρατηγεί κερκόμενα δικαιώματα των αθλητικών φορέων και να επιβαρύνει με μεγάλο κόστος την οικονομία μας χωρίς το αντίστοιχο όφελος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Σμυρλής-Λιακατάς έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, για μένα η σημερινή ημέρα είναι ιστορική για το αθλητικό κίνημα της χώρας μας. Το είπα και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, το λέω και σήμερα. Και συμπληρώνω -γιατί ακούσαμε αρκετές αναφορές στην ιστορία μας, γύρω από το αθλητικό κίνημα, τους Ολυμπιακούς Αγώνες και όλα αυτά- ότι αξίζει τον κόπο να σημειώσει κανείς, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ο πρώτος και θεμελιώδης νόμος για την ιστορία του νεοελληνικού αθλητισμού και ιδιαίτερα της ΕΟΑ, νομοθετήθηκε το 1899 -έχουμε σήμερα 1999, εκατό δηλαδή χρόνια- και χαρακτηρίστηκε τότε με το ΒΧΚΑ, με αυτήν τη γραμματισμένη, όπως γινόνταν. Ήταν ο νόμος "περί γυμναστικής και αθλητικών γυμναστικών αγώνων".

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Και βέβαια ένας κορυφαίος Έλληνας πολιτικός, ο Αθανάσιος Εσταξίας, Υπουργός Θρησκευτικών και Εκπαίδευσης, ήταν ο βασικός εισηγητής αυτού του νόμου, με ουσιαστική συμβολή ενός Έλληνα φιλάθλου και Βουλευτή, του Μιχαήλ Στελλάκη, οι οποίοι νομοθέτησαν τον πρώτο νόμο για το αθλητικό κίνημα.

Εδώ θεωρώ ότι αξίζει τον κόπο να πούμε ότι μετά από εκατό χρόνια και μετά από είκοσι τέσσερα χρόνια από τον αξιόλογο ν. 75/75 του κ. Κώστα Παπαναστασίου -βέβαια η κυβέρνηση ήταν του Καραμανλή, αλλά ο Κώστας Παπαναστασίου ήταν αυτός ο οποίος είχε όλη τη σύλληψη και την προσπάθεια για να καταγράψει και να νομοθετήσει αυτόν το θεμελιώδη ν. 75/75-ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε και κυριολεκτικά να αποφασίσουμε, αν είναι δυνατόν ομόφωνα -και όχι με το χαρακτηριστικό που διακρίνει εμάς τους Έλληνες Βουλευτές, να διαφωνούμε επί παντός επιστητού, αν και έξω από την Αίθουσα όλοι συμφωνούμε και γι' αυτόν το νόμο- ότι έχει κυρίαρχα, καθοριστικά και αποφασιστικά σημεία για τον εκσυγχρονισμό του ελληνικού αθλητισμού.

Ο αθλητισμός σε όλες του τις μορφές συγκινεί το λαό. Συνδέει συνειρμικά τις επιτυχίες των αθλητών μας με την

εθνική υπερηφάνεια, την εθνική υπεροχή του αλλά και την προβολή της χώρας μας. Ο αθλητισμός έχει να κάνει με την ποιότητα ζωής του πολίτη, τη διαχείριση του ελεύθερου χρόνου με τη σωματική αλλά και την πνευματική του υγεία και με την παιδεία. Σε παγκόσμιο επίπεδο όλες οι προηγμένες χώρες εδώ και δεκαετίες τώρα επενδύουν τεράστια ποσά για τον αθλητισμό. Η παγκοσμιοποίηση της αγοράς, η ανάπτυξη της τεχνολογίας και των ΜΜΕ κατέστησαν το αθλητικό κίνημα ένα χώρο πρόσφορο αλλά και πολύ κερδοφόρο για τις επιχειρήσεις. Η εξέλιξη αυτή έδωσε με τη δυνατότητα στον αθλητισμό να αναπτυχθεί χωρίς προβλήματα από την άποψη ύπαρξης ικανών πόρων, δημιούργησε όμως στρεβλώσεις και ανεπιθύμητες παρενέργειες. Η χώρα μας δεν ήταν δυνατόν να μείνει πίσω από την εξέλιξη αυτή.

Η βελτίωση της ποιότητας ζωής του Έλληνα πολίτη με την ταυτόχρονη αύξηση του ελεύθερου χρόνου του τον οδήγησε στα γήπεδα και στους χώρους άθλησης. Ο αθλητισμός συγκινεί τον ελληνικό λαό χωρίς καμιά αμφιβολία.

Έρευνα που έγινε πριν από λίγα χρόνια απέδειξε ότι δαπανάται στη χώρα μας για αθλητικές δραστηριότητες ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές σε όλα τα επίπεδα. Δεν μιλάω μόνο από την πλευρά του κράτους αλλά συνολικά. Το ποσό είναι απίθανο μεγάλο. Αλλά ταυτόχρονα υποδηλώνει και το μέγεθος του προβλήματος που υπάρχει, τώρα μάλιστα που εκτός των άλλων έχουμε μπει και στα πλαίσια της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Με έναν καταστατικό χάρτη, αγαπητοί συνάδελφοι, λειτουργίας του αθλητισμού, που ψηφίστηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο το 1975, είκοσι τέσσερα ολόκληρα χρόνια πριν, ο ελληνικός αθλητισμός πορεύθηκε σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Επόμενο ήταν, τα προβλήματα σήμερα να είναι μεγάλα και οξυμένα.

Το αθλητικό κίνημα, ξεπερνώντας κάθε προσδοκία, σημείωσε όλα αυτά τα χρόνια τεράστια πρόοδο από άποψη αγωνιστική και στην πράξη καθιέρωσε από μόνο του θεσμούς και αξίες, που η συντεταγμένη πολιτεία παρέλειπε να θεσμοθετήσει. Παράλληλα, όμως, τα προβλήματα από την έλλειψη ενός σύγχρονου νομοθετικού πλαισίου λειτουργίας ολοένα και μεγάλωναν, με αποτέλεσμα σε πολλούς τομείς σήμερα να παρατηρείται αδιέξοδο.

Επί μέρους και κατά περίπτωση νομοθετικές παρεμβάσεις το μόνο που κατάφεραν, αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν να δημιουργήσουν σύγχυση, αλλά και "σε θεσμούς" που σε καμιά χώρα του κόσμου δεν υπάρχουν.

Θέλω να επισημάνω την πολιτική μας ευθύνη σαν ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σαν Κυβέρνηση, που τόσα χρόνια δεν καταφέραμε να καταθέσουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα σύγχρονο νομοθέτημα για τον αθλητισμό. Αλλεπάλληλες απόπειρες -και τις ανέφερε και ο κύριος Υπουργός πριν- απέτυχαν εξαιτίας αυτών ακριβώς των φαινομένων που προανέφερα, αφού τα μεγάλα και αντικρουόμενα συμφέροντα γύρω από τον αθλητισμό κατάφεραν να αφήσουν το αθλητικό κίνημα χωρίς καταστατικό χάρτη λειτουργίας του, δεδομένου ότι το νομοθετικό κενό δίνει πάντα το έδαφος για αυθαιρεσία αλλά και για ασυνδοσία.

Τα φαινόμενα της βίας, της εμφάνισης παραγόντων με βεβαρημένο παρελθόν, της αδιαφάνειας στη διαχείριση των πόρων, της φαρμακοδιέγερσης, της άναρχης και εν πολλοίς άδικης κατανομής των πόρων μεταξύ κέντρου και περιφέρειας, της έλλειψης ενός ισχυρού και αδιάβλητου συστήματος αθλητικής δικαιοσύνης, είναι μερικά και όχι όλα τα φαινόμενα που σήμερα ενδημούν στο χώρο του αθλητισμού.

Η έλλειψη σύγχρονων θεσμών που να διασφαλίζουν τη διαφάνεια σε όλο το φάσμα της αθλητικής διαδικασίας, ο επανακαθορισμός εννοιών και αξιών καθώς και ο πλήρης διαχωρισμός του επαγγελματικού αθλητισμού από την αθλητική παραγωγική διαδικασία, είναι σήμερα τα ζητούμενα στο χώρο του αθλητισμού.

Στη διάρκεια της θητείας αυτής της Βουλής είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε και να καταγγείλουμε φαινόμενα απαράδεκτα, ιδιαίτερα στο χώρο του ποδοσφαίρου. Η δημιουργία από τα κυκλώματα αυτά πολιτικού θορύβου γύρω από το δήθεν θεσμικό

ανοσιούργημα που σήμερα συζητάμε, σκοπό είχε και έχει, αγαπητοί συνάδελφοι, να ενεργοποιήσει για μια ακόμη φορά τη θεωρία του πολιτικού κόστους στην Κυβέρνηση, έτσι ώστε αν όχι να αποσύρει το σχέδιο νόμου, τουλάχιστον να δεχθεί να τροποποιήσει και να περικόψει αποφασιστικές διατάξεις, που θέτουν ένα εκσυγχρονισμένο, ένα σύγχρονο αθλητικό πλαίσιο.

Είναι έτσι σαφές πως η Εθνική Αντιπροσωπεία πρέπει να σταθεί αλληλέγγυα στην όποια προσπάθεια επιχειρείται από την Κυβέρνηση για την εξυγίανση του αθλητισμού.

Οι άξονες της φιλοσοφίας που διέπουν το υπό συζήτηση σήμερα σχέδιο νόμου είναι αποδεκτοί, τόσο από το αθλητικό κίνημα της χώρας, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, και τα στελέχη του όσο και από τη φίλαθλη κοινή γνώμη. Και το ξέρουν οι αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, γιατί πολλοί είναι άνθρωποι του αθλητισμού και γνωρίζουν πολύ καλά ότι αυτό το σχέδιο, αυτός ο νόμος έχει αποδοχή και από τη φίλαθλη κοινή γνώμη αλλά και από το ίδιο το αθλητικό κίνημα.

Θα μπορούσε κανείς να το συμπεράνει αυτό εάν έβλεπε πόσοι πηγαίνουν τώρα στα γήπεδα του ποδοσφαίρου, πόσοι πηγαίνουν στις αίθουσες για να παρακολουθήσουν τους αγώνες μπάσκετ. Πολύ εύκολα θα μπορούσαμε να συμπεράνουμε ότι, τέλος πάντων, η όλη κατάσταση έχει οδηγήσει σε αυτό που εγώ ονόμασα ή ονομάζουμε "φίλαθλο της πολυθρόνας". Καθόμαστε στο στίπυ μας και βλέπουμε εκ του ασφαλούς ένα αθλητικό θέαμα.

Εμείς σαν εκφραστές της συντεταγμένης πολιτείας τι θα μπορούσαμε να κάνουμε; Στο όνομα μιας νόθας επαγγελματικής δραστηριότητας στο χώρο του αθλητισμού, αλλά και στο όνομα μιας δήθεν ελεύθερης αγοράς, θα αφήσουμε τον αθλητισμό χωρίς κανόνες και θεσμούς;

Εγώ πιστεύω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το νομοσχέδιο νομοθετεί αποφασιστικά και καθοριστικά, ώριμα πλέον κανόνες και στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού που ακολουθούν εκείνες τις επιταγές, εκείνες τις θεσμικές ρυθμίσεις, οι οποίες επιβάλλονται από το Υπουργείο Ανάπτυξης και που ανήκουν στη σφαίρα των επιχειρήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Στον αντίποδα του επαγγελματικού αθλητισμού, όπου και εκεί τα συμφέροντα δεν παύουν να είναι μεγάλα -και αναφέρομαι στον ερασιτεχνικό αθλητισμό- υπάρχουν κορυφαία ζητήματα στα οποία η πολιτεία πρέπει να πάρει ξεκάθαρες θέσεις για να τα αντιμετωπίσει. Το 2004 είναι τόσο κοντά, που δεν επιτρέπεται πλέον κανενός είδους ολιγωρία.

Για παράδειγμα, η εκπροσώπηση του αθλητικού κινήματος στην ανώτατη βαθμίδα της οργάνωσης, στην Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή όπως θα λέμε πλέον, πρέπει να διέπεται από μία διαδικασία απόλυτα αντιπροσωπευτική και βαθιά δημοκρατική.

Έτσι όπως διαμορφώθηκε το συγκεκριμένο άρθρο από τη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων συμφωνεί με τον Ολυμπιακό Καταστατικό Χάρτη. Η οποιαδήποτε επέμβαση σε ορισμένους οργανισμούς, για τους οποίους έχουμε δεσμευθεί σαν χώρα και σαν Κυβέρνηση, δεν επιτρέπει σε μας να νομοθετούμε άδικα και να νομοθετούμε κατά τρόπο που θα μπορούσε να μας εκθέσει.

Σαφής επίσης πρέπει να είναι και η βούληση της πολιτείας να καθορίζει εκείνη την οργάνωση, τη δομή και τους κανόνες λειτουργίας των πρωτοβάθμιων, των δευτεροβάθμιων και των τριτοβάθμιων συλλογικών οργάνων του αθλητικού κινήματος.

Η διαιτησία των ομαδικών αθλημάτων είναι ανάγκη να επανέλθει στους κόλπους των οικείων ομοσπονδιών.

Ο θεσμός της αθλητικής δικαιοσύνης πρέπει να κατοχυρωθεί και να διασφαλιστεί από κάθε εξωθεσμική επιρροή.

Επίσης, νομοθετούνται θέματα, όπως η οργάνωση και η λειτουργία του σωματειακού αθλητισμού σε όλες τις βαθμίδες, η διαφαινόμενη προοπτική της δυνατότητας εξεύρεσης πόρων

από το χώρο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αλλά και της ανάγκης να προστατευθεί από τυχόν αλώσεις και εξαρτήσεις, ο έλεγχος της διαχείρισης του δημόσιου χρήματος που διατίθεται για τον αθλητισμό, η ανάγκη ύπαρξης ενός συνολικού εθνικού αθλητικού σχεδιασμού, η θέσπιση μόνιμων κινήτρων στους διακρινόμενους διεθνώς αθλητές και ομάδες μας, η λεπτομερής καταγραφή των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων του αθλητή για πρώτη φορά, η θεσμοθέτηση του αθλητισμού των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Και εδώ, κύριε Υπουργέ, χρειάζεται μια συμπλήρωση στο συγκεκριμένο άρθρο, για να δώσουμε τη δυνατότητα σε αυτόν τον ειδικό αθλητικό χώρο να έχει μια αθλητική ομοσπονδία, που όπως πολύ καλά γνωρίζετε, επιτάσσει η Διεθνής Ολυμπιακή τους Επιτροπή, η IPC.

Η ανάδειξη του προπονητή σαν έναν από τους βασικότερους μοχλούς αθλητικής παραγωγής, η θεσμοθέτηση αθλητικής μέριμνας σαν μοχλού στήριξης του αθλητισμού και άλλα πολλά είναι σημεία τα οποία αυτό το αθλητικό νομοσχέδιο, αυτός ο νόμος, που πιστεύω ότι είναι καθοριστικός και αρκετά σημαντικός για τον ελληνικό χώρο, νομοθετεί.

Ζητώ -και πρέπει- όλοι οι Έλληνες Βουλευτές να ψηφίσουν αυτό το νόμο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, είναι εγγεγραμμένοι άλλοι δεκαπέντε συνάδελφοι για να μιλήσουν και θα παρακαλούσα πάρα πολύ να μην υπερβαίνετε το χρόνο σας.

Κύριοι συνάδελφοι, ζητώ την έγκρισή σας να προηγηθεί η κ. Αράπη-Καραγιάννη που έχει πέντε λεπτά, γιατί έχει ένα πρόβλημα με τη μητέρα της στο νοσοκομείο. Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το Σώμα συμφωνεί.

Ορίστε, κυρία Καραγιάννη έχετε το λόγο για πέντε λεπτά. Θα σας παρακαλέσω όμως να μην υπερβείτε το χρόνο σας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, έχω πολύ λίγα να πω.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, ο αθλητισμός από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι και σήμερα, ως ατομική, αλλά και ως συλλογική δραστηριότητα ασκούσε και συνεχίζει να ασκεί σημαντικό κοινωνικό ρόλο στην κοινωνία μας.

Αυτό φαίνεται και από την αρχαία Ελλάδα όπου τους Ολυμπιονίκους τους αποθανάτιζαν πάνω στα αγγεία τους, στους αμφορείς. Όχι μόνο αυτό, αλλά και όταν κάποιοι κέρδιζαν σε Ολυμπιακούς Αγώνες κάποιες πόλεις-κράτη έριχναν ένα μέρος των τειχών τους ενδεικτικά ότι εφόσον έχουν τέτοιους αθλητές τι θέλουν τα τείχη. Φυσικά μόνο στη Σπάρτη δεν το έκαναν διότι εκεί δεν υπήρχαν ποτέ τείχη.

Εγώ κύριε Υπουργέ, δεν θα αναφερθώ στα άρθρα και στη γενικότερη εικόνα του νομοσχεδίου, που όπως άκουσα και από τους συναδέλφους υπάρχουν και θετικά και αρνητικά και έχετε και την καλή πρόθεση να διορθώσετε μερικά.

Θα μιλήσω όμως για ένα ειδικό θέμα, σαν εκπαιδευτικός που είμαι, για την αθλητική οργάνωση σε σωματεία που αποτελεί βαθιά κοινωνική πράξη που υπηρετεί το ιδεώδες για την άθληση του σώματος και την ισορροπία του ανθρώπου. Γι'αυτό χρειάζεται η διαμόρφωση χώρων για την προσέλκυση νέων ηλικίας οκτώ έως δέκα ετών, οι οποίοι μέσω της άθλησης θα πετύχουν την ισορροπία τους και θα αποφύγουν έτσι αντικοινωνικές και διαστροφικές δραστηριότητες -αναφέρθηκαν πάρα πολλοί συνάδελφοι σ'αυτά- όπως τη μαστίγα των ναρκωτικών που αντιμετωπίζει η νεολαία μας, με πάρα πολλά προβλήματα.

Με τη βοήθεια, λοιπόν, της πολιτείας πρέπει να ιδρυθούν -και από τότε που άκουσα θα ιδρυθούν- ακαδημίες αθλημάτων, οι οποίες θα επικεντρώνουν με τα ερασιτεχνικά σωματεία και θα εντάσσονται στον αθλητισμό και στον πανεπιστημιακό αθλητισμό.

Βλέπω στο νομοσχέδιο, με μία ματιά που έρριξα, ότι δεν δίνεται μεγάλη σημασία στο σχολικό και στον πανεπιστημιακό αθλητισμό.

Στα πλαίσια αυτά θα έπρεπε, κύριε Υπουργέ, τρία-τέσσερα σχολεία της κάθε περιοχής να αποκτούν δικό τους γήπεδο, γυμναστήριο και κολυμβητήριο μέσα από απαλοτρίωση προσφερομένων χώρων.

Οι αθλητικοί αυτοί χώροι που θα δέχονται μόνο μαθητές, όλη τη διάρκεια του χρόνου, θα χρηματοδοτούνται από τους δήμους, έτσι ώστε να ανταποκρίνονται στα έξοδα που συνδέονται με μισθούς προπονητών, φυλάκων, προσωπικού, για συντήρηση κλπ.

Κύριος στόχος του σχολικού αθλητισμού θα είναι ο αθλητισμός ως πράξη συμμετοχής και όχι ως πρωταθλητισμός. Συνήθως εκείνα τα παιδιά που ξεκινάνε από μικρά, με τη συμμετοχή τους στον αθλητισμό αποκτούν και το ιδεώδες του ανταγωνισμού και θέλουν κάποτε να γίνουν και αυτοί πρωταθλητές.

Μέσα, λοιπόν, από την κοινή εμπειρία της άθλησης ο νέος θα καταλάβει καλύτερα τις δυνατότητές του, θα επικοινωνήσει και θα φτιάξει σχέσεις φιλίας με τους συνομηλικούς του και εν τέλει θα βοηθεί, ώστε να ισορροπήσει ψυχικά ενισχύοντας έτσι και την υγεία του. Διότι, όπως πολύ σωστά έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες "νους υγιής εν σώματι υγιή".

Στέκομαι ιδιαίτερα στα πλεονεκτήματα του ερασιτεχνικού αθλητισμού, ο οποίος προάγει το αθλητικό ιδεώδες, ενώ αντιτίθεται στον επαγγελματικό αθλητισμό που έχει μετατραπεί σε εμπορική επιχείρηση αναπτύσσοντας δοσοληψίες εκατοντάδων εκατομμυρίων ανάμεσα στους αθλητές, στοιχείο που δημιουργεί συνθήκες ανισορροπίας και διαταραχής στην κοινωνία. Ο επαγγελματικός αθλητισμός οδηγεί στη δημιουργία συλλόγων που δεν προάγουν το αθλητικό ιδεώδες, αλλά το θέαμα.

Γι'αυτό, τα επαγγελματικά σωματεία δεν πρέπει, κύριε Υπουργέ, κατά την άποψή μου να ενισχύονται από το κράτος. Αντίθετα χρειάζονται απέραντη οικονομική υποστήριξη τα ερασιτεχνικά σωματεία. Η εργασία που σας είχα κάνει την προηγούμενη εβδομάδα ήταν για τα ερασιτεχνικά σωματεία που έχουν τέσσερα και πέντε χρόνια να χρηματοδοτηθούν από το κράτος, όπως γνωρίζω, από επισκέψεις που έχω κάνει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία Καραγιάννη.

Η κ. Αρσένη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε εκείνο που μπορούμε να συμφωνήσουμε μέσα στην Αίθουσα είναι ότι ήταν απόλυτα αναγκαίο το νομοσχέδιο για τον αθλητισμό. Από το 1975 που ψηφίστηκε ο ισχύον νόμος τίποτα δεν παραμένει ίδιο όπως εκείνη την εποχή. Οι ρομαντικοί τότε πρόεδροι των αθλητικών σωματείων έχουν αντικατασταθεί από τους κροίσους της σύγχρονης ελληνικής οικονομίας που επενδύουν ποικιλοτρόπως στον αθλητισμό.

Πίσω από τις θεωρούμενες ως καθαρές μορφές ερασιτεχνικού αθλητισμού ελλοχεύουν συμφέροντα και οικονομικές προσδοκίες. Τα πολυμέσα έχουν αναγάγει τον αθλητισμό σε κορυφαίο θέαμα και το έχουν φέρει μέσα σε κάθε ελληνικό σπίτι. Πέραν όλων αυτών υπάρχει και η εκρηκτική ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού που επιβάλλει να αντιμετωπίσουμε τα αθλητικά πράγματα με εντελώς νέες μεθόδους.

Κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες δεν ήταν δυνατόν να αντιμετωπιστεί η κατάσταση με κάποιες επιμέρους βελτιώσεις του υφιστάμενου νομικού πλαισίου. Από αυτήν την άποψη δεν προκαλούν έκπληξη τα εκατόν τριάντα οκτώ άρθρα που συκροτούν το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Ο μεγάλος όγκος όμως των θεμάτων που έπρεπε να αντιμετωπιστούν, ίσως να αποτέλεσε την αιτία που σε μερικές περιπτώσεις παρουσιάζονται κάποιες αδυναμίες, που μπορούν στη διάρκεια της συζήτησης να ξεπεραστούν, να απαλειφθούν ή να τροποποιηθούν, όπως είδαμε σε πολλές περιπτώσεις να έχει γίνει στη διάρκεια της συζήτησης του σχεδίου νόμου στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να τονίσω ότι παρ' όλο που το

νομοσχέδιο έρχεται να δώσει μια νέα σύγχρονη και δημοκρατική διάσταση στον αθλητισμό και αντιμετωπίζει, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, με ιδιαίτερη ευαισθησία πολλά θέματα όπως για παράδειγμα το θέμα του αθλητισμού των ατόμων με ειδικές ανάγκες, δεν συμπεριλαμβάνει ένα θέμα που πολλές φορές έχει απασχολήσει την αθλητική κοινότητα, αλλά και την ελληνική κοινωνία και που σε σημαντικό βαθμό υποβαθμίζει την αθλητική ιδέα και εννοώ το ντόπινγκ. Βέβαια, μας εξηγήσατε για ποιο λόγο δεν συμπεριλήφθηκε το ντόπινγκ στη Διαρκή Επιτροπή. Όμως ελπίζω και εύχομαι σε κάποια άλλη στιγμή να δοθεί η δυνατότητα στη Βουλή των Ελλήνων να συζητήσει και να αποφασίσει και γι' αυτό το τόσο κρίσιμο θέμα.

Στην εισηγητική έκθεση καταγράφεται η ιδιαιτερότητα για την ανάγκη ειδικής ιατρικής πρόνοιας για τους αθλητές -και γι' αυτό το θέμα μας μιλήσατε προηγουμένα, αλλά είμαι υποχρεωμένη να αναφερθώ- και σε κάποιες ειδικές ανάγκες που ίσως ξεπερνούν τις δυνατότητες που μπορεί να προσφέρει το εθνικό ασφαλιστικό σύστημα. Μπορεί και εγώ να συνταχθώ καλόπιστα προς τη συγκεκριμένη άποψη. Αυτό όμως δεν μπορεί να δίνει το δικαίωμα σε ένα νομοσχέδιο που αφορά τον αθλητισμό, να προωθεί παρεμπιπτόντως και την κατάρτιση ενός μέρους του ασφαλιστικού συστήματος και να προτείνει την απαλλαγή των εταιρειών από συγκεκριμένες υποχρεώσεις ασφάλισης των επαγγελματιών αθλητών προς το ΙΚΑ πλην του κλάδου σύνταξης, όπως προβλέπει συγκεκριμένα το άρθρο 89.

Πιστεύω ότι οι εταιρείες πρέπει να εκπληρώσουν στο ακέραιο όλες τους τις υποχρεώσεις προς το ΙΚΑ και τους συναφείς ασφαλιστικούς οργανισμούς και φορείς για την ασφάλιση των επαγγελματιών αθλητών και των αθλητών με αμοιβή. Και είναι πραγματικά πολύ θετικό που ο αρμόδιος Υπουργός δήλωσε με σαφήνεια ότι απαλείφονται συγκεκριμένες διατάξεις.

Κλείνοντας, για να διευκολύνω, θα ήθελα να επισημάνω ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι ένα πραγματικά πολύ δύσκολο εγχείρημα, είναι πραγματικά μια πολύ σημαντική προσπάθεια του συγκεκριμένου Υπουργείου. Και παρ' όλες τις κάποιες διαφορετικές απόψεις που έχω για επιμέρους άρθρα και στα οποία θα αναφερθώ στη συζήτηση κατ' άρθρον, στέκομαι θετικά επί της αρχής του νομοσχεδίου, γιατί είναι ξεκάθαρη η ανάγκη μετά από είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια να υπάρχει ένας αθλητικός νόμος που να αντιμετωπίζει τις νέες εξελίξεις, τις νέες καταστάσεις στο χώρο του αθλητισμού με σύγχρονο, με δημοκρατικό πνεύμα και με διαφάνεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή είναι γραμμένοι να μιλήσουν πολλοί συνάδελφοι, βλέπετε ότι απόψε δεν μπορούμε να τελειώσουμε. Θα έλεγα κάποια στιγμή να συνεννοηθούμε με ποιο τρόπο θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε σε ένα κλείσιμο και ενδεχομένως ορισμένοι συνάδελφοι να μιλήσουν αύριο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δεν υποστηρίζω να περικόψουμε το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ας προχωρήσει η συνεδρίαση και θα δούμε τι θα κάνουμε, κυρία Μπενάκη.

Ο κ. Αλέξανδρος Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αθλητισμός όπως και ο πολιτισμός αποτελούν από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα για τη χώρα μας κυρίαρχες δραστηριότητες των οργανωμένων κοινωνιών, όπως αυτές έχουν εξελιχθεί στο χρόνο.

Να μην ξεχνάμε την αρχαία ρήση "νους υγιής εν σώματι υγιή" που συνδυάζει την σωματική ευεξία με την πνευματική ευεξία. Και αυτό

υπήρξε μία από τις σημαντικότερες ρήσεις των αρχαίων Ελλήνων.

Από τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αρχαίας Ολυμπίας μέχρι σήμερα, ο αθλητισμός έχει περάσει από πολλά στάδια. Και σήμερα με τις κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν η αναγκαιότητα ενός νέου σύγχρονου θεσμικού πλαισίου για τον αθλητισμό είναι περισσότερο από ποτέ διαπιστωμένη, ένα θεσμικό πλαίσιο που έρχεται να αντικαταστήσει τον ισχύοντα ν. 75/75 δηλαδή μετά από είκοσι τέσσερα χρόνια ισχύος και εφαρμογής του.

Αν μάλιστα επισημάνουμε και το γεγονός των μεγάλων κινδύνων που αντιμετωπίζει η νεολαία μας όπως τα ναρκωτικά, η αποφασιστική παρέμβαση της πολιτείας για ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο που θα συνοδεύεται και από τα απαραίτητα έργα αθλητικής υποδομής, αποτελεί τη μεγαλύτερη προσφορά της πολιτείας στη νέα γενιά.

Ο λαός λέει πως όταν ανοίγει ένα σχολείο κλείνει μία φυλακή. Κατ' επέκταση αυτού του ρητού μπορούμε να πούμε πως όταν διαμορφώνεται ένας χώρος άθλησης, κλείνει ένα κέντρο διακίνησης ναρκωτικών.

Ένα άλλο στοιχείο που επιβάλλει, θα έλεγα αποφασιστικά, την αναγκαιότητα διαμόρφωσης ενός σύγχρονου θεσμικού πλαισίου για τον αθλητισμό στη χώρα μας είναι η ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Για να ανταποκριθούμε σε αυτή τη μεγάλη πρόκληση δεν αρκούν μόνο οι σύγχρονες χωροταξικά, πολεοδομικά και τεχνολογικά εγκαταστάσεις και χώροι άθλησης για τις οποίες ήδη έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες για την κατασκευή τους. Για όσες βέβαια πρόσθετες χρειάζονται γιατί η χώρα μας διαθέτει ένα σημαντικό αριθμό εγκαταστάσεων που θα καλύψουν ορισμένα αθλήματα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Χρειάζονται μεταρρυθμίσεις, τομές και παρεμβάσεις στο ισχύον σήμερα καθεστώς στις οποίες πρέπει να συμβάλουν όλοι, πολιτεία και πολίτες με τις οργανωμένες μορφές δράσεις στην κοινωνία μας, όπως είναι οι σύλλογοι, σωματεία, ομοσπονδίες στον τομέα του αθλητισμού, ώστε να εμπνεύσουμε τους νέους ανθρώπους που θα ασχοληθούν με τον αθλητισμό, ερασιτεχνικό ή επαγγελματικό. Να αποκτήσουν αξιοπιστία και κύρος στην κοινωνία, να αισθάνονται ασφαλείς και κατοχυρωμένοι από κινδύνους και παγίδες που κάποιοι επιτίθεται και δέχεται λάτρες του αθλητισμού μεθοδικά και με επιμέλεια χρόνια τώρα έχουν διαμορφώσει για ίδιο όφελος.

Κύτταρο αυτής της έμφυξης υποδομής που χρειάζεται η χώρα μας εκτιμώ ότι είναι το αθλητικό σωματείο στον ερασιτεχνικό αθλητισμό, τα έντεκα χιλιάδες σωματεία που έχουν δραστηριοποιηθεί με τα δεκάδες χιλιάδες μέλη, με τους εκατοντάδες χιλιάδες αθλητές και τους χιλιάδες των προπονητών. Τα σωματεία αυτά αποτελούν το πιο δυναμικό και το πιο υγιές κομμάτι της κοινωνίας μας, αλλά και της αθλητικής οικογένειας, τα οποία μέσα από ένα θεσμικό πλαίσιο -όπως αυτό που συζητούμε σήμερα- και μία σύγχρονη αθλητική υποδομή που η χώρα μας κατασκευάζει τα τελευταία χρόνια -και περιφερειακά αυτή η αθλητική υποδομή είναι ανεπτυγμένη στην Ελλάδα- μπορούν να αναδείξουν αθλητές και ικανούς πολίτες που θα προσφέρουν στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Όποιος έχει ζήσει την αγωνία των μελών των διοικητικών συμβουλίων, κυρίως των μικρών ερασιτεχνικών σωματείων, όπως και τους γονείς των αθλητών που στην πλειοψηφία τους είναι παιδιά προκειμένου να εξασφαλιστούν οι απαραίτητοι πόροι για την αθλητική υποδομή, για την εξασφάλιση του αθλητικού υλικού, για την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων για να διεξαχθούν οι αγώνες, τότε και μόνο θα μπορέσει να καταλάβει τον αγώνα τους, την αγωνία τους και την μεγάλη τους κοινωνική προσφορά.

Πιστεύω ότι στο κύτταρο αυτό του αθλητικού σωματείου του ερασιτεχνικού αθλητισμού μπορούμε και πρέπει να κτίσουμε τον αθλητισμό της Ελλάδας του 21ου αιώνα, της Ελλάδας που μπορεί και πρέπει να πρωταγωνιστήσει όχι μόνο στους Ολυμπιακούς Αγώνες που έχει την τιμή η χώρα μας να διοργανώσει το 2004 αλλά και σε όλες τις διεθνείς συναντήσεις.

Το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα βασίζεται σε αυτήν την αρχή δηλαδή της συμβολής του αθλητικού σωματείου στη

διαμόρφωση μιας νέας υποδομής που θα εμπνεύσει τους νέους.

Ακόμα θα απαλλάξει τον αθλητισμό από την έλλειψη διαφάνειας στη διαχείριση των πόρων, από τη βία μέσα και έξω από τους αθλητικούς χώρους, από τη διάβρωση της διαιτησίας, από τη σύγχυση που υπάρχει για το ρόλο και τη λειτουργία του ερασιτεχνικού και του επαγγελματικού αθλητισμού και τέλος από το αναποτελεσματικό σύστημα απονομής της αθλητικής δικαιοσύνης.

Οι διεθνείς επιτυχίες των Ελλήνων αθλητών τόσο στα ομαδικά όσο και στα ατομικά αθλήματα που άρχισαν να σημειώνονται στις δεκαετίες του 1980 και του 1990 ανέβασαν το κύρος της χώρας μας στη διεθνή αθλητική οικογένεια και πύκνωσαν τις τάξεις του αθλητισμού με όλο και μεγαλύτερο αριθμό Ελλήνων που τον στηρίζουν και οικονομικά και ηθικά. Στο σημείο αυτό πρέπει να συμφωνήσω με τη θέση του προλαλήσαντα Γιάννη Δημαρά ότι ο αθλητισμός είναι πάνω από τα κόμματα και τις παρατάξεις και ότι η άμιλλα στον αθλητισμό είναι η πιο ευγενής μορφή του αγώνα των ανθρώπων που θέλουν και επιδιώκουν τη νίκη για την οποία επιμένουν και μοχθούν δίνοντας όλα τα σωματικά και ψυχικά τους αποθέματα.

Στη μεγάλη αυτή μεταρρύθμιση στο χώρο του αθλητισμού που επιχειρείται με το παρόν νομοσχέδιο ξεχωρίζω τους εξής άξονες: Τη σύσταση φορέων και την επιβολή διαδικασιών για τον αθλητικό σχεδιασμό. Είναι μια σημαντική επιλογή για τη χάραξη και υλοποίηση πολιτικής στο χώρο του αθλητισμού.

Την κατοχύρωση της ανεξαρτησίας και της αυτοτέλειας των αθλητικών φορέων. Τον πλήρη και σαφή διαχωρισμό στη δομή και στη λειτουργία ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού και την πρόβλεψη μετάβασης ορισμένων αθλημάτων από τον ερασιτεχνικό στον επαγγελματικό αθλητισμό. Την κατοχύρωση της διαφάνειας και της ισονομίας σε επίπεδο σωματείων, ενώσεων, ομοσπονδιών και επαγγελματικών ενώσεων. Την απονομή της αθλητικής δικαιοσύνης σε σύντομο χρονικό διάστημα με την πρόβλεψη συνταγματικών εγγυήσεων για την ανεξαρτησία της.

Την αντιμετώπιση της διαιτησίας από την πολιτεία με ενιαίο τρόπο και με σεβασμό των ιδιοτελειών που υπάρχουν σε κάθε άθλημα. Τη σημαντική πολιτική επιλογή του μαζικού αθλητισμού ως δικαίωμα του πολίτη και ως υποχρέωση της πολιτείας. Τη θεσμοθέτηση φορέων και διαδικασιών για τον αθλητισμό των ατόμων με ειδικές ανάγκες, την πιο σημαντική ίσως κοινωνική επιλογή στο χώρο του αθλητισμού. Και τέλος υπάρχουν βασικές τομές στον επαγγελματικό αθλητισμό με μετατροπή του από κρατικώς προστατευόμενο σε αμιγώς εμπορική δραστηριότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα επιχειρείται μία βαθιά τομή στο χώρο του αθλητισμού και ξεκαθαρίζονται οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των αθλητών ερασιτεχνών και επαγγελματιών, των αθλητικών παραγόντων, της διαιτησίας, της αθλητικής δικαιοσύνης, της πολιτείας, του πολίτη. Ξεκαθαρίζεται η διαχείριση των δημόσιων και ιδιωτικών πόρων και κάθε άλλο θέμα που αφορά τον αθλητικό τομέα. Για πρώτη φορά συζητείται στο ελληνικό Κοινοβούλιο νομοσχέδιο για τον αθλητισμό με μεγάλη πληρότητα διατάξεων, αλλά και με πολιτική ταυτότητα. Είναι μια πολιτική ταυτότητα που στοχεύει στην προοδευτική αντίληψη του αθλητισμού στη χώρα μας.

Γι'αυτούς τους λόγους ψηφίζω το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ξγουριδης): Ο κ. Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πρόγονοί μας δεν διέπρεψαν μόνο στη φιλοσοφία, στα μαθηματικά, στη γεωμετρία και σε τόσες άλλες επιστήμες. Εδώ στην Ελλάδα γεννήθηκε και ο αθλητισμός. Είμαστε υπερήφανοι γι'αυτό. Όμως, δεν είναι καθόλου κολακευτικό για μας να βλέπουμε τα τελευταία χρόνια αυτά που συμβαίνουν στα γήπεδα.

Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο είναι ένα έργο το οποίο στοίχισε αρκετές ώρες για να φθάσει σ' αυτήν τη μορφή την οποία σήμερα

συζητάμε.

Ωστόσο όμως, δεν μπορεί να πει κανείς πως είναι απηλλαγμένο από σοβαρά λάθη, τα οποία εν συνεχεία θα παρατηρήσω.

Πριν κρίνω το νομοσχέδιο νομοτεχνικά και από απόψεως ουσίας και σκοπιμότητας, θα ήθελα να κάνω δυο γενικές παρατηρήσεις, σχετικά με τις κακές συνήθειες που υπάρχουν στο ποδόσφαιρο και στο μπάσκετ.

Βεβαίως για τον ερασιτεχνικό αθλητισμό δεν έχω να πω τίποτα. Πρέπει να συμφωνούμε όλοι να αθλούμεθα, όλοι να βλέπουμε το ιδεώδες του ερασιτεχνικού αθλητισμού με καλό μάτι και να πλαισιώσουμε τις τάξεις αυτού του αθλητισμού.

Επίσης για τον επαγγελματικό αθλητισμό, μέχρι εκεί που δεν υπάρχει συναλλαγή συμφωνούμε όλοι. Όμως με τη μέχρι τούδε νομοθεσία, αλλά και από το κείμενο που συζητούμε σήμερα, δεν διαφαίνεται ο τρόπος οριστικής πάταξης, θα έλεγα, αυτής της βίας που υπάρχει σήμερα στον επαγγελματικό αθλητισμό. Εγώ ειλικρινά έχω να πατήσω είκοσι χρόνια σε γήπεδο εξαιτίας των αισχρών φράσεων που ακούγονται εκεί και των καταστροφών που γίνονται. Θα μου πείτε όλοι "λυπούμεθα". Και βεβαίως λυπούμεθα, γιατί δεν έχει καμιά σχέση με την αρχαία ιδέα του αθλητισμού αυτό που συμβαίνει σήμερα, να βλέπει κανείς κατά καιρούς τα ωραία μας γήπεδα, τα καθίσματα να ξηλώνονται από βάρβαρους, από εμπαιθείς οπαδούς, από ανθρώπους που δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα στο χώρο του αθλητισμού και οι οποίοι πράττουν το παν για να δυσφημίζουν τον αθλητισμό.

Επίσης, δεν μπορώ να κατανοήσω το θέμα της αγοράς, της πώλησης αθλητών, γιατί πράγματι είναι έξω από το αθλητικό πνεύμα και οπωσδήποτε φθείρει την όλη υπόθεση, όταν φθάνουμε στο σημείο να αποτιμούμε τις ικανότητες ενός αθλητού με χρήματα. Όταν λέμε ότι παίζει σήμερα η Λαμία με τη Λάρισα οι αθλητές θα πρέπει να προέρχονται από τη Λαμία και τη Λάρισα. Τότε μόνο μπορεί να πει κανείς ότι νίκησε η Λαμία ή η Λάρισα. Δεν είναι εξυπνάδα δηλαδή να έρθουν μερικοί άνθρωποι των χρημάτων και να αγοράζουν αθλητές και να λένε μετά ότι νίκησε η ομάδα τους. Γιατί νίκησε; Όλοι οι αθλητές που παίζουν είναι από τη συγκεκριμένη πόλη; Ασφαλώς όχι. Ίσως βέβαια αυτό να είναι ένα γενικότερο θέμα, το οποίο δεν αφορά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι μια πολύ κακή συνήθεια η Λαμία με τη Λάρισα να τρέφω καμιά εκτίμηση γι' αυτού του είδους τον αθλητισμό που πράγματι όλα τα αναγάγει στη σφαίρα της αγοραπωλησίας και της αποτίμησης της χρηματικής.

Αυτά σαν γενική παρατήρηση.

Θέλω τώρα να κρίνω τη νομοτεχνική του νομοσχεδίου. Πρώτα-πρώτα είναι πάρα πολύ εκτενείς οι ρυθμίσεις που διαλαμβάνονται σε όλα τα άρθρα του νομοσχεδίου. Αυτό βέβαια δεν είναι φαινόμενο μόνο του παρόντος νομοσχεδίου, αλλά κυρίως φαινόμενο της νομοπαρασκευαστικής μηχανής των τελευταίων είκοσι ετών. Ενώ πριν είχαμε νόμους σαφέστατους με προτάσεις μικρές, με κείμενα στα άρθρα τριών, τεσσάρων, πέντε, δέκα σειρών. Τώρα όμως, πάρα πολλές διατάξεις καλύπτουν ολόκληρη σελίδα, με αποτέλεσμα, λόγω των εκτενών διατυπώσεων, να περιπλέκουν πολλές διατάξεις σε αντιφάσεις και να μην μπορούμε να δούμε ακριβώς τη διάταξη που χρειάζεται να εφαρμόσουμε στην κάθε περίπτωση.

Το νομοσχέδιο στο σημείο αυτό όντως πάσχει. Επίσης δεν έχει την πρόποσα κατάταξη. Επί παραδείγματι, πολύ σωστά μπαίνει ως πρώτο τμήμα ο ερασιτεχνικός αθλητισμός. Θα έπρεπε εδώ να εξαντληθούν όλες οι ρυθμίσεις που αναφέρονται σ' αυτόν και να κλείσει αυτό το μέρος. Επίσης, ένα άλλο τμήμα θα έπρεπε να ασχολείται με τις ενώσεις. Το ίδιο πρέπει να συμβαίνει και για τις ομοσπονδίες, δηλαδή για όλες τις κατηγορίες των οργανώσεων που έχουμε στον αθλητικό χώρο.

Όμως, παρατηρεί κανείς στο άρθρο 4 στο διοικητικό συμβούλιο του ερασιτεχνικού σωματείου, στο άρθρο 13, στο διοικητικό συμβούλιο της αθλητικής ένωσης και στο άρθρο 22

για το διοικητικό συμβούλιο της ομοσπονδίας να μην υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση αυτών όσον αφορά τον χρόνο θητείας.

Δηλαδή, στα πρώτα αθλητικά σωματεία να έχουμε θητεία ενός μέχρι τρία έτη, στα άλλα να έχουμε τετραετή. Δεν βλέπω το λόγο γιατί να γίνεται αυτό.

Επίσης, σε κάθε κεφάλαιο από το πρώτο τμήμα αναφέρεται τίτλος άρθρου "ειδική αθλητική αναγνώριση". Το ορθότερο από νομοτεχνικής πλευράς θα ήταν να υπάρχει μια καταληκτική διάταξη στις τρεις κατηγορίες των αθλητικών οργανώσεων που να έλεγε ότι τα αθλητικά σωματεία, οι ενώσεις και οι ομοσπονδίες χρειάζονται ειδική αναγνώριση. Το μεν πρώτο σωματείο αναγνώριση από την ένωση φερείται, το δεύτερο από την ομοσπονδία και το άλλο από τον Υπουργό Αθλητισμού ή όλα από τον Υπουργό Αθλητισμού. Η επανάληψη στα πρώτα είκοσι άρθρα τριών παρομοίων ρυθμίσεων δεν δείχνει καλή νομοπαρασκευαστική εργασία. Αυτό έπρεπε να καλύπτεται μόνο με ένα άρθρο και ιδίως με ένα ακροτελεύτιο, στο τέλος, στις μεταβατικές διατάξεις.

Επίσης, στο άρθρο 29, "αθλητισμός ατόμων με ειδικές ανάγκες", αυτό είναι τελείως ξεκάθαρο. Μπήκε στο κεφάλαιο "περί αθλητικών ομοσπονδιών". Τι σχέση έχει αυτό; 'Η είναι μία νέα κατηγορία όπως λέμε για τα σωματεία τα ερασιτεχνικά, τις ενώσεις και τις ομοσπονδίες των ατόμων με ειδικές ανάγκες ή είναι μόνο ερασιτεχνικό και το πάμε στο Α' κεφάλαιο. Αν όμως δεν είναι τίποτα το πάμε στο τέλος, στις ειδικές κατηγορίες αθλητικών οργανώσεων. Έτσι όπως είναι σε ένα από τα τρία κεφάλαια, στο Γ' κεφάλαιο, είναι ένας αλεξιπτωτιστής που δεν έχει πού να "πέσει" και βρήκε κατάλυμα στο κεφάλαιο αυτό.

Στο άρθρο 51 και επόμενα εκεί που αναφέρεται ο προπονητής, ο διαιτητής κλπ., περιλαμβάνονται στο τμήμα των ομοσπονδιών. Μήπως οι διαιτητές και οι προπονητές δεν χρειάζονται για τα άλλα σωματεία; Γιατί να μπουν σε αυτό το κεφάλαιο; Εγώ προτείνω να μπει ειδικό κεφάλαιο στο τέλος που να καλύπτει όλες τις κατηγορίες.

Επίσης, αναφέρεται πολλές φορές τη λέξη "μεταγραφή". Δεν πρέπει να καταστρέφουμε την ελληνική γλώσσα. Το ρήμα είναι "εγγράφω". Επειδή, λοιπόν, γίνεται εγγραφή από το ένα σωματείο στο άλλο πρέπει να θεθεί και η πρόθεση "μετά", οπότε είναι "μετεγγραφή". Μεταγραφή είναι ειδικός νομικός όρος που αφορά την καταχώριση μιας πράξεως στα βιβλία του Υποθηκοφυλακείου.

Γι'αυτό, κύριε Υπουργέ, πριν φθάσουμε στην ψήφιση των άρθρων δώστε εντολή στους συνεργάτες σας να διορθωθεί η λέξη "μεταγραφή" και να γίνει "μετεγγραφή".

Τέλος, δεν μου αρέσει καθόλου εκεί που λέει ότι καταργούνται οι ν.75 και 1958. Θα ήταν προτιμότερο για να μην έχουμε ανάγκη να κάνουμε κωδικοποίηση να βρίσκουμε όλες αυτές τις ρυθμίσεις μέσα σε ένα νόμο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Χρυσανθόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο εισάγεται προς συζήτηση στην Ολομέλεια, είναι ένα νομοσχέδιο που αφορά τον πολιτισμό μας. Ο αθλητισμός είναι μέρος του πολιτισμού μας και σαφώς θα πρέπει να διαπνέεται από τις αξίες αυτές, που έχουν αναγορεύσει τη χώρα μας σαν μια διεθνή δύναμη.

Θα πρέπει να εκπορεύονται από τον πολιτισμό μας και την ιστορία μας όλες εκείνες οι πολιτικές εντολές, που θα μας καθιστούν αντάξιους αυτού του ιστορικού και πολιτισμικού μεγέθους και όχι απλά ενός μικρού οικονομικού μεγέθους, που μπορεί να διαθέτουμε στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας.

Θα έλεγα επίσης ότι η επιχειρούμενη αυτή νομοθετική πράξη, όχι απλά είναι ιστορική αναγκαιότητα, αλλά είναι υποχρεωτική, προσαρμοστική και ρυθμιστική πράξη, γιατί βρισκόμαστε σε μια νέα εποχή, με νέα δεδομένα και θα πρέπει να κινούμαστε προληπτικά, χαράσσοντας δρόμους στη νέα χιλιετηρίδα και όχι να μένουμε απλά παθητικοί και, θα έλεγε κανείς, υστερόχρονοι των υποχρεώσεών μας.

Υπάρχει ένα σοβαρότατο πρόβλημα, το οποίο διαπιστώνεται στη διάσταση μεταξύ του ερασιτεχνικού και του επαγγελματικού αθλητισμού. Από τη μια μεριά, στο ένα άκρο, είναι το αθλητικό ιδεώδες. Στο άλλο άκρο, είναι η κερδοσκοπία και η εμπορευματική χρήση. Στη μια πλευρά υπάρχει ο λαός, που σιγά-σιγά κάποιες δυνάμεις του με τον ημιεπαγγελματισμό μετατρέπονται σε επαγγελματικές και κερδοσκοπικές οργανώσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα και πάνω σ' αυτήν οφείλουμε να κινηθούμε.

Και οφείλουμε να θεσπίσουμε και στις δυο πλευρές ισομερείς νόμους, χωρίς να συγχέουμε τις δυο σημαντικές παραμέτρους, ότι η μια μπορεί να αποτελεί πηγή υγείας και ανάδειξης αξιών και η άλλη να αποτελεί βάθρο ανάδειξης κερδών και ίσως και απάνθρωπων συμπερασμάτων, γιατί στη δεύτερη περίπτωση χρησιμοποιούνται όλες οι μέθοδοι.

Βλέπουμε ότι υπάρχει ένα πολύ σημαντικό άρθρο, είναι το άρθρο 39. Θα ήθελα επ'αυτού να προσέξει ιδιαίτερα ο Υπουργός. Το άρθρο 39 αναφέρεται στο μαζικό αθλητισμό. Θα έλεγα κατ'αρχήν ότι η σύσταση ενός οργανισμού μαζικού αθλητισμού, είναι κάτι το οποίο κινείται, ώστε να συντονίσει πανελλαδικά μια δραστηριότητα. Θα έλεγα να μη χρησιμοποιούμε τον όρο "μαζικός αθλητισμός". Μπορούμε να πούμε "παλλαϊκός αθλητισμός", που δεν εξαιρείται κανείς και που είναι πιο δόκιμος, γιατί το "μαζικός" έχει και μια υποτιμητική έννοια.

Θα έλεγα ότι μπορεί να διατυπωθεί και στο άρθρο πως αυτήν την υποχρέωση της πολιτείας, που αναλαμβάνει να συντονίσει ο Υπουργός, τη μεταφέρει στην καθ'ολοκληρίαν ευθύνη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, γιατί αυτό είναι το μέσο, ο μόνος της αυτοδιοίκησης, που θα κινητοποιήσει το λαό και θα έχουμε ένα παλλαϊκό αθλητισμό, που δεν θα είναι ανταγωνιστικός, δεν θα είναι πρωταθλητισμός. Θα είναι η μαζική άθληση, η μαζική συμμετοχή, αλλά ας τον ονομάσουμε "παλλαϊκό αθλητισμό", για να μην έχει υποτιμητική έννοια.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι στο άλλο σκέλος, τα ομαδικά αθλήματα αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα και όχι από το πάθος των τοπικισμών. Παρακολουθούσα πρόσφατα έναν αγώνα στην Πάτρα, την περασμένη Κυριακή, μεταξύ δύο ομάδων για το ποια θα ανέλθει στην τέταρτη κατηγορία. Επειδή οι ομάδες δεν αντιστοιχούν σε γειτονίες, δεν είχαν οργανωμένους φιλάθλους, ώστε ο κόσμος να υποστηρίξει τη μια ή την άλλη.

Είχαν έλθει πάρα πολλοί, όμως, για να δουν τον αγώνα. Αυτό σημαίνει ότι η καλλιτεργούμενη βία, η ένταση και οι αντιπαραθέσεις, δεν αφορούν τη σύγκρουση των δυο χωριών, θα λέγαμε, που είναι και αυτή τεχνητού χαρακτήρα και το θέμα του γοήτρου, αλλά είναι σ' ένα άλλο επίπεδο, είναι στα χέρια αλλότριων συμφερόντων, που χρησιμοποιούν αυτούς τους συνδέσμους.

Γι' αυτό η παράγραφος αυτή που μένει προς ρύθμιση μετά το νομοσχέδιο -το θέμα της βίας- αφορά ένα θέμα που πράγματι έχει πρωταρχική σημασία να αντιμετωπισθεί το συντομότερο και όχι κάπως μακρύτερα, όταν θα προκύψουν τα πιο δυναμικά επεισόδια. Θα έλεγα να επιταχυνθεί μια τέτοια κατάθεση νομοσχεδίου.

Το γεγονός ότι πάμε ένα βήμα μπροστά, το ότι καταργείται το πελατειακό σύστημα, το ότι πλέον τα αθλητικά σωματεία θα επιχορηγούνται όταν έχουν τριετή συγκεκριμένη αθλητική δραστηριότητα, το ότι θα τηρούν βιβλία, είναι θετικό. Επίσης είναι θετικό το ότι θα ενισχυθεί το "πόθεν έσχες" και το ότι ο παραγοντισμός κτυπιέται γι' αυτούς που επιδιώκουν να έχουν θέσεις σε πολλές ομοσπονδίες.

Υπάρχουν όμως ζητήματα τα οποία έχουν να κάνουν με τις αντιδράσεις ομοσπονδιών, που πρέπει να δούμε με κατανόηση, όπως η αντίδραση της ομοσπονδίας καλαθοσφαίρισης, σχετικά με τη διάχυση των δυο επιπέδων, του αθλητισμού που είναι σε ημιεπαγγελματικό επίπεδο, με τον αθλητισμό που είναι σε εντελώς εμπορευματική βάση, στο επίπεδο της σύνθεσης των οργάνων της ομοσπονδίας. Έχουν δίκιο να διαμαρτύρονται σ' αυτό το ζήτημα.

Υπάρχει επίσης το θέμα των αθλητών, οι οποίοι ναι μεν παίρνουν τις παροχές αναγνώρισης των επιτευγμάτων τους

σε κάποια διεθνή διάκριση, αλλά αν πετύχουν μέσα στην ίδια χρονιά μια δεύτερη διάκριση, τους μειώνονται οι αμοιβές.

Πρέπει να πούμε ότι οι αθλητές δεν διατηρούνται στην κορυφή για πάρα πολλά χρόνια σε ένα διεθνές στερέωμα. Όταν κοπιάζουν για δεύτερη φορά, ειδικά στα βήματα του στίβου, μπορεί σε μια χρονιά να πετύχουν μέγιστη απόδοση. Θα κοπιήσουν πάρα πολύ και θέλουν και αυτήν τη φορά -και τη δεύτερη φορά- ισότιμη αναγνώριση και οικονομική ανταπόδοση, γιατί μετά από κάποια ηλικία αυτοί παύουν να μπορούν να αποδώσουν.

Υπάρχει ένα ζήτημα που έχει να κάνει με το γεγονός ότι το νομοσχέδιο αυτό, ενώ στις ομοσπονδίες βάζει κάποια θέματα για την πρόσληψη προσωπικού σύμφωνα με τον ισχύοντα ν. 2190, η τελευταία παράγραφος του άρθρου 30 σημαίνει καθ' ολοκληρίαν κατάργηση του ν. 2190 και κατ' επιλογήν πρόσληψη στις ομοσπονδίες, παρ' ότι οι ομοσπονδίες, επιχορηγούμενες από δημόσιο χρήμα, οφείλουν να εφαρμόζουν τον 2190.

Και να το δούμε αυτό για κάποιον εκλεκτό προπονητή ή κάποιο δυσέυρετο ειδικό επιστήμονα, ναι. Αλλά, κύριε Υπουργέ, η τελευταία παράγραφος του άρθρου 30 είναι υπερβολική σε όλη αυτήν τη λεπτομερειακή αναφορά, τουλάχιστον δεκαπέντε περίπου ειδικοτήτων που δεν είναι δυσεύρετες όλες, για να εξαιρούνται του ν. 2190.

Νομίζω ότι θα πρέπει ή να αναδιατυπωθεί το άρθρο και να περιοριστεί στις δυο-τρεις το πολύ ειδικές κατηγορίες προσόντων τα οποία είναι δυσέυρετα στην αγορά και πρέπει να γίνουν κατ' επιλογήν ή στην άλλη περίπτωση, η συγκεκριμένη αυτή παράγραφος θα πρέπει να αφαιρεθεί και να έρθει στη συνέχεια, αφού περάσει από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης. Και αφού δεν έχει κανείς αμφιβολία ότι χρειάζεται ειδική αντιμετώπιση ο τομέας του αθλητισμού και των ομοσπονδιών, να επανέλθει προς ψήφιση το συντομότερο.

Θα παρακαλούσα πάρα πολύ, για να μην υπάρξει καμία αμφιβολία, επειδή αυτές τις μέρες υπήρξε μεγάλη φιλολογία στον Τύπο ότι επιχειρείται κατάργηση του 2190, όχι από το δικό σας νομοσχέδιο, αλλά από άλλους...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Εισάγεται για πρώτη φορά το καθεστώς του 2190.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, είναι θετικό και εισάγεται, γιατί ακριβώς επιχορηγούνται από το δημόσιο οι ομοσπονδίες.

Επίσης, στην πολύ καλή προσπάθεια πρόθεσης να συμμετέχουν οι γυναίκες σε μικτές ομοσπονδίες με ποσάστωση, θα έλεγα ότι αυτό έχει μια αντισυνταγματικότητα, γιατί ενώπιον του νόμου δεν γίνεται διάκριση φύλων. Πολλά συνταγματικά δικαστήρια έχουν δικαιώσει προσφυγές οποιουδήποτε. Ακόμη και άντρες διεκδικούν τις συντάξεις των γυναικών τους και δεν μπορεί να γίνεται διάκριση.

Εδώ ακριβώς μπαίνει ένα θέμα. Ίσως εκεί που υπάρχει μικτή συμμετοχή, οι γυναίκες να δικαιούνται δικών τους οργάνων για να κατοχυρώσουν, όχι απλά την παρουσία τους, αλλά να ενισχυθεί και ο γυναικείος αθλητισμός. Είναι ένα θέμα το οποίο εισηγούμαι, για να το προσέξουμε στη συνέχεια.

Τέλος σε ό,τι αφορά για τη μονιμοποίηση εργαζομένων, οι οποίοι έχουν προσληφθεί εδώ και πολλά χρόνια και είναι μετέωροι, συμφωνούμε. Αλλά θα ήθελα να πω ότι στην ίδια κατηγορία, πριν την εφαρμογή τον Ιούνιο του 1997, που έκλεισαν πλέον τα παράθυρα του 2190, είναι και η κατηγορία των εργαζομένων στον ΟΠΑΠ. Αυτοί είχαν παρθεί μέσω ΑΣΕΠ, αλλά με διетή προϋπηρεσία, που σημαίνει ότι είχαν προσληφθεί από πολύ παλαιότερα. Να εξετασθεί, λοιπόν και αυτή η περίπτωση που είναι παρόμοια με την προηγούμενη, για να μην διαμαρτύρονται οι εργαζόμενοι.

Για τα υπόλοιπα θα αναφερθώ κατά τη συζήτηση των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Είναι πολλές οι θετικές διατάξεις και η

προσπάθεια που γίνεται είναι αξία προσοχής, για την αντιμετώπιση του προβλήματος, αφού θα υπάρχει και ένας κώδικας.

Ένα μεγάλο κομμάτι της υπόθεσης του αθλητισμού -επειδή εγώ δεν έχω ασχοληθεί με τον αθλητισμό, αφού δεν μου κάνει "όρεξη"...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν σας βοηθά και η σωματική διάπλαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Η διάπλαση ίσως να μην είναι στοιχείο, αλλά εν πάση περιπτώσει προέχουν άλλα πράγματα στη ζωή ορισμένων ανθρώπων. Ο Ισοκράτης είχε αντίθετη άποψη για τον αθλητισμό.

Ο αθλητισμός είναι όμως κοινωνικό πρόβλημα, κοινωνική περίπτωση, κοινωνική υπόθεση, είναι κοινωνία. Και αφού είναι κοινωνία, είναι και ποδόσφαιρο. Τα τρία τέταρτα του αθλητισμού - για να μην πω το 80%-90%- αφορούν το ποδόσφαιρο. Η διάβρωση του ελληνικού ποδοσφαίρου έχει ως αφετηρία την επαγγελματικοποίησή του. Το φίλαθλο πνεύμα, το έμβλημα, τα χρώματα, η σημαία και το όνομα της κάθε ομάδας, στο άκουσμα του οποίου ευαισθητοποιούνται οι χορδές του ψυχικού κόσμου, κάθε αγνού οπαδού, θυσιάστηκαν στο βωμό του συμφέροντος των ιδιοκτητών των ποδοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών.

Είκοσι χρόνια τώρα οι φίλαθλοι, όσοι ρομαντικοί έχουν απομείνει, γίνονται κοινωνοί φημών, σκοτεινών κυκλωμάτων και μάρτυρες απιστευτών σκηνών βίας και κακοποίησης του ποδοσφαίρου και έχουν χάσει κάθε έννοια εντίμου και ισότιμου ανταγωνισμού. Απόρροια όλων αυτών είναι ότι ουδείς πείθεται -και πώς αλήθεια να πεισθεί; Μόνο όσοι το επιθυμούν, κουτόχορτο μασούν- πως τα αποτελέσματα στα γήπεδα έχουν βάση την απόδοση των ομάδων, ή την τύχη. Αυτό είναι αδιανόητο.

Είναι λογικό οι ισχυροί να θέλουν να γίνουν ισχυρότεροι και να στοχεύουν στις διεθνείς διακρίσεις, που δεν συνοδεύονται πλέον από τη δόξα και τη φήμη, αλλά από τον πακτωλό των δισεκατομμυρίων.

Σημασία έχει το εξής: Η εμπορευματοποίηση του ποδοσφαίρου και των ΠΑΕ ξεφεύγει από τα χέρια σας. Δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί το θέμα. Εκεί υπάρχει η ηθική διάβρωση της αξίας της έννοιας του αθλήματος ως ευγενούς άμιλλας για τους νέους και για το λαό. Η αξία της έννοιας του ιδεώδους της ευγενούς άμιλλας θυσιάζεται από τα οικονομικά ορυχεία της λειτουργίας των ΠΑΕ. Κι έτσι καταργείται πάσα έννοια αξίας ηθικής για τον αθλητισμό και για το ιδεώδες της ευγενούς άμιλλας. Εδώ περάσαμε στην εμπορευματοποίηση, η οποία πήρε τέτοιες διαστάσεις που δεν είναι στο χέρι σας να τις αντιμετωπίσετε. Οι διατάξεις μπορεί να προσπαθούν να αποδιαβρώσουν τον διατητή, αλλά η αξία του χρήματος είναι ισχυρότερα και ως εκ τούτου θα είναι διαβρωμένος ο διατητής και με αυτές τις διατάξεις. Βέβαια οι διατάξεις καλά τίθενται -και δεν έχω αντίρρηση- αλλά το μεγάλο θέμα είναι ότι αυτό που ουσιαστικά έχει ξεφύγει από την υπόθεση είναι πως ο χρηματισμός δεν συλλαμβάνεται. Και ο χρηματισμός δεν είναι χρηματισμός του διατητή. Είναι χρηματισμός όλου του κυκλώματος, των πάντων. Επομένως όλα περιέχονται εκεί.

Εσείς πιστέψατε ότι μπορεί να αντιμετωπισθεί το θέμα. Η βία είναι υπόθεση πνευματική. Όταν είχα πάει στον Απόλλωνα, ρώτησα τους αστυνομικούς, τι γίνεται με τη βία στα γήπεδα και μου είπαν ότι "όλοι αυτοί τώρα είναι μαστουρωμένοι".

Και το μαστούρωμα δεν το αντιμετωπίζει η διάταξη, ούτε η Αστυνομία. Δεν βάζουμε χέρι, διότι είναι μαστουρωμένοι. Και είναι μαστουρωμένοι, διότι είναι πνευματικό, είναι βουλευτικό, είναι η λειτουργία της πνευματικής αντοχής κάθε παιδιού, κάθε θεατή. Επομένως εκεί δεν πάει χέρι ούτε αστυνομικού ούτε νόμου. Τίποτε. Καταργείται η αξία της έννοιας της διατάξεως για την αντιμετώπιση στη βία. Πρέπει να αντιμετωπιστεί το θέμα με πνευματικά εργαλεία, με πνευματικά μέσα, με διαπαιδαγώγηση, με συνθήματα, με λειτουργία ψυχολογικής συνθηματολογίας ίσης και ικανής να αντιμετωπίσει το πρόβλημα μιας προσαρμογής αυτού του αρρωστημένου νεανικού πλήθους προς μία άλλη του μορφή.

Επομένως εδώ πρέπει να εντοπιστεί ειδικότερα. Μήπως θα

πρέπει στη διάταξη για την αντιμετώπιση της βίας, μέχρι το τέλος της συζήτησης να βάλουμε κάτι.

Λοιπόν, κύριε Υφυπουργέ, όσον αφορά τις άλλες διατάξεις, θα τις ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Στάθης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτέλους, έφτασε στην ελληνική Βουλή ένα -θα το πω περιβόητο, όχι με την κακή έννοια- νομοσχέδιο που ταλαιπωρήθηκε πάρα πολλά χρόνια. Κάλιο αργά παρά ποτέ! Δείχνει τουλάχιστον ότι αντιμετωπίζει με πληρότητα όλα τα θέματα που απασχολούν τον αθλητισμό, τα προβλήματα που έχει ο σημερινός αθλητισμός. Αξίζουν επομένως, κύριε Υφυπουργέ, συγχαρητήρια σε σας που καταφέρατε να το φέρετε. Διότι εμείς αποτύχαμε στο παρελθόν να φέρουμε το νόμο εδώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Το περιλαμβάνει ο νόμος αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Έχω διαπιστώσει διαβάζοντας ορισμένα σχετικά άρθρα ότι πράγματι, έχει μείνει κάτι από εκείνες τις περιόδους που με είχαν και εμένα απασχολήσει σχετικά με τα ζητήματα του ελληνικού αθλητισμού.

Είναι γεγονός ότι η Ελλάδα μας πέτυχε πολύ σημαντικές νίκες στον αθλητισμό και σε πανελλήνιο, αλλά και σε διεθνές επίπεδο και το ότι είδαμε σήμερα και τους Ολυμπιονίκες εδώ -χαρήκαμε ιδιαίτερα που τους είχαμε μαζί μας- είναι και αυτό ελπίζω ένα σημάδι συμπαράστασης στην προσπάθεια αυτή να αναβαθμίσουμε και το νομοθετικό πλαίσιο, πάνω στο οποίο θα αναπτυχθεί στην παραπέρα πορεία, στο μέλλον, εν όψει μάλιστα και των Ολυμπιακών Αγώνων και άλλων πολύ σημαντικών αθλητικών οργανώσεων που έχει αναλάβει η χώρα μας, ο αθλητισμός μας.

Είναι γεγονός ότι είναι απαραίτητος ο εκσυγχρονισμός στον αθλητικό χώρο. Διαβάζουμε, ακούμε πάρα πολλά, ειδικότερα σε ό,τι αφορά στον επαγγελματικό αθλητισμό. Εκεί υπάρχουν πολύ περισσότερα προβλήματα και ελπίζω ότι με τις διατάξεις, οι οποίες συμπεριλαμβάνονται σε αυτό το νομοσχέδιο ότι, εφόσον εφαρμοστούν, η κατάσταση θα βελτιωθεί και η εικόνα για τη χώρα μας θα είναι καλύτερη.

Σε μια συζήτηση που βρέθηκε στο Συμβούλιο της Ευρώπης, στο Παρίσι, πρόσφατα και αφορούσε τον ποδοσφαιριστή Μπόσμαν - νομίζω είναι το όνομά του- που δημιούργησε αυτό το πρόβλημα της δυνατότητας μεταγραφής του σε μία ομάδα γαλλική από το Βέλγιο, είχα διαπιστώσει από ένα Γερμανό ειδικό, ο οποίος έκανε εισήγηση εκεί και με τον τρόπο του έθεσε τα θέματα, ότι δημιουργούσε για τη χώρα μας μια κακή εικόνα. Δημιουργούσε την εικόνα ότι εμείς στην Ελλάδα μπορούμε σε είκοσι τέσσερις ώρες να αλλάζουμε την εθνικότητα ενός παίκτη και ότι αυτές οι διαδικασίες έχουν δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στα διοικητικά των σωματείων στον αθλητισμό της Ευρώπης. Βεβαίως, ως Έλληνα εθίγη. Διότι δεν είναι δυνατό να κάνουν οι Γερμανοί επιθέσεις τέτοιου είδους στους Έλληνες και αναγκάστηκα ασφαλώς να πάω πίσω στην ιστορία ότι εμείς έχουμε πολλούς Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό.

Μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ειδικότερα, ήλθε και ο εμφύλιος πόλεμος, πολλές οικογένειες βρέθηκαν εκτός Ελλάδος και πολλές από αυτές μεγάλωσαν παιδιά στο εξωτερικό και ήταν φυσιολογικό οι χιλιάδες ομογενείς που επέστρεφαν στην Ελλάδα να γίνονται και να χαρακτηρίζονται ως Έλληνες.

Ασφαλώς το θεώρησα πολύ προσβλητικό από τον ειδικό των Γερμανών να αναφερθεί στην Ελλάδα με αυτόν τον τρόπο. Τέτοια πράγματα γίνονται και ελπίζω να μην ξαναγίνουν, κύριε Υπουργέ.

Πάντως θα ήθελα να κάνω ορισμένες γενικές παρατηρήσεις. Η επιτυχία στον αθλητισμό προέκυψε γιατί η χώρα μας, έκανε μεγάλα βήματα και πρόοδο στην υποδομή και την τεχνική και στην άυλη. Και αυτή είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη και του ερασιτεχνικού, αλλά και του επαγγελματικού αθλητισμού.

Ο προπονητής π.χ. είναι ένας πολύ σημαντικός παράγοντας στην ανάπτυξη του αθλητισμού και του ερασιτεχνικού και του

επαγγελματικού. Άλλωστε η βάση του αθλητισμού είναι και πρέπει να είναι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός. Και σε σχέση με αυτό, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να δώσετε πιο γενναίες οικονομικές ενισχύσεις, διότι εκεί πράγματι δημιουργείται η μεγάλη υποδομή που στηρίζει και την κορυφή της πυραμίδας.

Πολλές φορές στο παρελθόν αθλητές από τραυματισμούς έχασαν ή αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το χώρο του αθλητισμού, διότι στον τομέα της αθλητιατρικής στην Ελλάδα δεν διαπρέπουμε όσο διαπρέπουν άλλες χώρες. Και δεν γνωρίζω αν στο κέντρο αυτό της έρευνας και της τεχνολογίας προβλέπεται συνεργασία με τον ακαδημαϊκό χώρο, με τα πανεπιστήμια, αν προβλέπεται δηλαδή αυτή η ανάπτυξη της ειδικότητας που είναι σημαντική.

Πιστεύω ότι αυτό το κέντρο, στο οποίο αναφέρεστε με ειδικό άρθρο, μπορεί να στηρίξει με τις γνώσεις, με την τεχνολογία, με την επιστήμη, την ανάπτυξη του αθλητισμού στη χώρα μας και να προωθήσει προγράμματα σύνδεσης γενικότερα του κέντρου με όλα τα εθνικά αθλητικά στάδια που έχουμε στη χώρα μας.

Η πληροφορική σήμερα, μας δίνει τη δυνατότητα μεταφοράς των τελευταίων λέξεων στην τεχνική και στην επιστήμη και στη γνώση για την αντιμετώπιση προπονητικών και αθλητιατρικών προβλημάτων και γενικότερα προβλημάτων αθλητισμού.

Υπάρχουν όμως προβλήματα που μπορεί να προκύψουν, αν, αντί να αναβαθμίσουμε, υποβαθμίσουμε τη διαδικασία ανάπτυξης ορισμένων παραγόντων που συμβάλλουν αποφασιστικά στην εξέλιξη του αθλητισμού, όπως παραδείγματος χάριν είναι ο προπονητής. Ο προπονητής είναι ένας πολύ σημαντικός παράγων στην ανάπτυξη του αθλητισμού. Το λέω αυτό, διότι ο προπονητής έχει τρεις βασικούς στόχους. Από τη μία να αναπτύξει την τεχνική, την τεχνική διάπλαση του αθλητή, και από την άλλη έχει την υποχρέωση να διαπαιδαγωγήσει τον αθλητή στον ερασιτεχνικό ή επαγγελματικό αθλητισμό. Εμείς θέλουμε αθλητές οι οποίοι να γνωρίζουν τι σημαίνει αθλητισμός. Και τέλος ασφαλώς η ψυχολογία που παίζει ένα πολύ σημαντικό ρόλο του αθλητή, ο οποίος συμμετέχει στα παιχνίδια.

Επομένως θα έλεγα ότι ο προπονητής πρέπει να είναι προϊόν της ακαδημαϊκής κοινότητας, του πανεπιστημίου, και αν μεν τα προγράμματα σήμερα του ΤΕΦΑΑ δεν έχουν αυτήν τη δυνατότητα, θα πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια να αποκτήσουμε αυτές τις δυνατότητες. Για την αξιοποίηση άλλωστε όλου αυτού του δυναμικού έχουμε τους γυμναστές που τελειώνουν και χιλιάδες περιμένουν το διορισμό τους, ενώ μπορούμε να αξιοποιήσουμε αυτούς τους επιστήμονες, έστω με κάποια προγράμματα κατάρτισης.

Θα έλεγα ότι το Ελληνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας θα μπορούσε να συμβάλει στην ανάπτυξη ειδικών προγραμμάτων κατάρτισης και αναβάθμισης γνώσεων στους προπονητές. Αλλά δεν μπορώ να δω ένα τετραετές πρόγραμμα που δίνει το δίπλωμα σε έναν επιστήμονα και παίρνει την άδεια άσκησης του επαγγέλματος του προπονητού να έχει την ίδια μοίρα με κάποιον ο οποίος παρακολουθεί ένα πρόγραμμα οκτώ μηνών σε αυτό το Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας. Θα πρέπει να το δείτε αυτό, γιατί θα πρέπει να αναβαθμίσουμε σ' αυτήν τη φάση αυτόν τον τομέα.

Υπάρχουν πολλά ζητήματα που μπορεί να θίξει κανείς σ' αυτό το νομοσχέδιο. Ένα από αυτά είναι και το ζήτημα της διαιτησίας. Το ξεκαθάρισμα των ρόλων στον τομέα της διαιτησίας είναι υψίστης, είναι ζωτικής σημασίας. Έχουμε διαιτητές εν ενεργεία και μη εν ενεργεία που πάντοτε παρεμβαίνουν σε όλα τα ζητήματα. Παρεμβαίνουν σε ζητήματα που εκ των πραγμάτων διαπλέκονται συμφέροντα. Θα ήθελα σε αυτόν τον τομέα να προχωρήσουμε σε πολύ σημαντικές, εκσυγχρονιστικές, θα έλεγα, αλλαγές. Θα ήθελα να διαχωρίσουμε τους εν ενεργεία από τους μη εν ενεργεία διαιτητές. Αυτοί που ελέγχουν δεν μπορεί να είναι ελεγχόμενοι και αντίστροφα. Και αυτό μπορεί να συμβεί σε κάθε περιοχή. Επίσης θα ήθελα ο διαιτητής να έχει ένα επίπεδο γνώσεων και οι σχολές αυτές να μην είναι αποτέλεσμα αυτής της αντιμετώπισης που βλέπω. Στη συζήτηση των άρθρων θα πούμε περισσότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): 'Οχι μόνο γνώσεις, αλλά πρέπει να έχει πίσω του και ένα background ηθικής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε επειδή στο παρελθόν θήτευσαν σ' αυτόν το χώρο του αθλητισμού ως αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): 'Ησασταν διαιτητής; Καλό είναι να μην το πιάνετε το κεφάλαιο αυτό. Τα τελευταία αποτελέσματα της προηγούμενης Κυριακής μας στενοχωρούν πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε. Θα επανέλθω στη συζήτηση των άρθρων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα πολύ σπουδαίο νομοσχέδιο που καλύπτει ένα κεφαλαιώδες θέμα της πατρίδας μας, τον αθλητισμό.

Το άρθρο 16 παράγραφος 9 του Συντάγματος, ο ν.75/75, η εν τω μεταξύ αποκτηθείσα εμπειρία και η αθλητική πραγματικότητα, όπως προβάλλεται μέσα στο σύστημα των υποχρεώσεων για το 2004, αποτελούν τους βασικότερους ερεθισμούς, τους προσδιοριστικούς, θα έλεγα, παράγοντες που θεμελιώνουν και στηρίζουν το περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Και είναι προς τιμήν του Υπουργείου που διέπλασε τη νομοθετική του σκέψη μέσα σε αυτό το πλαίσιο της πραγματικότητας, της θεσμικής, της εμπειρίας, της αθλητικής πραγματικότητας.

Η σημασία του αθλητισμού για την πατρίδα, για τους Έλληνες είναι αυτονόητη. Θα μου επιτρέψετε να κάνω τη διεύρυνση, είναι μεγίστη για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Και το έδαφος, κύριε Υπουργέ, είναι εντελώς παρθένο. Και η ανάγκη για την άνδρωση ενός επιστημονικού αθλητισμού, ενός αθλητισμού επαϊόντων στα στρατόπεδα είναι ουσιαστική.

Το νομοσχέδιο αποτελείται από τέσσερα κεφάλαια που αρθρώνονται σε 139, με το ακροτελεύτιο, άρθρα. Στη πρώτη ομάδα καλύπτεται ένα σοβαρότατο αντικείμενο, ο ερασιτεχνικός αθλητισμός, με τα άρθρα από το 1 μέχρι το 58. Το δεύτερο τμήμα καλύπτει τον επαγγελματικό αθλητισμό και αναφέρεται στα άρθρα 59 μέχρι 118.

Το τρίτο τμήμα καλύπτει ένα επίσης σπουδαίο κεφάλαιο, την αθλητική δικαιοσύνη. Και αυτή αναπτύσσεται στα άρθρα από 119 μέχρι 128.

Και το τέταρτο τμήμα, λοιπές και μεταβατικές διατάξεις, καλυπτόμενο στα τελευταία δέκα άρθρα από 129 μέχρι και το ακροτελεύτιο 139, ολοκληρώνει την εικόνα και το περιεχόμενο του νομοσχεδίου.

Ποιες είναι μερικές από τις βασικές αλλαγές, που επιτυγχάνει η γενική άρθρωση του νομοσχεδίου; Η πρώτη είναι ο αθλητικός σχεδιασμός. Είναι σημαντικό το θέμα της οργάνωσης, το θέμα του προγραμματισμού, το θέμα της σχεδίασης, όπως άλλως αναφέρεται. Ο αθλητικός σχεδιασμός θα δώσει το πλαίσιο, το οποίο με ειδικότερες προϋποθέσεις θα καθορίζει και θα επιτυγχάνει τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

Δεύτερο θέμα είναι ο διαχωρισμός ερασιτεχνικού από επαγγελματικό αθλητισμό. Και ο διαχωρισμός αυτός επιτυγχάνεται με συγκεκριμένες διατάξεις, όπως αναφέρονται στο πρώτο και δεύτερο τμήμα του νομοσχεδίου.

Το τρίτο σημείο είναι ότι αποδίδεται, αναγνωρίζεται ένα ουσιαστικό πλεονέκτημα αυτοτέλειας και ανεξαρτησίας στους αθλητικούς φορείς, μέσα στο πλαίσιο των καθοριζόμενων διατάξεων. Η διαφάνεια, η καταπολέμηση της διαφθοράς, η συντριβή των πελατειακών σχέσεων, η διαμόρφωση διατάξεων που εξασφαλίζουν το "έκαστος εφ'ω ετάχθη" και "το αρμόζον εκάστω", η αντιμετώπιση της βίας με το κανονιστικό πλαίσιο που θα συνταχθεί με μέριμνα του Υπουργού Αθλητισμού, είναι μερικές από τις βασικές διατάξεις που αποτελούν ένα γενικότερο αίτημα όχι μόνο του αθλητικού κόσμου και της υπεύθυνης πολιτείας, αλλά του συνόλου της

ελληνικής κοινωνίας. Να πούμε ότι η ορθολογική λειτουργία, ο έλεγχος της οικονομικής και διαχειριστικής πλευράς, είναι μια άλλη λεπτομέρεια που προσδίδει ειδική αξία, κύριε Υπουργέ, στη συνολική προσπάθεια που περιέχεται στη νομοθετική σκέψη για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Ο μαζικός αθλητισμός και η πρόβλεψη για τα άτομα ειδικών αναγκών είναι δύο ρυθμίσεις μεγάλης σημασίας.

Και για να διευκολύνω, κύριε Πρόεδρε, τους συναδέλφους και το Κοινοβούλιο και το χρόνο, δηλώνοντας ότι ψηφίζω με ιδιαίτερη χαρά και ευθύνη το νομοσχέδιο, ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Σπυριούνη.

Ο κ. Κουράκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ν. 75/75, ρύθμισε και έλυσε μια σειρά προβλήματα. Το σημερινό νομοσχέδιο, καρπός κόπου και μελέτης της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, έρχεται να συμπληρώσει και να δώσει λύσεις σε θέματα που η πραγματικότητα και η δυναμική της κοινωνίας δημιούργησε.

'Αλλωστε, εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, οφείλουμε να έχουμε δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να λειτουργούν απερίσπαστα οι εμπλεκόμενοι στον αθλητισμό είτε αυτοί είναι ερασιτέχνες είτε επαγγελματίες, χωρίς τα αρνητικά φαινόμενα που παρουσιάστηκαν. Επιβάλλεται να κατοχυρωθεί η ανεξαρτησία των αθλητικών φορέων, να διαχωριστούν με σαφή τρόπο οι διαδικασίες και οι φορείς του ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού. Να υπάρξει πλήρης διαφάνεια ανάμεσα στα σωματεία, τις ενώσεις, τις ομοσπονδίες και τις επαγγελματικές ενώσεις. Η ανεξαρτησία της λειτουργίας όλων αυτών χωρίς τον προστατευτισμό και την εξάρτηση από το κράτος, η κατοχύρωση του μαζικού αθλητισμού και η δημιουργία φορέων για να αθλούνται τα άτομα με ειδικές ανάγκες, θα δώσει δυνατότητες και θα δημιουργήσει νέες ευκαιρίες.

Ο εναγκαλισμός και η εμπλοκή του κράτους στις αθλητικές διαδικασίες εξέθρεψε πελατειακές σχέσεις, ακύρωσε πρωτοβουλίες και δημιούργησε φαινόμενα που σε αρκετές περιπτώσεις απογοήτευσαν άτομα που με ειλικρινή πρόθεση και αγάπη προς το αθλητικό ιδεώδες θέλησαν να ασχοληθούν.

Οφείλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και το νομοσχέδιο νομίζω ότι το επιτυγχάνει- να διαμορφώσουμε τους κανόνες με ορθολογισμό που γιατί όχι με φαντασία και γενναιοφροσύνη που θα καθορίσουν τους όρους, ώστε πραγματικά να ολοκληρωθεί και να προχωρήσει η ανάπτυξη του αθλητισμού στη χώρα μας.

Σήμερα που τα θέαμα και η διαμεσολαβημένη εικόνα αντικαθιστούν τη δράση και την αμεσότητα, επιβάλλεται ο πολίτης να διευκολυνθεί και χωρίς καμία επιφύλαξη να αθληθεί, να στηρίξει και να αναπτύξει πρωτοβουλίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εραστής του αθλητισμού δεν επιτρέπεται να μετατρέπεται σε αδιάφορο παρατηρητή της κερκίδας ή ακόμη χειρότερα, του τηλεοπτικού θεάματος, αλλά να αθληθεί και να δράσει ως ενεργός, δραστήριος και συμμετοχός.

Φαινόμενα εκφυλιστικά στο χώρο του αθλητισμού παρουσιάζονται ακριβώς επειδή εμποδίζεται η πρωτοβουλία και νομιμοποιούνται παραλείψεις και κυκλώματα, που προαποφασίζονται πολλά και διάφορα, ενώ υπηρετούν ταπεινούς και ιδιολεϊκούς σκοπούς.

Η ποιότητα της ζωής αναδεικνύεται καθημερινά ως στόχος πρώτος. Αγωνιζόμαστε, ώστε να διευρυνθεί ο ελεύθερος χρόνος. Η ελευθερία του ανθρώπου άλλωστε και η ανάπτυξη της προσωπικότητάς του μόνο στον ελεύθερο χρόνο και όχι στη "δουλειά" (-δείτε πώς ορθά στη γλώσσα μας λέγεται η εργασία-) είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί και να ολοκληρωθεί. Ο ελεύθερος άνθρωπος που οραματιζόμαστε έχει ανάγκη από χρόνο ελεύθερο. Ακριβώς η ενασχόληση με τον αθλητισμό δίνει την προοπτική, ώστε αυτός ο χρόνος να γίνει χαρά και να χτυπηθεί ο ατομικισμός και η κοινωνική απομόνωση, ενώ παράλληλα με τα ομαδικά αθλήματα καλλιεργείται στους νέους

-και όχι μόνο- η συνεργασία και η ψυχική επαφή.

Η κοινωνική εξέλιξη και η πολύπλευρη πολιτιστική ανάπτυξη δημιουργούν κάθε μέρα νέες ευκαιρίες. Παράλληλα, όμως, εμφανίζονται και μια σειρά από δυσκολίες και κινδύνους.

Ο αθλούμενος νέος είναι σε θέση να απαντήσει θετικά και δυναμικά στην καθημερινότητα και να αντισταθεί στους κινδύνους αυτούς. Θα το πράξει όταν χτυπηθούν κάθε μορφής συμφέροντα -και νομίζω ότι το νομοσχέδιο το επιτυγχάνει- που συχνά απογοήτευσαν, αλλά και απογοητεύουν, εξεγείρουν και σε μερικές περιπτώσεις ωθούν σε φαινόμενα παθογένειας ακόμη και στον απατηλό παράδεισο των ναρκωτικών.

Στην κατ'άρθρο συζήτηση, κύριε Υπουργέ, θα μου δοθεί η δυνατότητα να κάνω κάποιες επιμέρους παρατηρήσεις που έχουν σχέση με την ενίσχυση του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Με την πεποίθηση ότι η ποιότητα ζωής αποτελεί στόχο πρώτο και ότι η ποιότητα αυτή υπηρετείται με τον καλύτερο τρόπο από τον αθλητισμό, νομίζω ότι όλοι πρέπει να υπερψηφίσουμε το νομοθέτημα αυτό, γιατί ακριβώς οι διατάξεις του συμπληρώνουν τη μέχρι τώρα νομοθεσία αξιοποιώντας την εμπειρία που αποκτήσαμε εν τω μεταξύ. Ανοίγονται προοπτικές, ώστε να αναπτυχθεί και να ανθίσει ο αθλητισμός στη χώρα που γέννησε το αθλητικό ιδεώδες και το υπηρέτησε με άριστο τρόπο.

Σήμερα που οι αλλοιώσεις στο χρόνο αυτό είναι πολλαπλές και κάθε ημέρα ο υγιής αθλητισμός απειλείται από άνομα συμφέροντα, οφείλουμε να νομοθετούμε με συνέση και γνώση. Το επιβάλλει εξ άλλου ο ρυθμός της εποχής, μίας εποχής που παρά τις πολλαπλές ανησυχίες που δημιουργεί, παράλληλα επιτρέπει να τρέφουμε και καλές ελπίδες.

Σας ευχαριστώ και νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι ανταποκριθήκα στο κάλεσμα σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Κουράκη. Ήσασταν σύντομος και ουσιαστικός.

Ο κ. Δαμιανός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι και εγώ ουσιαστικός, αλλά δεν ξέρω αν θα είμαι σύντομος.

Κύριε Υπουργέ, μας φέρατε ένα νομοσχέδιο σήμερα εδώ, το οποίο θα μπορούσα να το χαρακτηρίσω με πολλούς όρους. Θα ξεκινήσω με τους πιο απλούς.

Είναι ογκώδες και περίπλοκο. Και είναι περίπλοκο με δική σας ευθύνη, διότι δεν μας φέρατε τις τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις. Και δεν σας κρύβω ότι επί δεκαπέντε περίπου ημέρες που το έχουμε στα χέρια μας χρησιμοποιώντας και αυτούς τους παλιούς νόμους που μας δώσατε, που δεν είναι και πλήρεις, ακόμα δεν έχω καταφέρει να βρω όλες τις τροποποιούμενες διατάξεις. Άλλωστε αρκετές από αυτές δεν αφορούν μόνο αθλητικά νομοσχέδια.

Είναι βερμπαλιστικό, είναι δύσκολο στην εφαρμογή και θα το δείτε στην πράξη. Δεν αμφισβητούμε τις καλές σας προθέσεις, αλίμονο γι' αυτό. Θεωρούμε ότι έχετε τις καλύτερες δυνατές των προθέσεων, θεωρούμε όμως επίσης δύσκολο να εφαρμοστούν πολλά απ'αυτά τα οποία προβλέπετε. Να αναφέρω ένα πολύ απλό παράδειγμα. Στους σύνδεσμούς των φιλάθλων μας είπατε προ ολίγου ότι τους δίνετε πλέον νομική μορφή και υπόσταση, ότι πλέον είναι αθλητικά σωματεία κλπ. Και λέτε μέσα ότι θα πάρουν αναγνώριση φιλάθλου ιδιότητας και πρέπει να σας καταθέσουν πλήρη κατάλογο μελών με αντίγραφο ποινικού μητρώου.

Ειλικρινά, κύριε Υπουργέ, πιστεύετε ότι υπάρχει η δυνατότητα από το ΠΕΦΟ - την ΠΑΛΕΦΙΠ δεν ξέρω πώς λέγεται ο σύνδεσμος των φίλων της ΑΕΚ- ή από κάποιο άλλο μεγάλο σωματείο να σας καταθέσουν μερικές χιλιάδες μελών με αντίγραφα ποινικών μητρώων και οι υπηρεσίες σας να τα εξετάσουν; Πιθανόν να μπορούν να σας τα καταθέσουν. Έχετε όμως την εντύπωση ότι οι υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού θα μπορέσουν να κάνουν, έστω την αντιπαραβολή καταστάσεων με ποινικά μητρώα; Είναι διάταξη η οποία έχει πολλές αγαθές προθέσεις αλλά θα μείνει

γράμμα κενό περιεχομένου και εδώ είμαστε και θα το δούμε.

Ακόμα έχουμε προβλήματα στις εφαρμογές. Ακουσαμε πολλά. Για παράδειγμα -το είπαν προ ολίγου και άλλοι ομιλητές- υπάρχει το θέμα των προπονητών. Είναι καλή η πρόθεση. Κανείς δεν μπορεί να την αμφισβητήσει. Είναι ιδιαίτερα σημαντικός ο ρόλος των προπονητών στις επιτυχίες των αθλητών μας. Όμως εδώ μας λέτε -θα τα πούμε πιο αναλυτικά στα άρθρα- ότι θα φτιάξετε σε οκτώ μήνες επιτροπή, η οποία θα εξετάσει ισοτιμίες και άλλα τινά και μάλιστα λέτε ότι θα υπάρχει στην επιτροπή προπονητής της ανωτάτης κατηγορίας, όταν εδώ δεν έχετε καθορίσει ποια είναι η ανωτάτη κατηγορία και όταν δεν έχετε καν δώσει αναγνωρίσεις διπλωμάτων από τις σχολές του εξωτερικού. Και μάλιστα, θα συμφωνήσω απόλυτα με το συνάδελφο τον κ. Στάθη που είπε ότι δεν μπορεί να έχουμε προπονητές που έχουν τελειώσει μία τετραετή, πενταετή ή και εξαετή, με την ειδικότητα, σχολή και να τους συγκρίνουμε με τους προπονητές που θα βγάλουμε σε οκτώ μήνες απ'αυτές τις σχολές που θα ιδρύσουν. Επιτρέπεται να ιδρύσουν -δεν είναι σίγουρο ότι θα ιδρυθούν, απλά επιτρέπεται- από το Ε.Κ.Α.Ε.Τ. Και τώρα μια και λέω για Ε.Κ.Α.Ε.Τ. το πιο χαρακτηριστικό και αυτό που σίγουρα θα μείνει σε όλο τον κόσμο για το νομοσχέδιο αυτό είναι ότι είσθε νονός, τουλάχιστον δέκα καινούριων ονομάτων. Αυτή είναι η μεγαλύτερη επιτυχία του νομοσχεδίου. Αλλάζουμε την ΕΠΑΕ σε ΕΣΑΠΕ, αλλάζουμε την ΕΣΑΚ σε ΕΣΑΚΕ, το ΕΚΑΕ σε ΕΚΑΕΤ, τη ΔΕΚΑΒ σε ΔΕΑΒ κ.ο.κ. Δεν είδα πού είναι η ρύθμιση εκείνη που θα λύσει τα προβλήματα.

Είπατε μιλώντας στην πρωτολογία σας για το πρόβλημα της διαιτησίας, ένα πρόβλημα που όλοι μας το αναγνωρίζουμε. Ειλικρινά όμως, κύριε Υπουργέ, πείτε μου σε ποιο άρθρο κάνετε την παραμικρή έστω τομή στα θέματα διαιτησίας. Είναι ακριβής αντιγραφή προηγούμενων διατάξεων νόμου και μάλιστα νόμου που εσείς ξαναείχατε ψηφίσει. Όταν λέω εσείς, δεν εννοώ εσείς ο ίδιος, αλλά προηγούμενος Υπουργός της δικής σας Κυβέρνησης. Δεν υπάρχει καμία αλλαγή. Άρα, πώς θα λυθεί το πρόβλημα της διαιτησίας; Με την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος; Μακάρι, να μπορούσε.

Μας μιλήσατε για την ταχύτατη επίλυση πλέον των προβλημάτων που δημιουργούνται στους αγώνες από το ΑΣΕΑΔ. Το ΑΣΕΑΔ, λοιπόν, αν κάνετε μια απλή πρόσθεση, θέλει το μίνιμουμ είκοσι έξι μέρες για να βγάλει απόφαση, βάσει των προθεσμιών που εσείς οι ίδιοι βάζετε μέσα στο νομοσχέδιο. Λέτε όμως, παράλληλα σε άλλο άρθρο ότι η όποια ποινή, εφαρμόζεται στη μεθεπόμενη αγωνιστική, δηλαδή το πολύ σε δεκατέσσερις μέρες. Άρα όταν θα βγάλει απόφαση το ΑΣΕΑΔ θα έχει ήδη επιβληθεί η ποινή. Και μάλιστα εδώ κάνετε και μία άλλη διαφοροποίηση που δεν την κατάλαβα. Λέτε ότι έχουν δικαίωμα να προσφύγουν μόνο αν τιμωρηθούν με δύο αγωνιστικές. Αν τιμωρηθούν με μία είτε είναι άδικη η απόφαση είτε δεν είναι, τιμωρούνται, τελείωσε! Δεν έχει δικαίωμα προσφυγής σε δευτεροβάθμιο όργανο ο τιμωρούμενος με μία αγωνιστική. Και μιλάω για αποκλεισμό γηπέδου, μιλάω για στιδήποτε άλλο.

Αυτές οι αντινομίες που υπάρχουν μέσα στο ίδιο σας το νομοσχέδιο θα δημιουργήσουν μέγιστα προβλήματα.

Αλήθεια, μένουν πολλά από αυτά που λέτε στον αέρα αλλά θα τα δούμε στην εφαρμογή.

Είναι καλές οι προσπάθειες που πάτε να κάνετε σε κάποια από αυτά. Πώς θα το πλαισιώσετε όμως έτσι το νομοσχέδιο, ώστε πράγματι να εφαρμοσθούν οι καλές σας προθέσεις; Άκουσα κάποιον να λέει προηγουμένως ότι μία μεγάλη επιτυχία είναι ότι βάζετε πλέον τακτικούς δικαστές. Πιθανόν κάποια στιγμή να αποδειχθεί ότι οι τακτικοί δικαστές ήταν καταλλήλοτεροι, αλλά έχουμε χρεωθεί παράδειγμα όπου αθλητικός δικαστής τιμώρησε αθλητή του πόλο με αποκλεισμό από την εθνική ομάδα, ως δεν είχε το δικαίωμα.

Έχουμε ξαναζήσει φαινόμενα με δικαστές οι οποίοι, άσχετοι όντες με τον αθλητισμό -δεν είναι κακό αυτό, δεν ασχολούνται όλοι με τον αθλητισμό- έβγαλαν αποφάσεις ίσως νομικά άριστες, αλλά αθλητικά απαράδεκτες.

Με αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, το οποίο είναι

υπερβολικά αναλυτικό, θα έλεγα, σε πολλές περιπτώσεις μπαίνετε σε θέματα που δεν θα έπρεπε ίσως να μπείτε. Θα μπορούσατε να αφήσετε να τα κανονίζουν τα καταστατικά των ομοσπονδιών. Ασχολείστε με θέματα τα οποία δεν είναι και σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου αντικείμενα νομοσχεδίων.

'Ακουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ να λέει ότι είναι νόμος πλαίσιο. Μα, αυτό δεν είναι νόμος -πλάσιο. Αυτό, όπου θέλετε, περιγράφει λεπτομερώς αυτό που θέλετε να κάνετε -και εδώ μας δίνετε το δικαίωμα να σκεπτόμαστε ότι πολλά είναι εκ του πονηρού- και όπου δεν θέλετε να φαίνεται το αφήνετε να το κάνουν αργότερα με κανονιστικές αποφάσεις, με προεδρικά διατάγματα ή υπουργικές αποφάσεις.

'Ενα πολύ απλό παράδειγμα: Ενώ παρεμβαίνετε σε λεπτομέρειες μέχρι υπερβολικού σημείου, αφήνετε στις ομοσπονδίες, ως δεν θα έπρεπε, το δικαίωμα να αποφασίζουν μόνες τους, εάν θα συμμετέχει ή όχι στις εκλογές τους σωματείο ή ένωση που δεν έχει αθλητική αναγνώριση, μια αθλητική αναγνώριση που την κρατάτε και αυτή για τον εαυτό σας. Θα έπρεπε και αυτή να μην την έχετε εσείς. Δεν έχετε καμία δουλειά. Θα τα πούμε όμως πιο αναλυτικά στα άρθρα.

Μιας και μιλάμε για την αθλητική αναγνώριση, θέλω να πω ότι εμένα δεν μου αρέσει καθόλου -τη θεωρώ τελείως εκ του πονηρού- η μεταβατική διάταξη την οποία έχετε. Νομιμοποιεί με την αθλητική αναγνώριση τα υπάρχοντα σωματεία-σφραγίδες, που είναι γνωστό ότι είναι σφραγίδες απλά και μόνο επειδή είναι καταχωρημένα σήμερα στην ειδική λίστα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, ενώ άλλα σωματεία των οποίων αυτήν τη στιγμή εκκρεμεί η αναγνώριση, τα πάνε με το νόμο, άρα σε τρία χρόνια θα πάρουν αθλητική αναγνώριση, ενώ είναι πράγματι ενεργά σωματεία.

Κύριε Υπουργέ, αυτό, εκτός του ότι δημιουργεί έντονη αντισυνταγματικότητα λόγω της διαφορετικής αντιμετώπισης δύο ομοίων πραγμάτων, θεωρώ ότι γίνεται και εκ του πονηρού, λόγω επικείμενων εκλογών στα διάφορα σωματεία. Αν την αλλάξετε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Κάντε πρόταση για μεταβατική διάταξη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ: Σας την έκανα. Την έκανα και στην επιτροπή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Δεν είμαι κακοπροαίρετος...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ: Δεν διατείνομαι τέτοιο πράγμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Οσάκις υπέβαλα αίτηση για αθλητική αναγνώριση...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ: Εσείς λέτε στην παράγραφο 7 άρθρο 135 "εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος αιτήσεις για αναγνώριση σωματείων από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού κρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος". Αυτό σημαίνει σε τρία χρόνια.

Σας έκανα ήδη την πρόταση, κύριε Υπουργέ: Όπως σε πάρα πολλά άρθρα αφήνετε μέχρι και τρία χρόνια προθεσμία για να εναρμονιστούν κάποια θέματα, θα πρέπει να δώσετε τουλάχιστον μέχρι το τέλος του χρόνου κάποια τέτοια δυνατότητα.

Θα τελειώσω αναφέροντας δύο πράγματα ακόμα. Κατ' αρχάς δεν είναι εδώ οι Ολυμπιονίκες μας. Δυστυχώς έφυγαν. Τους τιμούμε όλοι, τους τιμάτε και σεις, αλλά εγώ δεν είδα πουθενά να μπαίνει ένας Ολυμπιονίκης σε αυτές τις επιτροπές που κάνετε. Σε αυτό το περίφημο ΕΣΑΣ, που είναι το μόνο καινούριο στην ουσία που φτιάχνετε, μπαίνει μέχρι και ο συντονιστής διευθυντής του ΟΠΑΠ που δεν κατάλαβα γιατί μπαίνει εκεί ένας υπάλληλος που τον έχετε διορίσει και δεν μπαίνει κάποιος που να έχει σχέση με αυτά τα θέματα πλην των τεσσάρων που ορίζει η ΕΟΑ -ΕΟΕ όπως τη λέτε τώρα- όλοι οι άλλοι είναι διορισμένοι υπάλληλοι είτε δικοί σας είτε άλλου Υπουργείου.

Επιπροσθέτως ακούσαμε για ξεκαθάρισμα του τοπίου ως προς τις επιχορηγήσεις για βελτίωση των συνθηκών για τις αθλητικές

ομοσπονδίες όμως πουθενά δεν προκύπτει -αν έχετε κάτι στο μυαλό σας καλό είναι να μας το πείτε και μας- αύξηση εσόδων της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού ή του Υφυπουργείου Αθλητισμού και αντίστοιχα αύξηση εσόδων των ομοσπονδιών.

Με αυτά τα λόγια και μ'αυτές τις αντιρρήσεις εκ των πραγμάτων δεν μπορούμε να ψηφίσουμε την αρχή του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γκεσουλής έχει το λόγο. Απών. Διαγράφεται.

Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο. Απών. Διαγράφεται.

Η κ. Πετραλιά έχει το λόγο.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: Κύριε Υπουργέ, χάσατε μία ιστορική ευκαιρία για τον ελληνικό αθλητισμό και μια μεγάλη ευκαιρία για σας να αφήσετε το όνομά σας στον αθλητισμό, να φτιάξετε ένα νόμο που θα περιελάμβανε τις βαθιές τομές που θέλει ο αθλητισμός, να φέρετε στη Βουλή ένα καινοτόμο νόμο. Εγώ σας ζηλεύω. Ξέρετε γιατί; Γιατί έχετε ένα προνόμιο που κανένας Υπουργός Αθλητισμού που πέρασε απ'αυτό το Υπουργείο μέχρι σήμερα δεν είχε. Δυστυχώς έφυγαν οι συναδέλφοι που ήταν εδώ πιο πριν. Κανένας δεν είχε την ανοχή και τη στήριξη που είχατε εσείς απ'όλα τα κόμματα και απ'όλους τους συναδέλφους όλα αυτά τα χρόνια στην προσπάθεια που έχετε κάνει. Θα σας θυμίσω ότι όταν εγώ ήμουνα Υφυπουργός Αθλητισμού και βρισκόμουν σ'αυτήν την καρέκλα με το ν. 1958, θυμάστε τι μου είχατε πει από κάτω; Πάρα πολλά. Είναι αστείο, αλλά μερικά απ'αυτά που φέρνετε τώρα να τα υποστηρίξετε, θα έλεγα εγώ ότι εσείς δεν συμφωνούσατε τότε. Αλλά σήμερα έχετε τη στήριξη όλων των πτερύγων της Βουλής. Ήταν, λοιπόν, η στιγμή και η ευκαιρία πραγματικά να γίνει η βαθιά τομή στον ελληνικό αθλητισμό. Γιατί όλοι πιστεύουμε ότι ο αθλητισμός είναι εθνική υπόθεση, δεν είναι πεδίο κομματικών αντιπαραθέσεων, δεν είναι κομματική υπόθεση. Και όμως αυτήν την ευκαιρία τη χάσατε. Ιδιαίτερα δε σε μια στιγμή που η Ελλάδα ετοιμάζεται να κάνει τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ιδιαίτερα δε σε μία στιγμή που έχουμε την πτώση όλων των ιδεολογιών. Όλοι οι -ισμοί έφυγαν, σοσιαλισμοί, κομμουνισμοί, καπιταλισμοί.

Με όλα αυτά που γίνονται δίπλα μας υπάρχει ο αθλητισμός-πολιτισμός και θα μπορούσατε εσείς, θα μπορούσε η Ελλάδα να ήταν εκείνη, η οποία θα έδινε την κατεύθυνση και το όραμα που χρειάζεται σήμερα ο κάθε λαός. Αυτό που μπορούσε να το δώσει μέσα από την ιδέα του ολυμπισμού και του αθλητισμού.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι ικανοί άνθρωποι συνέταξαν αυτό το νόμο, αλλά άνθρωποι που έμαθαν για τον αθλητισμό μόνο όταν ασχολήθηκαν με τη σύνταξη αυτού του νόμου. Αν θέλετε αυτό φαίνεται σε αρκετά σημεία. Θα τα πούμε μετά, όταν θα έρθουμε στη συζήτηση των άρθρων.

Για μένα αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί ένα φαινόμενο νεκρανάστασης. Συντάχθηκε δύο χρόνια πριν, μπήκε σε κάποια συρτάρια όπως και άλλα επτά-οκτώ νομοσχέδια άλλων Υπουργών και ξαφνικά παρουσιάζεται αυτό το νομοσχέδιο. Και εγώ σας ρωτώ: Γιατί έρχεται αυτήν τη στιγμή το νομοσχέδιο; Τι αθλητικούς σκοπούς εξυπηρετεί; Λύνει αθλητικά προβλήματα; Αντιμετωπίζει σύγχρονες ανάγκες; Και για να μη θεωρηθεί ότι ασκώ μία κριτική, αν θέλετε, κακοπροαίρετη, θα πω ότι άνθρωποι του αθλητισμού, άνθρωποι που ανήκουν στο δικό σας χώρο έχουν εκφραστεί αρνητικά, όπως είναι ο κ. Βασιλακόπουλος που πριν από λίγο καιρό το χαρακτήρισε ως το Γολγοθά του αθλητισμού. Και η εφημερίδα "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" προχθές έγραφε "Το αθλητικό κίνημα μπαίνει στο γύψο".

Αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο φιλοδοξεί ή μάλλον θα έλεγα ματαιοδοξεί, γιατί δεν το πετυχαίνει, να αντιμετωπίσει τα ζητήματα και του ερασιτεχνικού και του επαγγελματικού αθλητισμού. Και ως προς τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, τον αγκαλιάζει τόσο πολύ το κράτος που τελικά τον πνίγει. Γιατί αυτό κάνει το νομοσχέδιο. Επιβάλλει έναν ασφυκτικό κρατικό έλεγχο από την ομοσπονδία ως το αθλητικό σωματείο της γειτονιάς. Το κράτος προσδιορίζει τα πάντα: Πώς θα λειτουργεί το κάθε σωματείο, ποιοι, πότε, πώς.

Όλα αυτά τα καθορίζει ο Υπουργός. Το κράτος έρχεται και βάζει όλους αυτούς τους όρους. Θα έλεγα ότι αυτές οι διατάξεις ίσως αγγίζουν -και διαβάστε την έκθεση της αρμοδίας επιτροπής της Βουλής- τις αρχές του συνεταιρίζεσθαι καθώς και συνταγματικές ελευθερίες και για το συνέρχεσθαι και για το συνεταιρίζεσθαι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Το αντίθετο λέει η έκθεση.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: Θα έλεγα ότι με αυτόν τον τρόπο έρχεσθε σε αντίθεση με την Κυβέρνησή σας. Η Κυβέρνηση Σημίτη έχει μία άλλη φιλοσοφία, λιγότερο κράτος, ιδιωτικοποιήσεις. Και εσείς δεν αφήνετε κανένα σωματείο, καμία ένωση ή ομοσπονδία να λειτουργήσει χωρίς την άδεια και το δικό σας έλεγχο.

Από την άλλη πλευρά έχουμε το περίφημο ανταποδοτικό τέλος. Δηλαδή, μετατρέπεται ο αθλητισμός σε ένα εμπορικό προϊόν. Από τη μία ο ασφυκτικός κρατικός έλεγχος, από την άλλη η εμπορευματοποίηση. Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός τι γίνεται; Από κοινωνική παροχή σε τι μετατρέπεται; Γίνεται κάτι σαν ΔΕΚΟ, σαν ΔΕΗ, σαν ΟΤΕ. Ξέρετε τι θα γίνει αν εφαρμοσθεί κάποτε αυτός ο νόμος; Αυτές οι διάφορες σχολές που υπάρχουν, καράτε, κέντρα γυμναστικής, σχολές προπονητών...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Σε δεκαπέντε με είκοσι μέρες θα αρχίσει να εφαρμόζεται.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: Περιμένετε να φθάσω μέχρι το τέλος και αφήστε να φθάσετε και εσείς μέχρι το τέλος.

Θα ήθελα να πω ότι όλες αυτές οι σχολές θα γίνουν κάποια στιγμή σωματεία, θα τους επιδοτείτε εσείς, δηλαδή το κράτος, και φυσικά θα έχουν και τις αμοιβές τους και θα μετατρέπονται πλέον οι αθλητές σε πελάτες.

Όσον αφορά τον επαγγελματικό αθλητισμό ποιο είναι το βασικό πρόβλημα και το κύριο αίτημα της κοινής γνώμης; Όλοι λέγαμε διαφάνεια. Αλλά ο αποκλεισμός ανάμειξης των αθλητικών παραγόντων στη διαιτησία, ώστε να γίνουν τα πρωταθλήματα αξιόπιστα για να επανέλθει ο κόσμος στα γήπεδα, ήταν αυτό που φωνάζαμε πάντα. Τι κάνετε εσείς αυτήν τη στιγμή; Όταν πέρσι είχε ξεσπάσει ένας θόρυβος για τα θέματα της διαφθοράς είχατε υποσχεθεί ότι θα εισαγάγατε το θεσμό της αμειβόμενης διαιτησίας που θα αντιμετώπιζε ριζοσπαστικά το ζήτημα. Αντ'αυτού τι κάνετε; Μία διάταξη -το 47- που είναι ένα ευχολόγιο ουσιαστικά και ρίχνετε το μπαλάκι στις ομοσπονδίες.

Και εδώ θα αναφερθώ στο άρθρο 76 που το θεωρώ πολύ σημαντικό, διότι όπως και να το κάνουμε στην κοινοτική ή στην ευρωπαϊκή νομοθεσία πρέπει να είναι απόλυτα εναρμονισμένη η δική μας. Εδώ όμως έχετε κάποιες διατάξεις οι οποίες σε δύο χρόνια δεν θα ισχύουν. Γιατί δεν νομοθετούμε γι'αυτό που θα ισχύει ύστερα από δύο χρόνια;

Έρχομαι πάλι στην υπόθεση Μπόσμαν με το ευρωπαϊκό δικαστήριο για να σας πω ότι το αφήσατε πάλι μέσα. Το ευρωπαϊκό δικαίο δεν υπερισχύει του εθνικού δικαίου; Απορώ πώς το αφήσατε. Είχα μείνει με την εντύπωση ότι ουσιαστικά θα έπρεπε να απαλειφθεί.

Το άλλο χαρακτηριστικό αυτού του νομοσχεδίου είναι όλα τα διάφορα συμβούλια και διαβούλια όπου δημιουργούν πλέον έναν τεράστιο γραφειοκρατικό οργανισμό -επιπλέον του υπάρχοντος βεβαίως-με αποτέλεσμα να αυξηθούν και τα ελλείμματα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και του ΟΠΑΠ. Διότι έχουμε ένα παγκόσμιο φαινόμενο: είμαστε η μόνη χώρα του κόσμου, η οποία έχει χρεοκοπήσει τον τζόγο. Ο ΟΠΑΠ είναι χρεωμένος, ο ΟΠΑΠ είναι κόκκινος. Αυτό δε συμβαίνει σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου.

Μου έρχεται στο νου αυτό που είπατε πριν, διότι ιδιαίτερα επιάρεσε για το ΕΚΑΕ ή τώρα ΕΚΑΕΠ. Κύριε Υπουργέ, το ΕΚΑΕ υπήρχε, μην το παρουσιάζετε σαν να μην είχε γίνει ποτέ. Να σας θυμίσω ότι επί των ημερών σας το ΕΚΑΕ, ενώ είχε μία διεθνή αναγνώριση -το γνωρίζετε καλά- ως εργαστήριο για αντιντόπινγκ κοντρόλ -είχε έλθει και ο κ. Ντενρόμπτ, τα ξέρετε δεν χρειάζεται να σας τα πω- έπαψε να είναι πλέον εργαστήριο αντιντόπινγκ. Μην ερχόμαστε και λέμε για πράγματα τα οποία υπήρχαν και βεβαίως έπρεπε να αναδειχθούν περισσότερο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Είναι αναγνωρισμένο από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή και έχει διαβαθμισθεί στην κατηγορία Α'.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: Σας παρακαλώ, κύριε Υφυπουργέ, θα μου απαντήσετε μετά.

Πρέπει να πω ότι είναι ιδιαίτερα θετικές οι διατάξεις, οι οποίες αφορούν την περίθαλψη των αθλητών, τα κίνητρα για τους αθλητές. Συμφωνώ απολύτως με το 20% των δύο φύλων. Θεωρώ ότι είναι ό,τι καλύτερο έχει αυτό το νομοσχέδιο. Πρέπει επίσης να πω ότι η ρύθμιση, η οποία αφορά τους αναξιοπαθούντες αθλητές είναι ημιτελής και κινδυνεύει να μην εφαρμοστεί. Στα άρθρα θα σας πω για ποιο λόγο.

Πριν είπατε ότι το νομοσχέδιο θα εφαρμοστεί σε είκοσι μέρες. Κύριε Υφυπουργέ, δεν είδα το προεδρικό διάταγμα για το θέμα της ΕΟΑ. Είπατε ότι φέρατε τα προεδρικά διατάγματα, αλλά δεν είδα το προεδρικό διάταγμα για το θέμα της ΕΟΑ. Δεν το είδα ή δεν υπήρχε.

Αναγκαστικά θα χρησιμοποιήσω τις φράσεις του κ. Βασιλακόπουλου ότι τελικά έχουμε ένα κείμενο αοριστίας, άκρατης περιπτώσιολογίας, περιπλοχίας, αλλά και αντιφατικών μεταξύ των διατάξεων που οδηγεί στην απορύθμιση του αθλητικού χώρου. Μην είσθε τόσο σίγουρος ότι θα εφαρμοστεί αυτό το νομοσχέδιο. Μην ξεχνάτε ότι το 70% των νόμων που ψηφίζουμε στη Βουλή, ουδέποτε εφαρμόζεται, γιατί δεν εκδίδονται οι υπουργικές αποφάσεις και τα προεδρικά διατάγματα. Εγώ αμφιβάλω αν θα μπορέσετε να εφαρμόσετε αυτόν το νόμο. Εάν είχατε εφαρμόσει και διατάξεις του ν.1958 δεν θα χρειαζόταν καμιά άλλη ρύθμιση ούτε για τον επαγγελματικό αθλητισμό ούτε για τη διαιτησία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΗ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Επαμεινώνδας Ζαφειρόπουλος.

Ο κ. Κаланτζής. Απών. Διαγράφεται.

Ο κ. Κουρουμπλής. Απών. Διαγράφεται.

Ο κ. Ιωάννης Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι είμαι ο τελευταίος ομιλητής με υποχρέωσε να αναδιατάξω τη δομή της παρέμβασής μου. Εξάλλου τις απόψεις μου επί της αρχής του σχεδίου νόμου τις εξέθεσα στην επιτροπή.

Θα ήθελα να σημειώσω ότι το συζητούμενο σχέδιο νόμου αποτελεί κατά την άποψή μου μια αναμφισβήτητη απόδειξη των προθέσεων της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υφυπουργού, να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μια ορθολογικότερη λειτουργία της αθλητικής οικονομίας της χώρας, αλλά και του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Χρησιμοποιώ τον όρο αθλητική οικονομία της χώρας, γιατί φαίνεται ότι σ' αυτήν την Αίθουσα ή υποκρινόμαστε ή δεν έχουμε μνήμη.

Αυτήν τη στιγμή είναι σαφές ότι ο αθλητισμός αποτελεί ένα σημαντικό τομέα της παγκόσμιας οικονομίας, αλλά και της ελληνικής. Ποιος από σας δεν γνωρίζει ότι αντιπροσωπεύει το 3% του παγκόσμιου εμπορίου, ότι ο ευρωπαϊκός αθλητισμός διακινεί τρισεκατομμύρια δραχμών, ότι στην Ευρώπη υπάρχουν χώρες με δεσπόζουσα θέση στην οικονομία του αθλητισμού, ότι ο αθλητισμός όπως έχει συνδεθεί με τα τηλεοπτικά συγκροτήματα και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, αποτελεί μία επικίνδυνη οικονομική "λειτουργία" που απειλεί τη δυνατότητα της ελεύθερης πρόσβασης των πολιτών σε κοινωνικά και πολιτισμικά αγαθά, που εκφράζει και ενσωματώνει ο αθλητισμός;

Όλα αυτά τα γνωρίζουμε. Λύνει τα προβλήματα αυτά το συζητούμενο νομοσχέδιο; Δεν τα λύνει στο βαθμό που ο καθένας μας θα επιθυμούσε, αλλά όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα του αύριο, με μεγαλύτερη επιτυχία σήμερα! Δηλαδή πώς; Δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μια συνολικότερη και ουσιαστικότερη άσκηση της αθλητικής πολιτικής της χώρας, για την ορθολογικοποίηση της οικονομίας του αθλητισμού, για την επιβολή της διαφά-

νειας σ'αυτήν τη λειτουργία, σε πολύ μεγάλο βαθμό, και ταυτόχρονα, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να επιτύχει επιτέλους η χώρα να πραγματοποιήσει τη μεγάλη συμβολή που υποχρεούται να έχει στην προστασία του αθλητικού πνεύματος και του ολυμπιακού πνεύματος, των οποίων αποτελεί τη μήτρα, από την άκρατη εμπορευματοποίηση. Μα, αυτά είναι δυνατόν να τα κάνει ο Ανδρέας Φούρας; Είναι πολύ μεγάλο αυτό το έργο και όμως, με πολιτική τόλμη και γενναιότητα, εξισορρόπησε πάνω σε αντιτιθέμενους φαινομενικά σκοπούς και επεδίωξε να προσδώσει ένα καθαρά και ουσιαστικά πνευματικό περιεχόμενο στη λειτουργία του αθλητικού κινήματος της χώρας.

Δεν είναι μεγάλες κουβέντες. Αν καθήσετε και δείτε τις παραμέτρους αυτού του σχεδίου νόμου, πιστεύω ότι, καλότιστα κρίνοντας τις σημαντικές του διατάξεις, θα συμφωνήσετε μαζί μου.

Κατηγορήθηκε αυτό το νομοσχέδιο ότι δεν έχει αρχή. Είπα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι έχει μια και μόνη μεγάλη αρχή. Ας την πούμε ποιά είναι. Ο αθλητισμός στην Ελλάδα ήταν, υπήρξε και θα είναι για μακρά περίοδο ακόμα "κρατικοδίαιτος".

Το συζητούμενο νομοσχέδιο κατοχυρώνει σε πολύ μεγάλο βαθμό και την αυτοτέλεια και την ανεξαρτησία του αθλητικού κινήματος της χώρας, αλλά όμως κάτω από προϋποθέσεις ενός ελέγχου που είναι δημοκρατικά νομιμοποιημένοι. Κάτι που δεν υπήρχε μέχρι τώρα. Να η μεγάλη αρχή του! Ο ΦΠΑ τώρα στα σωματεία, τα γήπεδα των ομάδων, είναι προβλήματα. Αλλά το μέγα πρόβλημα είναι αυτό που αντιμετωπίζει με θάρρος και τόλμη αυτό το σχέδιο νόμου. Προβλέπει και δημιουργεί νέους θεσμούς. Γιατί το υποτιμούμε αυτό; Το ΕΚΑΕΤ δεν είχε το χαρακτήρα που αποκτά σήμερα, που γίνεται ένα ουσιαστικό όργανο για την αθλητική έρευνα και τη χρησιμοποίηση των νέων τεχνολογιών στην προσπάθεια ανάπτυξης του αθλητισμού και περιφρούρησης του αθλητικού πνεύματος.

Δημιουργείται το Εθνικό Συμβούλιο του Αθλητικού Σχεδιασμού. Δημιουργείται ο Οργανισμός της Μαζικής Άθλησης, επίσης η Διάρκης Επιτροπή για την Αντιμετώπιση της Βίας. Η Επιτροπή για την Ενημέρωση των Αθλητικών Οργανισμών.

Και εγώ έχω παρατηρήσεις στα επιμέρους άρθρα του νομοσχεδίου, αλλά γιατί αγνοούμε αυτήν τη θεσμική τομή που κατά τρόπο τολμηρό και συστηματικό πραγματοποιεί το σχέδιο νόμου που εισηγείται ο Υφυπουργός Αθλητισμού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το σχέδιο νόμου, προσπαθεί να ρυθμίσει τους όρους λειτουργίας και εξορθολογισμού θα έλεγα της "αγοράς του αθλητισμού". Ταυτόχρονα, προσπαθεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που υπάρχουν στον "αθλητισμό της αγοράς".

Ξέρετε τι έλεγε ένας πολύ μεγάλος αθλητής πριν λίγο καιρό; 'Ελεγε: "αισθάνομαι ως δημιουργός ψυχαγωγίας". Και εμείς εδώ κλείνουμε τα μάτια μπροστά σε μια πραγματικότητα ότι δηλαδή ταλανίζομαστε και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη από τις δυσμενείς και καταστροφικές συνέπειες που έχει στον δημιουργικό αθλητισμό -και θα τονίσω πιο κάτω τι εννοώ- η ανέλεγκτη επιβολή των νόμων της αγοράς, σε μια αγορά που δεν μπορούμε να την ελέγξουμε γιατί δεν είχαμε ως τώρα το συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο.

Γνωρίζετε όλοι ότι ως τώρα, μόνο ένας ορισμός έχει δοθεί και έχει προσδιορίσει την έννοια του αθλητισμού, δεν θα τον επαναλάβω, είναι αυτός που περιέχεται στον ευρωπαϊκό Χάρτη Αθλητισμού του Συμβουλίου της Ευρώπης. Απ' αυτόν τον ορισμό προκύπτει ότι ο αθλητισμός πραγματώνει, εκπληρώνει τέσσερις μεγάλες αποστολές. Και θα πρόσθετα εγώ, για να μη μείνω στο τέσσερα, το οποίο ίσως ήταν δεσμευτικό για τη σκέψη μας, πολύ περισσότερες αποστολές, όπως εκπαιδευτική αποστολή, αποστολή βελτίωσης της δημόσιας υγείας, κοινωνική αποστολή -καταλαβαίνετε τι εννοώ- πολιτιστική αποστολή, ψυχαγωγική, αποστολή προαγωγής του πνεύματος της άμιλλας και του "ευ αγωνίζεσθαι".

Θα μπορούσαμε πολλά να πούμε για τον τρόπο με τον οποίο η Ελλάδα θα μπορούσε να παίξει σημαντικό ρόλο ακόμη και στην υιοθέτηση νέων αντιλήψεων σε σχέση με το σπάσιμο των δεσμών εξάρτησης του αθλητισμού των "νέων χωρών" από τα μεγάλα

πολυεθνικά συγκροτήματα, αλλά και από τα μεγάλης δύναμης θεσμικά συγκροτήματα του αθλητισμού. Τι είναι η ΦΙΦΑ; Είναι η παγκόσμια κυβέρνηση του ποδοσφαίρου. Τι είναι η ΔΟΕ; Η παγκόσμια κυβέρνηση του Ολυμπισμού. Και εμείς εδώ, που στηρίζουμε μικρές κυβερνήσεις στις χώρες της Ευρώπης, δεν έχουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο τη δυνατότητα να συγκροτήσουμε μια ευρωπαϊκή πολιτική με στόχο τη δημιουργία των προϋποθέσεων ανάπτυξης του ευρωπαϊκού και συνακόλουθα του ελληνικού αθλητισμού σε νέες βάσεις. Και ο Ανδρέας Φούρας πραγματοποιεί - προς τιμήν του-ένα σημαντικό πρώτο βήμα. Αυτό το νομοθετικό πλαίσιο, που μετά από λίγες μέρες θα γίνει νόμος του κράτους, θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που έρχονται και είναι δίπλα μας. Ο ευρωπαϊκός αθλητισμός θα αντιμετωπίσει τεράστια προβλήματα, γιατί θα κληθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση σε ένα, σε δυο χρόνια να δημιουργήσει κανόνες μιας ενιαίας, μιας κοινής πολιτικής αντιμετώπισης των προβλημάτων που γεννά ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί η οικονομία του αθλητισμού.

Υπερψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο για πολλούς λόγους, αλλά το υπερψηφίζω και για έναν πολύ πιο σημαντικό λόγο. Δεν ξέρω αν οι συντάκτες αυτού του νομοσχεδίου κατάλαβαν ή συνειδητοποίησαν τον "προδρομικό νομοθετικό λόγο" που αρθρώνει αυτό το νομοσχέδιο. Υπ' αυτήν την έννοια σας καλώ να προβληματιστείτε για τις διατάξεις του και να το υπερψηφίσετε, ακόμη και αν ορισμένοι, πριν λίγο ομιλούντες στην αίθουσα αυτή, έχετε διαφωνήσει επί της αρχής του. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, θα κηρύξουμε περαιωμένη τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν δευτερολογίες, όπως γνωρίζετε, και των εισηγητών και των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Θα παρακαλούσα να μη χαθεί αυτό το δικαίωμα και να μην ασκηθεί απόψε, γιατί η ώρα είναι πολύ προχωρημένη. Αν επιμένει ο κύριος Υφυπουργός να ψηφιστεί το νομοσχέδιο επί της αρχής, να ψηφιστεί, αλλά να μεταφέρουμε τις δευτερολογίες των εισηγητών αύριο ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Και όσοι Βουλευτές επιθυμούν.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Δεν έχω καμία αντίρρηση, κύριε συνάδελφε, και όσοι επιθυμούν να μιλήσουν επί της πρώτης ενότητας με αυξημένο χρόνο ομιλίας, όχι βέβαια το πεντάλεπτο. Για τους εισηγητές τουλάχιστον να δοθεί ένα τέταρτο, δηλαδή ένα δεκάλεπτο για δευτερολογία και ένα πεντάλεπτο για τοποθέτηση ή ας το κανονίσουν όπως θέλουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είναι πάγια πρακτική, κυρία Μπενάκη, ότι επί της πρώτης ενότητας των άρθρων οι εισηγητές και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, όπως και ο Υπουργός, αναπτύσσουν τις απόψεις τους και τη δευτερολογία τους. Αυτή είναι μία πάγια πρακτική.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Σ' αυτόν το χρόνο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Για τους εισηγητές και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους μπορεί να δοθεί ένα πεντάλεπτο παραπάνω από ό,τι θα δοθεί στην πρώτη ενότητα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Δηλαδή ένα δεκάλεπτο συνολικά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δέκα λεπτά και πέντε, δηλαδή δεκαπέντε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Συμφωνούμε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι όμως για τους υπόλοιπους Βουλευτές.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Λίγοι είμαστε, ένας-δύο παρόντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν είστε λίγοι.

Στην πρώτη ενότητα των άρθρων θα έχετε δικαίωμα να πείτε αυτά, που έχετε να πείτε.

Με αυτήν τη συμφωνία, ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού: "Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις" έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 22 Απριλίου 1999 και ερωτάται το Σώμα εάν επικυρώνονται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Πέμπτης 22 Απριλίου 1999 επικυρώθηκαν.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διεβίβασε στη Βουλή αιτήσεις της Εισαγγελικής Αρχής για την άρση της ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Βαρσάμη Γιοβανούδα και Αθανασίου Νάκου.

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι:

Οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση της

Σύμβασης σχετικής με την κωδική από-

δοση των εγγραφών που εμφανίζονται σε ληξιαρχικά έγγραφα."

Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Εθνικής Οικονομίας και Εξωτερικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση της Σύμβασης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και στο Πρωτόκολλο για την ερμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκαν από τη σύμβαση για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, από τη Σύμβαση για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και από τη Σύμβαση για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας".

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 5 Μαΐου και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις", σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ